



Regeringens årsberättelse 2025

Bilaga 1 Redogörelser för resultatet inom ministeriernas
ansvarsområde



Regeringens årsberättelse 2025

Bilaga 1 Redogörelser för resultatet inom ministeriernas ansvarsområde

Julkaisujen jakelu

Distribution av publikationer

**Valtioneuvoston
julkaisuarkisto Valto**

Publikations-
arkivet Valto

julkaisut.valtioneuvosto.fi

Statsrådet

Statsrådets kansli

Upphovsrättslag (404/1961) 9 § Verk utan upphovsrättsskydd

ISBN pdf: 978-952-383-214-5

ISSN pdf: 2490-0966

ISBN tryckt: 978-952-383-230-5

ISSN tryckt: 2490-0613

Layout: Statsrådets förvaltningsenhet, publikationsverksamheten

Helsingfors 2026

Tryckeri: Grano Oy, 2026



Regeringens årsberättelse 2025

Bilaga 1 Redogörelser för resultatet inom ministeriernas ansvarsområde

Statsrådets publikationer 2026:35

Utgivare Statsrådet

Utarbetad av Statsrådets kansli
Språk svenska

Sidantal 249

Referat

Statsrådet lämnar regeringens årsberättelse till riksdagen som den berättelse om regeringens verksamhet, skötseln av statsfinanserna och om hur budgeten har följts samt om regeringens åtgärder med anledning av riksdagens beslut som det föreskrivs om i 46 § i grundlagen. Närmare bestämmelser om regeringens årsberättelse finns i 9 a § i lagen om statsrådet (175/2003) och i 17 och 18 § i lagen om statsbudgeten (423/1988).

I 18 § i lagen om statsbudgeten förutsätts det att de redogörelser för statsfinanserna och skötseln av statsfinanserna samt resultat av statens verksamhet som tas in i regeringens årsberättelse ska ge riktiga och tillräckliga uppgifter om hur budgeten följts och om statens intäkter och kostnader, om statens ekonomiska ställning och resultat (rättvisande bild). På författningsnivå bestäms berättelsens innehåll dessutom särskilt av kraven i statsrådets förordning om regeringens årsberättelse (853/2024). Regeringens årsberättelse för 2025 består av fem delar:

- Regeringens årsberättelse
- Bilaga 1 Redogörelser för resultatet inom ministeriernas ansvarsområde
- Bilaga 2 Bokslutskalkyler
- Bilaga 3 Åtgärder med anledning av riksdagens uttalanden och ställningstaganden
- Bilaga 4 Statens bolagsinnehav

Nyckelord regeringens årsberättelser, riksdagen, statsrådet, regeringens berättelser, bokslut, ägarstyrning

ISBN PDF 978-952-383-214-5

ISSN PDF 2490-0966

ISBN tryckt 978-952-383-230-5

ISSN tryckt 2490-0613

Ärendenummer VN/31309/2025

URN-adress <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-383-214-5>

Innehåll

1	Statsrådets kansli	7
1.1	Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet	9
1.2	Förvaltningsområdets resultatutveckling	11
1.2.1	Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna	11
1.2.2	Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet	17
2	Utrikesministeriet	20
2.1	Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet.....	21
2.2	Förvaltningsområdets resultatutveckling	25
2.2.1	Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna	25
2.2.2	Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet	36
3	Justitieministeriet	40
3.1	Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet	41
3.2	Förvaltningsområdets resultatutveckling	46
3.2.1	Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna	46
3.2.2	Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet	58
4	Inrikesministeriet	60
4.1	Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet	61
4.2	Förvaltningsområdets resultatutveckling	66
4.2.1	Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna	66
4.2.2	Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet	75
5	Försvarsministeriet	78
5.1	Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet.....	79
5.2	Förvaltningsområdets resultatutveckling	81
5.2.1	Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna	81
5.2.2	Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet	95
6	Finansministeriet	98
6.1	Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet	100
6.2	Förvaltningsområdets resultatutveckling	105
6.2.1	Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna	105
6.2.2	Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet	113

7	Undervisnings- och kulturministeriet	117
7.1	Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet	118
7.2	Förvaltningsområdets resultatutveckling	123
7.2.1	Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna	123
7.2.2	Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet	135
8	Jord- och skogsbruksministeriet	139
8.1	Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet	140
8.2	Förvaltningsområdets resultatutveckling	146
8.2.1	Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga verkningarna inom ansvarsområdet	146
8.2.2	Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet	156
9	Kommunikationsministeriet	158
9.1	Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet	159
9.2	Förvaltningsområdets resultatutveckling	162
9.2.1	Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna	162
9.2.2	Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet	170
10	Arbets- och näringsministeriet	173
10.1	Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet	174
10.2	Förvaltningsområdets resultatutveckling	178
10.2.1	Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna	178
10.2.2	Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet	186
11	Social- och hälsovårdsministeriet	188
11.1	Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet	189
11.2	Förvaltningsområdets resultatutveckling	193
11.2.1	Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna	193
11.2.2	Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet	207
12	Miljöministeriet	209
12.1	Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet	210
12.2	Förvaltningsområdets resultatutveckling	213
12.2.1	Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna	213
12.2.2	Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet	225

13 Statens affärsverk samt statliga fonder utanför budgeten	227
13.1 Statens affärsverk.....	227
Forststyrelsen.....	227
Senatfastigheter	229
Försvarsfastigheter	232
13.2 Statliga fonder utanför budgeten.....	234
Försörjningsberedskapsfonden.....	234
Interventionsfonden för jordbruket (Mira)	236
Gårdsbrukets utvecklingsfond (Makera)	237
Brandskyddsfonden.....	239
Stabilitetsfonden.....	241
Statens bostadsfond	243
Statens pensionsfond.....	244
Statens televisions- och radiofond	246
Statsgarantifonden	247
Kärnavfallshanteringsfonden.....	248
Miljöskadefonden.....	249

1 Statsrådets kansli

Andel av statsbudgeteten

Alla förvaltningsområden har haft tillgång till totalt **96 602 mn €**

- Statsrådets kanslis andel **621 mn €**



Användning av anslag

- Konsumtionsutgifter 192 mn €
- Överföringsutgifter 37 mn €
- Investeringsutgifter 144 mn €
- Övriga utgifter 0 mn €



Användningsgrad för anslagen



Användning av förvaltningsområdets anslag, miljoner euro

SRK	Budgetkapitel	2023	2024	2025
23.01	Förvaltning	194	195	187
23.10	Ägarstyrningen	288	31	144
23.20	Understödjande av politisk verksamhet	36	35	35
23.30	Justitiekanslersämbetet	4	4	4
23.90	Övriga utgifter	2	2	3
23	SRK:s förvaltningsområde totalt	523	267	373

Årsverken

Vid alla förvaltningsområdens ämbetsverk totalt **74 507 årsverken**

• Statsrådets kansli **727 årsverken**



Ämbetsverk **0** ST.



- Inga ämbetsverk

Fonder **0** ST.



- Inga fonder

Affärsverk **0** ST.



- Inga affärsverk

Bolag **0** ST.



FINANSINTRESSE

- Edita Group Abp
- Myntverket i Finland
- Valmet Automotive

STRATEGISKT INTRESSE

- Boreal Växtförädling Ab
- Cinia Ab
- Finavia Abp
- Finnair Abp
- Fortum Abp
- Gasum Ab
- Kemijoki Ab
- Leijona Catering Ab
- Motiva Ab
- Neova Ab
- Neste Abp
- Patria Ab
- Posti Group Abp
- SSAB
- Finlands Färjetrafik Ab
- Finska Centralen för Utsädespotatis Ab
- Suomen Viljava Ab
- Tapio Ab
- VR Group Abp

SPECIALUPPGIFTER

- Finnish Minerals Group Ab
- Finnipilot Pilotage Ab
- Governia Ab
- Kommunfinans Abp
- Solidium Ab
- Suomen Erillisverkot Ab
- Suomen Ilmailuopisto Ab
- Suomen Ostoliikennekalusto Ab
- Veikkaus Ab

1.1 Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet

Spänningarna tilltog i världspolitiken då olika kriser och globala motsättningar ökade särskilt inom säkerhet, handel och ekonomi, teknologi och försörjningsberedskap. Rysslands anfallskrig i Ukraina i kombination med den hårdnande stormaktskonkurrensen har förändrat Europas säkerhetspolitiska omgivning snabbt, väsentligt och för en lång tid. Det transatlantiska förhållandet och den turbulenta handelspolitiken har också gjort det svårare att förutse omvärlden. I denna brytningstid har Europa börjat ta ett större ansvar för sin egen säkerhet och stärka sitt försvar.

EU:s medlemsländer var delade, inte bara enligt de traditionella geografiska skiljelinjerna inom unionen, utan också på grund av olika inställningar till exempel till säkerhets-, finansierings- och ekonomifrågor och konkurrenspolitik. De politiska utmaningarna återspeglas också i balansen mellan EU-organen och förhandlingarna om EU:s fleråriga budgetram (2028–2034). Europas säkerhet och försvar samt den internationella handelspolitiken och ekonomiska situationen behandlades i riksdagen i samband med statsministerns upplysningar.

Finlands ekonomi återhämtade sig fortsatt långsamt. År 2025 ökade bruttonationalprodukten med 0,2 procent. Ekonomins svaga tillstånd återspeglades också på arbetsmarknaden, och arbetslösheten ökade jämfört med året innan. Sysselsättningsgraden var cirka 76 procent. Regeringen vidtog strukturella åtgärder för att förbättra situationen, till exempel reformer av beskattningen och arbetsmarknadsregleringen. De offentliga finanserna uppvisade ett stort underskott vid årets slut. Regeringen fortsatte sparåtgärderna för att balansera de offentliga finanserna. Under berättelseåret säkerställdes också nya investeringar i Finland, till exempel datacenterprojekt och en isbrytaraffär med Förenta staterna. Riksdagsgrupperna kom parlamentariskt överens om skötseln av de offentliga finanserna. Avtalet syftar till att minska ökningen av den offentliga skulden under de kommande årtiondena.

Tabell 1. Centrala risker inom ansvarsområdet

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/ konsekvenser)
Man misslyckas med att producera information, kommunikation i rätt tid och gemensamma tjänster till stöd för regeringens verksamhet.	Regeringens arbete blir långsammare och svagare.	Stärka samarbetsstrukturerna, systematiskt stödja regeringen, kommunicera enhetligt från statsrådet och vara beredd på störningar och undantagssituationer med hjälp av gemensamma planeringsgrunder för statsrådet.	Relativt osannolik / måttlig
Statsrådet agerar inte enhetligt och ministeriernas arbete överlappar delvis.	Beslut fattas om enskilda helheter, och det förekommer överlappning i den praktiska verksamheten. Detta leder till verksamhet och lösningar som inte är enhetliga, vilket också minskar effektiviteten.	Förbättra samarbetsrutinerna och följa statsrådets gemensamma verksamhetsmodeller, bland annat i statsrådets projekthantering och dokumentförvaltning. Säkerställa att processer som ska förnyas samt de informationssystem som stöder dem är användbara och interoperabla.	Relativt sannolik / måttlig
Finlands inflytande i EU leder inte till att målsättningarna uppnås i tillräcklig grad.	Riktlinjerna och avgörandena i EU:s beslutsfattande är delvis ogynnsamma för Finland.	Påverka frågor som är viktiga för Finland lösningsorienterat, vid rätt tidpunkt och enhetligt på olika nivåer.	Relativt osannolik / måttlig
Det ekonomiska resultatet av statens bolagsinnehav försämras.	Konsekvenser för kapitalinkomsterna.	Aktivt ägarskap för att bolagen ska utvecklas.	Relativt osannolik / måttlig

Riskhanteringsplanen för statsrådets kansli har uppdaterats och ett nytt riskhanteringsverktyg har införts. Statsrådets kansli har utvecklat och utökat övervakningsprocesserna och åtgärderna särskilt avseende IKT-, dataskydds- och cybersäkerhetsrisker. När tekniken förnyas kan de tekniska övervakningsåtgärdernas tillräcklighet och förnyelseförmågan utgöra en risk.

1.2 Förvaltningsområdets resultatutveckling

1.2.1 Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna

Effekt mål: Ett starkt och engagerat Finland har sin grund i konkreta gärningar och lösningar och verkar aktivt och initiativtagande såväl nationellt som internationellt. Genom samarbete klarar Finland av alla utmaningar.

Statsrådets kansli sköter de uppgifter som hör till dess ansvarsområde i enlighet med det gällande regeringsprogrammet. Uppnåendet av effekt målet följs i enlighet med de fyra strategiska prioriteringar som statsrådets kansli har angett.

Biträdande av statsministern vid ledningen av statsrådet

Regeringen ordnade färre överläggningar och aftonskolor än året innan. Det sammanlagda antalet var 29 (-19 procent). Statsrådets allmänna sammanträden var 56 till antalet (-19 procent) och föredragningarna för republikens president 27 (-7 procent). [Projektet Kasvurihi \(Tillväxtförhandlingar\)](#) genomfördes på uppdrag av statsministern i samarbete med olika samhällsaktörer, och flera åtgärder som stöder regeringens tillväxtpolitik inleddes utifrån projektet. [Den första delen av statsrådets framtidsredogörelse \(SRR 7/2025 rd\)](#) lämnades till riksdagen. Genomförandet av statsrådets meddelande om likabehandling framskred. Sannings- och försörningskommissionen för samer överlämnade sin slutrapport ([del 1](#) och [del 2](#) på finska, referat på svenska), och en parlamentarisk arbetsgrupp tillsattes för att bedöma kommissionens rekommendationer. [En handbok för beredning av styrdokument som statsrådets allmänna sammanträde fattar beslut om 2025](#) (på finska) och [statsrådets gemensamma anvisning till delegationer](#) (på finska, referat på svenska) publicerades.

Östra Finlands och Norra Finlands programförslag överlämnades till statsministern. Vid vårens ramförhandlingar fattades beslut om att inleda de strategiska åtgärderna i programmen. Handelsrådet Harri Broman inledde sitt arbete som statsministerns särskilda representant i programmet för Östra Finland. Dessutom slutförde

arbetsgruppen för att utveckla säkerhetsledningen vid statsrådet sitt arbete, och inom ramen för projektet utarbetades en beskrivning av en samarbetsmodell för att hantera störningssituationer inom statsrådet.

Forsknings- och innovationsrådet fastställde de nationella strategiska valen inom FoUI-politiken och FoUI-verksamheten. De första forskningsprojekten till stöd för statsrådets beslutsfattande inleddes. Dessutom lämnade regeringen till riksdagen propositioner med förslag till lag om ändring av lagen om skatt för titlar (RP 136/2025 rd) och lag om ändring av lagen om statsrådet (RP 137/2025 rd).

I enlighet med ett beslut i regeringens finanspolitiska ministerutskott bestämdes det att statsrådets gemensamma kommunikationsavdelning inrättas den 1 juli 2026 vid statsrådets kansli. Centraliseringen av statsrådets och ministeriernas kommunikationsuppgifter till statsrådets kansli bereddes i ett projekt som statsrådets kansli tillsatt.

Genomförandet av regeringsprogrammet beskrivs i kapitel 2 i berättelsedelen.

Ledningen av Finlands EU-politik

Situationen i Ukraina, den övergripande säkerheten inklusive försvaret och gräns-säkerheten samt den strategiska konkurrenskraften var centrala politiksektorer inom EU. EU:s budgetram var ett genomgående tema inom alla dessa områden. Finland förband sig starkt till stödet för Ukraina. EU antog fyra nya sanktionspaket för att försvaga Rysslands krigsekonomi. Inom försvarssamarbetet och den övergripande säkerheten påverkade Finland flera EU-initiativ och främjade samarbetet mellan EU och Nato.

Sektorsspecifika riktlinjer för föregripande inflytande bereddes inför förslaget till EU:s kommande fleråriga budgetram. Många av Finlands innehållsprioriteringar ingick i kommissionens förslag. Statsrådet utformade sina ståndpunkter till kommissionens förslag och de relaterade förslagen till rättsakter. Dessutom utövade Finland sitt inflytande i frågor kring EU:s samlade strategiska konkurrenskraft och inre marknad samt förenklingen av EU:s reglering.

Finland fortsatte sända ut nationella experter till uppgifter inom EU som är viktiga för Finlands inflytande. Under 2025 arbetade fler än 20 finländska experter med sådana uppgifter. Interna utbildningar och ett mentorprogram med EU som tema ordnades för att utveckla EU-kompetensen vid statsrådet. Informationen om

karriärmöjligheter inom EU utökades, och coachning och personlig rådgivning erbjöds för finländare som deltar i EU-uttagningsprov, vilket ledde till att fler personer sökte och klarade proven.

Finland deltog i ärenden som behandlades i EU-domstolen och som gällde bland annat rättsstatsprincipen, statligt stöd, stödet till Ukraina, vargjaktslicenser och säkerheten i elektroniska kommunikationsnät. Dessutom väckte Finland ogiltighetstalan mot kommissionens åtgärder i två fall. Kommissionen väckte i sin tur en överträdelsestalan mot Finland.

Statens aktiva och tydliga ägarpolitik

Statsrådets kansli fortsatte genomföra statens [ägarpolitiska principbeslut](#), och prioriterade i det arbetet en fördjupad samordning av ägarstyrningen på statsrådsnivå. Statsrådets kansli gjorde en helhetsbedömning av bolagen med statliga specialuppgifter i enlighet med regeringsprogrammet för statsminister Orpos regering. Utredningens slutsats var att processerna för ägarstyrningen av bolagen med specialuppgifter bör motsvara processerna för andra bolag och att stödet för statsrådets beslutsfattande fungerar bäst om tillvägagångssätten är enhetliga.

Avkastningen på statens börsinnehav återhämtade sig märkbart från det föregående årets svaga nivå. Den totala avkastningen var 47,9 (2024: -23,8) procent. Den totala avkastningen på Solidiums börsinnehav var 36,4 (2024: 4,8) procent och de direkt statsägda börsbolagens totala avkastning 55,8 (2024: -34,9) procent, vilket påverkades av att avkastningsnivån var mycket bra i alla bolag. Helsingforsbörsens avkastningsindex steg med 36 procent. Värdet av statens hela börsinnehav var 25,0 (2024: 17,7) miljarder euro. Andelen för statens direkta börsinnehav var 16,0 (2024: 10,8) miljarder euro och andelen för Solidiums aktieinnehav var 9,0 (2024: 6,9) miljarder euro.

För kapitalinkomsternas del beredde statsrådets kansli en finansieringsplan för regeringens investeringsprogram, och analyserade i det sammanhanget kapitalstrukturerna i de statsägda bolagen. Budgetmålet för kapitalinkomsterna 2025 uppnåddes och kapitalinkomsterna var 1,9 (2024: 1,5) miljarder euro, varav andelen för statsrådets kansli var 1,8 miljarder euro (2024: 1,3 miljarder). För regeringens investeringsprogram inflöt 0,8 miljarder euro finansiering från kapitalinkomsterna. Postis emission och försäljning av aktier vid börsnoteringen ökade inkomsterna med 100 miljoner euro. Dessutom ökade kapitalinkomsterna främst på grund av Fortums goda utdelningsnivå och Solidiums ökade utdelnings- och kapitalåterbäringsnivå, som huvudsakligen höjdes av en extra kapitalåterbärning på 222 miljoner euro från försäljningen av Mandatum och Kemira.

Bolagsomstruktureringar gjordes under året. Staten blev majoritetsägare i Valmet Automotive och samtidigt överfördes dotterbolaget Ioncor till Finnish Minerals Groups ägo. Det offentligt stödda materielbolaget Suomen Ostoliikennekalusto Oy grundades för spårtrafiken, och Postis ovannämnda emission och försäljning genomfördes. Efter börsnoteringen äger staten 65,8 procent av aktierna i Posti.

Statens bolagsinnehav beskrivs mer ingående i bilaga 4 till regeringens årsberättelse.

Statsrådets gemensamma verksamhetskultur och utvecklingsprojekt

Byggarbetena inleddes i statsrådskvarteret och renoveringen av statsrådsborgen inleddes 2026. Tillfälliga lokaler planerades för statsrådsborgen och andra av statsrådets funktioner. Ständerhusets renoverade lokaler togs i användning i december. Statsrådets kontorslokaler användes effektivare genom att personal placerades i gemensamma kontor, och lokaleffektiviteten var 14,6 (2024: 16,5) kvadratmeter per person. Kontorsytan var 58 000 kvadratmeter, vilket är 12 000 kvadratmeter mindre än året innan (18 procent).

I ärendehanteringssystemet registrerades 311 000 handlingar, vilket är 10 procent mer än året innan. Totalt 107 000 översättningssidor producerades, vilket var 19 procent mer än året innan.

Nya IT-lösningar infördes, och förstudier gjordes som underlag för kommande systemupphandlingar (upphandling av statsrådets utlåntjänst, förstudie om en lösning för statsrådets projektinformation, funktionella kravspecifikationer för statsrådets ärendehanteringslösning). Dessutom förbättrades möjligheterna att dela datateknisk utrustning, och överflödiga enheter och abonnemang sades upp. Antalet arbetsstationer med support var cirka 7 000, vilket var 5 procent färre än året innan.

En **utredning** (på finska, referat på svenska) om övergång till gemensamma tjänster inom statsrådet och centralisering av statsrådets personalförvaltning till statsrådets kansli blev klar. Utifrån utredningen började man bereda förslag om centralisering av statsrådets funktioner. En servicemodell som sammanför ämbetsverks- och bevakningstjänsterna för statsrådets lokaler infördes. Statsrådets kanslis riktlinjer och åtgärdsprogram för upphandlingar uppdaterades så att de nära stöder arbetet med att förbereda upphandlingar och motsvarar det gällande regeringsprogrammet.

Uppnående av målen för hållbar utveckling

Kommissionen för hållbar utveckling, som statsrådets kansli ansvarar för, fortsatte med att genomföra sin [strategi](#) som sträcker sig till 2030 och började genomföra sin [verksamhetsplan för 2025–2027](#) (på finska), som består av tio praktiska åtgärds-helheter. Statsrådets kansli fortsatte stödja verksamheten i gruppen [De ungas Agenda 2030](#) och [natur- och klimatgruppen för unga](#) (NUOLI).

I det internationella samarbetet framhövdes fortsättningsvis behovet av att stärka multilateralismen, det globala förtroendet och engagemanget i Agenda 2030 och målen för hållbar utveckling i det mycket svåra internationella politiska läget. Finland anslöt sig bland annat till initiativet Partnership Platform on Localising the SDGs, som samordnas av FN:s boende- och bosättningsorgan UN Habitat. Statsrådets kansli och miljöministeriet ansvarar tillsammans för Finlands deltagande i projektet.

I arbetet på EU-nivå prioriterades en konsekvent politik för hållbar utveckling och den privata sektorns roll i hållbarhetsarbetet. Under våren förbereddes EU:s gemensamma budskap till FN:s högnivåforum för hållbar utveckling. I beredningen av budskapen betonade Finland jämställdhet, kvinnors och flickors rättigheter, sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter samt fred och en stärkning av det internationella regelbaserade systemet.

I FN-anknutna [Sustainable Development Solutions Networks jämförelse](#) bedömdes Finland för femte gången i följd vara det land i världen som bäst främjar hållbar utveckling. Finlands tredje [frivilliga landrapport till FN om genomförandet av Agenda 2030](#) (voluntary national review, VNR) blev klar. Statsminister Petteri Orpo presenterade rapporten på FN:s högnivåforum för hållbar utveckling i New York tillsammans med unga och företagsrepresentanter. I landrapporten ingår förutom statsrådets bedömning också flera intressentgruppers egna bedömningar av framstegen mot målen för hållbar utveckling i Finland. Enligt rapporten är det starka samhälleliga förtroendet, den fungerande demokratin, utbildningen, likabehandlingen och jämställdheten Finlands styrkor. De aspekter som Finland främst behöver utveckla är ekologisk hållbarhet, särskilt hållbarare konsumtion och produktion, samt jämställdhet, eftersom våldet mot kvinnor fortfarande är oroväckande vanligt.

Rapporten [Utblick över läget i Finland – hållbarhetsbedömning 2025](#) (på finska, referat på svenska), som utarbetas under ledning av statsrådets kansli, publicerades. Samordningen av genomförandet av [statsrådets redogörelse om genomförandet av Agenda 2030](#) (SRR 3/2020 rd) fortsatte. I hållbarhetsbedömningen bedömdes fem hållbarhetsaspekter genom en granskning av de viktigaste delområdena med hjälp av indikatorer och befintliga forskningsdata. De fem aspekterna är 1) säkerhetens,

demokratins och rättsstatens hållbarhet, 2) social hållbarhet och hållbar hälsa, 3) ekonomisk hållbarhet, 4) ekologisk hållbarhet och 5) hållbart humankapital och kulturell hållbarhet. Utvecklingen följer målen eller en tydlig förbättring pågår inom sex av 35 delområden som bedömdes. Utvecklingen varierar eller har inte förändrats märkbart inom 14 delområden. Utvecklingen är oönskad, det vill säga strider mot målen eller försvagas, inom 15 delområden.

Den fristående och oberoende expertpanelen för hållbar utveckling fortsatte sitt arbete i anslutning till statsrådets kansli. [Hållbarhetspanelen](#) fokuserade under året på framtidsarbetet och genomförde ett tredelat projekt där ett [diskussionsinitiativ](#) (på finska) publicerades om positiva framtidsbilder för att påskynda hållbarhetsomställningen. Kommissionen för hållbar utveckling involverades i en digital resa till framtiden och det upplevelseorienterade rummet [Huone 2050](#) byggdes upp i centrumbiblioteket Ode, där besökarna kunde titta in hos en Helsingforsfamilj år 2050 efter hållbarhetsomställningen. Dessutom ordnades en workshop för medierna om framtidsprojektet. Hållbarhetspanelen tog också fram en oberoende [bedömning](#) av Finlands landrapport om genomförandet av Agenda 2030. Panelen bedömer att Finlands styrkor är kompetens och utbildning, men att samhällets välfärd bygger på en betydande ekologisk skuld. Panelen efterlyser trovärdigare nationella strategier för hållbar utveckling, systemtänkande, vetenskapsbaserat beslutsfattande och orädda, involverande visioner om en hållbar framtid.

Uppnående av målen för jämställdhet

I samband med att jämställdhets- och likabehandlingsplanen för statsrådets kansli 2024–2026 uppdaterades genomfördes en enkät om jämställdhet och likabehandling bland personalen. Planen tar upp såväl operativ jämställdhet som personalpolitiska aspekter och relaterade mål och åtgärder.

Statsrådets kansli beställde en [utvärdering](#) (på finska, referat på svenska) av ministeriernas operativa och personalpolitiska jämställdhets- och likabehandlingsplaner som blev klar våren 2025. Syftet var att ge ministerierna information till stöd för utvecklingen av planerna. Enligt utvärderingen måste ministeriernas ledning öppet visa sitt stöd, jämställdheten och likabehandlingen integreras i ministeriets kärnprocesser och aktiva personer verka för jämställdhets- och likabehandlingsfrågor i praktiken för att planeringsprocessen och genomförandet ska lyckas. Statsrådets kansli tillsatte en arbetsgrupp för att diskutera genomförandet av rekommendationerna.

I bolagen under statsrådets kanslis ägarstyrning utsågs 2025 totalt 203 styrelseledamöter, av vilka staten utsåg 169. Av dessa var 39 nya ledamöter. Andelen kvinnor av de styrelseledamöter som staten utser var något större än året innan, 47 procent. Andelen kvinnor av de styrelseordförande som staten utser var 39 procent.

1.2.2 Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet

Användningen av anslagen under huvudtiteln för statsrådets kansli 2025 uppgick till sammanlagt 373,1 miljoner euro, vilket var 106,1 miljoner euro mer än året innan. Ökningen jämfört med det föregående året beror huvudsakligen på finansieringen av statsägda bolag. Av anslagen användes 51 procent för omkostnader och konsumtionsutgifter, 39 procent för ägarstyrning, 9 procent för understödjande av politisk verksamhet och sammanlagt 1 procent för den övriga verksamheten.

Användningen av förvaltningsområdets omkostnads- och konsumtionsutgiftsanslag minskade med 7,5 miljoner euro jämfört med året innan. Omkostnaderna för statsrådets kansli var den största utgiftsposten, och de största posterna där var statsrådets gemensamma lokaler, informationsförvaltningstjänsterna och personalutgifterna för statsrådets kansli. Användningen av omkostnadsanslagen för statsrådets kansli minskade med 7,5 miljoner euro (-4,9 procent) till 146,9 miljoner euro, vilket förklaras av minskningarna i statsrådets lokalhyror och IKT-utgifter. Användningen av anslaget för statsrådets gemensamma verksamhet och projekt, som anvisas till viktiga lagstiftnings- och utvecklingsprojekt, ökade i sin tur användningen av omkostnadsanslaget med 3,8 miljoner euro.

Ökningen av förvaltningsområdets utgifter berodde huvudsakligen på att investeringsutgifterna inom ägarstyrningen ökade till 144,1 miljoner euro. Finnish Minerals Group Oy (före detta Finlands Malmförädling Ab) kapitaliserades med 140 miljoner euro.

För understödjande av politisk verksamhet (partistöd) användes 34,6 miljoner euro.

Nyckeltal som visar hur ekonomisk och effektiv verksamheten är finns i avsnitt 1.2.1 Bedömning av utvecklingen av de samhällliga effekterna.

Framstegen i förvaltningsområdets produktivetsprogram

Åtgärderna enligt produktivetsprogrammet för statsrådets kansli har genomförts som planerat. I produktivetsprogrammet fördelades omkostnadsminskningarna mellan omkostnaderna för statsrådets kansli och justitiekanslersämbetet samt löneutgifterna för nationella experter inom EU, som minskade med sammanlagt 11,2 miljoner euro till följd av produktivetsåtgärderna.

Statsrådets kansli har sparat omkostnader genom att minska lokalerna, IKT-tjänsterna som tillhandahålls för statsrådet samt statsrådets övriga gemensamma tjänster. Personalutgifterna har ökat något.

Tabell 2. Framsteg i produktivetsåtgärderna inom SRK:s förvaltningsområde, miljoner euro.

Sparmål	2023 användning	2024 användning	2025 användning	2025/2024 förändring procent
Omkostnader för statsrådets kansli ¹	154,2	154,1	142,9	-7
• Hyror för lokaler	41,5	43,9	37,0	-16
• Statsrådets IT-tjänster	42,5	40,1	36,1	-10
• Personal och övriga utgifter	70,2	70,1	69,8	0
Löneutgifter för nationella experter inom EU	1,3	1,7	1,8	6
Justitiekanslersämbetets omkostnader	4,0	4,3	4,3	0
Sammanlagt (brutto)	159,5	160,1	148,9	-7

¹ Omkostnader för statsrådets kansli med undantag för anslaget för gemensam verksamhet och projekt och forskningsprojektet Finländarnas öde i Ryssland efter oktoberrevolutionen 1917.

Besparingar enligt produktivetsprogrammet för statsrådets kansli uppnåddes särskilt i hyreskostnaderna, som minskade med 6,9 miljoner euro till 37,0 miljoner euro. De lokalbundna kostnaderna minskades genom att nätet av lokaler som statsrådet använder koncentrerades. Statsrådets lokaleffektivitet förbättrades också i samband med renoveringar genom att man övergick till aktivitetsbaserade kontor och ökad sam användning av lokaler. Statsrådets utgifter för IT-tjänster minskade med 4,0 miljoner euro, eftersom man förbättrade produktiviteten genom att minska mängden verktyg, datateknisk utrustning och anslutningar och byta till kostnads-effektivare alternativ.

Personalutgifterna och de övriga utgifterna i omkostnaderna för statsrådets kansli minskade till 69,8 miljoner euro. Personalkostnadernas andel ökade med 0,5 miljoner euro till 45,3 miljoner euro på grund av allmänna höjningar och stigande arbetsgivarbikostnader, trots att antalet årsverken i omkostnaderna minskade till 612,0 (2024: 628,4). Personalen vid statsrådets kansli ökade mot slutet av året då den nya servicemodellen för statsrådets bevaknings- och receptionsverksamhet infördes.

Ytterligare uppgifter om resultaten

- Bokslut för statsrådets kansli 2025

2 Utrikesministeriet

Andel av statsbudgeten

Alla förvaltningsområden har haft tillgång till totalt **96 602 mn €**

● Utrikesministeriets andel **1 645 mn €**

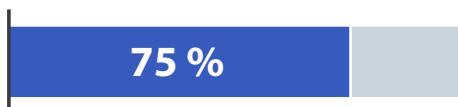


Användning av anslag

- Konsumtionsutgifter 376 mn €
- Överföringsutgifter 721 mn €
- Investeringsutgifter 144 mn €
- Övriga utgifter 1 mn €



Användningsgrad för anslagen



Användning av förvaltningsområdets anslag, miljoner euro

UM	Budgetkapitel	2023	2024	2025
24.01	Utrikesförvaltningen	303	305	320
24.10	Krishantering	66	78	66
24.30	Internationellt utvecklingsarbete	928	690	736
24.90	Övriga utgifter inom utrikesministeriets förvaltningsområde	118	132	120
24	UM:s förvaltningsområde totalt	1 416	1 205	1 242

Årsverken

Vid alla förvaltningsområdens ämbetsverk totalt **74 507 årsverken**

• Utrikesministeriet **1 367 årsverken**



Ämbetsverk **0** ST.



• Inga ämbetsverk

Fonder **0** ST.



• Inga fonder

Bolag **1** ST.



• Fonden för industriellt samarbete Ab (Finnfund)

Affärsverk **0** ST.



• Inga affärsverk

Centrala förändringar i förvaltningen

Business Finland Oy lyder under arbets- och näringsministeriet. Bolagets utlandsverksamhet integrerades i utrikesförvaltningen den 1 januari 2026.

Nyckeltal för förvaltningsområdet

Beskickningar

90 st

Beskickningarnas
årliga utgifter

170 mn €

Utbetalningar inom
utvecklingssamarbetet (förskott)

718 mn €

Utvecklingssamarbetets
andel av BNI (uppskattning)

0,36 %

Anslag för
utvecklingssamarbete

1 064 mn €

2.1 Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet

De betydande förändringarna i Finlands och Europas omvärld fortsatte 2025. Säkerhetsläget var fortsatt allvarligt och svårt att förutse. Den viktigaste faktor som påverkade den säkerhetspolitiska omgivningen var Rysslands anfallskrig i Ukraina, som gick in på sitt fjärde år. Europas säkerhetsarkitektur som bygger på samarbete, regler och avtal har vacklat till följd av anfallskriget. Samtidigt utmanade olika aktörer i allt högre grad det regelbaserade internationella systemet, de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstaten. Förenade staternas förändrade utrikespolitik orsakade spänningar i de transatlantiska förbindelserna som är centrala för Europa och Finland, och bidrog till att göra omvärlden mindre förutsägbar. De ökande globala motsättningarna och spänningarna mellan stormakter påverkade säkerheten,

ekonomin, tekniken, försörjningsberedskapen, industrin, handeln och framstegen mot målen för hållbar utveckling. Situationen väntas inte förbättras väsentligt även om till exempel fredsförhandlingarna i Ukraina skulle leda till ett resultat.

Europeiska unionen har bevarat sin ställning som Finlands viktigaste värdegemenskap, referensram för yttre förbindelser och kanal för inflytande. Natomedlemskapet har etablerats som en central del i Finlands utrikes- och säkerhetspolitik. Det har intensifierat säkerhets- och försvarssamarbetet med de allierade och stärkt stabiliteten och säkerheten i såväl Finland som Östersjöområdet och Nordeuropa. Det övergripande temat för Finlands ordförandeskap i OSSE 2025 var resiliens.

Finlands ordförandeskap i Nordiska ministerrådet och det utrikes- och säkerhetspolitiska N5-samarbetet 2025 fördjupade samarbetet särskilt med Sverige och de andra nordiska länderna. Den övergripande säkerheten integrerades för första gången genomgripande i alla sektors arbete i ministerrådet, som verkade för resiliensen i de nordiska samhällena. Som ordförande för N5 betonade Finland konsekvent geoekonomin och ett starkt stöd till Ukraina. Gemensamma uttalanden och talrika möten med tredjeländer höjde de nordiska ländernas profil i det globala samarbetet.

Den omfattande kontakten med Förenta staterna och Kanada intensifierades bland annat inom ramen för isbrytarsamarbetet ICE Pact, vilket samtidigt höjde Finlands profil som arktisk aktör. Stormaktskonkurrensen har framhävt behovet av att fördjupa samarbetet med likasinnade partner utanför Europa, till exempel Japan, Kanada, Sydkorea och Australien.

Den hybridpåverkan som riktats mot Finland särskilt från Ryssland fortsatte under 2025. Den ryska skuggflottans verksamhet orsakade säkerhets- och miljörisker och hjälpte Ryssland att kringgå sanktionerna. Fortsatta skador på kritisk undervattensinfrastruktur i Östersjön krävde snabba och beslutsamma åtgärder.

Stödet till Ukraina bilateralt, internationellt och som en del av EU var en central del av Finlands utrikespolitik. Även 2025 var Ukraina Finlands största partnerland inom utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd.

Klimatförändringarna, den globala migrationen till följd av fattigdom och perspektivlöshet samt extremistiska rörelser och terrorism bidrog till en krävande omvärld. Instabiliteten i Europas södra grannskap ökade och den geopolitiska konkurrensen i Afrika fördjupades. Den ständigt tilltagande risken för eskalation i Mellanöstern realiserades när kriget i Iran bröt ut i februari 2026.

Främjandet av finländska företags export och investeringar förblev det viktigaste målet för Finlands handelspolitik. Team Finlands ledningsstruktur och strategi förnyades för att stärka exportfrämjandet, och integreringen av Business Finlands verksamhet utomlands i utrikesförvaltningen från och med den 1 januari 2026 förbereddes. I handelspolitiken ägnades särskild uppmärksamhet åt ekonomisk säkerhet och hantering av kritiska beroenden. En diversifiering av handelsrelationerna främjades bland annat genom att stödja EU:s förhandlingar om frihandelsavtal.

Utrikesförvaltningens arbetsformer och beskickningsnät utvecklades vidare under 2025 för att bättre motsvara behoven i den förändrade omvärlden och prioriteringarna i verksamheten. Reformen av utrikesförvaltningen i enlighet med regeringsprogrammet har i stor utsträckning genomförts, och skapar en lämplig grund för arbetet i den nya eran inom utrikespolitiken. Arbetsformerna reformerades bland annat genom förenklade arbetsprocesser och ökad användning av digitala verktyg, som artificiell intelligens. Finland öppnade en beskickning i Houston i Förenta staterna med exportfrämjandet som huvudsaklig uppgift, och fattade beslut om att stänga tre beskickningar 2026.

De centrala risker för utrikesförvaltningens verksamhet och dess kontinuitet som anges i utlåtandet om utvärdering och bekräftelse gällande den interna kontrollen enligt budgetförordningen beskrivs i tabellen nedan. Inga betydande förändringar har skett i bedömningarna jämfört med året innan. I en helhetsbedömning är utrikesministeriets interna kontroll och riskhantering på en måttlig nivå. Riskhanteringspolicyn har utvecklats och riskanalysen har kopplats till verksamhets- och ekonomiplaneringsprocessen. Medvetenheten om riskhantering har ökat, men det krävs fortfarande en mer systematisk ansats, tydligare ansvarsfördelning och förankring i praktiken.

Tabell 3. Centrala risker inom ansvarsområdet

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/ konsekvenser)
Snabba förändringar i omvärlden, flera samtidiga undantags-situationer.	Påverkar hanteringen av internationella relationer i Helsingfors och vid beskickningarna, tär på resurserna och försvårar beslutsfattandet.	Fungerande situationsledning, samarbete över organisationsgränser, flexibel resurs-inriktning, framsyn i lägesbilden.	Relativt sannolik / måttlig
Säkerhetsrisker (brottslighet, spionage, konflikter, terrorism, naturkatastrofer, pandemier).	Hotar utrikes-förvaltningens och särskilt de små beskickningarnas funktionsförmåga. Kan orsaka avbrott, evakueringar och kostnader.	Systematiserade säkerhetsåtgärder, kontinuerlig risk-analys, beredskap, regelbunden utbildning och övningar, fungerande system.	Relativt sannolik / allvarlig
IKT-systemens funktion och informationssäkerhets-risker (nätattacker, sabotageprogram, sårbarheter i utrikesförvaltningens datanät).	Försämrar funktions-förmågan särskilt i länder med svår verksamhetsmiljö och sämre infra-struktur. Kan äventyra statsrådets gemensamma system och förvaltningsområdets substanssystem.	Tekniska lösningar, lokallösningar, kompetens-utveckling, bättre nätuppkoppling, reservuppkopplingar, hänsyn till utrikes-förvaltningens särbehov i centraliserade lösningar.	Relativt sannolik / allvarlig
Risker i ekonomi-förvaltningen och utvecklingssamarbets-förvaltningen (kompetensbrist, efterlevnad av anvisningar, korruptionsrisk särskilt utanför Europa).	Felaktig användning av medel, ekonomiska förluster, anseendeskador.	Tydligare anvisningar, utbildning, centralisering av uppgifter till Finland, stärkt tillsyn.	Relativt sannolik / måttlig

2.2 Förvaltningsområdets resultatutveckling

2.2.1 Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna

Effekt mål 1: Främjande av Finlands och finländarnas säkerhet och välfärd

Det centrala målet för utrikes- och säkerhetspolitiken var att trygga Finlands självständighet och territoriella integritet, förhindra att Finland hamnar i en militär konflikt och garantera finländarnas säkerhet och välfärd i en föränderlig internationell omvärld. Utrikes- och säkerhetspolitiken styrdes av värdebaserad realism. I en allt mer komplicerad omvärld främjade och försvarade Finland värderingar som är viktiga för landet, såsom demokrati, rättsstatsprincipen, efterlevnaden av folkrätten och mänskliga rättigheter, och stärkte samtidigt sin egen säkerhet som en del av det euroatlantiska samarbetet och de multilaterala strukturerna.

Säkerhetssituationen var behäftad med stor osäkerhet såväl i Finlands och Europas närområden som globalt. Under dessa förhållanden arbetade Finland tillsammans med sina partnerländer både bilateralt och multilateralt för lösningar som ökar säkerheten och stabiliteten. Finland stödde den utveckling där Europeiska unionens roll och medel som utrikes-, säkerhets- och försvarspolitisk aktör blev starkare och där Natos och EU:s roller för att garantera säkerheten i Europa kompletterar och stärker varandra.

Finlands ordförandeskap i OSSE 2025 stärkte Finlands förbundenhet till den regelbaserade säkerhetsordningen, stödet till Ukraina och arbetet för att utkräva ansvar av Ryssland. Finland lanserade initiativet Helsinki+50 för att stärka OSSE:s principer och utveckla organisationens verksamhet, och säkerställde de deltagande staternas omfattande engagemang i diskussionerna om OSSE:s framtid. Under sitt ordförandeskap framhävde Finland vikten av OSSE:s institutioner och arbete på fältet, och säkerställde att organisationens operativa verksamhet fortsatte trots att ingen enighet om budgeten hade uppnåtts. Dessutom utnyttjade Finland sitt ordförandeskap i Forumet för säkerhetssamarbete för att stödja Ukraina, framhålla ansvarsutkrävandet av Ryssland och främja diskussionerna om resiliens, övergripande säkerhet och de humanitära konsekvenserna av krigföringen.

Finland utövade diplomatiskt inflytande för att stärka EU:s enighet, globala roll och trovärdighet och stödde unionens långsiktiga strategiska konkurrenskraft via de yttre förbindelserna. Finland deltog aktivt i att utveckla unionens utrikes-, säkerhets- och försvarssamarbete i den förändrade omvärlden.

Finland arbetade för att fler beslut ska fattas med kvalificerad majoritet i EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik för att effektivisera beslutsfattandet och trygga funktionsförmågan i unionen, med hänsyn till de institutionella reformer som EU:s utvidgning förutsätter. Samtidigt stärkte Finland EU:s partnerskap, arbetade för att öka trycket på Ryssland, prioriterade östra flankens säkerhet och gav ett starkt politiskt, ekonomiskt och militärt stöd till Ukraina.

Finland deltog aktivt i Natos arbete för att stärka alliansens och det euroatlantiska områdets säkerhet. Verksamheten i Nato etablerades 2025 som en del av genomförandet av Finlands utrikes- och säkerhetspolitik. På toppmötet i Haag fattades beslut om att höja alliansens försvarsutgifter till fem procent av bruttonationalprodukten 2035 så att 3,5 procent anvisas till försvars- och säkerhetsinvesteringar och 1,5 procent till säkerhetsrelaterade utgifter. En marktaktisk ledning för Nato grundades i Finland, och Natos framskjutna markstyrka (FLF Finland) inledde sin verksamhet. Dessa åtgärder stärker avskräckningen och försvaret i Natos nordöstra områden. Samarbetet utökades särskilt med de nordiska länderna, de allierade i Östersjöområdet och de arktiska allierade.

Säkerheten i Östersjöområdet förblev ett centralt orosmoment särskilt på grund av luftrumskränkningarna, skadorna på den kritiska undervattensinfrastrukturen samt säkerhets- och miljöriskerna som orsakades av den skuggflotta som Ryssland använder. Utvecklingen accentuerade spänningarna i omvärlden, sårbarheterna i infrastrukturen och behovet av att stärka beredskapen och övervakningen. Finland arbetade aktivt i EU och Nato för att skydda kritisk infrastruktur, förbättra lägesbilden och stärka samarbetet.

Det nordiska samarbetet var fortsatt intensivt 2025 och fördjupades särskilt i utrikes- och säkerhetspolitiska frågor. Samarbetet mellan de nordiska och de baltiska länderna fortsatte aktivt och stärkte den regionala stabiliteten i Nordeuropa. Under sitt ordförandeskap i Nordiska ministerrådet arbetade Finland och Åland för statsministrarnas [Vision 2030](#) med övergripande säkerhet, krisberedskap och resiliens samt barn och unga som prioriterade områden.

Finland fortsatte stärka de bilaterala relationerna med viktiga partnerländer utanför EU, särskilt Förenta staterna, Storbritannien och Kanada. Försvarssamarbetet med Förenta staterna intensifierades när genomförandet av avtalet om försvarssamarbete avancerade. Det strategiska partnerskapet med Storbritannien fördjupades bland annat genom Finlands deltagande i samarbetet Joint Expeditionary Force, som stärker den regionala försvarsförmågan och leds av Storbritannien. Det arktiska

samarbetet med Förenta staterna och Kanada avancerade genom initiativet ICE Pact som stärkte stabiliteten i den arktiska regionen och de allierades gemensamma beredskap.

Kina är en viktig partner, men också en konkurrent och en utmanare på systemnivå. Den mångsidiga dialogen mellan Finland och Kina fortsatte även på högsta ledningsnivå. Behovet av att hantera risker till följd av stormaktskonkurrensen och intensifiera kontakterna med likasinnade stater ledde till att partnerskap utvecklades också med länder utanför referensgruppen EU och Nato, till exempel med Japan, Sydkorea och Australien. Kontakten med länderna i Afrika och Persiska viken och med Brasilien var också aktiv på högsta nivå.

Finland deltog i internationell militär och civil krishantering inom ramen för EU, FN, Nato, OSSE och Internationella brottmålsdomstolen och i utvecklingen av verkningfull militär och civil krishantering.

Finland fortsatte sitt starka stöd till Ukraina. År 2025 bistod Finland Ukraina till ett värde av sammanlagt cirka 550 miljoner euro. Finland deltog i Natos säkerhetsstöd och utbildning och anslöt sig till initiativet PURL (Prioritized Ukraine Requirements List) som Nato samordnar samt till Tallinnmekanismen som stärker Ukrainas cyberresiliens. Finland och Ukraina bildade en internationell skyddsrumskoalition för att främja byggandet av skyddsrum, och Finland fortsatte arbetet med att utveckla Ukrainas energiinfrastruktur. Dessutom fortsatte Finland sitt starka militära och civila stöd genom åtgärderna inom ramen för EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP). Finland verkade aktivt för en hållbar och rättvis fred i Ukraina och beredningen av säkerhetsarrangemang inom den så kallade koalitionen av villiga, och stödde Ukrainas strävanden att ansluta sig till EU och Nato.

Finland deltog i beslutsfattandet om EU:s sanktioner mot Ryssland och verkställde dem med särskild tonvikt på att förhindra att sanktionerna kringgås. I samarbetet med EU:s medlemsländer och partnerländer kring sanktionerna framhövs de gemensamma åtgärderna för att hantera skuggflottan, frågor som rör verkställandet av sanktioner mot personer och sektorer i Ryssland samt särskilda frågor som gäller övervakningen av utrikeshandeln i gränsstater. Finland stödde strävandena att ställa Ryssland och landets företrädare till svars för anfällskriget, inbegripet ansvar för att ersätta skador samt personligt straffansvar.

År 2025 tillhandahöll utrikesministeriet och beskickningarna konsulära tjänster för sammanlagt cirka 245 000 kunder. Jourcentralen som sköter utrikesministeriets dygnetrunttjour kontaktades cirka 6 700 gånger. Den konsulära kris som medförde

mest arbete var den utvidgade konflikten i Mellanöstern. Dessutom förekom politiska oroligheter och demonstrationer som utmynnade i våld i flera länder, som Tanzania och Nepal.

Enligt utrikesförvaltningens regelbundna mediebevakning förblev intresset för Finland och utrikesministeriets ansvarsområde högt i förhållande till genomsnittet på längre sikt, men fortsatte sjunka jämfört med de tre föregående åren. Att intresset var större än vanligt underlättade den strategiska kommunikationen om Finlands viktigaste ståndpunkter i situationer med intensifierad kommunikation, till exempel händelser som rörde säkerheten i Östersjön (kabelbrotten, skuggflottan).

Effektmål 2: Främjande av regelbaserad internationell ordning och stärkande av multilateralt samarbete

År 2025 tilltog de senaste årens utveckling som präglas av att olika aktörer ifrågasätter den regelbaserade internationella ordningen och strävar efter att undergräva institutioner som är centrala för att det multilaterala systemet ska fungera. EU har en viktig roll som försvarare av det regelbaserade internationella systemet, och Finland stödde unionen i det arbetet. Genom att visa sitt stöd för Ukrainas strävanden efter EU- och Natomedlemskap har Finland i praktiken bekräftat varje stats rätt att besluta över sina egna säkerhetsarrangemang.

I samband med den [utrikes- och säkerhetspolitiska redogörelsen](#) från 2024 (SRR 37/2024 rd) godkändes en FN-strategi där ett av Finlands centrala mål är att i den förändrade omvärlden bidra till att FN och det regelbaserade multilaterala systemet bevaras och stärks. Finland fortsatte sitt långsiktiga arbete för att försvara de universella mänskliga rättigheterna, jämställdheten och det internationella regelbaserade systemet. Finland stödde efterlevnaden av den internationella humanitära rätten bland annat genom att ansluta sig till ett [globalt initiativ](#) för att stärka de politiska åtagandena att respektera internationell humanitär rätt. Finland deltog aktivt inom FN i diskussionen kring tillämpning av folkrätten i cybermiljöer och fortsatte sitt fasta stöd för det självständiga och oberoende arbetet i internationella rättstillämpande organ.

Finland deltog i arbetet för att inrätta en specialdomstol för aggressionsbrottet mot Ukraina, ett skaderegister och en skadeståndskommission. Finland fortsatte intervensera i internationella domstolens behandling av Ukrainas talan mot Ryssland gällande påståenden om folkmord.

I slutet av 2025 var 51 människorättsklagomål anhängiga mot Finland i internationella rättstillämpande och undersökande organ, varav åtta i Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och 43 i FN:s övervakningsorgan. I klagomål som gällde mänskliga rättigheter gav regeringen 54 svaromål, tilläggsvaromål och andra skrivelser. Finland gjorde tre muntliga interventioner i klagomål mot Lettland, Litauen och Polen som gäller situationen vid gränsen till Belarus och som är anhängiga i Europadomstolens stora avdelning.

Regeringen gav två periodiska rapporter och tre mellanrapporter om genomförandet av människorättskonventionerna och deltog i ett muntligt hörande om genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Regeringen behandlade den 11 december 2025 de avgöranden, slutsatser och rekommendationer som internationella människorättsövervakningsorgan har gett Finland. Finland fortsatte arbeta för EU:s anslutning till Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter och för att Istanbulkonventionen ska godkännas av så många som möjligt, och var aktivt i förhandlingarna om det nya fakultativa protokollet till konventionen om barnets rättigheter. Finland ledde Europarådets styrkommitté för mänskliga rättigheter.

År 2025 lämnade regeringen sammanlagt sex propositioner om internationella överenskommelser. Propositionerna gällde ikraftsättandet av avtalet om biologisk mångfald inom ramen för FN:s havsrättskonvention, uppsägningen av den så kallade Ottawakonventionen om förbudet mot infanteriminor, ramavtalet EU-Chile, överenskommelsen mellan Finland och Uruguay om förvärvsarbete för familjemedlemmar till anställda vid beskickningar, överenskommelsen mellan Finland och Förenta staterna om förvärvsarbete för anhöriga till offentligt anställda och gränsöversynen mellan Finland och Norge.

Effekt mål 3: Främjande av en övergripande utvecklingspolitik

Utvecklingspolitiken stödde Finlands utrikes- och säkerhetspolitiska mål i enlighet med regeringsprogrammet och [redogörelsen för internationella ekonomiska relationer och utvecklingssamarbete](#) (SRR 4/2024 rd). Utvecklingsfinansieringen anvisades strategiskt och utvecklingssamarbetet berörde Finlands yttre förbindelser omfattande eftersom merparten av världens länder omfattas av internationell utvecklingsfinansiering. Finland fortsatte sin utvecklingspolitik som jämbördig partner med utvecklingsländerna.

I utvecklingspolitiken betonades det övergripande målet, ett tätare samband mellan handel och utveckling. Utrikesministeriet fortsatte främja målen för hållbar utveckling och Parisavtalet särskilt inom sina starka områden, som var kvinnor och

flickor, utbildning och klimatåtgärder. Arbetet byggde på respekt för viktiga värden och rättigheter som demokrati, rättsstatsprincipen, folkrätten och de mänskliga rättigheterna, fred, jämställdhet och likabehandling. Finland strävar efter att genom utvecklingssamarbete uppnå hållbara resultat och långsiktiga effekter. Av de nya anslag som beviljades för utvecklingssamarbete 2025 gick 73 procent till arbetet för kvinnors och flickors rättigheter.

År 2025 präglades av en omvälvning i den globala finansieringen för utveckling och humanitärt arbete, ifrågasättande av det internationella regelbaserade systemet samt reformerna FN80 och Humanitarian Reset som FN inledde. Finland fortsatte stödja det internationella regelbaserade systemet bland annat via FN-finansieringen och sitt politiska inflytande.

Finland betonade stödet till finländska företag i utvecklingsländerna genom aktivt påverkansarbete. En central insats var att främja finländska företags deltagande i projekt som EU och internationella institutioner för utvecklingsfinansiering gjorde möjliga och att öka företagets tillgång till deras finansiering. Verksamheten syftade också till att stärka den ekonomiska aktiviteten i utvecklingsländer.

År 2025 var Ukraina Finlands största partnerland inom utvecklingsfinansiering och den största mottagaren av Finlands humanitära bistånd. Under 2025 ordnades också den första utlysningen inom ramen för det finansiella instrumentet Finlands investeringsstöd till Ukraina (FUIF). Instrumentets mål är att stödja investeringar inom den offentliga sektorn i Ukraina.

Finlands kapacitet att delta i EU:s digitala diplomati, partnerskap och utvecklingssamarbete stärktes. I arbetet utnyttjades kompetensen hos finländska aktörer, särskilt företag, och deras tillgång till Global Gateway-finansiering främjades. Utrikesministeriet strävade efter att öka digitaliseringsprojektets vikt inom Global Gateway. Finnfunds banbrytande roll som utvecklingsfinansiär inom den digitala sektorn stärktes efter att EU-kommissionen beviljat bolaget betydande garantier genom sitt program för den digitala sektorn.

I enlighet med regeringsprogrammet har tyngdpunkten i utvecklingspolitiken förskjutits till finländska civilsamhällesorganisationers utvecklingssamarbete. År 2025 ordnades en utlysningssomgång för programstöd till civilsamhällesorganisationer. Civilsamhällesorganisationerna beviljades sammanlagt cirka 311 miljoner euro i programstöd för flerårigt utvecklingssamarbete och humanitär biståndsverksamhet 2026–2029. Programstöd beviljas 23 civilsamhällesorganisationer.

Finland deltog i genomförandet av internationella klimat- och miljöavtal, till exempel i FN:s miljöförsamling UNEA-7 och det 30:e partsmötet för ramkonventionen om klimatförändringar. Detta bidrar också till att skapa efterfrågan på klimat- och miljöteknik.

Som ett led i balanseringen av statsfinanserna anpassades anslagen för Finlands utvecklings-samarbete i fyra omgångar under regeringsperioden: i regeringsprogrammet, i ramförhandlingarna 2024 och 2025 och i budgetförhandlingarna 2025. Efter anpassningarna 2025 minskade anslagen för det egentliga utvecklings-samarbetet under perioden 2024–2028 med 40 procent i förhållande till den föregående regeringens budgetramar. Anpassningarna har beretts med hänsyn till regeringsprogrammet, redogörelsen för internationella ekonomiska relationer och utvecklings-samarbete och den utrikes- och säkerhetspolitiska redogörelsen. När anpassningarna gjorts har man hållit fast vid regeringsprogrammets princip om att ingångna åtaganden fullföljs. Till följd av de två anpassningsomgångarna 2025 måste nedskärningar också göras på områden som prioriteras i regeringsprogrammet, inklusive alla tematiska fokusområden i Finlands utvecklings-samarbete. Stödet till Ukraina och finansieringen till finländska civilsamhällesorganisationer anpassades inte heller 2025.

Effektmål 4: Främjande av ekonomiska förbindelser som gynnar Finlands tillväxt och av finländska företags delaktighet i den internationella handeln och globala värdekedjor

I en internationell omvärld som förändras snabbt har Finland granskat de yttre förbindelserna på ett allt mer strategiskt och övergripande sätt i enlighet med [redogörelsen för internationella ekonomiska relationer och utvecklings-samarbete](#) (SRR 4/2024 rd).

Handelspolitikens viktigaste mål var fortfarande att främja finländska företags export och investeringar och att hitta marknadsbaserade lösningar som gynnar handeln när EU-regleringen utvecklas. Tillväxten i Finland främjades aktivt genom inflytandet på EU:s gemensamma handelspolitik och på beredningen av EU:s lagstiftning om den inre marknaden, för att de yttre förbindelserna och handelspolitiken ska beaktas i regleringen. Samtidigt ägnades mer uppmärksamhet än tidigare åt ekonomisk säkerhet och hantering av kritiska beroenden. I det syftet har Finland förespråkade mångsidigare partnerskap, mer differentierade leveranskedjor och riskhantering såväl nationellt som på EU-nivå.

Finland eftersträvade ett mångsidigt handelsnätverk och främjade i EU:s handelsförhandlingar en strategisk, flexibel ansats där länder beaktas enskilt. År 2025 var utmanande i handelsrelationerna mellan EU och Förenta staterna efter att Förenta staterna under våren ensidigt höjt tullarna. EU:s och Förenta staternas gemensamma uttalande i augusti om tullnivåerna och samarbetet stabiliserade situationen i viss mån. Men Förenta staterna fortsatte också efter uttalandet sina ensidiga åtgärder som påverkade finländska företags export negativt. Samtidigt strävande man målmedvetet efter att öppna upp nya marknader genom EU:s handelsavtalsförhandlingar som hade Finlands starka stöd. Förhandlingarna slutfördes med Mercosur, Chile, Mexiko och Indonesien, och fortsatte med bland annat Indien och Förenade arabemiraten.

Trots problemen strävade Finland efter att stärka det multilaterala regelbaserade systemet också i Världshandelsorganisationen WTO, deltog intensivt i G20- och G7-ländernas arbete och stärkte sitt påverkansarbete inom OECD. Under Sydafrikas avslutade G20-ordförandeskap deltog Finland för första gången på statschefs- och ministernivå i arbetet i gruppen som består av världens största ekonomier, och fick en officiell ställning som gästland också under Förenta staternas ordförandeskap som inleddes i december 2025.

Statsrådet försökte mer systematiskt än tidigare påverka den finländska teknologi-sektorns internationella verksamhetsförutsättningar och den internationella teknologipolitiken. Arbetet byggde på Finlands värden och starka områden på ett sätt som främjar företagets konkurrenskraft och förbättrar deras möjligheter att bli en del av globala värdekedjor. Ambitionen i den internationella teknologipolitiken har varit att säkerställa en allt enhetligare verksamhet med större genomslag utifrån utrikesministeriets prioriteringar för utrikespolitiken för teknologi, som offentliggjordes i augusti 2025. För att genomföra prioriteringarna utsåg utrikesministern en särskild representant för internationella teknologifrågor, som ska höja Finlands profil i teknologipolitiken och främja det internationella teknologisamarbetet.

Finlands export av varor och tjänster ökade med sammanlagt 2,68 procent 2025 jämfört med året innan. Team Finlands strategi som antogs i september 2025 styr nätverkets arbete i Finland och utomlands fram till regeringsperiodens slut. I strategin anges arbetets mål och de prioriterade internationella marknaderna och branscherna. Team Finlands nya ledningsgrupp sammanför verksamheten för att främja export och internationalisering i Finland och utomlands, och stöds av ett nära samarbete med sektorernas ministerier och näringslivets organisationer för att främja företagets export och internationalisering.

Responser från kundföretagen till utrikesförvaltningen om Team Finland-arbetet var bättre än året innan (4,7 av 5 år 2025 och 4,5 av 5 år 2024). Utrikesministeriets styrande roll stärktes inom statens främjande av export och internationalisering. Samtidigt utvecklar utrikesministeriet sina egna företagstjänster som svar på företagens behov. Den 13 juni 2025 undertecknade utrikesministeriet och Business Finland ett överföringsavtal som fastställer de viktigaste praktiska arrangemangen och preciserar detaljerna kring överföringen av Business Finlands utlandsfunktioner till ministeriet. Integrationsprocessen framskred enligt detaljerna i avtalet och överföringen genomfördes den 1 januari 2026.

Uppnående av målen för hållbar utveckling

Finland har en hög profil i arbetet för hållbar utveckling. Enligt den [jämförande rapport](#) som FN använder hade Finland uppnått cirka 87 procent av målen för hållbar utveckling (SDG) i Agenda 2030, och var därmed etta för femte året i följd i Sustainable Development Solutions Networks jämförelse mellan länderna. Trots den höga nivån återstår mycket arbete för att uppnå målen. Behovet av ytterligare åtgärder accentueras när man ser på hur hållbarhetsmålen på EU-nivå eller nationell nivå har uppnåtts. Internationellt ligger arbetet för att uppnå SDG-målen långt efter tidsschemat. Dessutom ifrågasätts målen på helt nytt sätt. En inverkan bakgrundsfaktor är också den allt starkare internationella anti-gender-rörelsen. År 2025 präglades dessutom av att Förenta staterna drog sig ur handlingsplanen Agenda 2030 och principerna för jämställdhet och likabehandling och lämnade tiotals internationella organisationer som arbetar för hållbar utveckling.

I det internationella samarbetet för att främja målen för hållbar utveckling framhävdades behovet av att stärka multilateralismen och det globala förtroendet i den svåra geopolitiska situationen. Finland stödde aktivt arbetet för internationell fred och stabilitet, och har strävat efter att minska spänningarna mellan västländerna och utvecklingsländerna. Demokratin och tillgodoseendet av de mänskliga rättigheterna är förutsättningar för att Agenda 2030 och målen för hållbar utveckling ska kunna uppnås. Finland har förbundit sig till värdena i FN:s stadga och stöder dem orubbligt. Finland betonar och stöder konsekvent ett multilateralt samarbete som bygger på internationella regler. Finlands utvecklingspolitik bygger i hög grad på målen för hållbar utveckling, och prioriteringarna i utvecklingspolitiken bidrar till att målen kan uppnås.

Finland främjar hållbar utveckling och har åtagit sig att påskynda det globala genomförandet av FN:s mål för hållbar utveckling och Agenda 2030. År 2025 stödde Finland arbetet för hållbar utveckling såväl inom landet som internationellt. I juli

2025 deltog Finland i FN:s högnivåforum för utvärdering och uppföljning av hållbar utveckling (High-Level Political Forum, HLPF) med en bred delegation ledd av statsminister Petteri Orpo. På mötet presenterades finländska lösningar med syftet att de ska kunna vara till nytta också för andra länder i arbetet med att nå målen. Särskild vikt lades vid SDG 5, det vill säga jämställdhet, som granskades med fokus på rättigheter i arbetslivet, digitaliseringen och de ungas perspektiv.

Finland arbetade för att påskynda arbetet med SDG-målen bland annat på den fjärde internationella konferensen om utvecklingsfinansiering (Financing for Development, FfD4), där Finland stödde finansieringen av hållbar utveckling med sina prioriteringar att stärka utvecklingsländernas inkomstbas, mobilisera privat kapital och utnyttja digitaliseringen. De minst utvecklade ländernas möjligheter att nå SDG-målen stöddes med hjälp av Finlands och FN:s gemensamma konferens LDC Future Forum, som fokuserade på att stärka resiliensen. Finland deltog också i FN:s toppmöte om social utveckling med ambitionen att främja den globala sociala utvecklingen och Agenda 2030-målen.

Utvecklingspolitiska kommissionen, som verkar i anslutning till utrikesministeriet, stärkte utvecklingspolitikens genomslag och främjade den utvecklingspolitiska dialogen också 2025 på det sätt som anges i förordningen om kommissionen.

De officiella besöken och konferenserna på hög nivå i Finland förbereddes och genomfördes med hänsyn till de olika dimensionerna av hållbar utveckling i rese-, transport- och måltidsarrangemangen. År 2025 uppdaterade utrikesministeriet och WWF Finland anvisningarna för miljövänliga möten till omfattande anvisningar för hållbara möten, som beaktar också ekonomisk och social hållbarhet.

Utrikesministeriets konferensserviceteam som inledde sin verksamhet den 1 augusti 2025 beaktar heltäckande hållbara mötesarrangemang i de evenemang som teamet ordnar. Teamet utbildar också regelbundet företrädare för utrikesministeriets olika avdelningar om principerna för hållbara möten, och hållbarheten styr evenemangsproduktionen vid utrikesministeriet på ett genomgående sätt.

Uppnående av målen för jämställdhet

Motståndet mot jämställdhet, kvinnors och flickors rättigheter och sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) blev starkare i olika delar av världen. Finlands och likasinnade länders roll och ansvar för att främja jämställdhet och sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter samt motarbeta multipel diskriminering accentuerades.

År 2025 firades 30-årsjubileet för [handlingsplanen från Peking](#) (på finska) om jämställdhet och kvinnors och flickors rättigheter, och Finland hade en central roll vid den 69:e sessionen för FN:s kvinnokommission (CSW), där framstegen med planen utvärderades. Finland utövade aktivt sitt inflytande i förhandlingarna om resolutionen och arbetade för ambitiösa skrivningar särskilt om att stärka kvinnors och flickors rättigheter, jämställdhet och bekämpandet av våld mot kvinnor. Som ordförande för Nordiska ministerrådet stärkte Finland regionens profil som föregångare inom jämställdhetsarbetet och framhöll konsekvent Finlands prioriteringar på flera officiella evenemang och kringevenemang. Finlands konsekventa påverkansarbete bidrog till att säkerställa framtidsorienterade slutsatser trots ett utmanande internationellt förhandlingsklimat, och stärkte Finlands ställning som global förkämpe för jämlikhet och mänskliga rättigheter.

Finland stödde FN:s jämställdhetsarbete, kvinnors och flickors rättigheter, sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter samt arbetet för likabehandling både bilateralt och i multilaterala forum. Finland fortsatte sitt starka stöd till FN:s jämställdhetsorgan UN Women och FN:s befolkningsfond UNFPA. Finland främjade kvinnors och flickors rättigheter, sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter genom utvecklingsfinansiering, utvecklings-samarbetsprogram och påverkansarbete. Dessutom var Finland en av ledarna för aktionsgruppen Teknik och innovation för jämställdhet i kampanjen Generation Equality. Finland har främjat teman inom teknik och jämställdhet i flera resolutioner och andra förhandlingsprocesser och framhållit temat i internationella forum, på olika evenemang och möten och i sin kommunikation.

Inom ramen för det bilaterala utvecklings-samarbetet stärktes jämställdheten i Ukraina. Finland förberedde treårig jämställdhetsfinansiering till ett belopp av tre miljoner euro i UN Womens landprogram för Ukraina, och stödde det ukrainska utrikesministeriets jämställdhetsmål genom att tillhandahålla förhandlings- och ledarskapsutbildning för ukrainska kvinnliga diplomater och kollegialt lärande med finländska kvinnliga diplomater. Finland fortsatte sitt stöd till Europarådets handlingsplan för Ukraina (fyra miljoner euro 2024–2025) med fokus på jämställdhet och genomförandet av Istanbulkonventionen. Dessutom stödde Finland offer för sexuellt våld i konflikten i Ukraina inom ramen för fonden Partnership Fund for Resilient Ukraine (PFRU) med 4,3 miljoner euro.

Samarbetet med UN Women fortsatte också i Nepal och Tanzania, och inom temat Kvinnor, fred och säkerhet i Nordafrika och Mellanöstern. Finland stödde UNFPA:s arbete för att stoppa könsrelaterat våld i Tanzania och Moçambique.

I enlighet med den fjärde [handlingsplanen Kvinnor, fred och säkerhet](#) (WPS, 2023–2027) framhöll Finland fortsättningsvis behovet av att stärka möjligheterna för kvinnor med olika bakgrunder att delta i behandlingen och beslutsfattandet i freds- och säkerhetsfrågor. Finland fortsatte sitt stöd till arbetet med Kvinnor, fred och säkerhet i flera länder, ordnade bland annat en internationell utbildning för kvinnliga fredsbevarare i Helsingfors och arbetade internationellt för att stärka den normativa grunden för resolutionen.

Jämställdheten var också ett genomgående tema för Finlands ordförandeskap i OSSE 2025. De viktigaste frågorna var våld mot kvinnor, handlingsplanen Kvinnor, fred och säkerhet samt mäns och pojkars roll i jämställdhetsarbetet. Finland utsåg en särskild representant för utrikesministern som arbetade med påverkan och företrädde ordföranden på flera evenemang och resor på fältet. Andra åtgärder var en stor jämställdhetskongress som ordnades i Wien i maj 2025 och en färdplan för Kvinnor, fred och säkerhet. Färdplanen innehåller konkreta åtgärdsrekommendationer för de deltagande staterna för att främja målen för Kvinnor, fred och säkerhet inom ramen för OSSE.

Utrikesministeriet präglas av samma kraftiga könsindelning mellan olika yrkesområden som samhället i övrigt. Ministeriet betalar lika lön för lika arbete. Av dem som arbetar med sakkunniguppgifter vid utrikesministeriet är 70 procent kvinnor, och inom de verkställande uppgifterna är kvinnornas andel 74 procent. I den högsta ledningen var andelen kvinnor 29 procent, i hela ledningen 46 procent och bland beskickningscheferna 52 procent (den 31 december 2025). Jämfört med året innan ökade andelen kvinnor i hela ledningen, även den högsta ledningen. Andelen kvinnor bland beskickningscheferna förblev oförändrad.

2.2.2 Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet

Enligt kostnadskalkylerna för 2025 användes för utrikesförvaltningens kärnfunktioner en arbetsinsats på sammanlagt 1 120 årsverken (47,7 procent), för styrfunktionerna 13 årsverken (0,6 procent) och för ledning, förvaltning och andra stöduppgifter 1 214 årsverken (51,7 procent).

Kärnfunktionernas andel av kostnaderna var 193 miljoner euro (48,0 procent), styrfunktionernas andel 2,6 miljoner euro (0,7 procent) och ledningens, förvaltningens och de övriga stöduppgifternas andel 206 miljoner euro (51,3 procent). Kärnfunktionernas kostnader fördelades på följande sätt: utrikes- och säkerhetspolitiken 51,0 miljoner euro (26,5 procent), handelspolitiken och de handelsekonomiska

relationerna inklusive Team Finlandverksamheten 54,5 miljoner euro (28,3 procent), utvecklingspolitiken och utvecklingssamarbetet 14,6 miljoner euro (7,6 procent), konsulära tjänster och inreserelaterade uppgifter 46,2 miljoner euro (24,0 procent), andra internationella uppgifter inom utrikesförvaltningen inklusive Finlandsbilden 13,4 miljoner euro (6,9 procent) samt andra innehållsrelaterade uppgifter 13,0 miljoner euro (6,7 procent). Kostnaderna inkluderar de kostnader för tjänsteproduktionen som statsrådets förvaltningsenhet meddelat 2025.

Antalet årsverken inom hela utrikesförvaltningen ökade med 1,7 procent från 2 307 till 2 347 årsverken. Förvaltningsområdets kostnader ökade med fem procent jämfört med 2024. Antalet årsverken och kostnaderna inom utrikes- och säkerhetspolitiken låg på samma nivå som året innan. Antalet årsverken för konsulära tjänster och inreserelaterade uppgifter ökade måttligt med sju procent och kostnaderna med sex procent jämfört med 2024. Antalet årsverken och kostnaderna inom utvecklingspolitiken och utvecklingssamarbetet minskade betydligt, årsverkerna med 11 procent och kostnaderna med två procent. Förändringen återspeglar regeringens anpassningsåtgärder i anslagen för utvecklingssamarbetet.

Den kraftiga ökningen i handelspolitiken och de handelsekonomiska relationerna återspeglas i antalet årsverken och kostnaderna för kärnfunktionerna, som ökade väsentligt jämfört med 2024 särskilt på grund av att Business Finlands verksamhet utomlands integrerades i utrikesförvaltningen. Budgetfinansieringen 21,0 miljoner euro för Business Finlands verksamhet utomlands överfördes från arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde till utrikesministeriets förvaltningsområde vid ingången av 2025, och ett serviceavtal om verksamheten utomlands ingicks med Business Finland Oy. Andelen av resurserna som används för handelspolitiken och de handelsekonomiska relationerna steg i förvaltningsområdets totala årsverken med 52 procent och i de totala kostnaderna med 61 procent. Business Finlands verksamhet utomlands (med undantag för Visit Finland, Invest in Finland, Work in Finland och Foresight) integrerades i utrikesförvaltningen den 1 januari 2026.

Att sköta stöduppgifter vid beskickningarna är fortfarande mer tidskrävande än att sköta motsvarande uppgifter vid ministeriet i Helsingfors. Beskickningarna sköter själva många uppgifter som i Finland hör till statsrådets förvaltningsenhet. Stödfunktionernas andel av de använda resurserna förblev ändå på samma nivå som 2024.

Framstegen i förvaltningsområdets produktivetsprogram

Inom utrikesministeriets förvaltningsområde har produktiviteten stärkts genom två helheter som ingår i regeringsprogrammet: reformen av utrikesförvaltningen och översynen av Team Finland.

Reformen av utrikesförvaltningen genomfördes kostnadsneutralt 2024–2025 utan något särskilt angivet sparmål. Bland annat fick ledningen en tydligare struktur, resurser inriktades på de centrala målen och växelverkan i personalplaneringen förbättrades. Reformen har gjort verksamheten effektivare och därmed bidragit till omkostnadsbesparingarna inom förvaltningsområdet.

I reformen av Team Finland överfördes finansieringen för Business Finlands verksamhet utomlands vid ingången av 2025 till utrikesministeriets förvaltningsområde, och verksamheten integrerades i utrikesförvaltningen den 1 januari 2026. I reformen ingår ett sparmål som följer den allmänna nivån för produktivetsbesparingar, men regeringen har förbundit sig att trygga tillräckliga resurser för Team Finlands verksamhet utomlands. Fram till slutet av regeringsperioden anvisas resurserna i enlighet med den strategi som antogs i september 2025.

För att minska statsförvaltningens uppgifter och skyldigheter meddelade regeringen våren 2024 att 9,1 miljoner euro ska sparas under utrikesministeriets huvudtitel. Av detta sparmål gällde 5,0 miljoner euro förvaltningsområdets omkostnader i budgeten för 2025. I budgeten 2026 fastställde regeringen dessutom att ytterligare 6,4 miljoner euro ska sparas i utrikesministeriets omkostnader.

Omkostnadsbesparingarna gäller i huvudsak ministeriets funktioner i Finland. Sparåtgärderna i personalresurserna beaktar reformen av utrikesförvaltningen, försatserna i regeringsprogrammet, ledningens operativa riktlinjer och reformen av Team Finland. Beskickningsnätets funktionsförmåga tryggas så långt det är möjligt. Den mer detaljerade fördelningen av besparingarna bereds inom ramen för förvaltningsområdets verksamhets- och ekonomiplaneringsprocess med hänsyn till de årliga strategiska prioriteringarna.

För att omkostnadsbesparingarna ska kunna uppnås inom förvaltningsområdet har årliga sparkrav angetts för ministerierna och beskickningarna, särskilt när det gäller resekostnader, och rekryteringen av ersättande personal har minskats. Dessutom har resurserna för beskickningsnätet setts över bland annat genom att minska mängden utstationerad personal. Besparingar har också inriktats på utvecklingsprojekt inom förvaltningsområdet, bland annat dataförvaltningen.

I beskickningsnätet fattades år 2025 beslut om att stänga tre verksamhetsställen. År 2026 stängs Finlands beskickningar i Islamabad, Kabul och Yangon. Stängningarna utgår från en strategisk analys av beskickningsnätet, men innebär också omkostnadsbesparingar på cirka 1,5 miljoner euro.

Utrikesministeriet utreder också en överföring av sina fastigheter utomlands till Senatfastigheter. Om de fastigheter som utrikesministeriet äger överförs till Senatfastigheter blir skötseln av statens fastighetsegendom enhetligare, och på det sättet används statens resurser effektivare. En förutsättning för projektet är att det inte försämrar fastigheternas diplomatiska skattefriheter.

Ytterligare uppgifter om resultaten

- [Utrikesministeriets bokslut 2025](#)

3 Justitieministeriet

Andel av statsbudgeten

Alla förvaltningsområden har haft tillgång till totalt **96 602 mn €**

● Justitieministeriets andel **1 395 mn €**

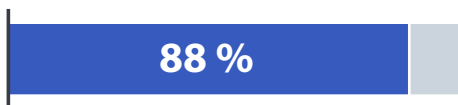


Användning av anslag

- Konsumtionsutgifter 1 103 mn €
- Överföringsutgifter 130 mn €
- Investeringsutgifter 0 mn €
- Övriga utgifter 0 mn €



Användningsgrad för anslagen



Användning av förvaltningsområdets anslag, miljoner euro

JM	Budgetkapitel	2023	2024	2025
25.01	Ministeriet och förvaltningen	170	192	196
25.10	Domstolar och rättshjälp	508	–	–
25.10	Domstolarna	–	378	367
25.15	Rättstjänster	–	154	197
25.20	Betalningsstörningar, utsökning och konkursbevakning	114	117	–
25.20	Utsökning	–	–	116
25.30	Åklagare	60	64	68
25.40	Verkställighet av straff	265	274	282
25.50	Valutgifter	27	50	7
25	JM:s förvaltningsområde totalt	1 144	1 229	1 234

Årsverken

Vid alla förvaltningsområdens ämbetsverk totalt **74 507 årsverken**

• Justitieministeriet **10 047 årsverken**



Ämbetsverk **7** ST.



- Domstolsväsendet
- Utsökningsverket
- Åklagarväsendet
- Brottspåföljdsmyndigheten
- Rättsregistercentralen
- Rättstjänstverket
- Ämbetsverket Specialmyndigheterna inom justitieförvaltningen

Fonder **0** ST.



- Inga fonder

Bolag **0** ST.



- Inga bolag

Affärsverk **0** ST.



- Inga affärsverk

Centrala förändringar i förvaltningen

Ämbetsverket Specialmyndigheterna inom justitieförvaltningen inledde sin verksamhet den 1 januari 2025. Till ämbetsverket hör elva självständiga och oberoende specialmyndigheter och en enhet som producerar administrativa tjänster för dessa. Utöver enheten för administrativa tjänster hör följande myndigheter till ämbetsverket Specialmyndigheterna inom justitieförvaltningen:

Europeiska institutet för kriminalpolitik (HEUNI), konkursombudsmannen, konsumenttvistenämnden, barnombudsmannen, rättegångsbiträdesnämnden, Olycksutredningscentralen, jämställdhetsombudsmannen, underrättelsetillsynsombudsmannen, dataombudsmannen, äldreombudsmannen och diskrimineringsombudsmannen.

Rättstjänstverket, som inledde sin verksamhet den 1 januari 2025, sammanför tjänster inom offentlig rättshjälp, allmän intressebevakning samt ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning. Ämbetsverket ersätter de tidigare sex rättshjälps- och intressebevakningsdistrikten.

3.1 Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet

Finland placerar sig fortfarande mycket bra i internationella jämförelser av demokrati och rättsstatsutveckling. I sin [rapport om rättsstatsprincipen 2025](#) ger Europeiska kommissionen ett mycket bra betyg åt oberoendet och kvaliteten i Finlands rättssystem, även om det finns rum för förbättring när det gäller rättegångarnas längd. Men globalt sett bedöms det att demokratin och rättsstatsprincipen har försvagats. Med hänsyn till den internationella utvecklingen behöver rättsstatens strukturer utvecklas också i Finland. Kraven på att säkerställa dataskydd, icke-diskriminering och rättsskydd ökar när digitaliseringen och den artificiella intelligensen utvecklas och används allt mer. Andra hot mot en fungerande demokrati är till exempel cyberhot, missinformation och desinformation samt trakasserier

mot bland annat journalister, kommunala förtroendevalda och tjänsteinnehavare. Sätten att delta ökar men de har inte alltid en stark koppling till det faktiska beslutsfattandet, och det kan minska viljan att delta.

Förtroendet för myndigheter och institutioner har internationellt sett varit starkt i Finland, men enligt OECD:s [studie om förtroende](#) (2024) och enkäten [Medborgarpuls](#) (2025, på finska) är tendensen svagt nedåtgående. Särskilt de ungas framtidstro har minskat ([Ungdomsbarometern 2025](#)). Enligt statsrådets demokratipolitiska [principbeslut](#) som godkändes i mars 2025 visar flera forskningsresultat att högt utbildade och bättre bemedlade fortfarande röstar oftare än andra, medan unga och personer med främmande språk som modersmål är underrepresenterade vid val. Intresset för olika sätt att delta, till exempel i medborgarpaneler och digitala kanaler, har däremot ständigt ökat.

Hushållens skuldsättningsgrad, antalet personer med betalningsstörningar och antalet utsökningsgäldenärer ligger fortsättningsvis på en hög nivå. Fler betalningsstörningar registrerades 2025 än under något annat år på 2020-talet, och antalet utsökningsgäldenärer var det högsta någonsin. Alla gäldenärer har ändå inte särskilt stora utsökningsskulder. Enligt statistik för 2024 hade cirka 37 procent av de fysiska personerna högst 1 000 euro och cirka 55 procent högst 10 000 euro i utsökningsskulder. Cirka 13 procent av gäldenärerna hade utsökningsskulder på över 50 000 euro. Cirka 52 procent av de nya gäldenärerna 2024 klarade av att betala tillbaka sina skulder under samma år. Skuldsättningsutvecklingen påverkas av många förändringsfaktorer i samhället, till exempel arbetslösheten, levnadskostnaderna, kreditutbudet och räntenivån. Även företagets ekonomiska situation försämrades, och något fler företag söktes i konkurs än året innan. Inkomstgränserna för rätts hjälp motsvarar inte längre helt inkomstnivån bland låg- och medelinkomsttagare ([Rapport om påverkan av inkomstgränser för offentlig rättshjälp](#), på finska, referat på svenska). Befolkningens åldrande har ökat behovet av intressebevakningstjänster. Ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning tillhandahölls också i större omfattning än året innan.

Domstolarna hade mer personal än tidigare, och därför var förväntningen att de ärenden som hopat sig tidigare skulle kunna handläggas. Det målet uppnåddes inte helt eftersom också antalet nya mål och ärenden ökade i flera kategorier. I tingsrätterna ökade antalet omfattande tvistemål särskilt på grund av talan om återvinning vid tredskodomar i summariska fordringsärenden. Antalet inkomna mål och ärenden ökade också i hovrätterna och förvaltningsdomstolarna. Även om de regionala skillnaderna i handläggningstiderna jämnade ut sig i viss mån i många ärendekategorier var skillnaderna fortfarande stora, vilket är ett problem för likabehandlingen.

Antalet fångar har ökat betydligt och dels oförutsägbart under de senaste åren, och därför har fängelserna i nuläget fler fångar än platser (överbeläggning). Det finns många faktorer som ökat antalet fångar, bland annat totalreformen av bestämmelserna om sexualbrott under föregående regeringsperiod och domstolarnas straffpraxis. Till följd av den åtstramade kriminalpolitiken antas antalet fångar fortsätta öka även under de kommande åren. Betydande anslagsökningar har anvisats för att öka antalet fängelseplatser.

Under en längre tid har brottsligheten i Finland varit låg i internationell jämförelse, men utvecklingen under de senaste åren tyder på att det förekommer allt allvarigare och synligare våld. Särskilt unga använder råare våld än tidigare. Försöken till brott mot liv har också ökat tydligt, även om antalet faktiska brott mot liv har förblivit relativt konstant. Brottsligheten har också i allt högre grad flyttat till digitala miljöer. Uppskattningarna om förekomsten av korruption har förblivit relativt konstanta. Enligt Eurobarometern 2025 bedömde 21 procent av finländarna att korruption är vanligt i Finland. Genomsnittet för EU-länderna var 69 procent. I Transparency Internationals index som mäter upplevd korruption har Finland år efter år varit ett av de tre länder där korruptionen är minst i internationell jämförelse.

Riskhanteringen inom justitieministeriets förvaltningsområde har stärkts genom att tillvägagångssätten för enhetligats och riskhanteringen och framsynen integrerats närmare i resultatstyrningen. Trots utvecklingsarbetet är de strategiska riskerna fortfarande väsentliga inom förvaltningsområdet. Deras konsekvenser har ökat eftersom riskerna har inbördes kopplingar och omvärlden har blivit mer krävande och komplex.

Tabell 4. Centrala risker inom ansvarsområdet

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/konsekvenser)
Trycket på snabb lagberedning ökar i en omvärld som är krävande och förändras snabbt.	Ett stramt berednings-schema äventyrar god lagberedningssed, lagstiftningens kvalitet och en adekvat bedömning av konsekvenserna. Beslutsfattandet kan bli mindre förutsägbart och de regionala skillnaderna i tillgodoseendet av rättsskyddet kan öka. Detta försvagar likabehandlingen och förtroendet för myndigheternas verksamhet.	Främja omsorgsfull processplanering och effektiv ledning av lagberedningen. Bevaka framstegen med lagberedningsprojekten och tidsfristerna för genomförandet av EU-lagstiftning.	Risken är relativt sannolik och har allvarliga konsekvenser. Riskens allvar beror på lagstiftningsprojektets samhälleliga betydelse och omfattning.
Straffansvaret fullföljs inte snabbt och likvärdigt.	Utdragna straffprocesser är ett problem när handläggningstiderna blir längre hos alla myndigheter i straffprocessen. Dessutom varierar handläggningstiderna regionalt. Detta äventyrar tillgodoseendet av och den effektiva tillgången till rättsskydd, och i sista hand rättsvårdens trovärdighet, om det straffrättsliga ansvaret inte fullföljs på ett jämlikt sätt i alla delar av landet. Det kan också försvaga förtroendet för rättsstaten.	Flera utvecklings- och lagstiftningsprojekt pågår för att få straffprocessen att fungera bättre. Samarbetet mellan aktörerna i straffprocessen har intensifierats och enhetligare tillvägagångssätt eftersträvas.	Risken är relativt sannolik och har allvarliga konsekvenser.

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/ konsekvenser)
Polariseringen mellan befolkningsgrupper ökar.	Polariseringen mellan befolkningsgrupper leder till utbredda problem. Unga begår fler och allvarligare brott och gängbildningen ökar. Den upplevda ojämlikheten, den svaga integrationen och polariseringen mellan befolkningsgrupperna kan försvaga trygghetskänslan och exponera samhället för konflikter.	Förebygga polarisering och ungdomsbrottslighet genom att stödja projekt för goda relationer mellan befolkningsgrupper. Öka allas ungas delaktighet och möjligheter att påverka. Genomföra åtgärderna i åtgärdsprogrammet för förebyggande och bekämpning av ungdoms- och gängbrottslighet. Åtgärderna bygger på multiprofessionellt samarbete. Arbeta för att förebygga att unga går med i gäng.	Risken är relativt sannolik och har allvarliga konsekvenser.
Utmaningarna med digitala tjänster och artificiell intelligens ökar.	Den snabba utvecklingen inom digitalisering, molntjänster och artificiell intelligens kan öka dataskydds- och säkerhetsriskerna inom förvaltningsområdet och beroendet av extern teknik. Samtidigt finns en risk för att möjligheterna med digitaliseringen inte kan tillvaratas fullt ut, vilket gör verksamheten mindre effektiv och försämrar tjänsternas kvalitet. Dessutom kan ett allt mer eftersatt underhåll av informationssystemen göra det svårare att utnyttja data, göra digitala tjänster långsammare och öka sårbarheterna i data-säkerheten.	Utveckla förvaltningsområdets digitala tjänster, molntjänster och AI-tjänster, personalens digitala kompetens och säker tillämpning av artificiell intelligens. Förbättra riskhanteringen för att kontrollera informationssystemen, data-skyddet och cybersäkerheten.	Risken är sannolik och har allvarliga konsekvenser. Om riskerna realiseras är det alltid enskilda tekniska lösningar och informationssystem som drabbas, och därför kan konsekvenserna variera och vara begränsade.

3.2 Förvaltningsområdets resultatutveckling

3.2.1 Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna

Effekt mål 1: Alla har lika möjligheter att delta och påverka

För att förbättra proportionaliteten vid riksdagsval har justitieministeriet inlett beredningsarbetet för att ändra grundlagen och vallagen enligt ett förslag från en majoritet av [den parlamentariska arbetsgruppen för valområden](#) (på finska, referat på svenska). Målet är att förhindra att den dolda röstspärren blir särskilt hög och att utveckla valsystemet. Praxis i samband med röstningen har behandlats i en separat parlamentarisk arbetsgrupp, som till exempel uppmärksammade tillgängligheten på röstningsställena och utvecklingen av anvisningarna om beviljande av färdtjänst.

I en [bedömningspromemoria](#) (på finska, referat på svenska) som publicerades i juni 2025 konstateras att systemet med medborgarinitiativ och andra system för initiativ och samråd i det stora hela fungerar bra. Däremot behöver behandlingen av initiativen följas upp bättre och kommunikationen om initiativen utvecklas. Samråden och konsekvensbedömningarna vid lagberedningen behöver också utvecklas. Under berättelseåret har de elektroniska demokratitjänsterna (demokrati.fi) fortsatt utvecklas och etablerats, och stöd har getts vid införandet. Tjänsten medborgarinitiativ.fi har fortsättningsvis haft många besökare, och under berättelseåret inleddes 145 medborgarinitiativ i tjänsten. Tre av dem har tagits upp för behandling i riksdagen. Allt fler använder också E-panelen för unga. I mars 2025 godkände statsrådet ett principbeslut om ett [nationellt program för att främja demokrati och deltagande](#) med åtgärder för att stärka framför allt valdeltagandet, barns och ungas deltagande och kunskaperna om demokrati. Som ett led i genomförandet av statsrådets strategi för civilsamhällesorganisationer publicerade justitieministeriet i juni 2025 [utredarens rapport](#) (på finska, referat på svenska) om att utveckla regleringen av organisations- och frivilligverksamhet. Enligt rapporten begränsar den gällande lagstiftningen inte organisations- eller frivilligverksamheten och skapar inte heller direkta hinder för deltagande.

Statsrådets principbeslut om [den fjärde handlingsplanen för de grundläggande och de mänskliga rättigheterna](#) åren 2024–2027 godkändes i november 2025. Planen syftar till att stärka rättsstatens strukturer och ingripa i observerade problem med de grundläggande och mänskliga rättigheterna.

Ändringarna i sametingslagen (414/2025, RP 100/2023 rd) trädde i kraft i augusti 2025. Ändringarna främjar tillgodoseendet av samernas självbestämmanderätt och förbättrar verksamhetsförutsättningarna för samernas språkliga och kulturella autonomi. I fortsättningen lämnar Sametinget sin årliga berättelse direkt till riksdagen.

Effektmål 2: Rättsordningen säkrar handlingsmöjligheterna och bidrar till stabilitet

En [helhetsöversyn](#) över skuldsättningsfenomenet (på finska, referat på svenska) blev klar under berättelseåret. Enligt utredningen har hushållens skuldsättning och betalningssvårigheter ökat under hela 2000-talet. Särskilt unga är allt oftare skuldsatta bland annat på grund av brister i ekonomihanteringen. Överskuldsättning beror ofta på överraskande livsförändringar, till exempel arbetslöshet. Det är viktigt att förbättra det ekonomiska kunnandet nationellt för att motverka överskuldsättning och stärka en god ekonomihantering. Dessutom har konsumentskyddslagen och lagen om ett positivt kreditupplysningsregister ändrats och olika stödåtgärder införts för att förebygga problem i samband med överskuldsättning.

[Resultattavlan för rättskipningen i EU 2025](#) visar att över 80 procent av de företag som svarade har antingen mycket stort eller ganska stort förtroende för investeringsskyddets effektivitet i lag och domstol.

Effektmål 3: Lagberedning av hög kvalitet är en förutsättning för ett välfungerande samhälle

Justitieministeriet utredde hur statsrådets lagberedare och lagberedningens intressentgrupper ser på kvaliteten i lagberedningsprocessen. Resultaten motsvarade resultaten från 2022. Intressentgrupperna hade mer kritiska synpunkter än lagberedarna, särskilt när det gällde samråd och delaktighet samt konsekvensbedömningarna. Inom de övriga områdena av lagberedningen låg åsikterna närmare varandra. Resultaten beskrivs närmare i kapitel 3 i berättelsedelen.

Samarbetsgruppen för lagberedningen fortsatte sitt arbete för att stärka kvaliteten i lagberedningen vid statsrådet och samarbetet mellan ministerierna. Den nya [anvisningen för hörande](#) vid lagberedning blev klar. Anvisningen förenhetligar praxis för hörande i de olika faserna av beredningen av nationell lagstiftning och beredningen av EU-rättsakter, men med hänsyn till skillnaderna mellan lagberedningsprojekt. Lagberedningskurser erbjöds för statsrådets lagberedare i enlighet med utbildningsplanen.

Satsningarna på att utveckla konsekvensbedömningen vid statsrådet har gett resultat att döma av de standarduttalanden som rådet för bedömning av lagstiftningen använder för att beskriva kvaliteten på konsekvensbedömningen i regeringens utkast till propositioner. Genomsnittsbetyget i uttalandena har uppvisat en stigande trend och genomsnittet för 2025 var bättre än tidigare år.

Effektmål 4: Alla har tillgång till ett högklassigt rättsskydd

Resultattavlan för rättskipningen 2025, som Europeiska kommissionen publicerat, visar att allmänhetens och företagens förtroende för Finlands rättssystem är fortsatt starkt. Långa och dyra rättegångar har redan länge varit en utmaning för Finland. Statens revisionsverk lämnade 2025 en **revisionsberättelse** om utdragna straffprocesser.

De allmänna domstolarna avgör både tvistemål och brottmål. Under berättelseåret inkom fler omfattande tvistemål än tidigare till tingsrätterna, och de krävde också följaktligen en större del av domstolarnas resurser. Antalet brottmål som inkommit till tingsrätterna har som helhet en längre tid varit relativt konstant, men under berättelseåret inkom väsentligt fler brottmål än tidigare till vissa tingsrätter, medan antalet vid andra tingsrätter var klart mindre än tidigare. Domstolarnas uppfattning är att åklagarnas brist på resurser inom vissa områden påverkade den utvecklingen. De genomsnittliga handläggningstiderna varierade fortsättningsvis regionalt, och de allmänna domstolarnas genomsnittliga handläggningstider i brottmål har som helhet fortsatt öka. Detta är en rättsskyddsrisik. Eftersom antalet inkomna mål ökade var också antalet mål som varit anhängiga i över ett år fortsatt stort.

Tabell 5. Domstolarnas genomsnittliga handläggningstider, månader

	2024	2025
Tingsrätterna, omfattande tvistemål	9,9	10,4
Tingsrätterna, brottmål	6,6	7,0
Hovrätterna	6,6	6,6
Förvaltningsdomstolarna	8,4	8,1
Försäkringsdomstolen	12,6	12,2
Marknadsdomstolen	4,8	7,1

I Rättsregistercentralens utvecklingsprogram för medborgarens e-tjänster utvecklades grunden för förvaltningsområdets gemensamma e-tjänst MinRätt. Inom ramen för programmet inleddes ett projekt som möjliggör identifiering av ombud i samarbete med förvaltningsområdets sektorer och Finlands Advokater. Dessutom genomfördes tjänstedesignprojektet Unga i straffprocessen i samarbete med finansministeriets program för livshändelsebaserad digitalisering, där man kartlade e- servicestigarna för unga som begår brott och offren.

Utsökningsverket bidrar till att trygga ett rättsskydd av hög kvalitet för såväl borgenärer som gäldenärer. Trots begränsade resurser i verksamheten var indrivningsresultatet rekordhøgt under berättelseåret. Över 460 miljoner euro av indrivningsresultatet tillföll de offentliga samfunden i form av skatter, andra offentligrättsliga avgifter och böter. Dessutom fick staten cirka 99,5 miljoner euro i utsökningsavgifter.

Utsökningsverket utvecklade aktivt organisationen, arbetssätten och informationssystemen, vilket bidrog till uppnåendet av resultatmålen. Produktiviteten var högre än året innan, men lägre än den målsatta nivån, eftersom färre ärenden än det målsatta antalet behandlades. Till detta bidrog det stora antalet realiseringar och vräkningar som kräver mer arbetstid. Det ökande antalet gäldenärer och ärenden avspeglade också det allmänna ekonomiska läget. Handläggningstiden låg på samma nivå som året innan och var något bättre än den målsatta. Handläggningstiderna inom de olika funktionerna utvecklades också positivt. Specialverkställighetens resultat i euro var särskilt høgt, även om det berodde på en stor post på över 100 miljoner euro. Sanktionerna sysselsatte funktionen kraftigt och försvårade skötseln av andra krävande indrivningsuppgifter, också insatserna mot grå ekonomi.

Tabell 6. Utsökningsverkets mål och resultat

Rubrik	Utfall 2023	Utfall 2024	Mål 2025	Utfall 2025
Indrivningsresultat, dvs. belopp som redovisats till sökandena, mn euro	1 193	1 240	1 200	1 477
Handläggningstid, mån.	9,3	8,4	8,5	8,4
Handläggningstid basverkställighet, mån.	4,4	4,4	3,0	4,9
Handläggningstid omfattande verkställighet, mån.	8,2	8,2	6,0	8,1
Handläggningstid specialverkställighet, mån.	12,9	12,9	16,0	16,0
Resurshushållning, euro/handlagt ärende	39	41	37	41
Produktivitet, handlagda ärenden/årsverke	2 470	2 453	2 654	2 525
Specialverkställighetens indrivningsresultat, mn euro	36	30	25	166

Källa: Utsökningsverket

Rättstjänstverket, som inledde sin verksamhet 2025, tillgodoser rättsskyddet för de mest utsatta i samhället. Under berättelseåret gavs mer ekonomirådgivning, skuldrådgivning och intressebevakningstjänster än uppskattat och målen uppnåddes. Den åldrande befolkningen har ökat behovet av intressebevakning, men tjänsten tillhandahölls allt oftare också för unga med psykiska problem och missbruksproblem. Befolkningens skuldsättning och hushållens ekonomiska problem ökade behovet av ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning. Rättshjälp gavs i mindre mån än uppskattat, vilket också märks som längre väntetider än uppskattat. Rättstjänstverket har inlett en omfattande utveckling av verksamheten för att förbättra produktiviteten och tjänsternas kvalitet och tillgänglighet.

Tabell 7. Rättstjänstverkets mål och resultat

	Utfall 2023	Utfall 2024	Mål 2025	Utfall 2025
Rättshjälp				
Ärenden som handlagts, antal	43 614	40 821	45 000	41 050
Väntetid, dagar	13,1	13,1	10	13,3
Ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning				
Ärenden som handlagts, antal	32 760	33 163	37 000	37 782
Ekonomisk rådgivning, antal	33 360	36 229	35 000	40 613
Allmän intressebevakning				
Antal huvudmän	43 743	45 621	47 000	47 322
Produktivitet, antal huvudmän/ årsverke	66	66	67	70
Intressebevakningsarvoden, 1 000 euro	29 148	32 696	33 344	34 328

Privata rättsbiträden skötte under berättelseåret 39 688 rättshjälpsärenden (2024: 37 476). Antalet rättshjälpsärenden ökade med cirka 2 000 från året innan.

Effektmål 5: Brottligheten och känslan av otrygghet minskar

Den brottlighet som kommer till polisens kännedom började öka tydligt i Finland 2023–2025. Det gällde särskilt våldsbrott, egendomsbrott och sexualbrott, och ökningen tilltog 2025, då den totala brottligheten ökade märkbart jämfört med tidigare år. Antalet våldsbrott ökade i både offentliga och privata lokaler, försöken till brott mot liv ökade och antalet sexualbrott steg kraftigt. Av egendomsbrotten ökade särskilt stölderna och inbrotten. Det är ändå viktigt att notera att polisens statistik beskriver enbart den brottlighet som anmäls.

Brottsofferjouren, som producerar allmänna stödtjänster i enlighet med brottsofferdirektivet, hade totalt cirka 31 300 klienter i sina tjänster (2024: 30 800). Största delen av kontakterna gällde våld i nära relationer (21 procent), sexualbrott (15 procent), egendomsbrott (10 procent) och misshandel (8 procent). Nästan 1 500 klienter var offer för människohandel eller jämförbara brott. År 2025 hänvisades över 7 800 klienter till Brottsofferjouren av polisen, vilket var 12 procent mer än året innan. Den största delen av klienterna var offer (82 procent), och de övriga bland annat närstående till offer eller vittnen i brottmål. Under berättelseåret utvecklades AI-verktyg för både yrkespersonal och offer för våld i nära relationer. Utvecklingen av Brottsofferjourens beredskapssystem gick framåt och nationella och regionala beredskapsplaner för plötsliga, stora brottshändelser togs i bruk. Till följd av anpassningsåtgärder förenklades Brottsofferjourens förvaltningsstrukturer och antalet serviceställen minskades från 31 till 22.

Tabell 8. Nyckeltal för Brottsofferjouren

	2023	2024	2025
Klienter i olika tjänster	31 500	30 800	31 300
Stödrelationer	10 100	9 900	9 800
Kontakter med serviceställen	6 900	6 700	7 200
Telefontjänsten 116 006	8 300	7 500	7 500
Juridisk telefonrådgivning	860	1 150	1 190
Brottsofferjourens chatt	4 900	5 400	5 500
Serviceställen	31	31	22
Frivilliga	560	570	510
Personal i det grundläggande arbetet (årsverken)	64	60	60

Nollinjen är en dygnet runt öppen telefonservice för dem som utsätts för våld i nära relationer, kvinnor som utsätts för våld, dem som hotats av våld och för deras närstående. År 2025 ringdes 15 362 samtal till linjen. Andelen besvarade samtal minskade till 63 procent på grund av de förkortade telefoniderna (2024: 66 procent). Antalet samtal i chatten var sammanlagt 1 188 (2024: 1 076). Två tredjedelar av alla kontakter handlade om upplevelser av våld. I 86 procent av dessa fall var det offret som tog kontakt, och i de övriga fallen närstående, yrkespersoner eller personer som använt våld. För var fjärde av dem som utsatts för våld var Nollinjen det första stället där de sökte hjälp mot våldet. Cirka en fjärdedel (24 procent) av de våldsoffer som tog kontakt hänvisades till ett skyddshem.

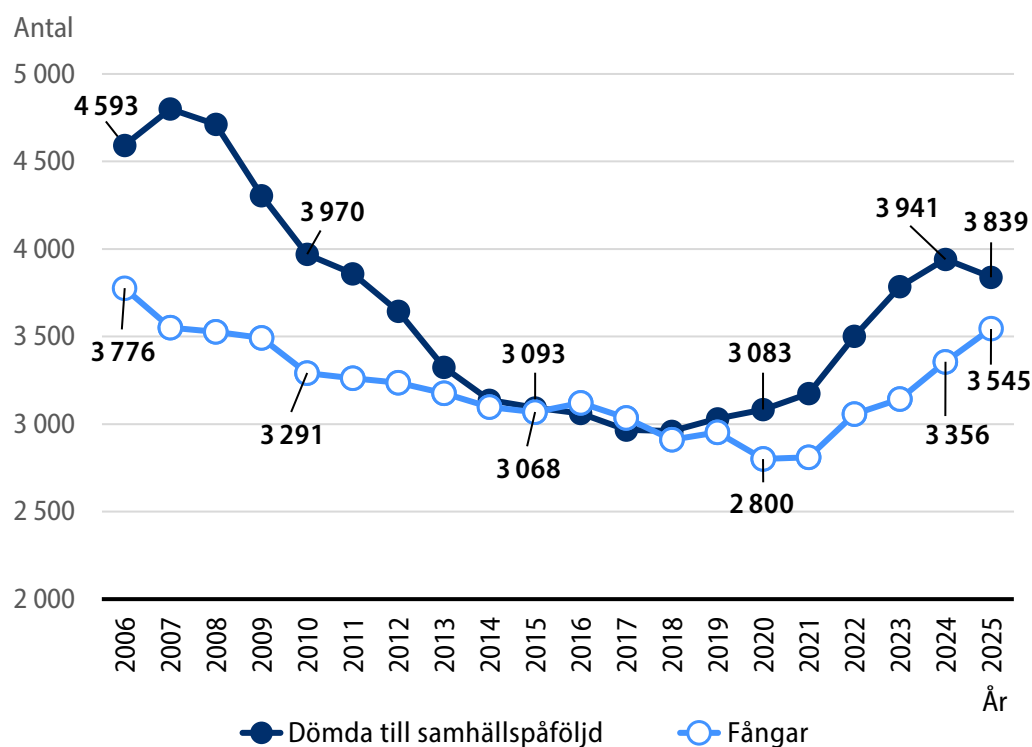
Under berättelseåret tog Åklagarmyndigheten emot ett rekordantal ärenden för handläggning. Färre ärenden än tidigare år avgjordes, och följaktligen steg antalet oavgjorda ärenden kraftigt. Antalet ärenden som väntat på åtalsprövning i över ett år minskade däremot jämfört med de två föregående åren. Den genomsnittliga tiden det tar att avgöra ett ärende ökade. Tiderna blev också längre i det så kallade snabba förfarandet, och därför minskade andelen ärenden som avgjordes inom två månader eller snabbare jämfört med tidigare år. Skillnaderna mellan hur handläggningstiderna utvecklades i olika åklagardistrikt var fortsättningsvis stora särskilt i krävande brottmål. Personalen ökade men antalet pågående ärenden minskade inte och produktiviteten per åklagare försämrades ytterligare. En riksomfattande enhet för att åtgärda arbetsanhopningen inledde sin verksamhet 2025. Enheten avgör på riksnivå ärenden som väntat på avgörande i över 9 månader, och överträffade sina produktivetsmål. Liksom tidigare år avgjordes hälften av alla ärenden i ett snabbt förfarande.

Tabell 9. Åklagarmyndighetens mål och resultat

Åklagarmyndigheten	Utfall 2023	Utfall 2024	Mål 2025	Utfall 2025
Verksamhetens omfattning				
Ärenden som inkommit för åtalsprövning, st.	87 931	89 317	92 000	96 708
Ärenden som avgjorts i åtalsprövning, st.	89 502	88 522	93 500	86 729
Skyndsamt				
Genomsnittlig handläggningstid, mån.	2,51	2,41	2,37	2,65
Ärenden som väntat på åtalsprövning i 6–12 mån., st.	4 437	4 198	3 900	5 616
Ärenden som väntat på åtalsprövning i över 12 mån., st.	1 577	1 622	1 600	1 489
Produktivitet				
Avgjorda ärenden/årsverke, åklagarna, st.	200	197	200–210	180
Resurshushållning				
Omkostnader/viktad kravnivå för inkomna fall*, euro per kravpoäng	70	77	82	n/a
Användning av omkostnaderna per ärende som avgjorts i åtalsprövning, euro	675	724	732	786

* Den viktade kravnivån för inkomna fall beaktar att vissa fall och brott är mer krävande än andra och binder upp större resurser.

Antalet fångar 2025 var i genomsnitt 3 545 (2024: 3 356). Cirka 4,1 procent av fångarna var under 21 år gamla och 23,7 procent utländska medborgare. Av fängelsefångarna avtjänade 53 procent ett högst sex månader långt fängelsestraff. Antalet samhällspåföljds klienter minskade med 2,6 procent från 2024.

Figur 1. Antalet fångar och dömda till samhällspåföljd i genomsnitt 2006–2025

Antalet fångar ökade väsentligt under berättelseåret, och det påverkade Brottspåföljdsmyndighetens resultat. Fångarnas deltagande i aktiviteter som arbete, utbildning eller rehabilitering minskade något. Samhällspåföljds klienternas deltagande i olika verksamhetsprogram ökade.

Brottspåföljdsmyndigheten har som mål att frigivning från fängelser ska ske gradvis via öppna anstalter och övervakad frigivning på prov. Av fängelsefångarna frigavs 28,5 procent från öppna anstalter och 21,5 procent genom övervakad frigivning på prov. Återfallsbrottligheten bland frigivna fångar förblev nästan oförändrad. Av de fångar som frigavs 2020 begick 59,2 procent minst ett nytt brott som ledde till ovillkorligt fängelse eller samhällspåföljd under de fem första åren efter frigivningen.

Fängelsenätet reformerades. Vaala och Uleåborgs fängelser samt tillbyggnaden till Vanda fängelse blev klara. Projekt inleddes för en tillbyggnad till Åbo fängelse och fler fängelseplatser i Helsingfors, Kylmäkoski och Tavastehus.

Brottspåföljdsmyndigheten har främjat samarbetet med välfärdsområdena för att säkerställa kontinuiteten i tjänsterna för dem som avtjänar straff. Tjänsterna för att förebygga och bryta spiraler av vålds- och sexualbrottslighet har stärkts bland annat genom personalutbildning.

Målen i statsrådets åtgärdsprogram för förebyggande och bekämpning av ungdoms- och gängbrottslighet har främjats i organiseringen av funktioner, planeringen av fängelseplatser och arbetet med samhällspåföljder. Säkerheten i verkställigheten av straff har förbättrats bland annat genom att säkerhetstekniken i fängelserna förnyats.

Förberedelserna inför Brottspåföljdsmyndighetens organisationsreform framskred i enlighet med målet.

Tabell 10. Resultat för verkställigheten av straff

	Utfall 2023	Utfall 2024	Utfall 2025
Deltagande i aktiviteter för fångar som avtjänar straff, timmar per vecka (h/v.)	15,4	16	15,3
Utbildning (h/v.)	3,5	3,2	3,3
Åtgärds- och antidrogprogram (h/v.)	0,3	0,5	0,5
Samhällspåföljds klienter som deltagit i verksamhetsprogram i genomsnitt, procent	5,3	7	9,6
Nettoomkostnader, euro/fånge	75 940	73 970	73 600
Nettoomkostnader, euro/samhällspåföljds klient	5 345	5 275	5 460
Fångar i medeltal per dag/årsverke	1,4	1,5	1,5
Pågående samhällspåföljder i genomsnitt dagligen/årsverke	13,6	14,0	13,9

Statsrådet fattade ett [principbeslut](#) om strategin och åtgärdsprogrammet för bekämpning av organiserad brottslighet 2025–2030. Strategins syfte är att utöka och stärka samarbetet inom bekämpningen, minska den nytta gärningsmännen får, försvåra den brottsliga verksamheten, hindra den organiserade brottsligheten från

att infiltrera samhällets grundstrukturer och förbättra skyddet av personer som är särskilt utsatta för brott. Strategins åtgärdsprogram innehåller 21 åtgärder, varav en har genomförts och de övriga 20 pågår.

Effektmål 6: Framförhållning skapar grund för systematisk förnyelse

I ledningen av justitieministeriet och i beredningen låg fokus under berättelseåret på att stärka det kunskapsbaserade arbetet. I ministeriets kunskapsbaserade ledning prioriterades liksom under tidigare år utvecklingen av forskningsverksamheten, dataanalysen och framsynen. De första resultaten av ministeriets indikatorer för kunskapsbaserad ledning, som utvecklades 2024, visar att ministeriets tjänsteinnehavare upplever att de är bra på att identifiera behoven av data, framsynsarbete och forskningsresultat och att de också är bra på att tolka studier och data. En aspekt som särskilt behöver förbättras är tillgången till data, framsyn och forskningsresultat av hög kvalitet. Under berättelseåret inrättades också en samarbetsgrupp för den kunskapsbaserade ledningen inom justitieministeriets förvaltningsområde. En del av gruppens arbete var att mäta mognaden i den kunskapsbaserade ledningen vid förvaltningsområdets ämbetsverk och sätta som resultatmål att de tar fram färdplaner för kunskapsbaserad ledning 2026. Mätningarna visar att mognadsgraden i den kunskapsbaserade ledningen varierar mellan förvaltningsområdets ämbetsverk. Generellt var respondenterna nöjda med hur människorna leddes, men ansåg att den kunskapsbaserade ledningen behövde göras mer systematisk och ledningskulturen förbättras.

Under berättelseåret avslutades projektet Pidetty, som gjorde förvaltningsområdets arbetsgivare och yrken synligare, stärkte arbetsgivarbilden och bidrog till ett coachande grepp i arbetet och ledarskapet. Under berättelseåret utarbetades en personalstrategi för justitieministeriets förvaltningsområde 2026–2030. I strategin prioriteras utvecklingen av arbetsgivarbilden och nya sätt att arbeta.

Uppnående av målen för hållbar utveckling

Justitieministeriets hållbarhets- och ansvarsarbete grundar sig på en hållbart och ansvarsfullt fungerande rättsstat och demokrati samt ett samhälle där alla är viktiga. Justitieministeriet arbetar med hållbarhet särskilt inom följande prioriterade områden: 1) se till att allas grundläggande och mänskliga rättigheter tillgodoses, 2) främja ett jämlikt och rättvist samhälle med en verksamhet som alla kan delta i och lita på samt 3) minska känslan av otrygghet i samhället. Under berättelseåret främjade justitieministeriet målen 5 (Jämställdhet), 10 (Minskad ojämlikhet) och 16 (Fredliga och inkluderande samhällen) i FN:s handlingsplan för hållbar utveckling (Agenda 2030).

Hållbarhet och ansvarsfullhet genomsyrade ministeriets verksamhet: lagberedningen, genomförandet av regeringsprogrammet, det internationella samarbetet, förvaltningsområdets resultatstyrning, budgetberedningen, upphandlingarna och utvecklingen av verksamheten. Ministeriet fortsatte tillämpa hållbara rese-, evenemangs- och mötesrutiner. Tjänsteresorna var cirka 10 procent färre än året innan.

Ministeriets hållbarhets- och ansvarsnätverk stödde arbetet med Agenda 2030-målen, rapporterade om utfallet och spred medvetenheten om hållbarhet och ansvarsfullhet. Samarbetet med förvaltningsområdet intensifierades när ett gemensamt hållbarhets- och ansvarsnätverk inrättades för ministeriet och förvaltningsområdet den 1 februari 2026.

Uppnående av målen för jämställdhet

Justitieministeriet främjade likabehandling och jämställdhet och motverkade diskriminering som en del av sina lagstadgade och strategiska skyldigheter. Ministeriets jämställdhets- och likabehandlingsplan (2025–2027) (på finska, referat på svenska) främjades som en del av verksamheten i ministeriets hållbarhets- och ansvarsnätverk. Diskrimineringsombudsmannen gjorde en bedömning av likabehandlingsplaneringen för ministeriets förvaltningsområde.

I statsrådets handlingsprogram *Ny fart på arbetet för likabehandling i Finland* ingår åtgärder mot hedersrelaterat våld, som ska genomföras av justitieministeriet. Några sådana åtgärder under berättelseåret var ministerns rundabordsdiskussion, en utredning om offrens rättsskydd och utbildning för myndigheterna. Ett resultatmål som fastställdes för Brottspåföljdsmyndigheten var att stärka tjänsterna för att förebygga och avbryta vålds- och sexualbrottslighet. Under berättelseåret utarbetade Brottspåföljdsmyndigheten ett kort program för att identifiera, ta upp och hantera våld i nära relationer och utbildade ämbetsverkets personal.

3.2.2 Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet

Under de senaste åren har den årliga användningen av anslagen under justitieministeriets huvudtitel uppgått till cirka en miljard euro per år. Anslagen används för att producera kärnfunktionerna i den demokratiska rättsstaten, såsom domstolsväsendet, rättstjänster, åklagarverksamheten, utökningsverksamheten samt verkställigheten av fängelsestraff och samhällspåföljder.

Under 2025 utvecklades förvaltningsområdets resurser positivt. Under berättelseåret ökade den tilläggsfinansiering som anvisats för att åtgärda det finansieringsunderskott som framgår av redogörelsen för rättsvården SRR 13/2022 rd från 30 till 65 miljoner euro. Tilläggsfinansieringen 2025 anvisades särskilt till handläggningen av väntande ärenden inom förvaltningsområdet. Verksamhetsförutsättningarna påverkades också av anslagsminskningarna i enlighet med förvaltningsområdets produktivetsprogram, som behandlas nedan.

Trots tilläggsfinansieringen var det svårt att uppnå målen för förvaltningsområdet eftersom antalet ärenden ökade och de ärenden som inleddes var allt mer komplexa. Antalet mål har ökat särskilt i straffprocessen, och till exempel Åklagarmyndigheten hade rekordmånga inkomna ärenden. Det här beror delvis på att polisen fått tilläggsfinansiering som inriktats på att utreda brott, vilket lett till att antalet ärenden ökat. Brottmålen är också mer omfattande och juridiskt krävande än tidigare. Den gränsöverskridande brottsligheten har också ökat åklagarnas arbetsmängd. Av de här anledningarna har handläggningen av ärenden överbelastats. Antalet fångar har ökat, och det har belastat Brottsförvaltningsmyndighetens verksamhet. Rättsväsendet har fortfarande svårigheter med att handlägga ärenden snabbt. Domstolarnas handläggningstider var huvudsakligen längre än året innan. Också i övrigt var handläggningstiderna inom förvaltningsområdet i regel längre än målsatt. Utökningsverkets och den allmänna intressebevakningens produktivitet förbättrades jämfört med 2024. Mer detaljerad information om de olika aktörernas resultat finns i föregående avsnitt.

Framstegen i förvaltningsområdets produktivetsprogram

Under berättelseåret var nivån på besparingarna enligt produktivetsprogrammet för justitieministeriets förvaltningsområde 17,9 miljoner euro. Besparingarna som är kopplade till förvaltningsområdets produktivetsprogram består av besparingar enligt regeringsprogrammet och de omkostnadsbesparingar som regeringen fattade beslut om våren 2024.

Produktivhetsprogrammet inom justitieministeriets förvaltningsområde genomförs med hjälp av både centraliserade sparåtgärder inom statsförvaltningen och förvaltningsområdets egna produktivhets- och förenklingsåtgärder. Under 2025 genomfördes besparingarna i omkostnadsmomenten delvis genom en engångsminskning av nivån på anslag som överförs. Under berättelseåret minskades också förvaltningsområdets centraliserade IKT-utgifter, och beställarnas ersättningar för arbeten vid öppna anstalter drogs in. Förvaltningsområdets centraliserade IKT-anslag inriktades fortsättningsvis på utvecklingsprojekt inom IKT och digitalisering i syfte att höja produktivheten.

Produktivhetsprogrammet genomförs också med hjälp av projekt för att förenkla tvistemåls-, straff- och ansökningsprocesserna i enlighet med regeringsprogrammet. Framstegen i projekten under 2025 behandlas i årsberättelsens berättelsedel. Organisationstrukturen inom justitieministeriets förvaltningsområde har utvecklats långsiktigt. Rättstjänstverket och Specialmyndigheterna inom justitieförvaltningen inledde sin verksamhet som separata bokföringsenheter vid ingången av 2025. Strukturprojekten bidrar också till genomförandet av produktivhetsprogrammet för förvaltningsområdet. Rättstjänstverket har börjat förnya sina rutiner för att säkerställa tillgången till tjänsterna. Utsökningsverkets postkostnader började minska under berättelseåret tack vare att mängden brevpост minskade väsentligt och användningen av e-tjänster ökade kraftigt. För att förbättra produktivheten fattades beslutet att stänga ett betydande antal av Utsökningsverkets serviceställen men samtidigt trygga tillgången till tjänsterna.

Ytterligare uppgifter om resultaten

- [Justitieministeriets bokslut 2025](#)
- [Rättsregistercentralens bokslut 2025](#)
- [Brottspåföljdsmyndighetens bokslut 2025](#)
- [Åklagarmyndighetens bokslut 2025](#)
- [Domstolsväsendets bokslut 2025](#)
- [Utsökningsverkets bokslut 2025](#)
- [Rättstjänstverkets bokslut 2025](#)
- [Bokslut för ämbetsverket Specialmyndigheterna inom justitieförvaltningen 2025](#)

4 Inrikesministeriet

Andel av statsbudgeten

Alla förvaltningsområden har haft tillgång till totalt **96 602 mn €**

● Inrikesministeriets andel **3 437 mn €**



Användning av anslag

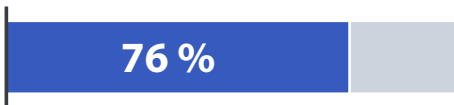
- Konsumtionsutgifter 2 146 mn €
- Överföringsutgifter 50 mn €
- Investeringsutgifter 406 mn €
- Övriga utgifter 0 mn €



Användning av förvaltningsområdets anslag, miljoner euro

IM	Budgetkapitel	2023	2024	2025
26.01	Förvaltning	257	310	375
26.10	Polisväsendet	961	995	1 048
26.20	Gränsbevakningsväsendet	376	571	739
26.30	Räddningsväsendet och nödcentralerna	100	97	101
26.40	Migration	546	447	338
26	IM:s förvaltningsområde sammanlagt	2 239	2 421	2 602

Användningsgrad för anslagen



Årsverken

Vid alla förvaltningsområdens ämbetsverk totalt **74 507 årsverken**

● Inrikesministeriets **16 866 årsverken**



Ämbetsverk **7** ST.



- Gränsbevakningsväsendet
- Nödcentralverket
- Migrationsverket
- Skyddspolisen
- Räddningsinstitutet
- Polisstyrelsen och polisinrättningarna under den
- Krishanteringscentret CMC Finland

Fonder **1** ST.



- Brandskyddsfonden

Affärsverk **0** ST.



- Inga affärsverk

Bolag **0** ST.



- Inga bolag

4.1 Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet

Förutom av Rysslands anfallskrig mot Ukraina destabiliseras den säkerhetspolitiska omgivningen av de ökade spänningarna mellan stormakterna och urholkningen av det internationella regelbaserade systemet. Hotbilderna är inte enbart militära, utan riktas mot samhällets funktion, befolkningens mentala kristållighet och rättsstatens strukturer. Risken för instrumentaliserad inresa vid östgränsen är fortfarande aktuell trots att situationen har hållits under kontroll genom gränssäkerhetsarrangemang. Säkerhetsläget i Östersjön är fortsatt spänt. Skuggflottan, de upprepade störningarna av satellitnavigeringen samt riskerna för sabotage mot undervattensinfrastruktur (datakablar och energiöverföring) har krävt att övervakningen av havsområdena och kapaciteten för den effektiviseras. PTG-myndigheternas samarbete (Polisen, Tullen, Gränsbevakningsväsendet och Skyddspolisen) har haft en avgörande roll i hanteringen av dessa risker. Myndigheterna för den inre säkerheten måste i dag vara ständigt uppmärksamma och ha förmåga att snabbt reagera på hybridhot från statliga aktörer, kriminella personer eller ett mellanting av dessa.

Den förändrade omvärlden har fördjupat Finlands integration i de västliga säkerhetsstrukturerna. Inrikesministeriets förvaltningsområde har bland annat intensifierat sitt deltagande i Natos civila beredskapssamarbete. Även på EU-nivå har beredskapsarbetet kommit i fokus för politiken, och inrikesministeriet har aktivt främjat unionens gemensamma resiliens.

Brottsligheten håller på att utvecklas till ett nätverksmässigt ekosystem. Verksamheten präglas av professionalism, internationalisering och flexibelt samarbete, där även inflytelserika aktörer utanför grupperingarna fungerar som finansiärer och möjliggörare. Kriminella nätverk som leds från Sverige och andra håll i Europa har etablerat sig på narkotikamarknaden i Finland. Tröskeln att ta till våld för att lösa revirtvister och driva in skulder har sjunkit. Särskilt oroväckande är våldsbrottsligheten bland unga och minderåriga, som koncentrerar sig till en allt mindre grupp som mår allt sämre och uppvisar mer symtom, samt barns och ungas delaktighet i narkotikabrott. För att bemöta dessa fenomen har polisen utökat det nordiska samarbetet inom brottsbekämpning och inriktat resurser på förebyggande och så kallad exit-verksamhet. Den ekonomiska osäkerheten och de stigande levnads-kostnaderna skapar en grogrund för grå ekonomi och ekonomisk brottslighet.

Räddningsväsendets servicesystem har stärkts så att det motsvarar kraven i den förändrade säkerhetsmiljön. Det utökade antalet nybörjarplatser inom räddningsutbildningen har börjat få effekt, men personalbrist är fortfarande en utmaning i vissa områden.

När det gäller invandring har antalet uppehållstillstånd för arbetsrelaterad invandring minskat i och med det utmanande ekonomiska läget, medan den studie- och familjerelaterade invandringen har fortsatt öka. Antalet asylansökningar har hållit sig på en måttlig nivå under de föregående åren. Situationen för ukrainare som får tillfälligt skydd har blivit allt mer permanent: fokus har förskjutits från mottagande till placering i kommunerna och sysselsättning, eftersom viljan att återvända till det krigförande Ukraina är liten. För närvarande finns det cirka 50 000 personer som får tillfälligt skydd i Finland. Vid Europas yttre gränser har trycket fortsatt, vilket upprätthåller risken för sekundär invandring även till Finland. Situationen har hanterats genom ett intensivt europeiskt gränsövervakningssamarbete.

Tabell 11. Centrala risker inom ansvarsområdet

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/konsekvenser)
En olycka som berör flera olika sektorer samtidigt i havsområdena.	En olycka som berör flera sektorer samtidigt binder alla resurser för sjöräddning och bekämpning av miljöskador. Resurserna räcker inte till för att avvärja och hantera samtidiga hot. Övervakningen och skyddet av den kritiska infrastrukturen är inte på en tillräcklig nivå i havsområdena.	Gränsbevakningsväsendets maritima kapacitet och befogenheter i havsområdena tryggas. Prestationsförmågan utvecklas. Gränsbevakningsväsendets och räddningsverkens beredskap för att bekämpa miljöskador utvecklas. De marina myndigheternas samarbetsförmåga upprätthålls och utvecklas genom övningar. Övervakningen av hur riskfartyg rör sig i havsområdena har utökats.	Mycket sannolik / allvarlig

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/ konsekvenser)
Sabotage av kritisk infrastruktur till havs.	Resurserna räcker inte till för att avvärja och hantera samtidigt hot. Sabotage av kritisk infrastruktur kan ha betydande och omfattande konsekvenser för samhället.	Gränsbevakningsväsendets maritima kapacitet och befogenheter i havsområdena tryggas. Prestationsförmågan utvecklas. Utveckling av samarbetet och informationsutbytet i skyddet av kritisk undervattensinfrastruktur, där inrättandet av en gemensam övervakningsmekanism (Integrated Surveillance Mechanism, ISM) ingår.	Mycket sannolik / allvarlig
Hybridpåverkan vid östgränsen utvecklas i en allt sämre riktning och utvidgas från gränsövergångsställena till landgränsen.	Myndigheternas resurser räcker inte till för att hantera situationen samtidigt i alla områden. Situationen drar ut på tiden och binder säkerhetsmyndigheternas resurser. Medborgarnas trygghetskänsla och förtroende för myndigheterna rubbas.	Gränsbevakningsväsendets funktionsförmåga vid östgränsen tryggas. Byggandet av ett stängsel vid östgränsen påskyndades. Resurserna används flexibelt. Myndighetssamarbetet har intensifierats och en lägesbild mellan myndigheterna upprätthålls. Beredskap för situationen genom att upprätthålla en hög förmåga att sätta undantagslagen i kraft.	Mycket sannolik / allvarlig

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/ konsekvenser)
Finland utsätts för allvarlig hybridpåverkan, såsom sabotage, skadegörelse mot kritisk infrastruktur eller informationspåverkan.	Skadegörelse mot kritisk infrastruktur kan leda till omfattande störningar i samhällets vitala funktioner. Hybridpåverkan syftar till att försvaga myndigheternas handlingsförmåga och/eller befolkningens kristålighet.	Polisens operativa första insats säkerställs i samarbete med andra säkerhetsmyndigheter. Säkerställa att polisen har kapacitet att bemöta både lokala extrema våldsdåd och krävande situationer som avancerar snabbt. Trygga Skyddspolisens spaningsförmåga och Gränsbevakningsväsendets maritima kapacitet. Befolkningens kristålighet utvecklas. Bekämpa informationspåverkan genom strategisk kommunikation.	Relativt sannolik / allvarlig
Beredskapen för att det tillfälliga skyddet upphör är otillräcklig och det sköts inte kontrollerat.	Betydande konsekvenser för den inre säkerheten (bland annat olaglig vistelse i landet, problem med allmän ordning och säkerhet, grå ekonomi). Myndighetsprocesser belastas (asyl- och uppehållstillstånd, mottagande, avlägsnande ur landet, stöd för återresa).	EU bereder sig på att det tillfälliga skyddet upphör. Genomförande i medlemsstaterna av de exit-rekommendationer som godkänts av rådet. Genom tillräcklig framsyn säkerställs myndigheternas funktionsförmåga och smidigheten i de nationella förfarandena. Genom tillräcklig kommunikation säkerställs att personer som får tillfälligt skydd återvänder på eget initiativ.	Relativt osannolik / allvarlig

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/konsekvenser)
Den allmänna ordningen och säkerheten försämras.	<p>Polistjänsterna koncentreras till bostadscentren och den ojämna fördelningen av service ökar.</p> <p>Människors förtroende för myndigheterna försvagas.</p>	<p>Polisens operativa funktionsförmåga tryggas (tillräcklig finansiering och ökat antal anställda i polisuppgifter).</p> <p>Polisens funktionsförmåga tryggas genom att insatstiden för brådskande larmtjänster hålls på en god nivå.</p>	Relativt sannolik / allvarlig
<p>Bekämpningen av allvarlig och organiserad brottslighet misslyckas. Organiserad brottslighet kan utnyttjas som en del av statliga aktörers hybridpåverkan.</p>	<p>Gängkriminella och aktörer inom organiserad brottslighet ökar sitt inflytande i samhället genom våld.</p> <p>Lagliga strukturer utnyttjas i brottslig verksamhet, vilket ökar risken för korruption och försvagar förtroendet för samhällets strukturer.</p>	<p>Fortsatt utveckling av polisens befogenheter för kriminalunder rättelseinhämtning och speciallagstiftning samt undanröjande av hinder för informationsutbyte inom brottsbekämpningen.</p> <p>Organiserad brottslighet bekämpas i enlighet med strategin. Ungdomsbrottslighet bekämpas i enlighet med åtgärdsprogrammet mot ungdoms- och gängbrottslighet.</p> <p>Särskilda satsningar i myndigheternas verksamhet på bekämpning av ungdoms- och gatugängsbrottslighet.</p>	Relativt sannolik / allvarlig

4.2 Förvaltningsområdets resultatutveckling

4.2.1 Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna

Effektmål 1: Tillgången till brådskande myndighetstjänster är god.

Polisens insatstid för brådskande larmtjänster förbättrades något och var 9,5 minuter. Det fanns dock betydande skillnader mellan kommunerna i tillgången till brådskande polistjänster. Det var svårt att uppnå den målsatta insatstiden i synnerhet i de gleset bebyggda kommunerna i Lappland. Polisens servicenivå var dock relativt god oberoende av område.

I nödsituationer fick man i regel hjälp snabbt och tillförlitligt i Finland. Nödsamtal besvarades snabbt, i genomsnitt på cirka 6 sekunder. I Nödcentralsverkets kundnöjdhetenkät från 2024 upplevde de som ringt nödnumret att de hade fått god betjäning (kundnöjdhet 4,44 (skala 1–5)). Under 2025 låg den tekniska tillförlitligheten hos nödcentralsdatasystemet ERICA på målnivån (99,996 procent) 100 procent under 10 månader. Under två månader var tillförlitligheten något under målnivån (99,69 procent i augusti och 99,29 procent i oktober).

Effektmål 2: Våldet och antalet olyckor minskar. Gängbrottslighet och organiserad brottslighet får inte fotfäste i det finländska samhället.

Antalet vålds- och rånbrott som kommit till polisens kännedom har ökat. Av dem skedde knappt hälften (44 procent) på allmänna platser. Den ökning i antalet misstänkta brott mot liv och försök till dem som började 2024 har fortsatt. Under de senaste åren har det också observerats flera våldsdåd som begåtts av personer med eventuell psykisk ohälsa. Våld i nära relationer, i synnerhet mot kvinnor, är fortfarande ett betydande problem i Finland.

Brottsligheten bland unga har minskat under en längre tid i Finland. Efter 2015 har våldsbrottsligheten bland minderåriga dock börjat öka i oroväckande grad. År 2025 har särskilt antalet fall av misshandel och lindrig misshandel ökat. Antalet rånbrott som begås av unga har däremot minskat.

Inrikesministeriet och polisen har förnyat och utvecklat sin verksamhet avsevärt för att bekämpa ungdoms- och gatugängsbrottslighet. Samarbetsgruppen mot ungdoms- och gängbrottslighet sammanställer bland annat en lägesbild över ungdoms- och gängbrottsligheten och den nationella samarbetsgruppen mot organiserad brottslighet förbättrar informationsflödet mellan myndigheterna och den privata sektorn, förenhetligar identifieringen och bekämpningen av organiserad brottslighet genom att utveckla nya handlingsmodeller och följa effekterna av

förebyggande åtgärder och övrig bekämpning. Polisen har påverkat den synliga organiserade brottsligheten bland annat genom föreningsrättsliga förbuds förelägganden mot kriminella organisationer, genom att förhindra inresa av företrädare för organisationerna och genom heltäckande metoder för traditionell och administrativ brottsbekämpning. Centralkriminalpolisens exit-verksamhet hjälper personer att hoppa av kriminella grupperingar, såsom organiserad brottslighet, gatugång och våldsbejakande extrema rörelser.

Trots att gatugängens inflytande i Finland håller på att förändras, har situationen enligt polisens bedömning förblivit stabil, och rentav minskat sett till antalet brott. Verksamheten har dock blivit mer professionell och fått nya drag, vilket bland annat syns i form av en mer organiserad narkotikabrottslighet och utnyttjande av cyberbrottslighet i strävan efter ekonomisk vinning. Gatugängens utveckling har sannolikt påverkats av polisens åtgärder och av fängelsestraff och andra påföljder för de centrala aktörerna.

Totalt sett har antalet bränder minskat med 11 procent jämfört med långtidsmedelvärdet och med 6 procent efter överföringen av räddningsväsendet till välfärdsområdena 2023–2025. Den största minskningen kan ses i antalet terrängbränder, som i hög grad påverkas av miljöförhållandena. Antalet transportmedelsbränder och andra bränder har ökat.

Räddningsväsendets uppdaterade [åtgärdsprogram för förebyggande av olyckor](#) (på finska, referat på svenska) publicerades i maj 2025. Räddningsväsendets nationella informationssystem för förebyggande av olyckor är i genomförandefasen. Systemet ersätter räddningsverkens egna brandsynssystem.

Räddningsväsendets tjänster tryggades genom att det utbildades mer räddningspersonal och genom att säkerställa att den svenskspråkiga räddningsutbildningen fortsätter. Inrikesministeriet utfärdade en rekommendation till välfärdsområdena om att effektivt minska antalet olyckor och halvera antalet bränder fram till 2030. Välfärdsområdena ska i arbetet för att förebygga olyckor också ägna uppmärksamhet åt att stärka kvaliteten och effektiviteten. Välfärdsområdena har producerat räddningsväsendets tjänster för förebyggande av olyckor huvudsakligen i enlighet med besluten om servicenivån och på planerad nivå. Dimensioneringen av tjänsterna har dock inte till alla delar varit tillräcklig med hänsyn till riskerna.

Effektmål 3: Invandringen till Finland orsakar inget säkerhetshot och vårt migrationssystem möjliggör inga missbruk. Man lämnar landet eller avlägsnas ur landet på ett effektivt sätt.

Finlands asylpolitik skärptes och bekämpningen av missbruk stärktes i enlighet med regeringsprogrammet. För att främja målet "Invandringen till Finland orsakar inget säkerhetshot" genomfördes lagstiftningsändringar som syftar till att förhindra att personer som utgör hot mot säkerheten vistas i landet och till att säkerställa bättre gallring och kontroll. Bestämmelserna skärptes så att det internationella skyddets temporära karaktär stärktes, och tillståndens längd förkortades till det minimum som EU-rätten möjliggör. Personer som begår brott och äventyrar den nationella säkerheten beviljas inte skyddsstatus eller förlorar sin skyddsstatus. Ändringarna trädde i kraft i januari 2025.

Villkoren för permanent uppehållstillstånd skärptes bland annat så att den sammanhängande vistelsetiden förlängdes från fyra till sex år. Av de sökande krävs också striktare oförvitlighet, kunskaper i finska eller svenska samt arbetshistoria. Lagen trädde i kraft den 8 januari 2026.

Kriterierna för familjeåterförening, det vill säga uppehållstillstånd som beviljas en utlänning på grund av familjeband, skärptes genom ändringar i utlänningslagen som trädde i kraft den 16 juni 2025. Som kriterier för familjeåterförening infördes ett minimiålderskrav på 21 år för makarna, 2 års boendetid för personer som får internationellt skydd och försörjningsförutsättning för en familjemedlem till ett minderårigt barn som får internationellt skydd. Inkomstgränserna för familjeåterförening utreddes och höjdes på basis av utredningen.

Målet "Vårt migrationssystem möjliggör inga missbruk" har delvis uppfyllts. Systemet har skärpts och övervakningen förbättrats, men bland annat brister i handläggningstiderna försämrar uppnåendet av målet. Bestämmelserna i utlänningslagen reviderades i syfte att effektivisera och skärpa asylförfarandet. Genom ändringarna effektiviserades prövningen av asylansökningar och begränsades möjligheten för personer som får internationellt skydd att besöka de länder de flytt från. Verkställigheten av utvisningsbeslut förenklades.

Målet för frivillig återresa och avlägsnande ur landet har som helhet uppfyllts väl. Antalet avlägsnanden ur landet ökade avsevärt och effektiviteten i återsändande- och verksamheten har förbättrats. Sammanlagt minst 1 937 personer lämnade och avlägsnades ur landet till tredjeländer 2025, vilket är 39 procent mer än 2024. Målet var att andelen personer som återvänt med bidrag för assisterad frivillig återresa ska vara minst 45 procent av alla återresor. Målet uppnåddes inte då utfallet var 39,6 procent. Myndigheternas praxis för informationsutbyte utvecklades i syfte att

effektivisera avlägsnandet ur landet. I maj 2025 färdigställdes en ny modell för myndighetssamarbete mellan Migrationsverket, polisen och Gränsbevakningsväsendet i fråga om verkställande av återresor. Under berättelseåret inleddes också ett pilotförsök med återvändandecenter.

Ändringarna i utlänningslagen som gäller tagande i förvar och inreseförbud (147/2025) trädde i kraft i maj 2025. Ett utkast till regeringsproposition om verkställigheten av avlägsnande ur landet och om inreseförbud som meddelas på förhand sändes på remiss i slutet av 2025. Syftet med de lagförslag som utarbetas under regeringsperioden är att effektivisera avlägsnandet av personer som vistas olagligt i landet och att bättre trygga den allmänna ordningen och den nationella säkerheten samt att skapa beredskap inför nya situationer som äventyrar säkerheten. Det operativa myndighetssamarbetet har intensifierats och Finland har aktivt sökt bästa praxis genom samarbete med EU och de nordiska länderna. Med tredjeländer har man fört en dialog på både bilateral nivå och EU-nivå för att förbättra samarbetet kring återtagande.

Gränsbevakningsväsendet har på förhand förhindrat instrumentaliserad inresa och andra former av olaglig inresa och massinvandring samt bekämpat gränsöverskridande brottslighet med hjälp av reviderad lagstiftning och nya befogenheter. Under 2025 förekom inte någon massinvandring eller situationer med instrumentaliserad inresa, men hotet om instrumentaliserad inresa vid östgränsen kvarstår. Läget vid gränserna är exceptionellt och spänt. Det upptäcktes 10 olovliga gränsövergångar från Ryssland till Finland. Personerna i fråga har gripits.

Strategin och handlingsmodellerna för gränssäkerhet har utvecklats med hjälp av de möjligheter som nya kapaciteter, bland annat stängslet vid östgränsen, den förbättrade bevakningsförmågan och den mer högpresterande utrustningen medför. De strategiska projekten för att förbättra Gränsbevakningsväsendets prestationsförmåga har fortsatt som planerat. Gränsbevakningsväsendet har fortsatt sitt deltagande i Frontex insatser och utvecklat lämnandet och mottagandet av bilateralt gränssäkerhetsbistånd. EU:s gemensamma in- och utresesystem (Entry/Exit System) infördes den 12 oktober 2025.

För polisens del har antalet återvändanden och återsändanden förblivit högt. Återvändanden har efter ett långt avbrott genomförts på nytt till exempel till Somalia. Det pilotförsök med återvändandecenter som inleddes under sommaren kom igång fullt ut under hösten. Polisen har arbetat hårt för att främja operativa återsändanden till viktiga länder som Irak, Somalia och Nigeria. Polisen har sänt en EURLO (European Return Liaison Officer) till Nigeria för att främja återsändande från alla medlemsländer. Dessutom har polisen sänt en egen kontaktperson

i återvändandefrågor till Nairobi för att främja återsändande till Somalia och andra länder i östra Afrika. Både polisen och Migrationsverket har utvecklat rapporteringen och bevakningen av lägesbilden när det gäller personer som utvisas eller lämnar landet, vilket ökar korrektheten hos registeruppgifterna och effektiviserar myndigheternas återvändandeprocesser.

Ett utkast till regeringens proposition om snabbare verkställighet av utvisningsbeslut och om inreseförbud på förhand sändes på remiss i slutet av 2025. Avsikten är att propositionen ska lämnas till riksdagen i början av 2026. Syftet med de lagförslag som utarbetas under regeringsperioden är att effektivisera avlägsnandet av personer som vistas olagligt i landet och att bättre trygga den allmänna ordningen och den nationella säkerheten samt att skapa beredskap inför nya situationer som äventyrar säkerheten.

Effektmål 4: Människor, myndigheter, näringslivet och samhället är väl förberedda på extern påverkan och olika kriser och störningar.

Beredningen av strategin för den nationella säkerheten fortsatte under 2025. Strategin anknyter till regeringsprogrammets mål om att stärka samhällets kriställighet och den nationella säkerheten. Arbetet planeras bli klart i början av 2026 och strategin kommer att utfärdas i form av ett principbeslut av statsrådet.

Stärkandet av den nationella säkerheten fortsatte genom att uppdatera lagstiftningsprojektet för en översyn av lagstiftningen om civil underrättelseinhämtning och polisens personuppgiftslag. Ett utkast till en regeringsproposition som gällde den första fasen av projektet lämnades till riksdagen våren 2025. Riksdagens förvaltningsutskott lämnade sitt betänkande i december 2025. Projektets andra fas inleddes i början av 2025 och slutförs under våren 2026.

Lagen om skydd av samhällets kritiska infrastruktur och om stärkande av samhällets motståndskraft (den så kallade CER-lagen) trädde i kraft den 1 juli 2025. Syftet med lagen är att stärka samhällets kriställighet och den nationella säkerheten. Målet är att säkerställa att de tjänster som är viktiga för samhällets funktion och säkerhet fungerar så störningsfritt som möjligt under alla förhållanden. Inrikesministeriet samordnar verkställigheten av lagen på riksnivå.

Inrikesministeriet tillsatte i augusti 2025 ett projekt för att bereda en nationell riskbedömning. I den första fasen av projektet utarbetades hösten 2025 en nationell riskbedömning som gällde skyddet av kritisk infrastruktur och förbättrandet av dess motståndskraft. Riskbedömningen godkändes av statsrådet den 15 januari 2026.

Antalet anställda i polisuppgifter ökar planenligt och målet på 8 000 poliser uppnås före utgången av regeringsperioden, med betoning på operativ verksamhet. Analysen och utnyttjandet av information om händelserna i Ukraina som stöd för den nationella beredskapen har effektiviserats. Polisen har upprätthållit en samlad hybridlägesbild och intensifierat och fördjupat samarbetet med andra säkerhetsmyndigheter i bekämpningen av hybridhot samt förtydligat ledningsförhållandena och ansvarsfrågorna.

Polisens specialstyrkor har fått bättre kapacitet att reagera på både lokala extrema våldsdåd och riksomfattande krävande och exceptionella polisiära situationer som avancerar snabbt. I statsbudgeten för 2026 anvisades cirka 5 miljoner euro i finansiering för att höja kapaciteten för polisens beredskapsenhet. Under ramperioden höjs finansieringsnivån stegvis från cirka 5 miljoner euro till cirka 8 miljoner euro.

Gränsbevakningsväsendet har upprätthållit gränssäkerheten genom att reglera sin beredskap och flytta verksamhetens tyngdpunkt och resurser från gränskontroller vid östgränsen till gränsövervakning på land och till havs samt till att ta fram en lägesbild och underrättelseinformation om gränsläget. Gränsbevakningsväsendet har beredskap att verkställa statsrådets beslut om att öppna gränsövergångsställena och/eller verkställa gränssäkerhetslagen.

Gränsbevakningsväsendets kapacitet för bekämpning av hybridpåverkan och förhindrande av instrumentaliserad och olaglig inresa har höjts med hjälp av kompetensutveckling och utbildning samt pågående materialprojekt. Även andra myndigheter har deltagit i övningarna.

Beredskapen för insatser till havs mot olika hot är hög. Gränsbevakningsväsendets kapacitet har utnyttjats i insatser för övervakning och skydd av kritisk undervattensinfrastruktur.

Resurser för nödsituationer och bekämpning av miljöskador inom sjöräddningen har kunnat anvisas utan dröjsmål. I snitt har responstiden vid nödsituationer inom sjöräddningen varit 26 minuter. Sjöräddningssystemet har fungerat tillförlitligt. Omfattande och långvariga GNSS-störningar i havsområdet har ökat risken för olyckor och i viss mån också påverkat den egna verksamheten och verksamhets-sätten. Samarbetet med andra myndigheter och frivilliga har förlöpt väl.

I projektet för granskning av befogenheter som stöder Gränsbevakningsväsendets beredskap görs en övergripande granskning av lagstiftningen om störnings- och krissituationer inom Gränsbevakningsväsendets ansvarsområde och därefter utarbetas behövliga propositioner om översyn av befogenheterna. I projektet bereds

bland annat behövliga ändringar i lagstiftningen om Gränsbevakningsväsendets befogenheter vid de inre gränserna. I projektet ingår också en granskning av Gränsbevakningsväsendets befogenheter i störningssituationer i den ekonomiska zonen. Projektet är under beredning och enligt den uppdaterade tidsplanen är avsikten att en proposition ska lämnas till riksdagen våren 2026.

Gränsbevakningsväsendet har utvecklat den militära kapaciteten och gränsstyrkorna i samarbete med Försvarsmakten. Utvecklingsåtgärderna omfattar operativ planering och utveckling av den materiella kapaciteten och kriståligheten i enlighet med upphandlingsplanerna. De åtgärder som Natomedlemskapet förutsätter har inletts stegvis sedan 2024. Gränsbevakningsväsendet har sänt en förbindelseofficer till Finlands representation vid Nato. Arbetet för att bygga upp samarbetsförmågan som en del av det gemensamma försvaret pågår i samarbete med Försvarsmakten.

Förvaltningsområdet påverkade och deltog aktivt i Natos underrättelse- och säkerhetssamarbete. Inrikesministeriet bidrog också aktivt till den nationella beredning som gällde definitionen av Natos försvarsutgifter. Man deltog aktivt i beredningen av resiliensfrågor i Nato. Som en del av integrationen i Natos system för beredskapsreglering utreddes hur förvaltningsområdenas beredskap ska samordnas med Natos system för krisrespons. Natos resiliensarbete handlar både om samhällets stöd till det militära försvaret och mer allmänt om hela samhällets kristålighet och beredskap också vid militära kriser. Den civila planering som utvecklas i resilienskommittén stöder den nationella och gemensamma försvarsplaneringen.

Under 2025 färdigställdes tre nya allmänna anvisningar inom projektet Egen beredskap för undantagsförhållanden. De innehåller praktiska anvisningar om [användning av skyddsrum](#), om [underhåll av skyddsrum](#) och om utarbetandet av [räddningsplaner](#) för byggnader. Syftet med guiderna är att förenhetliga och förtydliga utarbetandet av planer och öka aktörernas kompetens om egen beredskap. Sedan beredskapsguiden publicerades på Suomi.fi (november 2024) har webbplatsen haft totalt över 700 000 besök och cirka 1,3 miljoner sidvisningar.

Samhällets beredskap utvecklades bland annat genom samordning av de riksomfattande planerna för befolkningsskydd. I styrningen av välfärdsområdena låg fokus på att stärka beredskapen för befolkningsskyddet.

Utifrån det beslut om samarbete som Finlands inrikesminister och Sveriges minister för civilt försvar undertecknade i september 2024 intensifierades samarbetet mellan inrikesministeriet och svenska myndigheter för att skydda civilbefolkningen och en gemensam planering inleddes. Det bilaterala samarbetet inom beredskap fortsatte förutom med Sverige särskilt med Estland på ledningsnivå inom räddningsväsendet och den civila beredskapen.

I samband med regionförvaltningsreformen tillsattes sommaren 2024 inrikesministeriets och finansministeriets gemensamma utvecklingsprojekt för regionalt beredskapssamarbete och regional lägesbildsverksamhet. I projektet utreddes nuläget för det regionala beredskapssamarbetet och utvecklingsförslag utarbetades. Genomförandet av utvecklingsförslagen inleddes till exempel i fråga om arbetet i beredskapskommittéerna inom samarbetsområdena för beredskap, utvecklingen av regionala riskbedömningar och arbetet med en lägesbild över den regionala beredskapen enligt ny modell.

I den andra tilläggsbudgeten för 2025 beviljades tilläggsfinansiering på 21 miljoner euro för utveckling av befolkningskyddet. Utvecklingen av varningsmeddelanden och varning av allmänheten fick ett tilläggsanslag på 6 miljoner euro. Vid inrikesministeriet inleddes beredningen av utvecklingsåtgärder som genomförs med den beviljade finansieringen.

Behovet av bistånd till Ukraina är fortfarande stort. Fram till slutet av 2025 hade Finland skickat fler än 590 lass som civil materialhjälp till Ukraina via EU:s civilskyddsmekanism, till exempel över 135 fordon. Inrikesministeriet har skaffat till exempel generatorer, brandsläckningsskum och oljebekämpningsmaterial för Ukraina. Under 2025 fokuserade stödet särskilt på Ukrainas räddningsväsende.

Sommaren 2025 inleddes tillsammans med räddningstjänsten i Ukraina ett projekt för att utveckla skyddsrumssystemet i Ukraina. Dessutom stöder projektet den internationella skyddsrumskoalitionen, som leds gemensamt av finska utrikesministeriet och ukrainska inrikesministeriet. I befolkningskyddssamarbetet är det viktigt att lära sig av Ukrainas erfarenheter till exempel när det gäller utrustning, tekniska egenskaper och långvarig användning av skyddsrum.

Ukraina stöddes också genom civil krishantering. År 2025 arbetade 19 experter från Krishanteringscentret i EU:s civila krishanteringsinsats i Ukraina för att stödja landets myndigheter för inre säkerhet med bland annat rådgivning kring reformen av den inre säkerheten och utredning av krigsförbrytelser.

Krisberedskapen i Finland och Europa stöddes genom att en räddningsformation på 26 personer skickades från Finland till Spanien för att släcka terrängbränder via EU:s civilskyddsmekanism. Under sommaren drabbades Europa av historiskt svåra terrängbränder och över en miljon hektar skog brann upp enbart inom EU.

Effekt mål 5: Människor litar på säkerhetsmyndigheterna.

Finlands inre säkerhet är generellt sett stabil och allmänhetens trygghetskänsla och förtroende för polisen ligger fortfarande på en hög nivå. Enligt polisbarometern från augusti 2025 är förtroendet för polisens verksamhet relativt eller mycket högt bland cirka 92 procent av dem som svarade på enkäten. Polisen har också en stark legitimitet. Enligt polisbarometern oroar sig allmänheten för trafikövervakningen och för brott med lägre egendomsvärde som polisen inte alltid har tillräckliga resurser för att utreda samt för narkotikahandel på offentliga platser, som enligt respondenterna har ökat.

Människor och intressentgrupper i gränstrakterna och skärgården upplever att Gränsbevakningsväsendets verksamhet ökar säkerheten. I en enkät för invånare i gränstrakterna och skärgården var betyget för trygghetskänslan 3,8 (2024: 3,8) på skalan 1–5. Gränsbevakningsväsendet ger myndighetshandräckning som behövs för att hjälpa människor i nöd och för att uppgifter som hör till andra myndigheter ska bli skötta. I glesbygden tillhandahålls säkerhetstjänster i 488 fall som klassificeras som Gränsbevakningsväsendets handräckningsuppdrag (2024: 380 fall).

Uppnående av målen för hållbar utveckling

Inom inrikesförvaltningen är hållbar utveckling kopplad till frågan om hur vi också i framtiden kan skapa trygghet på ett ekonomiskt, socialt och ekologiskt hållbart sätt och bidra till att bygga ett mer hållbart Finland. Inrikesministeriet medverkar i Finlands kommission för hållbar utveckling och i nätverket för samordning av hållbar utveckling.

Uppnående av målen för jämställdhet

År 2025 deltog inrikesministeriet i genomförandet av regeringens jämställdhetsprogram och av det åtgärdsprogram som gällde regeringens meddelande om främjande av likabehandling. I början av 2025 publicerades resultaten av ett utredningsprojekt om operativa och personalpolitiska jämställdhets- och likabehandlingsplaner som hade beställts av statsrådets kansli. Resultaten kommer att beaktas i ministeriets framtida planer. Dessutom fortsatte ministeriet och ämbetsverken inom inrikesförvaltningen att uppfylla sina lagstadgade skyldigheter i fråga om jämställdhet och likabehandling utifrån ämbetsverkens egna likabehandlings- och jämställdhetsplaner.

4.2.2 Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet

Antalet uppdrag inom polisens övervaknings- och utryckningsverksamhet ökade med nästan 70 000 från året innan och därmed ökade antalet uppdrag i förhållande till årsverken med 3,3 procent. Samtidigt minskade kostnaderna per uppdrag med 1,1 procent. Polisen ökade den arbetstid som användes för trafikövervakning med 4,4 procent per årsverke och samtidigt ökade produktiviteten inom trafiksäkerhet (trafikbrott per årsverke) med 3,2 procent.

Antalet strafflagsbrott har ökat avsevärt under 2025, men kostnaderna per uppklat brott minskade. Antalet uppklarade strafflagsbrott per årsverke ökade med 4,2 procent. Kostnaderna för den avgiftsbelagda verksamheten ökade med 28,2 procent per ärende, vilket berodde på en nästan lika stor procentuell minskning i antalet avgiftsbelagda tillståndsärenden.

De totala kostnaderna för skyddspolisens kärnverksamhet ökade med cirka 12 procent från året innan och resultatmålen för 2025 uppnåddes i huvudsak. Av de säkerhetsutredningar som skyddspolisen gjorde blev 99 procent klara inom två månader jämfört med 98 procent 2024. Produktiviteten i fråga om utredningarna sjönk något, eftersom det 2025 gjordes 1 030 utredningar per årsverke jämfört med 1 106 per årsverke 2024. Den genomsnittliga handläggningstiden 2025 var tolv vardagar jämfört med cirka tre veckor 2024.

Gränsbevakningsväsendets totala produktivitet försämrades jämfört med året innan, eftersom det ökade antalet årsverken gav upphov till relativt sett färre viktade prestationer. Den ekonomiska effektiviteten i Gränsbevakningsväsendets totala verksamhet minskade från året innan. Trots de minskade kostnaderna minskade de viktade prestationerna relativt sett mer än kostnaderna för att producera dem. Patrulleringen vid riksgrensarna låg kvar på nästan samma nivå som året innan. Sparåtgärderna enligt Gränsbevakningsväsendets produktivetsprogram och urdrifttagningen av bevakningsfartyget Tursas minskade antalet patrulltimmar något. Antalet kontroller som genomfördes i samband med gränsbevakningen och antalet säkerhetsrelaterade tjänster som tillhandahölls i glesbygden ökade.

Cirka 4,8 miljoner personer passerade via gränsövergångsställena vid den yttre gränsen. Ökningen var 13,4 procent jämfört med 2024. Antalet nekade inresor hölls på samma nivå som året innan, men antalet avvisningsbeslut ökade. Antalet mottagna asylansökningar minskade från året innan. Antalet observerade fartygsutsläpp ökade jämfört med året innan. Det totala antalet observationer låg på samma nivå som året innan, men antalet verifierade utsläpp fördubblades nästan.

Nationellt låg det totala antalet sjöräddnings- och undsättningsuppdrag på samma nivå som tidigare år. Antalet utbildningsdygn för värnpliktiga och för den egna personalen ökade från året innan, liksom antalet ordnade repetitionsövningar.

Det totala antalet nödanmälningar som besvarades vid Nödcentralverket minskade med 1,8 procent jämfört med året innan. Detta förklaras främst av att antalet samtal som inte hör till nödcentralen har minskat. Den genomsnittliga svarstiden för nödsamtal var 6 sekunder 2025 jämfört med 7 sekunder 2024. Nödsamtal besvarades inom 30 sekunder i 98 procent av samtalen. En nödcentralsjourhavande besvarade i genomsnitt 11 procent färre samtal jämfört med 2024. Kostnaderna för nödcentralverksamheten per invånare ökade med 1,6 procent och kostnaderna per besvarat nödmeddelande ökade med 7,9 procent från året innan.

Räddningsinstitutet producerade utbildning som det ansvarar för och ökade antalet studerande kontrollerat i och med utökningen av räddningspersonalen. Antalet kursdeltagardagar per årsverke vid Räddningsinstitutet var 18 procent större än året innan. År 2025 ökade antalet kursdeltagardagar med 20 procent i examensutbildningen, med 36 procent i yrkesutbildningen och med 42 procent i utbildningen av räddningspersonal. Antalet kursdeltagardagar i yrkeshögskoleutbildningen och den företagsekonomiska fortbildningen minskade däremot eftersom fokus låg på räddningsutbildningen. Antalet kursdeltagardagar per lärare ökade med cirka 16 procent. Andelen utexaminerade var 97 procent av alla som påbörjat utbildningen.

Migrationsverkets produktivitet (beslut per årsverke) försämrades jämfört med 2024 med 62 procent i fråga om tillstånd för arbetstagare och med 19 procent i fråga om tillstånd för studerande. Den betydande minskningen av produktiviteten i dessa tillståndstyper berodde på en högre andel arbetsintensiva negativa beslut, flera lagändringar som trädde i kraft 2025 och ändringar i processerna till följd av överföringen av arbetsuppgifter från arbets- och näringsbyrån i början av 2025. Jämfört med 2024 förbättrades produktiviteten med 21 procent i fråga om tillstånd för specialakkunniga, 26 procent i fråga om EU-registreringar, 14 procent i fråga om medborgarskapsansökningar och 11 procent i fråga om asylansökningar. Bland de mål som ställts upp för ämbetsverket var det endast målet för asylansökningar, det vill säga 38 beslut per årsverke, som inte uppnåddes då utfallet stannade på 30 beslut per årsverke. År 2025 var det genomsnittliga priset för alla Migrationsverkets beslut 494 euro/beslut, det vill säga 27 procent mer än 2024 (389 euro/beslut). De totala kostnaderna ökade med 19 procent och det totala antalet beslut minskade med cirka 6 procent jämfört med året innan. I synnerhet priset för ett uppehållstillstånd för arbetstagare har stigit avsevärt, vilket beror på kostnaderna för överföringen av arbetsuppgifterna från arbets- och näringsbyrån och det minskade antalet beslut. De genomsnittliga dygnskostnaderna per person för mottagande av flyktingar och asylsökande ökade måttligt med cirka 2 procent jämfört med 2024.

Framstegen i förvaltningsområdets produktivetsprogram

År 2025 innebar regeringens anpassningsåtgärder att inrikesministeriets förvaltningsområde måste spara totalt cirka 27 miljoner euro. Trots att besparingarna för inrikesministeriets förvaltningsområde var betydligt mindre än för statsförvaltningen i allmänhet, utgjorde det tidigare finansieringsunderskottet, den resurstilldelning som de nya uppgifterna förutsätter samt de ökade kostnaderna (särskilt IKT- och lokalkostnader) tillsammans med omkostnadsbesparingarna en utmanande helhet. I besparingarna beaktades dessutom regeringens beslut att inte minska antalet poliser och gränsbevakare som arbetar med operativa uppgifter, det vill säga på fältet. Målet var också att trygga Skyddspolisens resurser. Spartrycket och sparåtgärderna riktades därmed i större utsträckning mot stödfunktionerna, förvaltningen och andra myndigheter inom förvaltningsområdet. Ministeriet samordnade beredningen av ämbetsverkens produktivetsprogram och produktivetsåtgärder och planerade dem i samarbete med ämbetsverken som en del av resultatstyrningen. Inrikesministeriets förvaltningsområde är mycket arbetskraftsintensivt och beroende av IKT-system. En större utmaning inom förvaltningsområdet än att genomföra besparingar är de ökade kostnadsposterna och de tidigare underskotten samt att de offentliga finanserna knappast möjliggör någon betydande ökning av finansieringsnivån under de närmaste åren. Inrikesministeriet har strävat efter att säkerställa att förvaltningsområdets myndigheter har förmåga att reagera proaktivt och målmedvetet på oväntade förändringar och kriser som uppstår till följd av förändringarna i den säkerhetspolitiska omgivningen.

Ytterligare uppgifter om resultaten

- [Inrikesministeriets bokslut 2025](#)
- [Polisstyrelsens bokslut 2025](#)
- [Gränsbevakningsväsendets bokslut 2025](#)
- [Migrationsverkets bokslut 2025](#)
- [Nödcentralsverkets bokslut 2025](#)
- [Räddningsinstitutets bokslut 2025](#)
- [Skyddspolisens: Översikt av den nationella säkerheten 2026](#)

5 Försvarsministeriet

Andel av statsbudgeteten

Alla förvaltningsområden har haft tillgång till totalt **96 602 mn €**

- Försvarsministeriets andel **10 510 mn €**



Användning av anslag

- Konsumtionsutgifter 6 349 mn €
- Överföringsutgifter 34 mn €
- Investeringsutgifter 0 mn €
- Övriga utgifter 0 mn €



Användning av förvaltningsområdets anslag, miljoner euro

FSM	Budgetkapitel	2023	2024	2025
27.01	Försvarspolitik och förvaltning	460	574	651
27.10	Militärt försvar	4 531	4 739	5 679
27.30	Militär krishantering	75	63	54
27	FSM:s förvaltningsområde totalt	5 066	5 377	6 384

Användningsgrad för anslagen

61 %

Årsverken

Vid alla förvaltningsområdens ämbetsverk totalt **74 507 årsverken**

- Försvarsministeriet **13 621 årsverken**



Ämbetsverk **1** ST.



- Försvarsmakten

Fonder **0** ST.



- Inga fonder

Bolag **0** ST.



- Inga bolag

Affärsverk **0** ST.



- Inga affärsverk

Nyckeltal för förvaltningsområdet

Krigstida styrka

280 000 personer

Andel av den krigstida styrkan som fått repetitionsutbildning

7,7 %

Fartygsdygn

1 236 dygn

Flygtimmar, HN/F35

8 350 timmar

5.1 Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet

Finlands och Europas säkerhetspolitiska omgivning förändrades fundamentalt efter Rysslands invasion av Ukraina i februari 2022. Säkerhetsläget är mer oroväckande och svårare att förutse än någonsin tidigare efter kalla krigets slut. Den militära strategiska betydelsen av Finlands arktiska närområden och Östersjön har ökat. Tyngdpunkten för den militära krishanteringen har flyttats närmare Europa och Europas närområden till följd av förändringarna i omvärlden. Genom att tillsammans med de allierade länderna och partnerländerna upprätthålla och utveckla den egna försvarsförmågan som en del av Natos avskräckning och försvar har Finland beredskap för att militära maktmedel används mot vårt land eller vårt land ställs inför sådant hot eller utsätts för politisk påtryckning.

Omvärlden förutsätter att vi har förmåga att förebygga, agera och försvara oss i alla operativa situationer. Betydelsen av vår förmåga att bevaka och analysera vår omgivning, övervakningen och tryggheten av den territoriella integriteten samt upprätthållandet av beredskapen framhävs. Finland har förbundit sig att stödja Ukraina på kort och lång sikt och har samtidigt utvecklat sitt försvar med tanke på en omfattande, långvarig och komplex kris. Till följd av förändringarna i omvärlden har anslagen för försvarsministeriets förvaltningsområde ökat i och med tilläggen för anskaffning av försvarsmateriel och omfattande förbättring av försvarsförmågan samt det kontinuerliga och mångsidiga stödet till Ukraina.

Finlands och Sveriges Natomedlemskap har utvidgat ansvarsområdet för Natos kollektiva försvar i Nordeuropa. Finlands territorium har beaktats i Natos operativa planering och Finlands integrering i Natos försvar fortsatte under 2025. Finland deltar i skapandet av den kollektiva avskräckningen och har beredskap att stödja andra allierade i en situation där det kollektiva försvaret eventuellt aktiveras. Närvaron av Natos marktaktiska ledning, de framskjutna markstyrkorna och enheten för ledningssystem i Finland stärker Natos avskräckande effekt och försvar i Nordeuropa.

Det militära försvaret av Finland, totalförsvaret och den övergripande säkerheten är allt närmare kopplade till varandra. Finlands försvarslösning består av en stark nationell försvarsförmåga som grundar sig på värnplikt och som är en del av Natoalliansen. Beredskapen skapar en förmåga att trygga samhällets vitala funktioner i alla säkerhetssituationer. Under de kommande åren framhävs betydelsen av både den militära och den mer övergripande samhällsliga beredskap för omfattande påverkan som teknologiska framsteg bidrar till att möjliggöra och påskynda. Det inbördes beroendet mellan olika politiska sektorer har ökat, vilket bör beaktas när försvarsförmågan upprätthålls och utvecklas. I verksamheten accentueras vikten av

framförhållning, informationsutbyte, samarbete mellan olika förvaltningsområden och deras beredskap att agera i akuta situationer såväl nationellt som i samarbete med internationella partner.

Tabell 12. Centrala risker inom ansvarsområdet

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet / konsekvenser)
Svårförutsägbara förändringar i den säkerhetspolitiska omgivningen och säkerhetsstrukturerna.	Försvarets anpassning till den rådande situationen samt samhällets kriställighet försämras.	Försvarsförvaltningen följer vad som sker i omvärlden och upprätthåller en förvarningsförmåga för att möjliggöra behövliga åtgärder i rätt tid. Beredskapen genomförs i enlighet med lagstiftningen och principerna för den övergripande säkerheten. Utveckling av styrmodellen för totalförsvaret.	Mycket sannolik / allvarlig
Den kapacitet som eftersträvas med strategiska projekt är inte tillgänglig inom den utsatta tidsplanen.	Finlands försvarsförmåga når inte upp till målnivån inom den utsatta tidsplanen.	Kontinuerlig och systematisk projektintern riskhantering. Säkerställande av resurser för genomförandet av strategiska projekt.	Relativt osannolik / måttlig

Riskhanteringen är en del av den interna kontrollen, som har ordnats i enlighet med 24 b § i lagen om statsbudgeten och genomförs på det sätt som anges i 69 § i förordningen om statsbudgeten. Ministeriets riskhantering styrs av riskhanteringsanvisningen.

Liksom året innan accentuerades de risker som föranleds av förändringarna i den säkerhetspolitiska omgivningen. Ministeriet har under berättelseåret utvecklat sin riskhantering genom att slutföra den övergripande riskkartläggning som inleddes 2024 och stärka riskhanteringskoppling till framsynsarbete och planering av verksamheten och ekonomin. Arbetet fortsätter 2026.

5.2 Förvaltningsområdets resultatutveckling

5.2.1 Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna

Effektmål 1: En försvarspolitik som främjar Finlands intressen

Finlands försvarspolitik genomförs i en förändrad internationell omvärld som förutom av allt mer varierande hot också präglas av nya samarbetsmöjligheter. Genom en försvarspolitik som är förenlig med Finlands intressen skapas de strategiska riktlinjer som krävs för att stärka Finlands försvar och som svarar mot det dramatiskt försämrade säkerhetsläget, Finlands förändrade strategiska ställning och de krav som de militära hoten ställer.

Finlands försvar baserar sig på en stark nationell försvarsförmåga som en del av Natoalliansens kollektiva avskräckning och försvar. Försvarsförmågan tryggs och utvecklas långsiktigt, planmässigt och som en helhet i enlighet med regeringsprogrammet och försvarsredogörelsen så att den motsvarar det förändrade säkerhetsläget. I utvecklandet av försvarsförmågan framhävs en stark nationell försvarsförmåga, Nato- och EU-medlemskapen samt ett starkare bilateralt och multilateralt försvarssamarbete. En förutsättning för att utveckla och upprätthålla försvaret är att försvarsförvaltningen garanteras tillräckliga resurser. Ett långsiktigt stöd till Ukraina är viktigt också med tanke på Finlands säkerhet och försvar.

Mängden försvarspolitiska ärenden har ökat betydligt i och med Natomedlemskapet. En förutsättning för konsekvent nationell beredning och nationellt beslutsfattande samt en konsekvent Natopåverkan är att försvarsministeriet och Försvarsmakten har en enhetlig lägesbild av den försvarspolitiska och militära beredningen. Det nationella beslutsfattandet ska på ett flexibelt sätt stödja Försvarsmaktens deltagande i upprätthållandet av alliansens avskräckning och försvar. Detta förutsätter en granskning av de nuvarande beslutsprocesserna och beslutsnivåerna (den parlamentariska arbetsgruppen för nationellt Nato-beslutsfattande [VNK023:00/2025](#). Arbetet grundar sig på bedömningsuppdraget från grundlagsutskottet (GrUU 80/2022 rd) och JM:s förutredning 2025:29, som blev klar i oktober 2025). Statens revisionsverk (SRV) inledde 2025 en revision som gäller beredningen och beslutsfattandet i anslutning till Nato och planeringen av en revision som gäller partnerskap inom Försvarsmakten.

Statsrådet godkände vid sitt sammanträde den 19 december 2024 [statsrådets försvarsredogörelse](#) (SRR 9/2024 rd) som utarbetats i enlighet med regeringsprogrammet. Redogörelsens tidsperspektiv sträcker sig över innevarande valperiod till 2030-talet. Finland har också förbundit sig till ansvarsfördelningen inom alliansen, vilket förutsätter en valperiodsövergripande försvarsbudget åtminstone på Natos målnivå. Finlands försvar utvecklas även i fortsättningen utifrån hotet om

omfattande krig och utvecklingen inom krigföringen, med beaktande av resurserna. Under redogörelseperioden ligger tyngdpunkten i upprätthållandet och utvecklandet av försvarssystemet på reformen av markförsvaret, ibruktagandet av nya system inom sjö- och luftförsvaret samt på försvarssystemets Natointegration. Reformen av markförsvaret har en kritisk betydelse för Finlands försvarsförmåga. Totalförsvaret accentueras i tryggandet av verksamhetsbetingelserna för det militära försvaret.

Finland har deltagit aktivt i planeringen av och beslutsfattandet om samarbetsområdena för försvarsmateriel samt Natos samfinansiering. Under ledning av försvarsministeriet har man berett en preliminär nationell handlingsmodell för Natos program för säkerhetsinvesteringar och samtidigt har man berett samordningen av de nationella processerna med Natos mekanism för medfinansiering. Finland har deltagit i multinationella initiativ i anslutning till utvecklingen av Natos kapacitet exempelvis inom rymdförsvaret.

Ministeriet har fortsatt utveckla försvarssamarbetet för att stärka Finlands och alliansens försvar tillsammans med de viktigaste allierade och partnererna i alla säkerhetssituationer. Det bilaterala och multilaterala försvarssamarbetet med de viktigaste partnerländerna har varit intensivt. Det nordiska försvarssamarbetet har intensifierats bilateralt och inom ramen för Nordefco. Finland var Nordefcos ordförande under berättelseåret. De nordiska försvarsministrarna undertecknade ett uppdaterat samförståndsavtal (MoU) om det nordiska försvarssamarbetet Nordefco. Den första verkställighetshandlingen för avtalet om försvarssamarbete (Defense Cooperation Agreement, DCA) undertecknades. En uppdaterad version av samförståndsavtalet mellan JEF-länderna (Joint Expeditionary Force) undertecknades. Försvarsmaterielsamarbetet har lett till konkreta resultat, till exempel utvidgningen av fordonsprojektet CAVS (Common Armoured Vehicle System).

Ett behov av att ändra lagstiftningen i anslutning till Natomedlemskapet har identifierats och ändringarna har beretts. En ny lagstadgad uppgift för Försvarsmakten är Nordatlantiska fördragsorganisationens kollektiva försvar (RP 6/2025 rd - 330–334/2025). Det första Natorelaterade internationella fördraget bereddades under försvarsministeriets ledning och undertecknades i december 2025. Fördragsparter är Finland, Natos militärstrategiska högkvarter och Natos militärstrategiska högkvarter för transformation. Försvarsministeriet beredde en regeringsproposition om det nationella ikraftsättandet av fördraget som ska lämnas till riksdagen under våren 2026. Fördraget kompletterar Parisprotokollet och anger ramarna för alliansens militära högkvarters verksamhet i Finland.

Den övre åldersgränsen för reserven höjdes till 65 år (RP 75/2025 rd - 1346–1348/2025). Regeringen lämnade en proposition till riksdagen (RP 75/2025 rd) om rätten för män med åländsk hembygdsrätt att ansöka om upphävande av befrielse från värnplikt samt om möjligheten för personer som fastställt sitt kön att fortsätta tjänstgöringen och höra till reserven. Riksdagen antog en lag (RP 2/2025 rd) enligt vilken försvarsministeriet kan stoppa fastighetsaffärer för personer eller sammanlutningar vars medborgarland har gjort sig skyldigt till anfallskrig och som bedöms utgöra ett hot mot Finlands nationella säkerhet (328/2025). Genom den nya lagen om transport av farliga ämnen inom Försvarsmakten och Gränsbevakningsväsendet (RP 26/2025 rd - 849/2025)) uppdaterades bestämmelserna om transport av farliga ämnen inom Försvarsmakten och Gränsbevakningsväsendet i sin helhet. Territorialövervakningslagen ändrades med avseende på bestämmelserna om främmande staters militärpersoners, militärfordons, statsluftfartygs eller statsfartygs ankomst till Finlands territorium (RP 185/2024 rd - 85–88/2025). Genom ändringarna blev det möjligt att införa smidigare och enklare villkor för inresa i samband med Finlands medlemskap i Nordatlantiska fördragsorganisationen.

Stödet för utvecklingen av Europeiska unionens försvarsdimension fortsätter. Aktiv påverkan har ökat möjligheterna till samarbete mellan den inhemska försvarsindustrin, små och medelstora företag och forskningsinstitut samt den finansiering de får från Europeiska försvarsfonden (EDF). Finländska industri- och forskningsaktörer är i stor utsträckning representerade i Europeiska försvarsfondens projekt.

Den långsiktiga planen för materielstöd till Ukraina har genomförts. Under berättelseåret fattades fyra beslut om överlåtande av försvarsmaterielstöd. Deltagandet i Natos säkerhets- och utbildningsstöd till Ukraina stärktes. Dessutom fattades beslut om att delta i stödmekanismen PURL (Prioritized Ukraine Requirements List). Den totala summan för materiel- och utbildningsstödet till Ukraina uppgick till cirka 3,3 miljarder euro i slutet av 2025. Det har ansökts om återbetalning för överlätet materiel och tillhandahållet utbildningsstöd från den Europeiska fredsbevarande resursen (European Peace Facility, EPF).

Genomförandet av försvarsmaktens projekt för anskaffning och ibruktagande av F-35A-multirollflygplan har framskridit som planerat. Det första av Finlands F-35A-multirollflygplan offentliggjordes i Förenta staterna i december. Försvarsministern har gett Försvarsmakten fullmakt att upphandla AMRAAM AIM-120D-3-robotar (Advanced Medium Range Air-to-Air Missile) som är kompatibla med F-35A från Förenta staterna. Projektet Flottilj 2020, som startades för att ersätta marinens stridsfartyg, är i byggnadsfasen. Den första korvetten i Pohjanmaa-klassen sjösattes i Rauma.

Samarbetet med den inhemska försvarsindustrin har varit intensivt. Under ledning av försvarsministeriet har en genomförandeplan för den materialpolitiska strategin utarbetats och en granskning av den mellanstatliga upphandlingsmodellen och principerna för industriellt samarbete har inletts. Multilaterala samförståndsavtal har utarbetats särskilt i anslutning till samarbetet på försvarsmaterielområdet inom Nato, EU och F-35-gemenskapen. Ministeriet har startat ett nytt stödprogram för Ukraina, som riktar beställningar till den inhemska försvarsindustrin. Försvarsministern gav Försvarsmakten fullmakt att underteckna ett avtal för upphandling av TNT-sprängämnen. Under 2025 fattade försvarsministeriet 18 beslut om betydande upphandlingar av försvarsmateriel, varav hälften har behandlats i statsrådets finansutskott. Sammanlagt 658 tillstånd för export, överföring, global överföring och transitering av försvarsmateriel söktes. Antalet beviljade exporttillstånd ökade med 12 procent. Exporttillstånd för försvarsmateriel beviljades 2025 till ett värde av cirka 900 miljoner euro (1,4 miljarder euro 2024 och 667 miljoner euro 2023). Försvarsministeriet har utarbetat flera samarbetsdokument inom försvarsmaterielområdet med olika stater. Arrangemangen syftar till att främja försvarsindustrins exportförutsättningar.

Försvarsförvaltningen deltog tillsammans med andra myndigheter i beredningen av genomförandet av uppbådsreformen. Utvecklingen av uppbådssystemet med försvars dagar och hälsoundersökningar för hela åldersklassen har i huvudsak framskridit som planerat. En hälsoundersökning på förhand för att bedöma tjänstedugligheten görs i fortsättningen i regel som en del av studerandehälsövården på andra stadiet (RP 118/2025 rd - 1394–1398/2025). Pilotprojekt för gemensamma uppbåds- och urvalstillfällen har genomförts. Ministeriet har startat ett separat projekt vars mål är att uppmuntra unga män i uppbådsåldern och kvinnor som söker sig till frivillig militärtjänst till en mer motionsinriktad livsstil och bättre funktionsförmåga. År 2025 höjdes dagpenningen för beväringar, kvinnor som fullgör frivillig militärtjänst samt för värnpliktiga som deltar i repetitionsövningar inom reserven och i försvarsmaktens frivilliga övningar (796/2024).

Försvarsministeriet har fortsatt arbetet med att samordna försvaret och utbyggnaden av vindkraft. Tills vidare har man inte hittat förutsättningar för att främja kompensationsmodellen enligt den förvaltningsövergripande [vindkraftsutredningen](#) från sommaren 2024. Försvarsförvaltningen har dock förbundit sig vid att fortsätta samordningen.

[Rapporten](#) från arbetsgruppen för en målbild för det frivilliga försvaret 2030 (på finska, referat på svenska) blev klar. Som en åtgärd efter slutrapporten tillsatte försvarsministeriet en beredningsgrupp med uppdrag att utarbeta en genomförandeplan för det frivilliga försvaret, med målet att stärka det frivilliga försvaret.

Enligt en [undersökning](#) från planeringskommissionen för försvarsinformation (PFI) vill finländarna upprätthålla försvaret: trots ekonomiskt knappa tider finns det stöd för att höja försvarsanslagen, försvarsviljan är stark och man stöder värnplikten.

[Strategin för cybersäkerhet](#) och [genomförandeplanen för strategin](#) (på finska) skapar en grund för att identifiera betydelsen av cyberförsvaret som en del av totalförsvaret. Genomförandet av strategin har inletts.

Effekt mål 2: Förebyggande militär försvarsförmåga och förmåga att avvärja användningen av militära maktmedel

Som en stat vid Natos yttre gräns måste Finland möta det hot som Ryssland utgör genom att satsa betydligt på sitt eget försvar som en del av Natos kollektiva avskräckning och försvar. Finlands försvar samt dess kapacitet och verksamhetsförutsättningar förbättras och utvecklas utifrån målen och riktlinjerna i regeringsprogrammet och redogörelserna. Faktorer som ska beaktas vid bedömningen av försvarsförmågan är de krav som den säkerhetspolitiska omgivningen ställer och utvecklingen av säkerhetsläget, förmågan att upprätthålla tillräcklig beredskap, ersättande av utgående kapaciteter som planerat samt balans mellan Försvarsmaktens uppgifter och resurser.

År 2025 uppnådde Försvarsmakten de viktigaste resultatmålen och kunde uppfylla sina lagstadgade uppgifter. Försvarsberedskapen upprätthålls utifrån en lägesbild som också skapar förutsättningar för planerna och verksamheten. Lägesbilden gäller Finland och närområdena samt centrala faktorer som påverkar den säkerhetspolitiska omgivningen. Samverkan med internationella partner kompletterar övervakningen och tryggheten av den territoriella integriteten. Försvarsmakten har upprätthållit beredskap och förmåga att förebygga och avvärja användning av eller hot om användning av militära maktmedel mot Finland i enlighet med försvarsplanen och kraven i respektive situation. Tillräcklig kapacitet för att upprätthålla den territoriella integriteten och övervaka den har säkerställts och den territoriella integriteten har tryggats.

Det försvarssystem som byggts upp för Finlands behov utgör en stark grund för integration i alliansens samlade avskräckning och försvar. Som Natomedlem omfattar Finlands försvarsintressen förutom nationella behov hela alliansens säkerhet. Försvarsförmågan upprätthålls och utvecklas under alla förhållanden med beaktande av Natos gemensamma mål och möjligheterna till medfinansiering från Nato. Samordningen av Finlands militära försvar med Natos avskräckning och försvar fortsätter och fördjupas. Försvarsmakten deltog i uppgifter i Natos kollektiva försvar i fredstid på det sätt som Nato förutsätter. Finland, Sverige och Danmark har övergått till ansvarsområdet för Natos försvarsgrensgemensamma ledning i

Norfolk och fokus i den operativa planeringen har preciserats. Natos marktaktiska ledning MCLCC (Multi-Corps Land Component Command) har inlett sin verksamhet i S:t Michel och vissa länder som deltar i utvecklingen av Finlands framskjutna markstyrkor (Forward Land Forces) har offentliggjorts i samband med toppmötet i Haag. År 2025 föreslog Finland också att Natos enhet för ledningssystem ska placeras i Finland. Dessutom har Försvarsmakten deltagit i Natos operativa planering. Den materiella kapaciteten har tryggats genom anskaffning av kritisk materiel och genom ersättande anskaffningar av kapaciteter som överlåtits till Ukraina.

Det militära försvarssamarbetet har fokuserat på att genomföra och utveckla de nuvarande samarbetsformerna. Finlands Natomedlemskap har avsevärt ökat de allierades och andra länders intresse för att intensifiera det militära samarbetet med Finland. Tyngdpunkten har legat särskilt på samarbetet med Förenta staterna, Norge, Sverige och Storbritannien. Försvarsmakten har genom försvarssamarbete och internationell övningsverksamhet utvecklat beredskapen, kompatibiliteten och samarbetsförmågan med sina allierade och i Natos ledningsstruktur.

Finlands militära försvarsförmåga har utvecklats planmässigt och långsiktigt med beaktande av behoven att utveckla försvarsgrenarna och kapaciteterna. Genom de strategiska kapacitetsprojekten tryggas flygvapnets och marinens operativa förmåga i framtiden med beaktande av kraven i omvärlden. Ibruktagandet av kapaciteterna är av kritisk betydelse för Finlands försvar. Tyngdpunkten i den materiella utvecklingen ligger på markförsvaret, vars reform är en mångfasetterad och långvarig helhet som påverkar hela försvarssystemet. Säkerhetsläget i Europa har i hög grad bidragit till behovet att bygga upp den materiella kapaciteten. Kriget i Ukraina har medfört utmaningar när det gäller tillgången till och leveranstider för försvarsmateriel samt bidragit till prishöjningar. År 2025 genomförde Statens revisionsverk en revision ([VTV 14/2025](#)) som gällde uppbyggnaden av prestationsförmågorna i Försvarsmaktens utvecklingsprogram ([VTV 14/2025](#)). Enligt revisionen styr och följer Försvarsmakten systematiskt utvecklingsprogrammen, men uppmärksamhet bör ägnas åt att bygga upp prestationsförmågorna som helhet. Det finns också skäl att förbättra transparensen i budgeteringen. Dessutom bör Försvarsmakten säkerställa att anskaffningen av materiel genomförs smidigt.

De kvalitativa och kvantitativa målen för beväringutbildningen uppnåddes huvudsakligen. Målet för antalet utbildade beväringar (21 000) överskreds. Ökningen av antalet personer som fullgjort sin tjänstgöring beror på att antalet personer som inlett sin tjänstgöring har ökat och antalet personer som avbrutit tjänstgöringen har minskat. Resultaten av slutenkäterna för beväringar liksom även försvarsviljan låg på en fortsatt hög nivå. Antalet reservister som fick repetitionsutbildning var totalt 21 679, vilket låg under målnivån. En del av reservisterna deltog i fler än en repetitionsövning. Reservisterna var mycket nöjda med den utbildning de fick. Resultaten

från responsenkäterna låg på en fortsatt hög nivå. Antalet utbildade i försvarsmaktens frivilliga övningar var 7 790, vilket är något under målet på 8 000 utbildade. År 2025 var antalet utbildningsdagar i Försvarsutbildningsföreningens utbildningar för att främja den militära förmågan totalt 103 165, varav 60 366 utbildningsdagar (11 607 deltagare) riktades till Försvarsmakten. Utbildningen för att främja den militära förmågan fokuserar på individuella färdigheter och kan betraktas som ett betydande tillskott i utvecklingen av prestationsförmågan hos Försvarsmaktens trupper. Försvarsmakten och Försvarsutbildningsföreningen har fortsatt att bygga upp sitt operativa partnerskap.

Tabell 13. Utbildning av värnpliktiga

Resultat	2023 utfall	2024 utfall	2025 mål	2025 utfall
Utbildade beväringar, antal ¹⁾	19 533	21 158	21 000	21 321
Kvinnor som fullgjort frivillig militärtjänst, antal ²⁾	917	839	10 50	860
Antal terrängdygn för beväringarnas krigsövningar	30	30	28	30
Antal reservister som utbildats i repetitionsövningar ³⁾	28 229	21 302	25 000	21 679
Reservister som utbildats i repetitionsövningar/ antal som placerats i krigstida trupper, procent	10,0	7,6	8,9	7,7
Kvalitetsledning	2023 utfall	2024 utfall	2025 mål	2025 utfall
Antal utbildare/utbildningspluton	2,9	2,8	2,5	2,7
Utbildningens kvalitet ("armétiden", betyg 1–5, slutenkät för beväringar) ⁴⁾	3,8	3,9	4,2	4,2
Kvaliteten på utbildningen av reserven (allmänt betyg 1–5, enkät för reservister) ⁴⁾	4,4	4,3	4,0	4,3

1) Inbegriper antalet beväringar som utbildats och antalet kvinnor som fullgjort frivillig militärtjänst under kalenderåret (inkl. Gränsbevakningsväsendet).

2) Inbegriper antalet kvinnor som fullgjort frivillig militärtjänst under kalenderåret (inkl. Gränsbevakningsväsendet).

3) Minskningen i tidsserien förklaras av den betydande höjningen av nivån 2022 (17 938 år 2021).

4) Eftersom enkäterna för värnpliktiga förnyades är resultaten från och med den 1 januari 2024 inte helt jämförbara med tidigare år.

Tabell 14. Utgifter för det militära försvaret

	2023 mn euro	%	2024 mn euro	%	2025 mn euro	%
Utgifter för materiell beredskap	1 475	45,2	1 478	44,2	1 722	46,9
Anskaffning av försvarsmateriel (exklusive F-35 och Flottilj 2020)	985	–	1 007	–	1 221	–
Utrustande av trupper med omkostnadsanslag (exklusive löner)	21	–	22	–	24	–
Till omkostnaderna hörande utgifter för materielunderhåll (exklusive löner)	469	–	449	–	477	–
Fasta personalutgifter	815	25,0	837	25,0	882	24,0
Utgifter för fastigheter	303	9,3	336	10,0	332	9,0
Övriga utgifter för det militära försvaret	667	20,5	694	20,7	736	20,1
Totalt (exklusive F-35 och Flottilj 2020)	3 260	100,0	3 345	100,0	3 672	100,0
Anskaffning av multirollflygplan (F-35)	1 172	–	1 263	–	1 790	–
Flottilj 2020-anskaffningen	99	–	131	–	217	–
Totalt	4 531	–	4 739	–	5 679	–

1) Den andel som projekten F-35 och Flottilj 2020 står för specificeras i tabellen, eftersom dessa projekt genomförs med finansiering som överskrider den normala budgetramen.

Vid utgången av 2025 hade Försvarsmakten 13 709 anställda. Personalresurser inriktades på upprätthållande av beredskapen, utbildning av värnpliktiga samt de uppgifter som krävs för att upprätthålla och utveckla de nya kapaciteterna. Förändringarna i den säkerhetspolitiska omgivningen och säkerhetsläget samt den militära alliansen har krävt ökade personalresurser. Försvarsmaktens personal ökade med 451 personer jämfört med året innan. Personalens arbetsförmåga och arbetshälsa har utvecklats ytterligare genom ökat samarbete och informationsutbyte

mellan olika aktörer och har stöttats genom chefsverksamheten, utbildningar och en modell för aktivt stöd för arbetsförmågan. År 2025 har verksamheten fokuserat på strategisk arbetsmiljöledning, på att skapa en lägesbild och på mer proaktiva åtgärder för att trygga arbetsförmågan.

I enlighet med [statsrådets försvarsredogörelse 2024](#) säkerställs de centrala verksamhetsförutsättningarna för Finlands försvar. Till följd av förändringarna i omvärlden och Natomedlemskapet och för att säkerställa verksamhetsförutsättningarna är tilläggsbehoven i Försvarsmaktens personalstruktur 1 500 årsverken för innevarande och nästa valperiod, utöver den tidigare ökningen på 500 årsverken. Även försvarsministeriets personalstyrka behöver utökas under redogörelseperioden.

Effektmål 3: Ett tryggt samhälle och beredskap att avvärja omfattande påverkan

Det finländska samhällets beredskap genomförs enligt principen om övergripande säkerhet. [Säkerhetsstrategin för samhället](#) reviderades och godkändes som ett principbeslut av statsrådet i januari 2025. I strategin beskrivs en verksamhetsmodell för den övergripande säkerheten, där myndigheter, näringslivet, organisationer och invånarna tillsammans sörjer för samhällets vitala funktioner. Den övergripande säkerheten utgör grunden för det finländska samhällets kristålighet, det vill säga resiliens. Målet är att erbjuda en gemensam referensram för att trygga den övergripande säkerheten. En ny helhet utöver beredskapen är hanteringen av störningssituationer och krisresponsen. Dessutom betonas individernas roll som nyckelaktörer när det gäller säkerheten. Kopplingen till EU:s och Natos progressiva resiliensarbete har stärkts.

Konsekvenserna av förändringarna i Finlands säkerhets- och försvarspolitiska omgivning och i samhället för arrangemangen kring den övergripande säkerheten följs och utvärderas regelbundet i Säkerhetskommittén. Kommittén samordnar vid behov omfattande och viktiga helheter som gäller samhällets beredskap. Rapporteringen om den övergripande säkerheten sker genom en årlig rapport om samhällets säkerhet till statsledningen. Nästa rapport blir klar i april 2026.

Grunden för bekämpningen av omfattande påverkan är ett proaktivt beredskapsarbete. De snabba förändringarna i den säkerhetspolitiska omgivningen kräver framsyn, kontinuerlig bedömning av situationen, informationsutbyte och kännedom om myndigheternas inbördes ansvarsfördelning samt beredskap hos dem att samarbeta.

Försvarsmaktens lagstadgade uppgift är att stödja andra myndigheter. Försvarsförvaltningen har den beredskap som krävs för att bistå andra myndigheter med sin kapacitet, sina resurser och sin kompetens i enlighet med principerna i säkerhetsstrategin för samhället. Stöd till andra myndigheter omfattar handräckning och medverkan i räddningsinsatser. Försvarsmakten hade 430 uppdrag som jämfördes med handräckning, av vilka merparten bestod av identifiering eller röjning av militära explosiva varor.

Cyberövervakningen och bekämpningen av cyberattacker har genomförts genom proaktivt samarbete med andra aktörer. Rapporteringen av cyberincidenter har varit aktiv och information från internationella samarbetspartner har utnyttjats effektivt.

Effektmål 4: Stärkande av den internationella säkerheten

Den militära strategiska betydelsen av Finlands arktiska närområden och Östersjön har ökat. Finland främjar säkerheten i Östersjöregionen och Nordeuropa genom att upprätthålla och stärka sin försvarsförmåga. Tyngdpunkten för den militära krishanteringen har flyttats närmare Europa och Europas närområden till följd av förändringarna i omvärlden och verksamheten har förändrats från traditionell krishantering till utbildning och tillhörande stödfunktioner. I enlighet med regeringsprogrammet har det gjorts ändringar i Försvarsministeriets deltagande i militär krishantering. Det aktiva deltagandet i Natos militära krishantering och utbildningsinsatser för att stödja Ukraina har ökat.

Krishantering är ett centralt instrument inom utrikes- och säkerhetspolitiken för att stödja konfliktlösning, stabilisering efter konflikter och uppbyggande av säkra samhällen. Ur försvarsförvaltningens synvinkel kan krishanteringens effekter bedömas utifrån Försvarsmaktens förmåga att genomföra de militära krishanteringsinsatser som statsledningen beslutat om. I vidare bemärkelse tjänar Finlands deltagande i krishantering de mål som Finland ställt upp för utrikespolitiken, den inre säkerheten och försvarspolitikerna. Deltagandet har också en positiv inverkan på det nationella försvaret, krishanteringskompetensen och utvecklandet av kapaciteterna. På insatsnivå är det däremot inte lätt att påvisa effekterna konkret och detaljerat.

År 2025 hölls Finlands deltagande på den nivå som den parlamentariska kommittén för krishantering förutsätter. Finland deltog i sammanlagt 11 militära krishanteringsinsatser i Europa, Afrika och Mellanöstern. Besluten om deltagande i krishanteringsinsatser preciserades och förlängdes. I genomsnitt deltog nästan 400 soldater i insatserna och Finlands deltagande i insatsen Prosperity Guardian avslutades i februari 2025. Deltagandet i Natos insatser var ett konkret exempel på

Finlands engagemang i den gemensamma ansvarsfördelning som omfattar hela alliansen. Antalet kvinnor som deltar i insatserna ligger fortfarande under FN:s målnivå. Försvarsmakten har beredskap att vid behov utvidga Finlands deltagande i de nuvarande krishanteringsinsatserna.

Tabell 15. Utgifter för militär krishantering (utrikesministeriet och försvarsministeriet), miljoner euro

Användningsändamål	Använt				Disponibelt 2025	Använt 2025
	2021	2022	2023	2024		
Krishanteringsinsatsen i Libanon	27	27	40	36	53	32
Utbildningsinsatsen i Irak	13	15	16	15	7	3
Utbildningsinsatsen inom EUMAM Ukraine	–	–	7	11	18	11
Krishanteringsinsatsen i Kosovo	3	4	10	11	19	11
Övriga krishanteringsutgifter och reservpunkten sammanlagt	51	52	48	40	70	38
Totalt	94	98	121	113	167	95

I regeringsprogrammet för statsminister Petteri Orpos regering (2023) anges målet att stärka stödåtgärderna för personer som tjänstgjort i militära krishanteringsuppdrag. Försvarsministeriet har i samarbete med social- och hälsovårdsministeriet främjat servicen för krishanteringsveteraner i enlighet med regeringsprogrammet genom att bland annat inleda inrättandet av ett digitalt veterancenter. Förvaltningsområdena har beviljats sammanlagt 250 000 euro från och med 2025 för fortbildning för terapeuter för krishanteringsveteraner och inrättande av ett digitalt servicecenter. Försvarsministeriet beviljade dessutom sammanlagt 250 000 euro i statsunderstöd för rehabilitering och stödinsatser för veteraner inom militär krishantering 2025.

Uppnående av målen för hållbar utveckling

Försvarsförvaltningen fortsatte att främja hållbar utveckling 2025. I den nuvarande säkerhetspolitiska omgivningen blir det allt viktigare att upprätthålla och utveckla säkerheten och stabiliteten för att möjliggöra hållbarhetsarbetet. Verksamhet enligt hållbarhetsmålen stöder stabiliteten och säkerheten i samhället, och ett hållbart genomförande av försvarsförvaltningens uppgifter tryggar försvarets verksamhetsförutsättningar. De tilläggsresurser som anvisats förvaltningsområdet, den ökande verksamheten och dess ökande effekter på det övriga samhället medför också ett ökat ansvar för en övergripande hållbar användning av resurserna inom olika delområden.

Principerna för hållbar utveckling har inkluderats i förvaltningsområdets strategier och program. Miljökrisen och säkerhetsläget är starkt kopplade till varandra. Förmågan att möta kraven från omvärlden och den säkerhetspolitiska omgivningen påverkas av försvarsförvaltningens kapacitet att följa, förutse och anpassa sig till konsekvenserna av klimatförändringar, energiomställning, föroreningar och förlust av biologisk mångfald.

Försvarsförvaltningen har i sin verksamhet främjat en hållbar utveckling inom delområdet stabilitet och säkerhet genom att delta i militära krishanteringsinsatser och utbilda personer för uppdrag inom militär krishantering, genomföra bevaringsutbildning och stödja andra myndigheter. Förändringen i omvärlden har haft omfattande konsekvenser för villkoren för och behoven av krishantering. Särskilt Rysslands fortsatta anfallskrig i Ukraina och det eskalerade läget i Mellanöstern har påverkat Finlands deltagande i krishantering. De trupper som deltar i insatser i utlandet granskas som en helhet som består av deltagande i såväl militär krishantering och Natos uppgifter i fredstid som i Natos och EU:s beredskapsstyrkor.

I den militära krishanteringens ligger fokus på mindre insatser och på utbildningsuppdrag. Insatserna genomförs under allt mer krävande och svårförutsebara förhållanden. Försvarsförvaltningen har utvecklat de interna processerna i konsekvensbedömningen av den militära krishanteringens samt betonat betydelsen av krishanteringens effektivitet och resultat även i internationella ledningsorganisationer.

Försvarsmakten arbetade för att upprätthålla de befintliga arrangemangen för internationell vapenkontroll, trygga fördragsorganisationernas verksamhetsförutsättningar och öka säkerheten med betoning på efterlevnaden av vapenkontrollavtal och förtroendeskapande åtgärder.

Försvarförvaltningen främjar för sin del uppnåendet av de nationella energi- och klimatmålen med beaktande av försvarets behov. Försvarsmakten bereder sig på och anpassar sig till förändringen i energisystemet genom att utveckla hanteringen av energi- och klimatfrågor och handlingsmodellen för energiledning. Utvecklingen av miljöansvaret fortsätter genom att det integreras i all verksamhet vid Försvarsmakten så att det stöder försvarsförmågan.

Det fortsatta genomförandet av [Försvarsmaktens energi- och klimatprogram 2022–2025](#) (på finska) bidrog till beredskapen inför de förändringar som föranleds av energiomställningen i samhället och till uppnåendet de nationella energi- och klimatmålen. Uppdateringarna av energi- och klimatprogrammet och färdplanen för utsläppsminskning sköts upp till 2027 för att genomföra strategin om försvarförvaltningens energibehov.

Försvarförvaltningen fortsatte genomföra förvaltningsområdets [plan för anpassning till klimatförändringar](#). Energiomställningen beaktas i Försvarsmaktens stödarrangemang och i utbyggnaden av kapaciteter och beredskapen inför energiomställningen har fått större vikt i den strategiska planeringen. År 2025 publicerades Försvarsmaktens energiledningskoncept som syftar till att trygga och förbättra den operativa funktionsförmågan genom att säkerställa energitillgång och energieffektivitet i alla säkerhetssituationer, samtidigt som miljökonsekvenserna minimeras och kostnadsbesparingar genereras. I enlighet med Försvarsmaktens färdplan för utsläppsminskning från 2023 har man fortsatt öka andelen förnybart bränsle inom landtransporter för att uppnå utsläppsminskningens målen. Även inom sjötransporter har man utökat användningen av förnybart bränsle och fortsatt med utredningar. Utredningar pågår också i fråga om militär luftfart.

[Försvarsmaktens uppdaterade miljöstrategi](#) publicerades 2025. Cirka sex miljoner euro satsades på riksomfattande miljöskydd. Största delen av finansieringen användes för miljöövervakning och bättre miljöskydd på skjut- och övningsområden. Effektiv hantering av miljörisker samt förebyggande och minimering av negativa konsekvenser beaktas genomgående i Försvarsmaktens nationella och internationella verksamhet. Arbetet för miljöhänsyn i projekt och upphandlingar fortsatte och konkretiserades inom projektet Ekologiskt hållbara upphandlingar, där hänsynen till miljöaspekter har fortsatt och god praxis har kartlagts för att utveckla verksamheten.

Försvarförvaltningens hållbarhetsrapportering har utvecklats som en del av rapporteringen sedan 2024 och en bedömning av eventuella behov av ändringar i och utveckling av hållbarhetsrapporteringen har inletts.

Uppnående av målen för jämställdhet

Utgångspunkten inom försvarsförvaltningen är en jämställd verksamhetsmiljö och jämlika handlingssätt för alla som arbetar, studerar och fullgör sin militärtjänst i organisationen. Jämställdheten och jämlikheten har följts upp och informationen har utnyttjats i beslutsfattandet och vid utarbetandet av jämställdhets- och likabehandlingsplaner.

Förvarsförvaltningen har främjat jämlikhet, jämställdhet och rättvisa i beväringstjänsten genom att utnyttja data från responsenkäterna till beväringar, öka utbildningen och kommunikationen, informera om förebyggande och hantering av diskriminering och osakligt beteende och utveckla ledarskapskompetensen. Gemensam inkvartering av beväringar blev ett etablerat verksamhets sätt under 2025. Jämställdhet och likabehandling beaktas i Försvarsmaktens utbildning av de värnpliktiga, stampersonalen och krishanteringspersonalen och i läroplanerna. I och med Natomedlemskapet har Försvarsmakten förbundit sig att utveckla verksamheten i enlighet med Natos anvisningar.

Förvarsförvaltningen iakttar i alla militära krishanteringsinsatser principerna i FN:s säkerhetsråds resolution 1325 "Kvinnor, fred och säkerhet" och det nationella handlingsprogram som stöder resolutionen. För förvarsförvaltningens del är målet att öka antalet kvinnor i militära uppdrag och krishantering och öka kvinnornas andel av krishanteringspersonalen till minst sju procent. Kvinnornas andel i insatserna var 5,85 procent i slutet av 2025. Förvarsförvaltningen deltog i försvarssamarbetet Nordefco där man utvecklar krishanteringsverksamhet som främjar jämställdhet och likabehandling.

Försvarsmakten utnyttjar genderperspektivet i sin operativa verksamhet. Genderperspektivet (Gender in Military Operations, GMO) innebär att man beaktar befolkningens särdrag och behov så att till exempel befolkningens rörelser och säkerhetslägets inverkan på den operativa verksamheten identifieras och information om dem fås i god tid. Med hjälp av det preciseras lägesbilden på ett övergripande sätt och den personliga säkerheten stärks. Jämställdhets- och likabehandlingsarbetet stöder genderverksamheten till exempel i fråga om rekrytering och arbetshälsa. Det är möjligt att få information om den egna styrkans struktur, situation och användbarhet med hjälp av indikatorer för jämställdhet och likabehandling. Detta påverkar förmågan att utföra olika uppdrag i en mångfacetterad omvärld.

5.2.2 Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet

De resurser som anvisats försvarsministeriets förvaltningsområde har gjort det möjligt att uppnå de samhälleliga effektmålen väl. Trots utmaningarna i omvärlden utvecklades effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet positivt som helhet. Försvarsmakten uppnådde sina mål för verksamhetens produktivitet och effektivitet. I fråga om den avgiftsbelagda verksamhetens lönsamhet och priset per dag i reservisttjänst överskreds målen och i priset per dag i beväringstjänst underskred Försvarsmakten målet med endast liten marginal. För försvarsministeriets del ökade inkomsterna av den avgiftsbelagda verksamheten med 11 procent.

Till kapitlet Försvarspolitik och förvaltning inom försvarsministeriets förvaltningsområde hör försvarsministeriets omkostnader (27.01.01) och mervärdesskatteutgifter inom förvaltningsområdet (27.01.29) samt medlemsavgifter och finansiella bidrag (27.01.66). Mervärdesskatteutgifterna ökade med 105 miljoner euro jämfört med året innan, i huvudsak på grund av ökade materialanskaffningar. Utgifterna under budgetmoment 27.01.66 berodde på medlemsavgifter och finansiella bidrag till Nato, som ökade med över en miljon euro jämfört med 2024.

Prioriteringarna för det militära försvaret (27.10) inom förvaltningsområdet var att utveckla och stärka försvarsförmågan, upprätthålla verksamheten och beredskapen, förse Ukraina med materiel- och utbildningsstöd samt vidta de åtgärder som den militära alliansen förutsätter. Användningen av anslagen för det militära försvaret ökade med 940 miljoner euro jämfört med 2024. Utgifterna ökade huvudsakligen till följd av användningen av anslagen för strategiska projekt (anskaffning av multitrollflygplan och Flottilj 2020-projektet), där utgifterna ökade med 613 miljoner euro jämfört med 2024. Försvarsmaktens fastighetsutgifter låg nästan på 2024 års nivå och uppgick till 332 miljoner euro (336 miljoner euro 2024). Försvarsministeriet tillsatte 2025 en arbetsgrupp för att utvärdera budgeteringen och förvaltningen av anslagen under moment 27.10.18 (Anskaffning av försvarsmateriel) med målet att anslagen ska användas effektivare för Försvarsmaktens behov. Arbetet fortsätter 2026.

Utgifterna för militär krishantering (27.30) inom försvarsministeriets förvaltningsområde samt utrikesministeriets förvaltningsområde (24.10 Krishantering) var totalt 18 miljoner euro mindre än 2024. År 2025 deltog Finland i sammanlagt 11 militära krishanteringsinsatser och deltagandet hölls på den nivå som den parlamentariska kommittén för krishantering förutsätter.

Försvarsmakten uppfyllde sina lagstadgade uppgifter 2025. Utfallet i fråga om den beredskap som kärnuppgiften kräver samt nivån på utbildningen och verksamheten var gott. Försvarsmakten har fortsatt samordningen av Natomedlemskapet

och byggt upp kapaciteten systematiskt. Beväringutbildningen genomfördes planenligt och målen för truppers utbildningsnivå uppnåddes. Antalet beväringar och frivilliga kvinnor som inledde sin tjänstgöring och hemförlovades ökade. Det kvantitativa målet för reservister som utbildats i repetitionsövningar uppnåddes inte. Verksamhetsnivån och verksamhetens omfattning förutsatte en ökning av försvarsförvaltningens personalresurser. Försvarsmaktens personalstyrka uppgick vid utgången av året till 13 709 personer och ökade med 451 personer från 2024. Användningen av försvarsmaktens omkostnader ökade med 112 miljoner euro från 2024, vilket innebar att de fasta personalutgifterna ökade med 45 miljoner euro. Det genomsnittliga priset för ett årsverke var 2,5 procent högre än 2024.

Statens revisionsverk genomförde en revision som gällde statliga myndigheters förutsättningar att effektivt bekämpa korruption i sin egen verksamhet. Föremål för revisionen var organisationer inom statsförvaltningen och Försvarsmakten genomgick en fördjupad revision. Revisionens slutsatser gäller inte försvarsförvaltningens effektivitet och produktivitet, utan i dem konstateras att det finns varierande utvecklingsbehov när det gäller de statliga myndigheternas förutsättningar att effektivt bekämpa korruption i sin egen verksamhet, och utifrån revisionen är det därför inte ändamålsenligt att ge enskilda organisationsspecifika rekommendationer. Allmänt taget bör organisationerna inom statsförvaltningen stärka identifieringen av korruptionsrisker som en del av sin riskhantering.

Framstegen i förvaltningsområdets produktivetsprogram

Statsförvaltningens produktivetsprogram stöder regeringens hållbarhetsmål för de offentliga finanserna. Inom försvarsministeriets förvaltningsområde ligger fokus i verksamheten på samordning inom Nato och fullgörande av skyldigheterna som allierat land. Det sistnämnda medför betydande behov av tilläggsanslag under denna och nästa regeringsperiod. För försvarsministeriets förvaltningsområde har det inte inrättats något separat produktivetsprogram eftersom målen för förvaltningsområdet är relativt få.

Inom försvarsministeriets förvaltningsområde har de effektivitetshöjande lösningar som digitaliseringen medför tillvaratagits i den offentliga sektorn. Med tanke på den svåra situationen i statsfinanserna bedömer försvarsförvaltningen också sin verksamhet ur ett kostnadsmedvetenhets- och ändamålsenlighetsperspektiv. Försvarsmakten har till exempel bidragit till målen för främjande av digitala tjänster och för programmet för lokalanvändning inom den offentliga sektorn som en del av utvecklingen och anpassningen av verksamheten till den förändrade säkerhetspolitiska omgivningen och Natomedlemskapet. Förvaltningsområdet har under 2025 dessutom vidtagit andra åtgärder, bland annat en granskning av inkomsterna

i samband med beredningen av avgiftsförordningen samt utveckling av statsunderstödsverksamheten. De direkta besparingarna inom försvarsministeriets förvaltningsområde i fråga om omkostnader, statsunderstöd och produktivetsåtgärder uppgick 2025 till sammanlagt cirka 23 miljoner euro under momenten 27.10.01 (Försvarsmaktens omkostnader) och 27.10.18 (Anskaffning av försvarsmateriel). År 2025 slopades dessutom produktivetsanslaget för försvarsministeriets förvaltningsområde (27.01.21). Det årliga produktivetsanslaget har varit sammanlagt cirka tre miljoner euro.

Ytterligare uppgifter om resultaten

- [Försvarsministeriets bokslut 2025](#)
- [Försvarsmaktens bokslut 2025](#)

6 Finansministeriet

Andel av statsbudgeten

Alla förvaltningsområden har haft tillgång till totalt **96 602 mn €**

- Finansministeriets andel **40 721 mn €**



Användning av anslag

- Konsumtionsutgifter 6 830 mn €
- Överföringsutgifter 33 258 mn €
- Investeringsutgifter 0 mn €
- Övriga utgifter 176 mn €



Användningsgrad för anslagen

99 %

Användning av förvaltningsområdets anslag, miljoner euro

FM	Budgetkapitel	2023	2024	2025
28.01	Förvaltning	243	213	216
28.10	Beskattningen och Tullen	740	769	794
28.20	Tjänster för statssamfundet	57	45	48
28.30	Statistikväsendet, den ekonomiska forskningen och registerförvaltningen	142	127	117
28.40	Statens regional- och lokalförvaltning	70	73	63
28.50	Pensioner och ersättningar	5 703	5 977	6 040
28.60	Gemensamma personalutgifter inom statsförvaltningen	12	13	16
28.70	Utvecklande av statsförvaltningen	58	85	156
28.80	Överföringar till landskapet Åland	322	350	310
28.89	Finansieringen av välfärdsområdena och HUS-sammanslutningen	21 127	24 615	26 255
28.90	Stöd till kommunerna	3 633	3 354	3 922
28.91	Stöd för sysselsättningen och näringslivet	81	58	47
28.92	EU och internationella organisationer	2 223	2 005	2 280
28.99	Separat budgeterade utgifter inom statsförvaltningen	0,3	0,2	0,3
28	FM:s förvaltningsområde totalt	34 411	37 684	40 265
36.01	Ränta på statsskulden	2 306	3 183	2 988
36.09	Övriga utgifter för statsskulden	17	23	25
36	Räntor på statsskulden totalt	2 323	3 206	3 013

Årsverken

Vid alla förvaltningsområdens ämbetsverk totalt **74 507 årsverken**

• Finansministeriet **12 087 årsverken**



Ämbetsverk **11** ST.



- Skatteförvaltningen
- Tullen
- Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning Palkeet
- Statens center för informations- och kommunikationsteknik Valtori
- Statistikcentralen
- Statskontoret
- Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata
- Statens ekonomiska forskningscentral VATT
- Verket för finansiell stabilitet
- Regionförvaltningsverk 6 st.
- Statens ämbetsverk på Åland

Fonder **2** ST.



- Statens Pensionsfond
- Stabilitetsfonden

Affärsverk **1** ST.



- Senatsfastigheter

Bolag **6** ST.



- DigiFinland Ab
- Fingrid Abp
- Gasgrid Finland Ab
- Hansel Ab
- HAUS kehittämisskeskus Ab
- Landskapens lokalcentral Ab
- Finlands Universitetsfastigheter Ab

Centrala förändringar i förvaltningen

Ägarbesittningen av de statsägda aktierna i **Finlands Universitetsfastigheter** överfördes från Senatfastigheter till finansministeriet från och med den 1 januari 2025.

Nyckeltal för förvaltningsområdet

Finlands folkmängd
(källa: Statistikcentralen)

5 656 900 personer

Nettointaget av skatter som Skatteförvaltningen
samlade in (källa: Skatteförvaltningen)

83,8 md euro

Importens värde
(källa: Tullen)

75,2 md euro

Volymen av statens
betalningsrörelse (källa: Palkeet)

82,5 md euro

6.1 Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet

Under 2025 ökade osäkerheten i omvärlden på flera nivåer. Den globala osäkerheten har ökat avsevärt samtidigt som säkerhetsläget i Europa har varit fortsatt spänt på grund av Rysslands aggressiva agerande. Det osäkra ekonomiska och geopolitiska läget innebär fortsatt höga risknivåer med tanke på både säkerhet och finansiell stabilitet.

Tills vidare har banksektorn klarat av utmaningarna i den ytterst instabila omvärlden både internationellt och i Finland. Förändringstrycket på finansmarknadsregleringen ökade avsevärt under 2025. Både på EU-nivå och i Finland har man skjutit upp ikraftträdandet av tidigare godkända lagstiftningsreformer eller föreslagit att de ska upphävas.

Finlands bruttonationalprodukt ökade med 0,2 procent 2025. Under årets sista kvartal ökade bruttonationalprodukten med 0,4 procent. Dessförinnan hade bruttonationalprodukten senast ökat i juli–september 2024, varför den positiva tillväxten för hela 2025 i huvudsak grundade sig på att bruttonationalproduktens volym låg på en ännu lägre nivå i början av 2024. Den ekonomiska tillväxten i oktober–december påskyndades av att investeringarna och den privata konsumtionen ökade.

Enligt [Tullens preliminära statistik](#) vände Finlands varuexport uppåt 2025. Värdet på exporten ökade med 3,0 procent jämfört med året innan. Exportvolymen växte med 3,8 procent medan exportpriserna sjönk med 1,2 procent. Värdet på exporten var 74,3 miljarder euro. Värdet på importen ökade med 0,4 procent jämfört med året innan. Importvolymen vände uppåt med 2,9 procent och importpriserna sjönk med 1,0 procent. Värdet på importen uppgick till 75,2 miljarder euro.

År 2022 började statens ränteutgifter öka kraftigt från en rekordlåg nivå. År 2025 stabiliserades ökningen av statens ränteutgifter till 3,0 miljarder euro, vilket är 0,2 miljarder euro mindre än 2024.

Det finns ett betydande hållbarhetsunderskott i de offentliga finanserna i förhållande till bruttonationalprodukten. Den största orsaken till obalansen i finansieringen är den åldrande befolkningen, vilket redan har ökat pensionsutgifterna och under de kommande årtiondena skapar ett betydande tryck på att öka utgifterna för vård och omsorg. Samtidigt utvecklas finansieringsbasen för den offentliga ekonomin dåligt, när antalet personer i arbetsför ålder förväntas minska. Den åldrande befolkningens storlek och den interna migrationen ser olika ut i olika regioner i

Finland. Samtidigt som stadsregionerna växer och antalet personer i arbetsför ålder hålls relativt balanserat med tanke på försörjningskvoten, minskar befolkningen i glesbygden och den åldrande befolkningens andel ökar betydligt.

Som en del av reformen av statens regionförvaltning utfärdades lagen om Tillstånds- och tillsynsverket. Till ämbetsverket koncentrerades från och med den 1 januari 2026 de ändamålsenliga tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifterna för regionförvaltningsverken, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och NTM-centralernas ansvarsområden för miljö och naturresurser. Genomförandet var lyckat och ämbetsverket kunde inleda sin verksamhet som planerat och utan störningar.

År 2025 gjorde den åldrande befolkningen, de ökade kostnaderna och bristen på arbetskraft att välfärdsområdena tvingades förnya sin verksamhet för att lyckas med uppgiften att ordna tjänster och balansera ekonomin. Sett som helhet ordnade välfärdsområdena tjänsterna inom social- och hälsovården och räddningsväsendet bättre än vad kommunerna gjorde tidigare, men skillnaderna mellan områdena ökar i både verksamheten och ekonomin. I genomsnitt förbättrades områdenas förmåga att ordna tjänster under 2025. Beslutsförmågan i områdena förblev i regel god trots att en ny fullmäktigeperiod började under sommaren 2025. I vissa områden förekom dock fortfarande betydande problem i samband med beslutsfattandet, vilket återspeglas i utvecklingen av tjänsterna och framstegen i fråga om strukturella förändringar samt balanseringen av ekonomin. Statens styrning effektiviserades genom att ett utvärderingsförfarande inleddes för tre områden. Dessutom pågick ett flertal andra särskilda förfaranden för statlig styrning under 2025. Fullgörandet av organiseringsansvaret, kostnadsutvecklingen och hanteringen av kostnadsökningar i välfärdsområdena granskades för varje områdes del i förhandlingarna mellan staten och välfärdsområdena i slutet av 2025.

Kommunernas uppgifter förändrades när arbets- och näringstjänsterna överfördes till kommunerna vid ingången av 2025. Reformen av arbets- och näringstjänsterna överförde ansvaret för att ordna arbetskraftsservice och det mer omfattande finansieringsansvaret för arbetslöshetsförmåner till kommunerna. I och med reformen av arbets- och näringstjänsterna och den tidigare reformen av social-, hälsovårds- och räddningstjänsterna ligger fokus i kommunernas uppgifter i allt högre grad på bildning och undervisning, sysselsättning, främjande av livskraft, områdesutveckling och stöd för regional ekonomisk tillväxt.

Förändringarna i åldersstrukturen och koncentrationen av befolkningstillväxten till stadsregioner påverkar också kommunernas befolkningsunderlag och ekonomiska bärkraft, vilket återspeglas i en fortsatt differentiering av kommunerna. I kommunpolitiken 2025 fortsatte genomförandet av programmet för avveckling av normer och översyn av kommunernas uppgifter.

Distansarbete, platsneutralitet, färre fysiska besök på grund av digitaliseringen och gemensamma utrymmen minskar den offentliga förvaltningens behov av lokaler och ökar behovet av att samla kundservicen på ett ställe. Statens service- och lokalnät förnyas med hjälp av den riksomfattande planen för tillgången till statens tjänster och placeringen av enheter och funktioner 2024–2027 och genom statens lokal- och fastighetsstrategier samt projektet för statens service- och lokalnät.

Det fortsatt osäkra internationella säkerhetsläget har förutsatt åtgärder för att utveckla informations- och cybersäkerheten samt beredskapen i enlighet med genomförandeplanen för Strategin för cybersäkerheten i Finland 2024–2035. Åtgärder för att förbättra cybersäkerheten och överensstämmelsen med kraven har inriktats på bland annat statens gemensamma informations- och kommunikationstekniska tjänster samt nät- och infrastrukturtjänster. Huruvida uppgifter om den kritiska infrastrukturen ska delas öppet omvärderas med beaktande av den nationella säkerheten. En reform av bestämmelserna om bedömning av informations-säkerheten i myndigheternas informationssystem och datakommunikation samt säkerhetskritiska produkter har beretts.

Tabell 16. Centrala risker inom ansvarsområdet

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Risken allvar (sannolikhet/konsekvenser)
Den allmänna ekonomiska utvecklingen är svagare än önskat och de offentliga finanserna försvagas avsevärt.	På grund av kriserna är den ekonomiska situationen i Europa och länderna i euroområdet fortfarande känslig för störningar. Den internationella omvärlden har förändrats och det säkerhetspolitiska läget är exceptionellt instabilt, och samtidigt har många europeiska länder en mycket dålig beredskap för nya ekonomiska chocker. De statsfinansiella åtagandena och riskerna beskrivs närmare i avsnitt 4.2.7 i årsberättelsen.	Finansministeriet producerar information om utsikterna för de offentliga finanserna och förslag för att stärka dem.	Relativt sannolik / allvarlig
Statsskulden, de villkorade åtagandena och garantierna ökar avsevärt.	Den stora och växande statsskulden, de villkorade åtagandena och den betydande ökningen av garantierna utgör en risk för de offentliga finanserna. Statens förmåga att bära ekonomiska risker har försämrats, eftersom de finansiella åtagandena har ökat kraftigt och de ekonomiska tillväxtutsikterna förblir måttliga. Statsskulden har ökat avsevärt både i euro och i förhållande till ekonomins storlek. Statens riskposition och risktäckningskapacitet påverkas också av borgens- och garantiansvaren, vars risker ökar av att de starkt koncentreras till vissa branscher och företag.	Finansministeriets översikt över statens finansiella åtaganden och risker (på finska, referat på svenska) ger information för beslutsfattandet om lägesbilden i fråga om de ekonomiska åtagandena.	Mycket sannolik / allvarlig

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/ konsekvenser)
Störnings-situationer på finans-marknaden.	Störningar i finans-marknadens infrastruktur och förhindrad användning av kritiska system kan äventyra samhällets vitala funktioner, såsom tryggheten av befolkningens minimiförsörjning och kontinuiteten i fråga om utförandet, förmedlingen och mottagandet av betalningar.	Verket för finansiell stabilitet har vid behov möjlighet att ta i bruk kontosystemet inom försörjnings-beredskapen, som inrättats för att trygga samhällsviktiga betaltjänster, och har beredskap att tillämpa resolutions-verktyg för banker.	Relativt sannolik / allvarlig
Hoten i den digitala miljön blir allt mer komplexa.	Inom finansministeriets förvaltningsområde finns ett stort antal informationssystem som är av kritisk betydelse för statens och hela samhällets verksamhet. Statens center för informations- och kommunikationsteknik säkerställer under normala förhållanden och undantagsförhållanden att den kommunikation som samarbetet mellan statens högsta ledning och de myndigheter som är viktiga för säkerheten i samhället förutsätter är störningsfri och kontinuerlig.	Hantering av hot och störningar, anvisningar och samarbete, gemensamma cybersäkerhetstjänster, övningar.	Relativt sannolik / allvarlig

6.2 Förvaltningsområdets resultatutveckling

6.2.1 Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna

Effektmål 1: Hållbara offentliga finanser

Enligt en [rapport](#) (på finska) från rådet för utvärdering av den ekonomiska politiken och Statens revisionsverks [rapport om övervakningen av finanspolitiken](#) kommer regeringen som det nu ser ut inte att uppnå sina centrala mål om att stärka de offentliga finanserna under innevarande regeringsperiod. Ökningen av den offentliga skuldkvoten kommer enligt prognoserna inte att avta på det sätt som beskrivs i regeringsprogrammet, och i synnerhet underskottet i de offentliga finanserna ser ut att bli klart större än målet i regeringsprogrammet.

Finansministeriet bedömde hösten 2025 att hållbarhetsunderskottet i de offentliga finanserna är cirka 2 procent i förhållande till bruttonationalprodukten, det vill säga cirka sju miljarder euro på 2029 års nivå. Jämfört med våren 2025 har det estimerade hållbarhetsunderskottet inte förändrats väsentligt.

Regeringen beslutade vid sin halvtidsöversyn våren 2025 om åtgärder för att påskynda den ekonomiska tillväxten och finansiera tillväxtåtgärderna. Som ett led i finansieringen av tillväxtåtgärderna riktades en årlig tilläggsbesparing på 130 miljoner euro till statsförvaltningens omkostnader från och med 2026. Vid budgetförhandlingarna hösten 2025 beslutade regeringen också om nya anpassningsåtgärder för 2027 för att minska ackumuleringen av skuld i de offentliga finanserna. Åtgärderna förbättrar situationen för de offentliga finanserna.

I november 2025 lämnade regeringen en proposition (RP 167/2025 rd) som inkluderar en ny nationell finanspolitisk regel. Genom den nya lagstiftningen genomför Finland också EU:s finanspolitiska regler. Regeringens proposition grundade sig på ett förslag från finansministeriets arbetsgrupp och det parlamentariska avtalet om skötseln av de offentliga finanserna. Propositionen godkändes med mindre ändringar den 19 december 2025.

Kommunernas och samkommunernas totala ekonomiska läge fortsatte att försämrans, men var ändå bättre än i budgetprognoserna. Liksom året innan var årsbidraget tillräckligt för att täcka avskrivningarna, men inte nettoinvesteringarna. Räkenskapsperiodens resultat var fortsatt positivt och uppgick till 0,7 miljarder euro. Till följd av det försämrade årsbidraget och den relativt höga investeringsnivån var kassaflödet från verksamheten och investeringarna 0,84 miljarder euro negativt, vilket ledde till att lånebeloppet ökade med knappt 0,8 miljarder euro till cirka 21,3 miljarder euro.

Skattefelet i Finland har förblivit lågt i internationell jämförelse. Skattefelet är differensen mellan det lagenliga skatteutfallet och det faktiska skatteutfallet. Ju mindre skattefel, desto bättre har skatterna tagits ut till rätt belopp och vid rätt tidpunkt hos dem som de enligt lag ska tas ut hos. Enligt en kalkyl som baserar sig på Skatteförvaltningens senaste uppgifter var det årliga momsfelet cirka 670 miljoner euro 2024, vilket motsvarar cirka tre procent av det lagenliga skatteutfallet. I internationell jämförelse är momsfelet relativt litet i Finland. I inkomstbeskattningen av personkunder har Skatteförvaltningen bedömt skattefelet i fråga om de mest betydande avdragen. För skatteåret 2024 togs uppskattningsvis 200 miljoner euro i inkomstskatt inte ut till följd av felaktigt deklarerade avdrag, vilket motsvarar cirka en halv procent av de påförda förvärvs- och kapitalinkomstskatterna.

Uppgiften för Verket för finansiell stabilitet att förvalta kontosystemet inom försörjningsberedskapen har etablerats. Uppgiften anknyter till nationell försörjningsberedskap och beredskap inför undantagsförhållanden. Uppgiften gäller trygghandet av dagliga betalningar under undantagsförhållanden och vid allvarliga störningar under normala förhållanden. Som en ny åtgärd för att höja beredskapsnivån på finansmarknaden utfärdades 2025 finansministeriets förordning om grunderna för kreditinstituts beredskapsplanering.

De offentliga finanserna behandlas mer ingående i avsnitt 2.1 och 4 i berättelsedelen.

Effekt mål 2: Socialt hållbar ekonomisk tillväxt

Den ekonomiska utvecklingen har varit svag under hela regeringsperioden både i fråga om sysselsättningen och tillväxten i bruttonationalprodukten. Arbetslöshetsgraden i Finland har börjat stiga, medan den i euroområdet uppvisar en nedåtgående trend. Målen för en socialt hållbar ekonomisk tillväxt har inte uppnåtts.

Enligt [Statistikcentralens arbetskraftsundersökning](#) fanns det i december 2025 12 000 färre sysselsatta än ett år tidigare. Antalet arbetslösa ökade med 40 000 personer och antalet arbetslösa som registrerat sig som arbetssökande var 62 000 fler. År 2025 låg sysselsättningsgraden bland personer i åldern 20–64 på 76 procent (76,7 procent 2024). Sysselsättningsgraden bland män sjönk med 0,5 procentenheter och bland kvinnor med 1,0 procentenheter från 2024. Arbetslöshetsgraden bland personer i åldern 15–74 var i snitt 9,7 procent 2025, vilket var 1,3 procentenheter mer än 2024.

Enligt [Statistikcentralens inkomstfördelningsstatistik](#) ökade inkomstskillnaderna 2024 jämfört med året innan. Realinkomsterna i den lägsta inkomstdecilen minskade med 0,6 procent 2024 jämfört med året innan. Realinkomsterna hos den tiondel av befolkningen som har de högsta inkomsterna ökade med 3,5 procent

från 2023 till 2024. Inkomsterna för medelinkomsttagarna ökade med 2,2 procent från 2021 till 2022. Gini-koefficienten, som beskriver relativa inkomstskillnader, fick år 2024 värdet 28,4 procent, vilket är 0,5 procentenheter högre än 2023. Gini-koefficienten har under 2000-talet varierat mellan 26,8 och 29,5 procent.

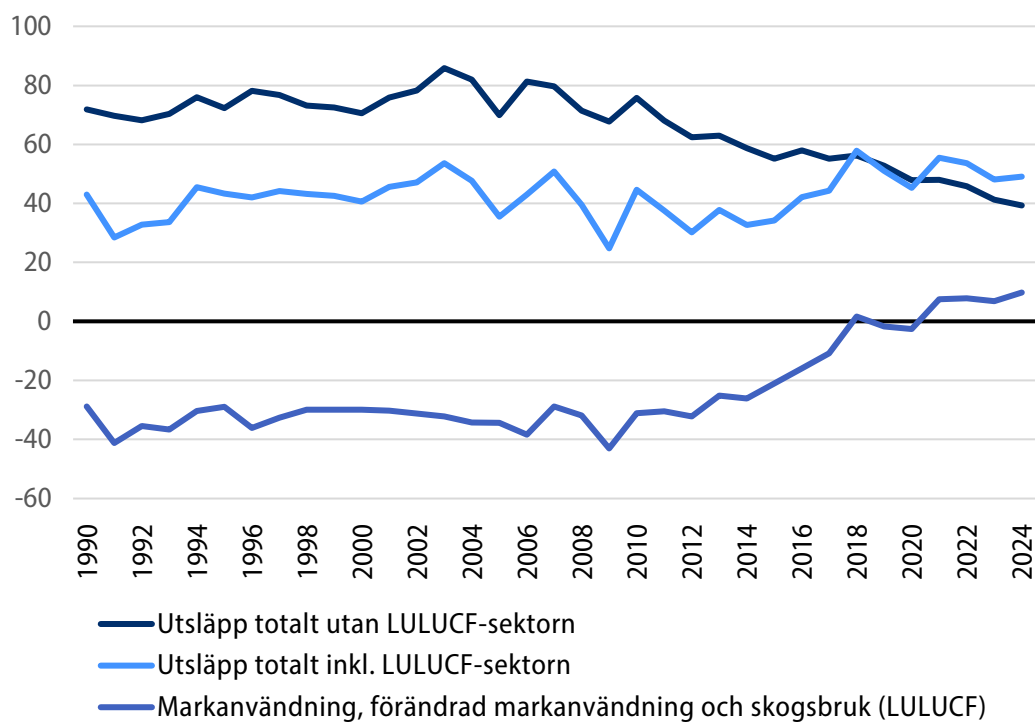
Det gjordes en indexjustering till fullt belopp i skattegrunderna för förvärvsinkomster för andra inkomstklasser än de tre högsta. Den högsta marginalskattesatsen sänktes till cirka 52 procent, och den åtstramning av beskattningen av pensionsinkomster som följde av det tekniska genomförandet av sänkningen av de högsta marginalskatterna minskades genom att lindra tilläggsskatten för pensionsinkomst. Beskattningen av låg- och medelinkomsttagare lindrades genom en höjning av arbetsinkomstavrdraget. Dessutom höjdes barnförhöjningen på arbetsinkomstavrdraget. Beskattningen av arbete lindrades med sammanlagt cirka en miljard euro. Skattebasen stärktes genom att avdraget för medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer och löntagarnas avdrag för arbetsrum slopades, liksom även skattefriheten för personalcykelförmån för nya avtal. De ändringar som bereddes under året träder i kraft 2026.

Effekt mål 3: Ekologiskt hållbar tillväxt

På grund av det svaga utfallet inom markanvändningssektorn (LULUCF) uppnåddes inte målet för ekologiskt hållbar tillväxt i fråga om utvecklingen av Finlands växthusgasutsläpp. Uppskattningarna av utsläpp och sänkor inom markanvändningssektorn är dock förenade med metodisk osäkerhet.

Trenden för växthusgasutsläppen utan markanvändningssektorn har varit nedåtgående under de senaste åren. Enligt [Statistikcentralens officiella statistik över växthusgaser 2024](#) minskade de totala utsläppen 2024 exklusive markanvändningssektorn med fem procent från året innan och var 45 procent mindre än 1990. Utsläppen var som störst 2003 då de uppgick till nästan 86 miljoner ton CO₂-ekvivalenter. Summan av utsläpp och upptag inom markanvändningssektorn var 9,8 miljoner ton CO₂-ekvivalenter, och sektorn var därmed en nettoutsläppskälla. Nettoutsläppen, det vill säga de sammanlagda utsläppen och sänkorna inom alla sektorer (inbegripet markanvändningssektorn), ökade med två procent 2024 jämfört med året innan och uppgick till 49,1 miljoner ton CO₂-ekvivalenter. I synnerhet ersättandet av förbränningen av stenkol och torv med kärnkraft och vatten- och vindkraft inom elproduktionen möjliggjorde en minskning av de energibaserade växthusgasutsläppen med cirka 1,8 miljoner ton CO₂-ekvivalenter 2024.

Utsläppen inom utsläppshandelssektorn minskade 2024 med 14 procent från året innan. Utsläppen inom ansvarsfördelningssektorn förblev nästan oförändrade och överskred EU:s utsläppskvot för år 2024.

Figur 2. Finlands växthusgasutsläpp 1990–2024, miljoner ton CO₂-ekvivalenter

Källa: Statistikcentralen 13.3.2026

Tabell 17. Växthusgasutsläpp per sektor, miljoner ton CO₂-ekvivalenter

Sektor	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Energisektorn	38,8	34,2	34,1	32,7	28,4	26,7
Industriprocesser och produktanvändning	5,5	5,2	5,5	5,1	4,9	4,6
Jordbruk	6,4	6,4	6,5	6,2	6,2	6,4
Avfallshantering	2,0	1,9	1,8	1,7	1,6	1,6
Utsläpp totalt utan LULUCF-sektorn	52,8	47,8	48,0	45,8	41,2	39,3
Markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF)	-1,7	-2,6	7,5	7,9	6,9	9,8

Källa: Statistikcentralen 13.3.2026

Finansministeriet främjade en ekologiskt hållbar ekonomisk tillväxt bland annat genom åtgärder som gällde beskattningen, budgeten och anslagen i den, finansieringen och finansmarknadsregleringen, planeringen och genomförandet av den nationella klimatpolitiken och EU:s klimatpolitik samt utvecklingen och styrningen av den offentliga förvaltningen.

Den minskade skatteåterbäringen till energiintensiva företag ökade styrningen av utsläppen i fråga om dessa företag under berättelseåret, men det bedömdes att detta endast har en ringa inverkan på den totala styrningen av utsläppen genom energibesättning eftersom ändringen gällde en relativt liten del av den totala förbrukningen av fossila bränslen.

Under berättelseåret steg nivån på anslagen för klimatneutralitet något från året innan. Åtgärderna för anpassning av de offentliga finanserna i enlighet med regeringsprogrammet hade en sänkande effekt på anslagsnivån. Samtidigt höjdes anslagsnivån fortfarande av finansieringen av Finlands plan för återhämtning och resiliens, av vilken en betydande del hänför sig till anslag som stöder klimatneutralitet.

I rapporten [Bakgrundsanalyser för den makroekonomiska prognosen 2025](#) (på finska, referat på svenska) publicerades en projektion om klimatuppvärmningens inverkan på de offentliga finanserna på lång sikt samt behandlades investeringar i grön omställning och finansieringen av dem.

Effektmål 4: Statsförvaltningen iakttar principerna för god förvaltning

Undersökningen om förtroende och anseende (Luottamus ja Maine 2025) följer hur förtroendet utvecklats bland allmänheten utifrån genomsnittet för de 25 mest kända aktörerna inom den offentliga förvaltningen. Förtroendeindex för dessa organisationer var 3,50, det vill säga samma som 2024. Finansministeriet följer genom enkäter tjänstemännens och allmänhetens uppfattningar om tjänstemannaetikerna inom statsförvaltningen. Enligt [tjänstemannaenkäten](#) (på finska, referat på svenska) från 2025 är statsförvaltningens kärnvärderingar relativt bestående (bland annat laglighet, neutralitet, expertis, öppenhet) och de realiseras också i praktiken (6 procent av respondenterna var av annan åsikt). Särskilt experterna ansåg att en alltför hektisk arbetstakt och resursbrist är de vanligaste etiska problemen. Mutor upptäcktes inte i praktiken. Enligt [korruptionsindexet](#) för 2025 var Finland det näst minst korrupta landet efter Danmark. Enligt OECD:s [undersökning](#) är förtroendet för förvaltningen starkast i de länder där tjänstemännen anses ha en hög integritet.

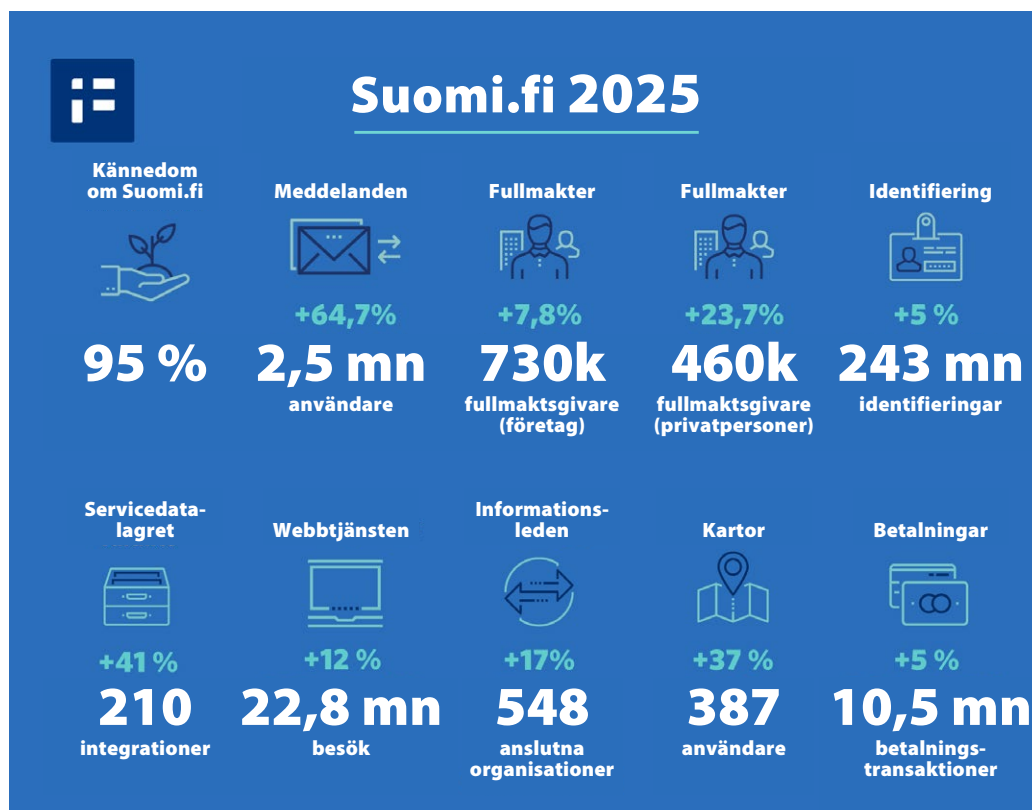
De nationella dialogerna fortsatte i samarbete med det civila samhället. Våren 2025 handlade dialogerna om mentala resurser. Bland slutsatserna kan bland annat nämnas behovet av ett mer mänskligt samhälle som betonar gemenskap, ökade emotionella färdigheter och starkare mental kriställighet. Dialogerna utnyttjades bland annat i beredningen av principbeslutet om offentlig ledning. Dialogerna sågs också som ett verktyg i sig för att stärka de mentala resurserna. Tack vare samarbetet når de nationella dialogerna också ut till de människor i Finland som vanligen inte får sina röster hörda i beredningen av beslutsfattandet.

I projektet Reformering av statens service- och lokalnät på 2020-talet främjades lika tillgång till fysisk service. Det centrala målet med reformen är ett enhetligt servicenätverk med gemensamma kundserviceställen. De sju första gemensamma kundserviceställen (Finlandsdiskar) öppnades. Vid Finlandsdiskarna kan utöver staten också kommuner, välfärdsområden och Folkpensionsanstalten tillhandahålla sina tjänster. Lagstiftning som styr den gemensamma kundservicen antogs (lagen om grunderna för tillgången till statliga tjänster och placeringen av funktioner (728/2021) och statsrådets förordning om statens gemensamma kundserviceverksamhet (1436/2025)).

När det gäller digitaliseringen av tjänster ligger Finland fortfarande i topp i EU:s rapport om det digitala decenniet som bedömer medlemsländernas utveckling i fråga om digital kompetens, digital infrastruktur samt digitalisering av affärsverksamhet och offentliga tjänster.

Målen för handläggningstiderna inom Myndigheten för digitalisering och befolkningsdatas tjänster för enskilda kunder har nåtts nästan helt och hållet. Dessutom ökar användningen av Suomi.fi-tjänsterna, som främjar digital ärendehantering inom hela den offentliga förvaltningen, fortfarande kraftigt i fråga om alla tjänster i enlighet med figuren nedan.

Figur 3. Nyckeltal för Suomi.fi-tjänsterna 2025



Ett exempel på ökad användning av tjänsterna är Suomi.fi-meddelanden, som redan har tagits i bruk av 2,5 miljoner användare. Ökningen från året innan var 65 procent. Orsaken till den snabbare tillväxten är arbetet inom programmet Prioritera Digitalt med att främja ibrukttagandet av digitala meddelanden i myndigheternas digitala ärendehantering. Riksdagen behandlar lagstiftning som stöder detta (RP 124/2025 rd). Utgångspunkten är att medborgare som använder e-tjänster ska styras till att använda elektroniska meddelanden. Redan från våren 2025 gavs användare som identifierat sig i den offentliga förvaltningens webbtjänster möjlighet att använda Suomi.fi-meddelanden i samband med identifieringen, och detta ökade klart användningen. Även myndigheternas intresse för att använda Suomi.fi-meddelanden ökade. I slutet av 2025 utnyttjade cirka 400 organisationer Suomi.fi-meddelanden i över tusen tjänster. Antalet digitala meddelanden ökade med 55 procent under 2025: sammanlagt 28,2 miljoner meddelanden skickades via tjänsten. Även den gränsöverskridande ärendehantering har ökat.

Finanspolitiska ministerutskottet beslutade den 24 juni 2025 hur statens omkostnadsbesparing på ytterligare 130 miljoner euro ska genomföras. Dessutom beslutade regeringen att inleda en ämbetsverksutredning i syfte att spara 25 miljoner euro i statsförvaltningens omkostnader från och med 2027. Finansministeriet utreder vilka strukturella ändringar i statsförvaltningens ämbetsverksstruktur som bör göras som en del av besparingarna i statsförvaltningens omkostnader. Finansministeriet utarbetar utifrån utredningen ett förslag till regeringen om ändringar i statsförvaltningens ämbetsverksstruktur inför ramförhandlingarna våren 2026.

Uppnående av målen för hållbar utveckling

Under berättelseåret 2025 främjade finansministeriet en rättvis omställning till ett klimatneutralt samhälle före 2035 bland annat genom åtgärder som gällde beskattningen, budgeten och anslagen i den, finansieringen och finansmarknadsregleringen, planeringen och genomförandet av klimatpolitiken på nationell, internationell och EU-nivå samt utvecklingen och styrningen av den offentliga förvaltningen och åtgärder som gällde finansministrarnas klimatkoalition. Utöver dessa fortsatte genomförandet av finansministeriets klimat- och naturstrategi i ministeriets verksamhet.

År 2025 sänktes fordonsskattens grundskatt på äldre bilar med förbränningsmotor. Dessutom trädde den sista fasen i den gradvisa minskningen av skatteåterbäringen för energiintensiva företag i kraft under berättelseåret så att skatteåterbäring inte längre betalas för 2025 års bränsleförbrukning. Därtill återställdes farledsavgifterna till fullt belopp. År 2025 höjdes också mervärdesskattesatsen för kollektivtrafik och en sänkning av mervärdesskattesatsen för kollektivtrafik som trädde i kraft i början av 2026 bereddes. I budgeteringen för hållbar utveckling granskades liksom under tidigare år vilken utsläppsstyrande effekt energibeskattningen har genom att se på de effektiva skattenivåerna.

I ministeriets rapport Bakgrundsanalyser för den makroekonomiska prognosen 2025 publicerades en projektion om klimatuppvärmningens inverkan på de offentliga finanserna på lång sikt samt behandlades investeringar i grön omställning och finansieringen av dem.

Inom EU-politiken syntes insatserna från ministeriets sakkunniga bland annat i utformningen av den nationella ståndpunkten om förslaget till förenkling av EU:s förordning om en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen (CBAM).

Under 2025 framskred statens lokalprogram som planerat med målet att effektivisera användningen av kontorslokaler till att motsvara de nuvarande beläggningsgraderna bland annat genom att utnyttja gemensamma lokaler. Senatfastigheter har genomfört åtgärder för klimatneutralitet i statsägda fastigheter med målet att Senatkoncernen ska vara klimatneutral 2035 och förberett sig på att övergå till rapportering enligt hållbarhetsrapporteringsdirektivet (CSRD), vilket testas första gången med 2024 års data.

Uppnående av målen för jämställdhet

Statens tjänstekollektivavtal för 2025–2028 undertecknades den 7 maj 2025. I avtalsuppgörelsen ingår en ämbetsverkspott på 0,90 procent som delas ut lokalt 2026. Lokalt kan det dock avtalas om förhållandet mellan ämbetsverkspotten och den allmänna höjning som genomförs vid samma tidpunkt så att ämbetsverkspotten som högst kan uppgå till 1,90 procent. Ämbetsverkspottens och den allmänna höjningens sammantagna effekt är 3,00 procent. Ämbetsverkspotten främjar statsförvaltningens och dess verksamhetsenheters resultat och förbättrar såväl konkurrenskraften när det gäller att få och hålla kvar kunnig personal som lönejämställdheten mellan kvinnor och män.

Den progressiva personbeskattningen minskar skillnaderna mellan könen i fråga om nettoinkomster. Personbeskattningen (förvärvs- och kapitalinkomstbeskattningen) i sin helhet utjämnar skillnaderna mellan könen i fråga om inkomster efter skatt så att kvinnornas inkomstandel av männens inkomster efter skatt i genomsnitt är 5 procentenheter högre än före skatt.

6.2.2 Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet

Arbetets produktivitet förbättrades i de viktigaste processerna vid Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning och Statens center för informations- och kommunikationsteknik. Arbetets produktivitet vid förvaltningsområdets största ämbetsverk, Skatteförvaltningen, förbättrades med över 15 procent. Tullens produktivitet låg kvar på samma nivå som 2024 och vid regionförvaltningsverken uppnåddes det treåriga utsträckta produktivetsmålet. Antalet årsverken inom förvaltningsområdet minskade med 7 procent från 2024.

År 2025 betalades totalt cirka 26,3 miljarder euro i allmän statlig finansiering ut till välfärdsområdena. Dessutom betalades 2,6 miljarder euro i tilläggsfinansiering till Norra Karelens välfärdsområde 2025. Enligt bokslutsprognoserna för 2025 ökade välfärdsområdenas omkostnader med cirka 2,0 procent och verksamhetsinkomsterna med cirka 4,5 procent jämfört med 2024. Enligt bokslutsprognoserna för 2025 kommer välfärdsområdena att uppvisa ett överskott på cirka 640 miljoner euro och den nominella ökningen av nettokostnaderna sjönk till en historiskt låg nivå på 1,6 procent. De regionala skillnaderna var dock betydande och 7 områden uppvisade fortfarande underskott. En närmare redogörelse för välfärdsområdenas ekonomi finns i avsnitt 4.4 i berättelsedelen.

Syftet med statsandelen för kommunal basservice är att trygga kommunernas faktiska möjligheter att upprätthålla tillräcklig basservice med en skälig kommunal skattebelastning och avgiftsnivå. År 2025 var statsandelen för kommunal basservice cirka 3,33 miljarder euro. Det är cirka 17 procent av kommunernas driftsinkomster. I samband med statsandelarna för basservice kompenserades kommunerna för de effekter ändringarna i beskattningsgrunderna har på skatteintäkterna. År 2025 betalades 541 miljoner euro i kompensationer till kommunerna för förlorade skatteinkomster.

Avsikten var att revidera statsandelssystemet för kommunerna till att svara mot kommunernas nya roll och situationen efter att reformen av social- och hälsovården och räddningsväsendet trätt i kraft och arbets- och näringstjänsterna förnyats. Beredningen av reformen inleddes hösten 2023. Regeringspartierna kunde inte enas om totalreformen inom den tidsfrist som riksdagsbehandlingen av reformen kräver, varför den inte kommer att drivas vidare under innevarande regeringsperiod. Finansministeriet utreder dock om det är möjligt att göra begränsade förtydligande ändringar i systemet under denna regeringsperiod. En närmare redogörelse för den kommunala ekonomin finns i avsnitt 4.5 i berättelsedelen.

Ränteutgifterna för statsskulden i budgetekonomin uppgick 2025 till 3 013 miljoner euro, vilket låg under det budgeterade beloppet på 3 171 miljoner euro i den ordinarie budgeten för 2025. Pensionsutgifterna i kapitel 28.50 för dem som omfattas av statens pensionskydd har utvecklats i enlighet med volym- och indexförändringarna. Merparten av anslagen under kapitel 28.92 är EU-medlemsavgifter. Penningflödet mellan EU och Finland behandlas i berättelsedelens avsnitt 4.2.4.

Omkostnaderna för ämbetsverken inom finansministeriets förvaltningsområde uppgick 2025 till sammanlagt 1 062 miljoner euro, varav 164 miljoner euro var mervärdesskatt. Nästan alla ämbetsverks utgifter minskade från 2024.

Framstegen i förvaltningsområdets produktivetsprogram

År 2025 uppgick de totala besparingarna i ämbetsverkens omkostnader och andra konsumtionsutgifter som regeringen beslutade om 2023 och 2024 till totalt 77,7 miljoner euro inom finansministeriets förvaltningsområde. Av detta var 29,7 miljoner euro besparingar genom produktivetsfrämjande åtgärder i enlighet med regeringsprogrammet och 48 miljoner euro besparingar genom ytterligare åtgärder som beslutades 2024. År 2025 beslutade regeringen dessutom om en tredje permanent omkostnadsbesparing, som inom finansministeriets förvaltningsområde ökar den totala besparingen med 23,8 miljoner euro från och med 2026. Ämbetsverken har anpassat sin verksamhet för att åstadkomma besparingar genom att minska personalstyrkan och mängden köpta tjänster samt höja priserna för undertäckta avgiftsbelagda prestationer. Dessutom har lokalernas effektivitet ökat genom att man övergått till statens gemensamma arbetsmiljöer och utnyttjat den minskning av lokaler som distansarbete möjliggör. Besparingar har också uppnåtts genom en mer omfattande och enhetlig användning av de tjänster som tillhandahålls av Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning och Statens center för informations- och kommunikationsteknik.

År 2025 fortsatte Statens center för informations- och kommunikationsteknik genomförandet av de IKT-besparingar på 50 miljoner euro som tidigare faststälts i produktivetsprogrammet för statsförvaltningen. Under 2025 uppnåddes besparingar på 30 miljoner euro i enlighet med målen bland annat genom att avstå från tjänster och övergå till molntjänster. Under 2025 avtalades det också om ytterligare sparmål på 18 miljoner euro fram till 2029. Besparingar eftersträvas bland annat genom att minska användningen av överlappande tjänster och optimera servicenivåerna och serviceurvalet. Dessutom eftersträvas besparingar genom att effektivisera köp av programvarulicenser.

Antalet årsverken inom förvaltningsområdet har minskat med 9 procent från 2023 till 2025. Minskningen för hela staten är 6 procent.

Tabell 18. Årsverken inom finansministeriets förvaltningsområde per bokföringsenhet 2023–2025

Bokföringsenhet	2023	2024	2025	Förändring 2023–2025, %
Finansministeriet	435	409	415	-5 %
Statskontoret	354	333	320	-10 %
Tullen	2 010	1 980	1 945	-3 %
Skatteförvaltningen	5 166	5 002	4 363	-16 %
Statens ekonomiska forskningscentral	59	56	57	-3 %
Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata	964	873	828	-14 %
Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning	701	701	645	-8 %
Verket för finansiell stabilitet	27	28	29	7 %
Statens center för informations- och kommunikationsteknik	1 501	1 626	1 558	4 %
Statistikcentralen	731	707	683	-7 %
Regionförvaltningsverket i Södra Finland (Regionförvaltningsverken)	1 308	1 284	1 229	-6 %
Statens ämbetsverk på Åland	13	16	15	15 %
Finansministeriets förvaltningsområde totalt	13 256	13 000	12 073	-9 %

Ytterligare uppgifter om resultaten

- [Finansministeriets bokslut 2025](#)
- [Skatteförvaltningens bokslut 2025](#)
- [Tullens bokslut 2025](#)
- [Statskontorets bokslut 2025](#)
- [Bokslut för Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning 2025](#)
- [Bokslut för Statens informations- och kommunikationstekniska center 2025](#)
- [Statistikcentralens bokslut 2025](#)
- [Bokslut för Statens ekonomiska forskningscentral VATT 2025](#)
- [Bokslut för Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata 2025](#)
- [Bokslut för Verket för finansiell stabilitet 2025](#)
- [Bokslut för Regionförvaltningsverket i Södra Finland \(Regionförvaltningsverken\) 2025](#)
- [Bokslut för Statens ämbetsverk på Åland 2025](#)

7 Undervisnings- och kulturministeriet

Andel av statsbudgeten

Alla förvaltningsområden har haft tillgång till totalt **96 602 mn €**

- Undervisnings- och kulturministeriets andel **8 882 mn €**



Användning av anslag

- Konsumtionsutgifter 494 mn €
- Överföringsutgifter 8 025 mn €
- Investeringsutgifter 64 mn €
- Övriga utgifter 0 mn €



Användningsgrad för anslagen



Användning av förvaltningsområdets anslag, miljoner euro

UKM	Budgetkapitel	2023	2024	2025
29.01	Förvaltning, kyrkliga ärenden och gemensamma utgifter inom ansvarsområdet	328	404	505
29.10	Småbarnspedagogik, förskoleundervisning och grundläggande utbildning samt fritt bildningsarbete	810	824	923
29.20	Yrkesutbildning och gymnasieutbildning	1 352	1 414	1 366
29.40	Högskoleundervisning och forskning	3 525	3 724	3 886
29.70	Studiestöd	792	870	1 077
29.80	Konst och kultur	619	571	598
29.90	Idrottsverksamhet	163	158	155
29.91	Ungdomsarbete	82	76	73
29	UKM:s förvaltningsområde sammanlagt	7 670	8 042	8 584

Årsverken

Vid alla förvaltningsområdens ämbetsverk totalt **74 507 årsverken**

• Undervisnings- och kulturministeriet **2 418 årsverken**



Ämbetsverk **10** ST.



- Museiverket
- Riksarkivet
- Centret för konstfrämjande
- Nationella audiovisuella institutet KAVI
- Finlands Akademi
- Institutet för de inhemska språken KOTUS
- Förvaltningsnämnden för Sveaborg
- Celia – Biblioteket för synskadade
- Depåbiblioteket
- Utbildningsstyrelsen

Fonder **0** ST.



- Inga fonder

Affärsverk **0** ST.



- Inga affärsverk

Bolag **2** ST.



- CSC Tieteen tietotekniikan keskus Ab
- Hästinstitut Ab

Centrala förändringar i förvaltningen

Från ingången av 2026 sköts uppgifter inom förvaltningsområdet av fem ämbetsverk:
Riksarkivet, Museiverket, Utbildningsstyrelsen, Finlands Akademi och Konst- och kulturmyndigheten.

Nyckeltal för förvaltningsområdet

Den offentliga sektorns utgifter efter ändamål*

Grundforskning

2,47 md euro

Rekreations- och idrottstjänster

1,74 md euro

Kulturtjänster

1,66 md euro

Utbildning

17,27 md euro

*De offentliga samfundens konsoliderade totalutgifter efter ändamål enligt Classification of the Functions of Government COFOG. Preliminära uppgifter 2024. Statistikcentralen

7.1 Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet

Den internationella utvecklingen framhäver bildningssektorns betydelse när det gäller att producera korrekt och tillförlitlig information och bygga upp en nationell delaktighet och sammanhållning. Finland har varit en internationellt erkänd framgångssaga när det gäller bildningen. Genom att satsa på kompetens, utbildning och kultur har man byggt en grund för ekonomisk framgång och samhörighetskänsla. Under 2000-talet har den positiva utvecklingskurvan vänt nedåt. Lärresultaten har försämrats efter millennieskiftet, och utbildningsnivån bland unga vuxna personer ligger numera efter den internationella utvecklingen.

Lärresultaten bland unga har minskat i flera länder i västvärlden. I Finland har nedgången under hela 2000-talet varit exceptionellt kraftig och i de senaste PISA-undersökningarna är de finländska ungdomarnas kunskaper på samma nivå som hos ungdomar med motsvarande socioekonomisk ställning i OECD-länderna i genomsnitt. De försämrade lärresultaten kan bero på många faktorer i samhället och i skolan. Regeringen har vidtagit åtgärder för att vända utvecklingskurvan för lärresultaten uppåt, bland annat genom att öka undervisningen i grundläggande färdigheter och se över stödet för lärandet. För att en vändning mot det bättre ska kunna ske krävs det att förutsättningarna för lärande säkerställs och vidareutvecklas på lång sikt.

På internationell nivå ökar befolkningens utbildningsnivå kontinuerligt. Det att utbildningsnivån bland de unga åldersgrupperna i Finland har slutat att stiga är ett exceptionellt fenomen. De åldersgrupper som går i pension är i genomsnitt högre utbildade i Finland, medan de unga vuxna i vårt land i genomsnitt är lägre utbildade än i andra OECD-länder. Den arbetsföra befolkningens utbildningsnivå kommer att sjunka under den genomsnittliga OECD-nivån under detta årtionde. Utbildningsstrukturens eftersläpning i förhållande till behovet av arbetskraft återspeglas också i uppfyllelsen av de samhälleliga effektmålen, i synnerhet med tanke på att den arbetsmarknadsställning som yrkesutbildningen ger upphov till ofta är svag.

Humankapitalet har utvecklats svagt, vilket utgör ett allvarligt hot mot den ekonomiska tillväxten och samhällsutvecklingen. [Max Planck-institutets senaste undersökning \(2024\)](#) och [Finlands Banks långsiktiga prognos \(2025\)](#) tyder på att en höjning av arbetskraftens utbildningsnivå är en avgörande faktor för den framtida ekonomiska tillväxten och försörjningskvoten.

Regeringen har vidtagit åtgärder för att höja utbildnings- och kompetensnivån och stärka forsknings- och utvecklingsintensiteten i samhället. Andelen högskoleutbildade mellan 25 och 34 år är för närvarande 39 procent, men om den högre utbildningen utvidgas som planerat blir det möjligt att uppnå målet på 50 procent före 2035. Syftet är att öka finansieringen av forsknings- och utvecklingsverksamheten till 4 procent av bruttonationalprodukten fram till 2030. Finland är på god väg att uppfylla målen. Visionen för högskoleutbildningens och forskningen fram till 2040 utgör grunden för målen och åtgärderna under de kommande regeringsperioderna.

De kreativa sektorernas andel av bruttonationalprodukten ligger under den nivå som uppnåddes 2008. Tillväxtpotentialen för de kreativa branscherna har identifierats bland annat i [den kulturpolitiska redogörelsen](#) och i [Tillväxtstrategin för kreativ ekonomi](#) (på finska, referat på svenska). Kulturpolitiken styrs enligt de mål som riksdagen lyfter fram, såsom att stärka näringsverksamheten och exporten inom

den kreativa sektorn, tillgången till konst- och kulturtjänster samt möjligheterna för aktörerna inom kultursektorn att försörja sig och kulturavets betydelse för den mentala kriställigheten.

Den fysiska funktionsförmågan är på en oroväckande nivå inom alla åldersgrupper. Den åldrande befolkningen, den låga nativiteten och skillnaderna i regionernas utveckling påverkar i hög grad verksamhetsförutsättningarna och utvecklingsutsikterna för ansvarsområdet. Befolkningens psykiska och fysiska välbefinnande är en central faktor för ekonomisk tillväxt och samhällets välfärd, som stöds bland annat genom åtgärder som stärker en rörlig livsstil, såsom programmet Finland i rörelse.

Med tanke på befolkningsutvecklingen är det väsentligt att i synnerhet kommunernas omständigheter, befolkningstäthet, ekonomi och näringsstruktur varierar avsevärt i olika delar av landet, och en allt större del av befolkningen väljer att bo i de största centrumen. I de stora städerna ökar antalet barn och unga i skolåldern, och befolkningsstrukturen blir mångsidigare. När den demografiska utvecklingen försvagas leder det till behov av att förändra de omständigheter under vilka utbildningen struktureras och ordnas, och detta återspeglar sig samtidigt i betydande grad också på tjänsterna och verksamhetsstrukturerna inom konst- och kultursektorn samt inom ungdoms- och idrottssektorerna.

En annan faktor som ökar förändringsbehoven är utbildningsvägarnas regionala differentiering. Vägen till högskoleutbildning är starkt koncentrerad till de stora centrumen, särskilt i huvudstadsregionen. I många delar av landet står yrkesutbildningen för en stor andel av arbetskraftsutbudet och utbildningsutbudet i området, men den ställning på arbetsmarknaden som yrkesutbildningen ger är alltför svag. I huvudstadsregionen har medeltalsgränserna för att bli antagen till gymnasium stigit och utbudet av universitetsutbildning har utvecklats långsamt, vilket gör det svårare att söka sig till högre utbildning och gör att studerande från huvudstadsregionen söker sig till andra universitet.

Samtidigt som befolkningsutvecklingen oundvikligen kräver att undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde ses över och förändras, måste allmänhetens grundläggande och kulturella rättigheter kunna tryggas. Vid undervisnings- och kulturministeriet pågår för närvarande ett omfattande arbete för att svara på nutida och kommande utmaningar som befolkningsutvecklingen medför i anordnandet av grundläggande utbildning ([arbetsgruppens rapport](#)). En vision för den finländska [grundskolan](#) har nyligen färdigställts.

Olika befolkningsgruppers behov när det gäller hälsa och välfärd medför utmaningar för de olika sektorerna i vårt samhälle. Enligt enkäten Hälsa i skolan upplever mer än en tredjedel av flickorna och en femtedel av pojkarna att deras hälsotillstånd är medelmåttigt eller dåligt. Välfärden belastas av många olika faktorer, såsom sjukdomar, ångestkänslor, mobbning eller rädsla för sociala situationer. Förutom att utmaningar med den psykiska hälsan blir allt vanligare utgör också den minskade fysiska aktiviteten inom alla befolkningsgrupper en växande välfärdsrisk, som påverkar studie-, arbets- och funktionsförmågan. Syftet med det riksomfattande programmet för ungdomsarbete och ungdomspolitik 2024–2027 är att förebygga utslagning bland unga och att avhjälpa bristerna i välbefinnandet och i den psykiska hälsan. Ministeriet har tillsatt en expertgrupp för att utreda vilka faktorer som ligger bakom de ungas försämrade framtidstro och utarbeta rekommendationer för att förbättra situationen.

Efter reformen av ämbetsverksstrukturen inom statens bildningsförvaltning finns det från och med den 1 januari 2026 fem ämbetsverk i stället för tio. Reformen förtydligar ämbetsverksstrukturen inom förvaltningsområdet, minskar överlappande förvaltning och stärker den effektiva styrningen av ämbetsverken.

Undervisnings- och kulturministeriet har identifierat betydande risker i anslutning till ministeriets verksamhet 2025. Riskernas allvarlighetsgrad har bedömts i förhållande till deras sannolikhet och allvar. Förenhetligandet av riskhanteringsarbetet har fortsatt i enlighet med finansministeriets anvisningar. Framför allt har metoderna för att hantera identifierade risker utökats.

Tabell 19. Centrala risker inom ansvarsområdet.

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvarlighetsgrad (sannolikhet/konsekvens)
Kompetensbasens konkurrenskraft och de grundläggande färdigheterna försämras.	<p>Det tar längre för de unga att etablera sig i samhället.</p> <p>Det blir svårare för nyutexaminerade att få arbete.</p> <p>Matchningsproblemen med arbetskraften ökar.</p> <p>Företagens FoU-verksamhet utvidgas inte så att den kan stödja samhällsekonomins tillväxt.</p> <p>Den demokratiska och ekonomiska utvecklingen försämras.</p>	<p>Förslag till att stärka lärresultaten (flera åtgärder).</p> <p>Åtgärdsprogram för att främja en högre utbildningsnivå och smidigare studievägar inom den högre utbildningen.</p> <p>Reform av stödet för lärande.</p> <p>Finansiering av studier (bland annat större antal nybörjarplatser och studiesedel för öppna högskolestudier).</p> <p>Tätare samarbete mellan olika aktörer.</p>	Ganska sannolik / allvarlig
Obalanserad befolkningsutveckling.	<p>Antalet elever inom den grundläggande utbildningen minskar.</p> <p>Skillnaderna och spänningarna mellan regionerna ökar.</p> <p>Styrsystemet fungerar inte i den differentierade regionutvecklingen.</p> <p>Det blir nödvändigt att anpassa utbildningssystemet.</p>	<p>Stödja möjligheterna att förena studier och familjeliv.</p> <p>Öka utbudet av digitala studier.</p> <p>Utbildningsrelaterad invandring.</p> <p>Utbildningsanordnarnas prognostiseringsarbete.</p>	Ganska sannolik / måttlig

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvarlighetsgrad (sannolikhet/konsekvens)
Polariserad välfärd	<p>Svårigheterna att hantera vardagen och livsbalansen kumuleras.</p> <p>De ungas tillgång till rehabiliteringstjänster försämras.</p> <p>Den fysiska funktionsförmågan hos barn och unga är svag.</p> <p>Utsiktslöshet och försämrade framtidstro råder bland de unga.</p> <p>Riskerna i anslutning till de ungas livshantering ökar.</p>	<p>Anvisa anslag till ungdomsarbetet i skolorna.</p> <p>Utöka samarbetet över sektorsgränserna.</p> <p>Erbjuda tidigt stöd.</p> <p>Framställa förslag till stöd för de ungas välfärd.</p>	Ganska sannolik / måttlig

7.2 Förvaltningsområdets resultatutveckling

7.2.1 Bedömning av utvecklingen av de samhällliga effekterna

De samhällliga effektmålen inom undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde bygger på faktorer såsom utbildningsnivå, kunnande och rörlighet bland hela befolkningen, vilka förändras mycket långsamt, med långvariga konsekvenser. Av denna anledning använder man sig också av information som samlas in mer sällan, bland annat om de grundläggande färdigheterna hos vuxna. Dessa mål kompletteras av mål som justeras med något tätare mellanrum, dock inte ofta, och som gäller bland annat kunskapsnivån i PISA-undersökningen eller andelen högutbildade bland 25–34-åringar.

Effektmål 1: Hela befolkningens utbildnings- och kunskapsnivå stiger och främjar sysselsättningen, välfärden och förnyelsen av ekonomin

Centrala mål under regeringsperioden är att höja utbildningsnivån och hela befolkningens kompetensnivå och att öka välbefinnandet bland studerande. Kunskapsnivån hos barn och unga har stärkts genom att undervisningen i de grundläggande färdigheterna inom den grundläggande utbildningen har utökats, lagstiftningen om stöd för den grundläggande utbildningen har reformerats och nivån på den behovsbaserade finansieringen har etablerats inom småbarnspedagogiken, förskoleundervisningen och den grundläggande utbildningen. En arbetsgrupp har tillsatts med uppgiften att skapa en gemensam uppfattning om vilka faktorer som har inverkat på de försämrade lärresultaten inom den grundläggande utbildningen och att utarbeta ett förslag på utvecklingsbehov och åtgärder för att vända kurvan för lärresultaten uppåt.

Utvecklingen av utbildningsnivån hos befolkningen i arbetsför ålder följs upp [med hjälp av Statistikcentralens indikator för utbildningsnivån](#), som på befolkningsnivå mäter den genomsnittliga längden på utbildningen efter grundskolan. Målet är att indikatorn för utbildningsnivån hos 25–64-åringar stiger med i genomsnitt minst 5 poäng per år under perioden 2020–2040. Faktorer som bidrar till att indikatorn för utbildningsnivån stiger är att antalet vuxna som endast gått grundskolan minskar och att högskoleutbildningen utvidgas.

I den internationella undersökningen av vuxnas färdigheter, PIAAC (Programme for the International Assessment of Adult Competencies), följs befolkningens kompetensnivå i fråga om läs- och räknefärdigheterna hos 16–65-åringar och 25–34-åringar. De fastställda målen för kompetensnivån uppnåddes i PIAAC-undersökningen 2023, om än det råder en viss osäkerhet kring tolkningen av resultaten, eftersom uppgifterna om trenderna i fråga om PIAAC-resultaten verkar vara osäkra och de observerade trenderna i många länder avviker från de andra trenderna som observerats i undersökningen. Finland hör till de länder där avvikelserna är exceptionellt stora.

Tabell 20. Uppföljningsuppgifter om befolkningens utbildnings- och kompetensnivå

	Utfall	Målnivå för utfallsåret
läskunnighet 25–34 år	311 (2023)	309
räknefärdighet 25–34 år	305 (2023)	303
läskunnighet 16–65 år	296 (2023)	288
räknefärdighet 16–65 år	294 (2023)	282
Indikatorn för utbildningsnivån hos 25–64-åringar	452 (2024)	463 (2024)

Målet har varit att kompetensnivån i PIAAC-undersökningen ska vara högre 2023 än vad den var 2012. I fråga om indikatorn för utbildningsnivån har målet varit att indikatorvärdet ska stiga över 5 poäng per år 2020–2040.

Målet är att andelen personer med högskoleutbildning inom åldersgruppen 25–34 år ska ligga så nära 50 procent som möjligt före 2030. Enligt 2024 års statistik är andelen unga vuxna som avlagt högskoleexamen 39,0 procent, medan genomsnittet i OECD-länderna är 48,4 procent. I enlighet med besluten vid ramförhandlingarna 2024 har man berett ett åtgärdsprogram som ska leda till en högre utbildningsnivå och smidigare utbildningsvägar. Som en del av åtgärdsprogrammet har en proposition med förslag till en regel om endast en studierätt vid högskola överlämnats till riksdagen (RP 191/2025 rd), och vid ministeriet bereds en lagstiftning som möjliggör högskoleexamen vid en öppen högskola. Genom dessa åtgärder förbättras högskoleutbildningens resultatutveckling och effektivitet, i och med att utbildningsresurserna effektivare riktas till utbildning som höjer utbildningsnivån, och antagningskapacitet frigörs för dem som söker sin första studieplats vid en högskola. Varje år går drygt 25 procent (cirka 16 300) av studieplatserna (under den första cykeln) vid högskolorna till studerande som redan har antingen en studieplats vid en högskola eller en eller flera andra högskoleexamina på samma nivå.

Kunskapsnivån hos elever i grundskoleålder bevakas bland annat med hjälp av OECD:s PISA-undersökning (Programme for International Students Assessment) samt IEA:s (International Association for the Evaluation of Educational Achievement) undersökning av läsförmåga, PIRLS (Progress in International Reading Literacy Study), och undersökningen om trender inom matematik och naturvetenskap, TIMSS, (Trends in International Mathematics and Science Study). Nationellt bevakas utvecklingen av kunskapsnivån med hjälp av de bedömningar av lärresultat som genomförs av det nationella centret för utbildningsutvärdering KARVI. Alla ovan nämnda bedömningar visar att lärresultaten för barn i grundskoleålder har sjunkit.

I enlighet med regeringsprogrammet inleddes också arbetet med att genomföra kunskapsgarantin. Med kunskapsgaranti avses att en minimikunskapsnivå fastställs och att denna ska ha uppnåtts när eleven i grundskolan går vidare från en klass till följande. Genomförandet av kunskapsgarantin har inletts genom en precisering av lagen om grundläggande utbildning när det gäller bedömningen av eleverna och deras framsteg i studierna.

En arbetsgrupp analyserar utmaningarna med befolkningsutvecklingen när det gäller att ordna den grundläggande utbildningen, och det bereds en proposition om hur de nuvarande och framtida utmaningarna med befolkningsutvecklingen ska bemötas vid ordnandet av den grundläggande utbildningen. Arbetsgruppen bereder en strategi över hur ordnandet av den grundläggande utbildningen kan utvecklas. Syftet är att se till att tillgodoseendet av barnens rättigheter stärkts trots att antalet barn inom den grundläggande utbildningen minskar. Arbetsgruppen offentliggjorde [sin slutrapport](#) i mars 2026 (på finska, referat på svenska).

Barns och ungas välbefinnande har främjats i enlighet med regeringsprogrammet genom att en arbetsgrupp har utarbetat en referensram för samarbetet mellan skolor, kommuner, den tredje sektorn och församlingarna.

I början av augusti 2025 infördes en regel om att andra studerande än de som har vårdnaden om ett barn inte längre får allmänt bostadsbidrag, utan i stället studiestödets bostadstillägg. Dessutom avgränsades rätten till stöd för skolresor till att endast omfatta studerande som har rätt till avgiftsfri utbildning. Måltidsstödet för högskolestuderande höjdes från 2,55 euro till 2,80 euro, och därmed blev det möjligt att höja priserna på studentmåltider. Beredningen av totalreformen av studiestödet har fortsatt. Syftet är att på ett kostnadsneutralt sätt i första hand möjliggöra studier på heltid, trygga försörjningen under studietiden, stärka de sporrande elementen i studiestödet och stödja slutförandet av studierna inom målsatt tid. Genom reformen stärks också de mest utsatta studerandenas ställning, samtidigt som skuldsättningen bland minderåriga minskas och situationen för studerande med familj tryggas.

Effektmål 2: Utbildningsutbudet överensstämmer med behovet av ny arbetskraft och servicestrukturen inom ansvarsområdet överensstämmer med befolkningsutvecklingen

Det finns brister i hur väl utbildningsutbudet överensstämmer med behovet av arbetskraft på arbetsmarknaden, och dessa ska avhjälpas genom nya politiska åtgärder. Överensstämmelsen mellan utbildningsutbudet och arbetslivets behov följs upp på basis av nyutexaminerades sysselsättning och övergång till fortsatta studier inom yrkesmässigt differentierad utbildning. Målet är att mer än 85 procent av dem som utexaminerats inom alla utbildningsområden vid alla läroanstalter ett år efter utexamineringen ska vara sysselsatta eller ha övergått till fortsatta studier. Eftersom det finns stora skillnader mellan utbildningsnivåerna när det gäller andelen utexaminerade som blivit sysselsatta eller övergått till fortsatta studier är målnivån på kort sikt att det ovannämnda målet ska uppnås vid läroanstalterna till 50 procent i fråga om dem som avlagt yrkesinriktad grundexamen, till 75 procent i fråga om dem som avlagt yrkeshögskoleexamen och till 85 procent i fråga om dem som avlagt högre högskoleexamen.

Den fastställda målnivån uppnås relativt väl inom högskoleutbildningen; 68,5 procent av dem som avlagt högre högskoleexamen och 69,3 procent av dem som avlagt yrkeshögskoleexamen har avlagt sin examen inom en bransch och vid en läroanstalt, där målnivån uppfylls. Inom den grundläggande yrkesutbildningen har 23,8 procent av studerandena avlagt sin examen vid en läroanstalt som når upp till målnivån.

Inom alla utbildningsnivåer har skillnaderna i sysselsättning mellan olika utbildningsområden varit stora och bestående. Skillnaderna inom utbildningsområdena har på alla utbildningsnivåer varit små när det gäller sysselsättningsnivån bland nyutexaminerade. Sysselsättningskillnaderna mellan de olika utbildningsområdena kan inte förklaras med studerandenas tidigare kompetensnivå. Med andra ord tyder skillnaderna på brister i överensstämmelsen mellan utbildningsutbudet och behovet av arbetskraft på arbetsmarknaden.

Tabell 21. Uppföljningsuppgifter om sysselsättningen bland nytexaminerade och deras tendens att övergå till fortsatta studier

	Utfall (2023)	Målnivå för utfallsåret
yrkesinriktad grundexamen	23,8 %	50 %
yrkeshögskole examen	69,3 %	75 %
högre högskoleexamen	68,5 %	85 %

Mål: mer än 85 procent av dem som utexaminerats inom alla utbildningsområden vid alla läroanstalter ska ett år efter utexamineringen vara sysselsatta eller ha övergått till fortsatta studier. Indikatorn beskriver den andel av de utexaminerade som uppfyller målet. (Utfallet omfattar alla som övergått till att studera, inte bara dem som övergått till fortsatta studier, vilket leder till en överskattning av måluppfyllelsen särskilt inom den grundläggande yrkesutbildningen.)

Effekt mål 3: Nivån på forskningen och forskningens genomslag förbättras och förutsättningarna för forsknings-, innovations- och utvecklingsverksamhet stärks

Regeringen har som central föresats att öka forsknings- och utvecklingsverksamhetens omfattning och ambitionsnivå allteftersom den finansiering som finns att tillgå för forskning ökar i enlighet med FoU-finansieringslagen. De offentliga och privata utgifterna för FoU-verksamhet ökar. År 2024 var de sammanlagda utgifterna för FoU-verksamhet 3,22 procent av bruttonationalprodukten. År 2025 beräknas dessa utgifter uppgå till 3,29 procent.

Den vetenskapliga nivån på och genomslaget för vetenskaplig forskning som finansieras med offentlig FoU-finansiering ligger på hög nivå. Forskningens nivå och genomslag mäts med ett Top 10-index (Web of Science), som granskar den relativa andelen av alla publikationer i fråga om publikationer som hör till de 10 procent av publikationerna som det hänvisas till mest. Under den senaste tiden har ambitionen på internationell nivå varit att införa andra utvärderingsförfaranden som beskriver forskningens kvalitet vid sidan av eller i stället för publikationsindikatorerna.

Jämförelsen mellan länderna har normaliserats enligt vetenskapsområde så att det globala genomsnittet inom vetenskapsområdet är 1. Målet är att TOP 10-indexet för forskning i Finland inte ska försämrats. Färska uppgifter visar att målet inte har uppnåtts och att värdet på Top 10-index på kvartalsnivå håller på att sjunka till samma nivå som under den senare hälften av 1990-talet, vilket i första hand tyder på att särskilt den kinesiska forskningen har stärkts kraftigt under de senaste åren.

Tabell 22. Uppföljningsuppgifter om nivån på forskningen och forskningens genomslag

Utfall	Målnivå
1,09 (2019–2022)	1,14 (2016–2019 uppnådd nivå)

Mål: top 10-indexet är kvar på den tidigare nivån, glidande medelvärde för 4 år

Effektmål 4: Konst och kultur skapas, produceras och utnyttjas mångsidigt och kulturarvets mångfald skyddas

Konstens och kulturens andel av den kulturbaserade ekonomiska tillväxten mäts i fråga om förvaltningens effektmål med kultursektorernas andel av förädlingsvärdet enligt satelliträkenskaperna för kultur. Målet är att kultursektorernas andel av förädlingsvärdet ska överstiga 2008 års nivå (3,6 procent av bruttonationalprodukten). År 2023 ökade kultursektorernas andel av bruttonationalprodukten något från året innan, men den nådde fortfarande inte upp till målnivån, som bygger på 2008 års nivå.

Tabell 23. Kultursektorernas andel av bruttonationalprodukten

Utfall	Målnivå för utfallsåret
3,2 % (2023)	3,6 %

Mål: överstiger 2008 års nivå

Konsten och kulturen är starkt förknippade med yttrandefriheten. I Finland begränsas inte den konstnärliga friheten, men den internationella utvecklingen är oroväckande: inskränkningar i den konstnärliga friheten har blivit ett allt vanligare fenomen i totalitära länder. I Finland är detta hot mer indirekt, men ändå allvarligt, om det leder till att konstens betydelse när det gäller att bygga upp samhällets värdegrund fördunklas.

Det finns emellertid goda förutsättningar i Finland för att främja konsten, kulturen och kulturarvet på ett mångsidigt sätt. I samband med riksdagsbehandlingen av (den kulturpolitiska redogörelsen 2024 (SRR 8/2024 rd) fördes en kulturpolitisk diskussion av aldrig tidigare skådad omfattning. Riksdagens ställningstagande (RSK 31/2025 rd) innehåller många prioriteringar som gäller kultursektorn. Riksdagen

lyfte fram följande prioriteringsområden: stödja näringsverksamhet och tillväxt inom de kreativa sektorerna, förbättra den regionala tillgången på och tillgängligheten för konst- och kulturtjänster, främja upphovsrätten och kulturaktörernas försörjning, bevara det nationella kulturarvet som en del av samhällets kriställighet, stärka barns och ungas kulturella delaktighet samt utnyttja kulturtjänster för att främja hälsa och välfärd, förebygga marginalisering och förbättra den kulturella tillgängligheten. Kulturaktörerna har förändrat och skurit ned sin verksamhet och slagit samman resurser för att uppnå gemensamma mål ([Katsaus taiteen ja kulttuurin vapaan kentän rahoitusleikkauksiin ja niiden alueelliseen kohdentumiseen](#), på finska).

Vid sidan av den kulturpolitiska redogörelsen har det också beretts en [tillväxtstrategi för kreativ ekonomi](#) (på finska, referat på svenska). Kulturen och de kreativa sektorerna börjar få en allt mer strategisk ställning i arbetet med Finlandsbilden, exportfrämjande verksamhet och innovationspolitik. Det beror i synnerhet på att kulturen och de kreativa sektorerna är kopplade till stora nationella mål såsom att locka investeringar och experter samt att stärka kriställigheten och den ekonomiska tillväxten.

Till stöd för genomförandet av [statsrådets principbeslut om kulturarvsstrategin](#), som antogs 2023, öppnades i slutet av 2025 en ny [webbplats](#). Webbplatsen konkretiserar visionen och målen för kulturarvsstrategin: kulturarvet fungerar som en bro människor emellan och erbjuder lösningar för en hållbar framtid.

Effektmål 5: Den aktiva livsstilen stärks

Den fysiskt aktiva livsstilen följs upp i form av andelen vuxna som följer motionsrekommendationen. Följande datainsamling för undersökningen KunnonKartta, som med fyra års intervall kartlägger konditionen bland 20–69-åringar, genomförs i slutet av 2025 och under våren 2026. Målet är att antalet personer som följer motionsrekommendationen ska öka så att hälften av de vuxna följer rekommendationen.

Tabell 24. Antalet personer som följer motionsrekommendationen

Utfall	Målnivå för utfallsåret
26 % (2021–2022)	50 %

Mål: hälften av de vuxna (i åldern 20–69 år) följer motionsrekommendationen

En fysiskt aktiv livsstil hos befolkningen främjades genom de åtgärder inom ramen för det förvaltningsövergripande programmet Finland i rörelse som fastslogs i regeringsprogrammet. Från programmet Finland i rörelse anvisades 2025 anslag för rörelsefrämjande åtgärder inom sex ministeriers förvaltningsområden. En [halvtidsöversikt](#) om programmet publicerades i mars 2025. I översikten konstaterades att tre av de 35 åtgärderna i programmet Finland i rörelse har slutförts, 31 pågår och en genomförs inte.

Som en del av åtgärderna i programmet Finland i rörelse godkändes 2025 en ändring av lagen om grundläggande utbildning (RP 212/2024 rd), där en fysiskt aktiv livsstil fogades till målen för förskoleundervisningen och den grundläggande utbildningen. Utbildningsstyrelsen beredde uppdateringar av läroplanerna för förskoleundervisningen och den grundläggande utbildningen, där främjandet av en fysiskt aktiv livsstil fördes fram som en starkare del av verksamhetskulturen. År 2025 beviljades understöd för verksamhet inom ramen för programmet Skolan i rörelse inom den grundläggande utbildningen och för motionsrådgivning i anslutning till Move!-processen, i syfte att öka den fysiska aktiviteten under skoldagar och stödja elevernas fysiska funktionsförmåga. Kommunerna beviljades också understöd för att utveckla säkerheten under skolresor och fysiskt aktiva skolresor. Dessutom beviljades understöd för främjande av en fysiskt aktiv verksamhetskultur vid högskolorna och utveckling av motionsrådgivningstjänster för personer i olika åldrar i kommunerna.

Under berättelseåret stärktes tillämpningen av motion, idrott och kost som verktyg inom välfärdsområdena, och understöd beviljades för regionala åtgärder för främjande av hälsa och välfärd. Vidare inleddes en helhet av åtgärder som syftar till att stärka den fysiska aktivitetens roll som en central del av arbetet med att utveckla arbetsförmågan och arbetslivet. Under berättelseåret genomfördes pilotförsök för att integrera främjandet av motion och funktionsförmåga i uppbådsverksamheten, och dessutom bereddes en utvidgning av åtgärderna till riksomfattande nivå. Kommunikationsinsatserna för att uppmuntra till vardagsmotion under temat Lägg till rörelse fortsatte. Under berättelseåret utarbetades en modell för uppföljning av åtgärdernas resultat och effekter.

Vidare fortsatte arbetet med att utvidga I rörelse-helheten (Familjen i rörelse, Småbarnspedagogiken i rörelse, Skolan i rörelse, Studier i rörelse, Vuxna i rörelse och Äldre i rörelse), som främjar en fysiskt aktiv livsstil inom olika åldersgrupper. I åtgärdshelheten I rörelse genomfördes flera åtgärder i programmet Finland i rörelse.

Uppnående av målen för hållbar utveckling

Bildningsförvaltningen har en central betydelse när det gäller att främja hållbar utveckling. Politikhelheterna Ett kunnigt Finland, Finland i Rörelse och arbetet med att främja ungas välbefinnande, som anges i regeringsprogrammet, har framskridit på det sätt som beskrivs i avsnitten 2.5 och 2.11 i berättelsedelen. Dessa helheter utgör en viktig del av främjandet av en hållbar utveckling i samhället.

I [framtidensarbetet inom grundskolan](#) fortsatte under 2025 beredningen av en framtidsvision för grundskolan. Förutom att säkerställa relevant kompetens och grundläggande färdigheter och ta hänsyn till den tekniska utvecklingen är det i framtiden också viktigt att ge akt på den ekologiska och sociala hållbarheten. Som en del av visionsarbetet anordnades flera inkluderande evenemang och temadiskussioner om hur vi kan bygga en mer hållbar framtid via grundskolan.

Utbildningsstyrelsen gjorde en utredning om nuläget gällande hållbar utveckling vid läroanstalterna för fritt bildningsarbete ([UBS 2025:8](#)) där man identifierade många viktiga utvecklingsobjekt för att ytterligare stärka arbetet för hållbar utveckling både vid läroanstalterna och inom statsförvaltningen.

Högskolorna har förbundit sig till Agenda 2030-målen och är motiverade att främja hållbar utveckling i all sin verksamhet. I avtalsförhandlingarna med högskolorna inför perioden [2025–2028](#) kom man överens om att högskolornas verksamhet bidrar till att lösa samhällsliga utmaningar, till en hållbar utveckling och till den gröna och den digitala omställningen. Samtidigt strävar högskolorna efter att vara klimatneutrala före 2030. Lärarna har en viktig roll när det gäller att stärka hållbarhetskompetensen. I mars 2025 publicerade det nationella lärarutbildningsforumet en vision för den finländska lärarutbildningen, [Lärarutbildning 2050](#), som innefattar många olika hållbarhetsaspekter.

Finland valdes för perioden 2026–2027 tillsammans med Europeiska kommissionen och Italien för att representera Europa och Nordamerika i den globala styrgruppen för SDG4 (högklassig utbildning), som är underställd FN:s organisation för utbildning, vetenskap och kultur Unesco ([SDG4 High-Level Steering Committee](#)). Under verksamhetsåret inleddes [genomförandet](#) av statsrådets kulturpolitiska redogörelse, som bland annat strävar efter att stärka de kulturella och kreativa sektorernas förmåga att främja hållbarhetsomställningen.

Undervisnings- och kulturministeriet utvärderade de idrottsfrämjande organisationernas samhällsansvarsåtgärder som en del av processen för allmänna bidrag till dessa organisationer. Ansvarskriterierna – god förvaltning, jämställdhet och jämlikhet, en sund och trygg miljö, bekämpning av dopning och tävlingsmanipulation samt miljöansvar – hade 15 procents vikt vid bedömningen av understödsbeloppet.

I ministeriets serie av politikanalyser färdigställdes en analys av den ekologiska hållbarheten i statsunderstöden för byggande av idrottsanläggningar (OKM 2025:3, på finska). Analysen visar bland annat hur man bättre kan beakta de konsekvenser som byggandet av idrottsanläggningar får för miljön och klimatet under anläggningens hela livscykel samt även sådana konsekvenser som faller utanför livscykelberäkningen. Ekologisk hållbarhet har också beaktats bland annat på så sätt att digitalisering utnyttjats för att främja bevarandet av kulturarvet och dess användbarhet. Ministeriet följer klimatavtrycket från CSC:s tjänster för långtidsförvaring av kulturarv och forskningsmaterial.

Ministeriet tillsatte en [expertgrupp](#) för att utreda faktorer som undergräver de ungas framtidstro och hitta lösningar på detta. En annan aspekt som utreds är den klimatångest som många unga upplever. Ministeriets samarbetsgrupp för hållbar utveckling anordnade en expertdiskussion om klimatångest hos unga som handlade om hur man lämpligast kan påverka och lösa denna fråga.

De nya ämbetsverken i reformprogrammet Bildningsförvaltningen 2030 var redo att inleda sitt arbete den 1 januari 2026. Ministeriets samarbetsgrupp för hållbar utveckling satte upp som mål att stärka hållbarhetssamarbetet med de nya ämbetsverken.

Uppnående av målen för jämställdhet

Undervisnings- och kulturministeriet genomförde sin reviderade [jämställdhets- och likabehandlingsplan](#) för 2024–2027. Planen innefattar ministeriets strategiska mål och åtgärder med avseende på integrering, myndighetsverksamhet och olika befolkningsgrupper.

Ministeriet offentliggjorde ett utvecklingsprogram som omfattar hela utbildningssystemet, [Utvecklingsprogrammet för likabehandling och jämställdhet inom utbildningen](#). Det stärker kunskapsunderlaget och kompetensen i frågor som gäller likabehandling och jämställdhet samt delaktigheten för barn och unga inom fostran

och utbildning. Programmet stärker bland annat lärarnas och fostrarnas kunskap om likabehandling och jämställdhet och tar fram nya metoder för att minska mobbing inom den grundläggande utbildningen.

Den [arbetsgrupp](#) som tillsatts av undervisnings- och kulturministeriet för att stärka lärresultaten inom den grundläggande utbildningen tar hänsyn till könsperspektivet och i synnerhet till elever med svagare lärresultat inom den grundläggande utbildningen. Ministeriet utarbetar en framställning till undervisningsministern om behövliga utvecklingsåtgärder utifrån en analys från 2025 av faktorer som bidrar till sämre lärresultat inom den grundläggande utbildningen.

Undervisnings- och kulturministeriet och Utbildningsstyrelsen minskar segregationen inom utbildningssystemet och arbetslivet genom att beakta fenomenet multipel diskriminering bland annat i elevhandledningen, och tillsammans utarbetar de ett åtgärdsprogram för att avhjälpa könssegregation på olika utbildningsstadium som en del av det övergripande programmet för utveckling av likabehandling och jämställdhet i hela utbildningssystemet. Barn och unga i olika åldersklasser nås bäst i grundskolan. I den kulturpolitiska redogörelsen konstateras det att skolan är Finlands största kulturinstitution, där konst- och kulturföstran stärks på ett jämlikt sätt som främjar barns och ungas delaktighet.

Undervisnings- och kulturministeriet förutsätter att de idrottsfrämjande organisationerna i sina ansökningar om allmänna understöd ska presentera uppdaterade jämställdhets- och likabehandlingsplaner som en del av organisationernas samhällsansvarsåtgärder. Planerna ska innehålla en bedömning av nuläget, mål, åtgärder och uppföljning av genomförandet. År 2025 var ett år av omfattande bedömningar, då ansvarskriteriernas vikt vid beviljandet av understöd motsvarade 15 procent av anslaget. Följande gång genomförs motsvarande omfattande bedömningar i fråga om 2029 års understöd. Under åren mellan dessa omfattande bedömningar följer ministeriet upp organisationernas verksamhet, ekonomi och ansvar för att få veta om det skett förändringar i dessa.

Andra centrala åtgärder som undervisnings- och kulturministeriet vidtog under 2025 för att främja jämställdheten inom idrottssektorn var att publicera en [rapport om jämställdheten inom idrott och motion 2025 \(på finska, referat på svenska\)](#) samt att bevilja specialunderstöd för projekt som främjar jämställdhet och likabehandling inom idrottsföreningarna.

Undervisnings- och kulturministeriet följer upp främjandet av jämställdheten inom riksomfattande ungdomsorganisationer som får allmänt understöd i samband med den årliga bedömningen av deras verksamhet. Främjandet av jämställdhet och

likabehandling ges vid bedömningen, och därmed även vid beviljandet av understöd, en vikt på 1/6 av understödsbeloppet. Organisationerna tillämpar varierande åtgärder för att övervaka jämställdheten och likabehandlingen i sin verksamhet samt för att förebygga och ingripa i situationer som strider mot principerna om jämställdhet och likabehandling. Allmänt taget kan man notera en försiktig positiv utveckling.

Undervisnings- och kulturministeriet förutsätter att sammanslutningar inom konst och kultur som ansöker om understöd ska uppge åtgärder som beskriver verksamhetens ansvarsfulla karaktär. Uppgifterna om verksamhetens ansvarsfulla karaktär beaktas i den samlade prövningen innan beslutet om understöd fattas. I ansökan ska sammanslutningen beskriva genom vilka åtgärder den i sin verksamhet främjar jämställdhet och likabehandling, kulturell mångfald samt respekt för de skillnader som hör till människans identitet. Dessutom förutsätts att gemenskapen aktivt arbetar för att förebygga diskriminering i sin verksamhet och utvecklar sin verksamhet så att den är så tillgänglig och öppen som möjligt för alla befolknings- och minoritetsgrupper.

7.2.2 Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet

Ansvarsområdet undervisning och kultur omfattar alla åldersgrupper, och förvaltningsområdets offentliga finansieringsandel uppgår till cirka 17 miljarder euro per år. Inom ansvarsområdet främjades samhällets bildningsgrund genom åtgärder inom småbarnspedagogik, utbildning, vetenskap, konst och kultur, idrott och ungdomsarbete så att den sociala jämlikheten, förtroendet, öppenheten och stabiliteten stärktes.

Syftet med de viktigaste insatserna inom ansvarsområdet var att främja bättre lärresultat och en stigande utbildningsnivå samt att stärka de grundläggande färdigheterna. Särskilda åtgärder inriktades på att stärka de grundläggande färdigheterna hos elever med invandrarbakgrund inom den grundläggande utbildningen. Vidare säkerställdes genom satsningar på utbildning på andra och tredje stadiet att utbildningen bättre motsvarar arbetslivets behov, och matchningsproblemen minskade.

Målen för ansvarsområdet är av sådan karaktär att de uppnås på lång sikt, men måluppfyllelsen främjas genom årliga åtgärder. Under berättelseåret främjades överensstämmelsen mellan utbildningsutbudet och arbetslivets behov samt en högre kompetens- och utbildningsnivå bland befolkningen. Nivån på forskningen

och forskningens genomslag främjades genom att lagstiftningen om FoU-verksamhet började verkställas enligt parlamentariska riktlinjer, och tilläggsfinansieringen för detta utökades.

Tillväxtstrategin för kreativ ekonomi blev klar sommaren 2025 och genomförandeplanen för den kulturpolitiska redogörelsen i slutet av året. I genomförandet av strategin och den kulturpolitiska redogörelsen söker man lösningar för ett bredare samarbete i fråga om såväl verksamheten och finansieringen, exempelvis tillväxtavtal som styrs av näringslivet. Inom kulturpolitiken har man satsat på att öka samsynsstrukturerna för att stärka kulturens välfärdseffekter i hela Finland. Samsynsstrukturerna mellan kulturaktörerna och kommunerna har stärkts (se tjänsten [TEAviisari](#) för mer information). Kommunerna har främjat kommuninvånarnas möjligheter att delta i kultur, bland annat genom att föra kulturtjänster till förorter och byar, planera kulturaktiviteter tillsammans med invånarna på olika orter i kommunen och anordna invånarforum och diskussionsmöten.

Utgifterna för studiepenning och bostadstillägg ökade och måltidsstödet för högskolestuderande höjdes. Beredningen av totalreformen av studiestödet fortsatte i enlighet med de mål som regeringen har satt upp.

En fysiskt aktiv livsstil främjades genom att programmet Finland i rörelse genomfördes med hjälp av en tilläggsfinansiering enligt regeringsprogrammet som riktades till verksamhet inom programmet Skolan i rörelse och programmet Studier i rörelse för högskolorna, MOVE!-motionsrådgivning, motionsrådgivning för olika åldersgrupper, tillämpad motion samt projekt där man utvecklar en hobbystig som leder barn och unga att utöva motionshobbyer utifrån Finlandsmodellen. Konceptet I rörelse fortsatte att utvidgas och etableras inom flera ålders- och befolkningsgrupper i syfte att öka den fysiska aktiviteten bland hela befolkningen.

Kompetenscentrumen inom ungdomsområdet utvecklade ungdomsarbetet vid skolor och läroanstalter, främjade likabehandlingskompetensen i ungdomsarbetet och stärkte kunskapsunderlaget och den kunskapsbaserade ledningen. Stöden för ungdomsarbete vid skolor och läroanstalter och för Finlandsmodellen för hobbyverksamhet utökades.

Framstegen i förvaltningsområdets produktivetsprogram

Under den innevarande regeringsperioden har det beslutats om produktivetsåtgärder och omkostnadsbesparingar inom undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde enligt tabellen nedan upp till ett belopp på totalt 36,3 miljoner euro. Åtgärderna fastställdes i samband med beredningen av regeringsprogrammet och de planer för de offentliga finanserna som utarbetades under våren 2024 och 2025.

Tabell 25. Produktivetsbesparingar/omkostnadsbesparingar, miljoner euro

	2024	2025	2026	2027
Produktivetsprogram-/omkostnadsbesparingar	0	-29,8	-30,0	-36,3

Produktivetsåtgärderna och omkostnadsbesparingarna har genomförts så att verksamheten vid ämbetsverken inom förvaltningsområdet och ministeriet har effektiviserats, vissa uppgiftshelheter har slopats och inkomsterna har utökats. En del produktivetsåtgärder har gått ut på att avskaffa understöd av omkostnadstyp.

De fastställda åtgärderna ingår i statsbudgeterna för 2025 och 2026, och de senaste åtgärderna ingår i det förslag som undervisnings- och kulturministeriet i januari 2026 lade fram för finansministeriet för planen för de offentliga finanserna 2027–2030.

Sammanlagt har produktivetsåtgärder för omkring 10 miljoner euro riktats till ämbetsverkens och ministeriets omkostnader. Orsaken till att åtgärderna huvudsakligen inriktas på utgifter utanför de grundläggande omkostnaderna är att ämbetsverkens utgiftsnivå är omkring 6–8 miljoner euro högre än ramnivån. Dessutom har man strävat efter att rikta produktivetsåtgärderna på ett sådant sätt att ämbetsverkens förutsättningar att utföra sina lagstadgade uppgifter inte äventyras. Dessutom har man vid fördelningen av sparåtgärderna tagit hänsyn till ämbetsverkens olika ekonomiska utgångspunkter och särdrag.

Ämbetsverkens verksamhet effektiviseras i första hand med hjälp av produktivetspotentialen i den reform av ämbetsverksstrukturen som genomförs i samband med reformen Bildningsförvaltningen 2030. Syftet är framför allt att effektivisera genomförandet av de tjänster som är gemensamma för alla ämbetsverk. Till dessa hör framför allt personal- och ekonomiförvaltningen samt olika tjänster inom informationsförvaltning. I fortsättningen är syftet också att effektivisera bland annat

revisions-, tillsyns- och upphandlingsfunktionerna samt att i allt högre grad koncentrera de tekniska uppgifterna inom ekonomi- och personalförvaltningen till Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning.

När det gäller andra utgifter än grundläggande omkostnader går de viktigaste produktivetsåtgärderna ut på att dra in såväl den separata finansieringen för fortbildning av undervisningspersonalen som vissa statsunderstöd med mindre genomslag inom den grundläggande utbildningen och utbildningen på andra stadiet, inom kultur och konst och inom motion och idrott. Produktivetsåtgärder för att öka inkomsterna har genomförts bland annat inom Utbildningsstyrelsens, Museiverkets och Riksarkivets verksamhet.

Dessutom kommer också den effektiviserade användningen av ämbetsverkens lokaler inom förvaltningsområdet att leda till omkostnadsbesparingar. Detta gäller i första hand den ämbetsverkshelhet som ska koncentreras till det nuvarande Riksarkivets lokaler på Fredsgatan 11. Efter att byggnaden har renoverats kommer den förutom Riksarkivet att inrymma också Utbildningsstyrelsen, inklusive dess fristående enheter, och Finlands Akademi.

Ytterligare uppgifter om resultaten

- [Undervisnings- och kulturministeriets bokslut 2025](#) (referat på svenska) (inklusive Nationella audiovisuella institutet, Tillgänglighetsbiblioteket Celia, Depåbiblioteket och Centret för konstfrämjande)
- [Utbildningsstyrelsens bokslut 2025](#)
- [Riksarkivets bokslut 2025](#)
- [Bokslut för Institutet för de inhemska språken 2025](#)
- [Finlands Akademis bokslut 2025](#)
- [Museiverkets bokslut 2025](#)
- [Förvaltningsnämnden för Sveaborg, verksamhetsberättelse och bokslut 2025](#)

8 Jord- och skogsbruksministeriet

Andel av statsbudgeten

Alla förvaltningsområden har haft tillgång till totalt **96 602 mn €**

Jord- och skogsbruksministeriets andel **2 532 mn €**



Användning av anslag

- Konsumtionsutgifter 297 mn €
- Överföringsutgifter 2 235 mn €
- Investeringsutgifter 0 mn €
- Övriga utgifter 0 mn €



Användningsgrad för anslagen



Användning av förvaltningsområdets anslag, miljoner euro

JSM	Budgetkapitel	2023	2024	2025
30.01	Förvaltning och forskning	154	143	150
30.10	Utveckling av landsbygden	400	382	425
30.20	Jordbruk och livsmedelsekonomi	1 637	1 736	1 721
30.40	Naturresourcekonomi	224	201	191
30.64	Forststyrelsen	8	6	7
30.70	Lantmäteri och registrering av bostadsaktier	62	47	39
30	JSM:s förvaltningsområde totalt	2 485	2 515	2 532

Årsverken

Vid alla förvaltningsområdens ämbetsverk totalt **74 507 årsverken**

• Jord- och skogsbruksministeriet **4 217 årsverken**



Ämbetsverk **3** ST.



- Naturresursinstitutet
- Lantmäteriverket
- Livsmedelsverket

Fonder **2** ST.



- Gårdsbrukets utvecklingsfond Makera
- Interventionsfonden för jordbruket Mira

Bolag **0** ST.



- Inga bolag

Affärsverk **1** ST.



- Forststyrelsen

Nyckeltal för förvaltningsområdet

Bioekonomins andel av nationalekonomin

Avkastning 16 %

Investeringar 11 %

Antalet sysselsatta 11 %

Källa: Naturresursinstitutet (Luke)

8.1 Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet

Det internationellt spända säkerhetsläget har ytterligare understrukt vikten av övergripande säkerhet, beredskap och försörjningsberedskap både i Finland och i hela EU. Geopolitiska faktorer har också en betydande inverkan på användningen av naturresurser och konkurrensen om dem. Inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde har den geopolitiska osäkerheten medfört bland annat en betydande minskning av importen av råvirke och påverkat möjligheterna att exportera träbaserade produkter och därigenom den inhemska virkesmarknaden. I och med att energiberoende blir allt viktigare har ökningen av till exempel solpanelsfält och överföringsledningar för vindkraft påverkat jord- och skogsbruksmarkens areal samt behovet av och efterfrågan på energivirke. Den geopolitiska osäkerheten påverkar också kraftigt jordbruket samt landsbygdens säkerhet och utvecklingsutsikter i vidare bemärkelse.

Det blir allt vanligare med olika former av hybridpåverkan. De identifierade hoten riktar sig i synnerhet mot informationssystem och data. Dessutom har störningar i positioneringssystemen påverkat till exempel insamlingen av geografisk information och driften av jordbruksmaskiner vid östgränsen. Störningarna har påverkat verksamhetsprocesserna vid vissa ämbetsverk.

I juli lade EU-kommissionen fram sitt förslag till flerårig budgetram för 2028–2034. Medlemsländerna ska i fortsättningen upprätta nationella och regionala partnerskapsplaner (NRPP), som bland annat omfattar åtgärder och finansiering för regional utveckling, det vill säga sammanhållningspolitiken, EU:s gemensamma jordbrukspolitik och den gemensamma fiskeripolitiken. Förhandlingarna om budgetramen och behandlingen av förordningarna har inletts i ett osäkert internationellt läge. Förhandlingarnas resultat kan i hög grad påverka verksamheten vid olika ministerier och ämbetsverk, de förfaranden som för närvarande tillämpas samt informationssystemen.

Lönsamheten i den finländska primärproduktionen har försämrats på lång sikt och producentens andel av konsumentpriset på mat har minskat. Däremot har detaljhandeln och delvis även livsmedelsindustrin dragit nytta av internationaliseringen av livsmedelsmarknaden, och de köper råvaror och konsumentprodukter på den konkurrensutsatta internationella marknaden. Globala trender kring mat och matproduktion har nått oss snabbt och skillnaderna i konsumenternas åsikter och vad de är intresserade av fortsätter att öka. Exempel på trender är bland annat inhemsk och närproducerad mat, etiska aspekter och ökad efterfrågan på växtbaserad mat samt olika hälsotrender. Företagen strävar efter att svara på dessa trender i sin marknadsföring.

Koncentrationen av befolkningstillväxten till stora stadsregioner samt den minskande och åldrande befolkningen på landsbygden påverkar försörjningsberedskapen i synnerhet genom de ekonomiska värdekedjor som utgår från primärproduktionen. Som ett parallellt fenomen ökar dock antalet fritidsinvånare och deltidsinvånare på landsbygden och i skärgården, till exempel personer som arbetar på distans. Människor, sammanslutningar och företag är centrala aktörer med tanke på den övergripande säkerheten på landsbygden och i skärgården. Civilsamhälles- och frivilligverksamheten på landsbygden har en betydande roll i Finlands övergripande säkerhet. Den bidrar till att svara på behoven i fråga om bland annat väg-, vattenförsörjnings- och datakommunikationsinfrastruktur, räddningsverksamhet och beredskap, medborgarkontor och äldres hemmaboende.

Till följd av besparingarna i statsfinanserna har man varit tvungen att välja noggrannare vilka kärnfunktioner man ska fokusera på inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde. Prioriteringen av uppgifter kommer att få större betydelse under de kommande åren, och kommunikation och konsekvensbedömningar om detta är väsentligt. Dessutom bör det begrundas hur man även efter anpassningen till besparingarna ska säkerställa branschens funktionsförmåga bland annat när det gäller att förnya informationssystemen.

Reformen av statens regionförvaltning innebar förändringar i organiseringen av uppgifterna inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde. Vid ingången av 2026 inledde tio livskraftscentraler och Tillstånds- och tillsynsverket sin verksamhet. Livskraftscentralerna är starka regionala främjare av landsbygden, jordbruket, fiskerihushållningen och vattenhushållningen inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde. De har goda förutsättningar att effektivt sköta uppgifterna inom ministeriets ansvarsområde. Dessutom överfördes uppgifterna inom miljö- och hälso hälsoskyddet skyddet vid regionförvaltningsverken inom jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde till Livsmedelsverket.

Tabell 26. Centrala risker inom ansvarsområdet

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/konsekvenser)
<p>Risker som äventyrar försörjningsberedskapen, hållbarheten och konkurrenskraften, såsom</p> <ul style="list-style-type: none"> • risker som gäller primärproduktionen och företagets verksamhet • störningar i livsmedelsindustrin och logistiken • störningar i tillgången på • och marknaden för insatsvaror, • eller i vattenförsörjningen • globalisering, klimatförändringar och exceptionella väderfenomen 	<p>Marknadens oförutsägbarhet, företagarnas arbetshälsa, osäkerhet kring huruvida produktionen fortsätter och brist på kompetent arbetskraft hotar primärproduktionens kontinuitet. Störningar inom livsmedelsindustrin och logistiken försvårar hela livsmedelskedjans funktion. Livsmedelstryggheten och försörjningsberedskapen äventyras vid störningar i tillgången på och marknaden för insatsvaror, eller i vattenförsörjningen. Exceptionella väderfenomen försvårar särskilt växtodlingen och försämrar dess lönsamhet. Globaliseringen och klimatförändringarna ökar risken för djursjukdomar och växtskadegörare.</p>	<p>Beredskapen, identifieringen av risker och hållbarheten i primärproduktionen förbättras med hjälp av utbildning, rådgivning och annan informationsförmedling. Investeringar i produktionsutveckling och exempelvis åkrarnas bördighet främjar hållbarheten i produktionen på ett mångsidigt sätt. Åtgärder för bekämpning av djursjukdomar och växtskadegörare samt frö- och plantmaterial som lämpar sig för förhållandena i Finland tryggar livsmedelsförsörjningen, ett hållbart och konkurrenskraftigt livsmedelssystem och människors hälsa.</p>	<p>Relativt osannolik / allvarlig</p>

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/ konsekvenser)
Risker som beror på klimatförändringarna och den försvagade biologiska mångfalden	Utarmningen av den biologiska mångfalden hotar produktionen av ekosystemtjänster. På nationell nivå hänger riskerna samman med att livsmiljöer och arter är hotade. Förlusten av genetisk mångfald kan medföra en risk för att arvs massa som är anpassad till att klimatet förändras går förlorad. Det blir allt vanligare med extrema väderfenomen såsom översvämningar och torka.	Biologisk mångfald främjas genom genomförandet av restaureringsförordningen och handlingsplaner för mångfald. Medvetenheten om konsekvenserna av extrema väderfenomen och störningar i elddistributionen ökas. Varningssystemet för översvämningar och torka samt beredskapen för översvämningrisker och störningar i vattentjänsterna utvecklas. Det genomförs anpassningsplaner för hantering av de risker som klimatförändringen medför och för att främja klimatresiliensen.	Relativt osannolik / allvarlig
Värderingar och attityder som hotar en hållbar utveckling	Synen på livsmedelsproduktion och kost samt hållbar användning och skötsel av förnybara naturresurser har gått isär. Ur näringslivets och intressentgruppernas synvinkel har samordningen av helheterna lett till suboptimering. Beslut kan fattas utan hänsyn till forskningsrön och samhällets helhetsintresse, vilket försvagar den regionala ekonomin, samhällsekonomin och de offentliga finanserna.	En transparent och övergripande konsekvensbedömning i beslutsfattandet. Myndighetskommunikationen bör förtydligas och inriktas utifrån olika gruppers behov. Naturresursanvändningens och naturresursförvaltningens roll som grund för ekonomiskt, socialt och ekologiskt hållbar välfärd lyfts fram starkare. Forskningsdata utnyttjas effektivare vid fastställandet av hållbarhetskriterier till stöd för planeringen och användningen av naturresurser.	Relativt sannolik / allvarlig

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/ konsekvenser)
Informations- och cybersäkerhetsrisker i datalager och digitala system	Problem med användningen av informationssystem och med tillgången till eller tillförlitligheten i datalager kan försvaga förvaltningens funktion och kundernas förtroende för myndigheternas verksamhet och digitala tjänster.	Beredskapen för den förhöjda hotnivån har stärkts genom olika administrativa och tekniska informations-säkerhetsåtgärder. De förvaltningsmässiga åtgärderna omfattar kommunikation, utbildning och andra sätt att öka medvetenheten om phishing- och bedrägeriförsök, samt ständig utveckling av riskhanteringen, identifiering av incidenter och informationsutbyte mellan olika myndigheter, intressentgrupper och tjänsteleverantörer. Inom förvaltningsområdet genomförs också systemspecifika tekniska åtgärder i enlighet med riskbedömningar och resurser i samarbete med tjänsteproducenterna.	Relativt sannolik / allvarlig

Inom ministeriets förvaltningsområde bedömdes som en del av verksamhetsplaneringen de risker som är förknippade med verksamheten och uppnåendet av målen. De centrala riskerna och deras konsekvenser samt riskhanteringsmetoderna var en del av resultatstyrningen. Helhetsituationen i fråga om risker försämrades något. Den geopolitiska osäkerheten och hybridpåverkan ökade riskerna med avseende på den övergripande säkerheten och försörjningsberedskapen, särskilt när det gäller tillgången till insatsvaror, logistiken och jordbrukets funktionssäkerhet. Klimat- och miljöriskerna fortsatte öka på grund av exceptionella väderförhållanden och minskad biologisk mångfald. Hoten mot informations- och cybersäkerheten ökade och risker som har samband med samhällsattityder blev allt mer sannolika. Riskerna inom försörjningsberedskapen var fortsatt allvarliga, men kontrollerade.

8.2 Förvaltningsområdets resultatutveckling

8.2.1 Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga verkningarna inom ansvarsområdet

Effektmål 1: Försörjningsberedskapen i fråga om ett övergripande hållbart livsmedelssystem samt systemets konkurrenskraft och resiliens förbättras

Livsmedelsproduktionen som en del av den övergripande nationella säkerheten och försörjningsberedskapen var fortsatt stabil i Finland, trots att fluktuationerna på insats- och produktmarknaden fortsatte på grund av i synnerhet det osäkra internationella marknadsläget. I enlighet med regeringsprogrammet och Finlands plan för genomförande av EU:s gemensamma jordbrukspolitik 2023–2027 ([CAP-planen](#)) fokuserade åtgärderna och stödinstrumenten inom jordbrukspolitiken på objekt som är viktiga med tanke på försörjningsberedskapen och som syftar till att främja en hållbar och lönsam livsmedelsproduktion. Enligt [utvärderingar av CAP-planen](#) har de direkta stöden och kompensationsersättningarna inom EU:s jordbruksfinansiering varit avgörande för att stärka jordbrukets resiliens, särskilt vid svängningar i marknads- och väderförhållandena. Stöden har fungerat som en stabil och förutsägbar inkomstkälla, som jämnar ut variationen i företagarinkomsterna inom olika produktionsinriktningar. Djurens välfärd har förbättrats till exempel genom att fri grisning har blivit vanligare, nötkreatur betar i större utsträckning och slaktåldern för mjölkkor har stigit. Genomförandet av CAP-planen och de uteslutande nationella åtgärderna inom jordbrukspolitiken har i huvudsak framskridit planenligt.

Under de senaste åren har den genomsnittliga företagarinkomsten från jordbruket varierat kraftigt. År 2022 var företagarinkomsten exceptionellt hög på grund av de höga priserna på växtodlingsprodukter. Enligt Naturresursinstitutet har företagarinkomsten från jordbruket utvecklats svagt sedan 2022. Orsaken är att priserna på växtodlingsprodukter har sjunkit avsevärt. Efter 2022 har insatspriserna blivit kvar på en högre nivå, vilket har lett till att prisförhållandet har varit svagt för växtodlingsgårdar under 2023–2025. Situationen inom husdjurssektorn har utvecklats mer positivt, men den genomsnittliga företagarinkomsten påverkas mest av utvecklingen av företagarinkomsten på växtodlingsgårdar.

Av CAP-planens finansiering riktas 7,6 procent, det vill säga 765,8 miljoner euro, för åren 2023–2027 till att stärka livskraften på landsbygden samt främja och diversifiera företagsverksamheten på landsbygden. Åtgärderna förbättrar också försörjningsberedskapen. Livsmedelssystemets konkurrenskraft stärks till exempel genom investeringar och produktutveckling inom förädlingen av jordbruksprodukter, genom att främja utveckling, användning och ibruktagande av

lönsamhets- och produktivitetshöjande innovationer samt genom att främja odlarnas kompetens och välbefinnande genom utbildnings-, rådgivnings- och informationsförmedlingstjänster.

Den långsiktiga strategin för den finländska livsmedelsproduktionen och tillväxtprogrammet för livsmedelsbranschen som ska öka livsmedelsexporten hör till helheten [Ett hållbart och lönsamt livsmedelssystem](#) i enlighet med regeringsprogrammet. [Den nationella livsmedelsstrategin 2040: Den lyckliga matens land](#) publicerades i december 2025 som resultat av ett omfattande samarbete med intressentgrupper. Inom tillväxtprogrammet för livsmedelsbranschen utvecklades stödstrukturerna och stödtjänsterna för livsmedelsexporten särskilt i samarbete med den företagsorienterade tillväxtplattformen och utrikesministeriet. Dessa åtgärder bidrar till att skapa permanenta strukturer för att ordna internationaliseringstjänster för företag inom livsmedelsbranschen också som en del av Team Finland-verksamheten.

Livsmedelsexporten stärktes och uppgick till 2,4 miljarder euro (2,3 miljarder euro 2024). Jord- och skogsbruksministeriet har anvisat resurser för en attaché för livsmedelsexport till Kina och till Sydkorea, varav den sistnämnda också ansvarar för att främja livsmedelsexporten till Japan. Med hjälp av Livsmedelsverkets expertinsatser öppnades nya exportmarknader i Vietnam, Sydkorea och Marocko för finländska produkter i livsmedelskedjan. Framsteg gjordes med Kina och Japan kring de regionaliseringsvillkor som avtalas för det fall att afrikansk svinpest skulle förekomma.

Under berättelseåret trädde ändringarna (747/2024 och 748/2024) i livsmedelsmarknadslagen (1121/2018) i kraft. Livsmedelsmarknadsombudsmannen har i fortsättningen mer omfattande rätt att få uppgifter av aktörer i livsmedelskedjan för att förbättra och bevaka livsmedelsmarknadens funktion, förhindra praxis som strider mot god affärsed och utreda marknadsförhållandena. Detta gör det lättare att ingripa i observerade missförhållanden på marknaden och förbättra den svagare partens ställning i livsmedelskedjan.

Djursjukdomsläget var fortsatt lugnt. Finland förberedde sig dock på att den nya typ av blåtunga hos idisslare som förekommer i många EU-länder sprider sig till oss, och på Åland vaccinerades idisslare mot sjukdomen. Risken för afrikansk svinpest ökade i och med att situationen i Estland försämrades avsevärt. Beredskapen förbättrades inom ramen för en krisarbetsgrupp med företrädare för intressentgrupper. Vad gäller allvarliga djursjukdomar satsar man på ständig uppföljning av sjukdomsläget, i synnerhet i närområdena, förbättring av beredskapsplanerna, genomförande av uppföljningsprogram, övervakning av import samt utbildning och information om riskerna för olika aktörer.

Den regeringsproposition med förslag till lag om en salmonellaskadefond inom svinsektorn som beretts för att hantera den ekonomiska risk som salmonellaövervakning och salmonellasmittor medför för svingårdar sändes på remiss.

Med stöd av lagen om djurvälstånd, som trädde i kraft den 1 januari 2024, bereddes författningar på lägre nivå om hästars, produktionskaninernas och pälsdjurs välfärd. Statsrådets förordning om hästars välfärd (321/2025) trädde i kraft den 1 januari 2026. Genom förordningen preciseras kraven på hästhållning så att man genom lagstiftning främjar hästarnas möjligheter att tillgodose sina fysiologiska behov och väsentliga beteendemässiga behov.

Den ändring av lagen om vattentjänster (RP 40/2025 rd) som beretts vid jord- och skogsbruksministeriet godkändes och trädde i kraft den 1 januari 2026. Lagändringarna förhindrar privatisering av vattentjänster och tryggar en effektiv vattenförsörjning och försörjningsberedskap när investeringsbehoven ökar. Ändringarna är ett led i den nationella reformen av vattentjänster, vars mål är högklassiga, säkra och klimatmässigt hållbara vattentjänster. I [färdplanen för koldioxidsnåla vattentjänster](#) (på finska, referat på svenska), som färdigställdes under berättelseåret, fastställs som mål att minska växthusgasutsläppen med 30 procent från 2025 års nivå (cirka 0,56 Mt CO₂-ekvivalenter/år) före 2035. Koldioxidsnåla vattentjänster bidrar till uppnåendet av Finlands klimatneutralitetsmål.

Genom programmet Tillväxt och internationalisering av vattenkompetens utökades den internationella affärsverksamheten och tillväxtpotentialen inom vattensektorn. Programmet finansierades genom Europeiska faciliteten för återhämtning och resiliens (RRF) och projekten avslutades före utgången av 2025. I slutet av året inleddes beredningen av programmet för främjande av tillväxt och export inom vattensektorn, som utgör en färdplan för att stärka exporten av finländsk vattenkompetens och lösningar 2026–2030. Den globala vattenmarknadens värde är cirka 600 miljarder euro per år. Värdet på Finlands vattenaffärsverksamhet ökade 2021–2023 från 4,9 miljarder euro till 6,3 miljarder euro (29 procent).

Effekt mål 2: En hållbar naturresursekonomi tryggar försörjningsberedskapen, ersätter icke-förnybara råvaror och energikällor samt främjar välbefinnande från och för naturen

Jord- och skogsbruksministeriet inledde ett omfattande åtgärds paket för att stärka skogstillväxten och kolsänkorna. Åtgärds paketet, som ligger i linje med regeringsprogrammet, stärker på lång sikt skogstillväxten och kolsänkorna samt förbättrar beredskapen för skogsskador och konsekvenser av klimatförändringar. Åtgärds paketet innebär ändringar i lagstiftningen, ekonomisk styrning och utveckling av den samt information och rådgivning till skogsägare och aktörer inom skogsbranschen. Paketet underbygger arbetet med att uppnå målen i klimatlagen och genomföra den nationella skogsstrategin.

En ny [beredskapsplan för skogsskador](#) inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde färdigställdes. Planen, som utarbetats i samarbete mellan jord- och skogsbruksministeriet, Naturresursinstitutet och Finlands skogscentral, styr hela skogssektorns beredskap inför olika skogsskador i ett föränderligt klimat. Finlands skogscentral började i juni observera skogsskador med satellit- och flygbilder. De uppgifter om döda träd som observerats i uppföljningen överförs till tjänsten [MinSkog.fi](#) där skogsägare kan se döda träd som upptäckts i deras egna skogar. Med hjälp av uppgifterna är det möjligt att förhindra att eventuella skogsskador sprids och ingripa i dem redan i ett tidigt skede.

Under berättelseåret slutfördes en samling [projekt för precisionsskogsbruk](#), inom vilka man utvecklade nya metoder för klimatreliant skogsvård som stärker mångfalden. Helheten, som bestod av nio projekt, var en del av Finlands plan för återhämtning och resiliens (RRP) och den finansierades med sammanlagt 8,5 miljoner euro från Europeiska faciliteten för återhämtning och resiliens (RRF).

Målet med handlingsplanen för biologisk mångfald i skogarna i södra Finland (METSÖ) var att genom miljöstöd och naturvårdsprojekt skydda naturobjekt i ekonomiskogarna på en areal av sammanlagt 82 000 hektar åren 2008–2025. Miljöstödsavtal ingicks för cirka 63 200 hektar och naturvårdsarbeten utfördes på cirka 5 800 hektar, det vill säga totalt cirka 69 000 hektar. Programmets mål uppnåddes till 84 procent. En ny verksamhetsperiod för programmet (2026–2040) bereddes i samarbete mellan miljöministeriet och jord- och skogsbruksministeriet. I början av 2025 hade cirka 3,0 miljoner hektar skog skyddats i Finland, vilket motsvarar 13 procent av skogsarealen. I Finland finns totalt 22,9 miljoner hektar skog. Skyddet av skogarna omfattar både lagstadgade skyddsområden och mångfaldsobjekt i ekonomiskogar. Under de senaste tre åren har den skyddade skogsarealen ökat med cirka 38 000 hektar.

Ändringar i jaktlagstiftningen bereddes i fråga om jakt på stora rovdjur. Genom ändringen av jaktlagen möjliggjordes stamvårdande vargjakt i början av 2026. Jord- och skogsbruksministeriet fastställde en uppdaterad förvaltningsplan för björnstammen och beredde en förordning om dispens för stamvårdande jakt. Planen och förordningen syftade till att minska de problem som den växande björnstammen orsakar i synnerhet i områden med tät förekomst. Förvaltningsdomstolen meddelade med anledning av besvär ett verkställighetsförbud för Finlands viltcentrals beslut om stamvårdande björnjakt och upphävde senare besluten, vilket ledde till att stamvårdande björnjakt inte genomfördes 2025.

Inom programmet för återställande av vandringsfiskbestånden (NOUSU) främjades bland annat det nationellt betydande projektet för rivning av vattenkraftsdammen i Pöyrykoski i Siikajoki. Programmet NOUSU är centralt för att restaureringsförordningens mål i fråga om strömmande vatten ska kunna uppnås. Från och med ingången av året blev fritidsfiskare skyldiga att anmäla uppgifter om fångst av vissa hotade fiskarter. Med hjälp av anmälningarna samlas viktig information om fiskbeståndens tillstånd för planering av fisket. Genom anmälningsskyldigheten stöds också planeringen av projekt för återetablerande av vandringsfiskbestånd och uppföljningen av deras effekter i enlighet med regeringsprogrammet.

Effekt mål 3: En diversifierad företagsverksamhet, blomstrande landsbygd och skärgård, multilokalitet och samarbetsnätverk stärker samhället

Åtgärderna för utveckling av landsbygden enligt [CAP-planen](#) bidrar till att diversifiera näringsstrukturen på landsbygden, bygga snabba bredbandsförbindelser och förbättra landsbygdsinvånarnas välfärd. [Leader-verksamheten](#) (lokalt ledd utveckling) uppmuntrar invånarna på landsbygden att utveckla sitt eget område, öka trivseln och skapa arbetsplatser och företag. Dessutom genomför finländska Leader-grupper flest internationella projekt i Europa. Det har lämnats in många ansökningar om projekt- och företagsstöd för landsbygden. Efterfrågan har varit särskilt stor på energi- och miljöinvesteringar inom jordbrukssektorn, investeringar för utveckling av verksamhetsmiljön på landsbygden, samarbetsåtgärder för utveckling av den socioekonomiska strukturen, samarbetsprojekt för Smarta byar, informationsförmedling och rådgivningstjänster. När det gäller areal- och djurstöd har man i huvudsak framskridit planenligt.

Enligt [utvärderingar](#) (på finska) av CAP-planen har en positiv utveckling observerats i bland annat stödda investeringar inom jordbrukssektorn och antalet nyetablerade jordbruk. Det satsades också på vattenhushållningsprojekt på åkrar, djurvälfärd och främjande av miljöns tillstånd genom stödda investeringar. Utvärderingarna innehåller också rekommendationer om hur CAP-planen och nästa politikperiod bör utvecklas.

Åtgärder som motsvarar CAP-planen genomfördes under finansieringsperioden 2014–2022 inom [programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland](#) (landsbygdsprogrammet). Enligt [utvärderingen](#) var effekterna av företagsfinansiering på sysselsättningen betydande och skapade mer än 5 000 nya jobb. Den har också haft en central roll i företagets tillväxt. Även om landsbygdsföretagens andel av det totala antalet företag har minskat något, har andelen små tillväxtföretag legat kvar på cirka 25 procent. Genomförandet av landsbygdsprogrammet avslutades i slutet av 2025. Kumulativa resultat för programperioden fås våren 2026 och publiceras på [landsbygdsprogrammets webbplats](#).

Programmet för främjande av inhemsk fisk och Finlands program för Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden har framskridit i enlighet med målen. Som nya finansieringsformer infördes 2025 så kallade sedelfinansieringsmodeller som syftar till att främja företags småskaliga innovations- och utvecklingsverksamhet, nya fiskares inträde i branschen samt småskaliga projekt för restaurering av vattenmiljön. En långvarig utmaning för branschen har varit svårigheten för företag att få lånefinansiering, och för att lösa den har man utvecklat en lånegarantimodell som tas i bruk 2026.

[Skärgårdsdelegationens](#) nationella program för utveckling av skärgårds- och insjöområdena, [Skärgården som nationell rikedom](#), genomfördes planenligt. Behandlingen av förslaget från arbetsgruppen för revidering av skärgårdslagen (1981/494) ([MMM025:00/2024](#)) till uppdatering av bestämmelserna i skärgårdslagen för att motsvara det rådande läget i omvärlden framskred enligt den övergripande tidsplanen.

Statsrådets [landsbygdspolitiska redogörelse](#) lämnades till riksdagen i januari 2026. Redogörelsen beskriver läget och förändringsfaktorerna i Finlands landsbygdsområden och presenterar en vision fram till 2040 samt mål och rekommendationer för att förnya landsbygdens livskraft. Redogörelsen bereddes i ett förvaltningsövergripande samarbete och i samråd med ett flertal intressentgrupper ([JSM:s publikationer 26/2025](#)). I [remissvaren](#) framhölls vikten av människoorientering, ett platsbaserat tillvägagångssätt samt behovet av information om landsbygden och bedömning av konsekvenserna för landsbygden.

Effektmål 4: Tillförlitliga och brett tillgängliga geodata, fastighetsdata och bostadsdata möjliggör ny affärsverksamhet och tryggar ägandet

Ett viktigt fokusområde för verksamheten inom statens lantmäterisektor var vidareutveckling och styrning av det nya bostadsdatasystemet. Projektet framskred som planerat och bostadsdatasystemet kommer att omfatta tekniska och ekonomiska uppgifter om bostadsaktiebolagen.

Lantmäteriverket behandlade de registreringar av bostadsaktieinnehav som hopat sig från och med slutet av 2023 i samband med den stora volym av bostadsaktiebolags aktieböcker och aktiegrupper som skulle överföras. Lantmäteriverket avgjorde 2025 cirka 370 000 inskrivningsärenden som gällde aktielägenheter, vilket var 18 procent mer än året innan.

Efterfrågan på fastighetsförrättningar och registrering av fastigheter var fortfarande något lägre än genomsnittet till följd av den svaga byggverksamheten. Trots det ökade efterfrågan på informationstjänster för fastighetsuppgifter med 16 procent från året innan och efterfrågan på aktielägenhetsuppgifter ökade med 77 procent. Cirka 600 nya företag tog i bruk gränssnittstjänster för fastighetsuppgifter. Också efterfrågan på tjänster för grundläggande geografisk information ökade jämfört med året innan. Detta visar på en ökad efterfrågan på dessa uppgifter och kan samtidigt förebåda en positiv konjunkturutveckling.

Uppnående av målen för hållbar utveckling

Vid genomförandet av Agenda 2030 för hållbar utveckling främjar jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde livsmedelstryggheten, en hållbar användning av förnybara naturresurser samt en ansvarsfull och totalt sett hållbar bioekonomi och cirkulär ekonomi.

För att förbättra hållbarheten i det finländska jordbruket har man genom åtgärder inom EU:s gemensamma jordbrukspolitik strävat efter att minska utsläppen av näringsämnen och växthusgaser, upprätthålla den biologiska mångfalden, förbättra luftkvaliteten, lindra klimatförändringen och främja anpassningen till den samt upprätthålla en god jordmån.

Utnyttjandet av potentialen i de finländska landsbygds- och skärgårdsområdena för att främja hållbar utveckling förutsätter beboeliga landsbygds- och skärgårdsområden, fungerande infrastruktur och hållbara trafikförbindelser, tillgänglig basservice som lämpar sig för verksamhetsmiljöerna samt miljömässigt rättvisa förfaranden för att säkerställa en hållbar användning av naturresurser. I reformen av skärgårdslagen

har uppmärksamhet ägnats åt förutsättningarna för hållbar utveckling. I kapitlet om lägesbilden i [den landsbygdspolitiska redogörelsen](#) (SRR 12/2025 rd) behandlas den tredubbla krisen ur landsbygdens synvinkel. Nätverksprojektet KERÄ – För hållbara landsbygder och en rättvis omställning (2024–2027), som lyder under Landsbygdspolitiska rådet, har fokuserat på aktuella hållbarhetsfrågor på olika regionala nivåer. Nätverket samordnar och genomför den nationella handlingsmodellen Hållbarhetsveckan, som har lyft fram lokala aktörer och praktiska åtgärder för hållbar utveckling på olika håll i Finland. Nätverket samarbetar med Finlands kommission för hållbar utveckling.

Åtgärderna i CAP-planen har haft önskade effekter på begränsningen av klimatförändringarna. Till exempel investeringsstöden har ökat kapaciteten för förnybar energi och minskat utsläppen inom jordbruket. Rövning av nya åkrar och de betydande växthusgasutsläpp som det genererar har minskat avsevärt. Under den nuvarande CAP-planperioden är det dock inte möjligt eller ändamålsenligt att genomföra alla åtgärder för uppbromsning av eller anpassning till klimatförändringarna, och därför bör det vara möjligt att ta i bruk även andra EU-åtgärder eller nationella åtgärder.

Skärgårdshavsprogrammet fortsatte med fokus på åtgärder som förbättrar cirkulationen av näringsämnen. Åtgärderna finansieras i synnerhet via CAP-planen, Försöksprogrammet för återvinning av näringsämnen och stödet för näringscirkulation. Finansiering från försöksprogrammet har lett till konkreta förändringar inom sektorn för återvinning av näringsämnen. Geografiskt sett fanns största delen av dem som fick finansiering från försöksprogrammet i Södra och Västra Finland samt i Norra Österbotten. De lösningar som utvecklats är dock i huvudsak användbara och duplicerbara oberoende av geografiskt läge. I många projekt utvecklades också lösningar för användning av gödsel från husdjursgårdar och produktion av återvunna gödselmaterial som lämpar sig för Skärgårdshavsprogrammet, som blev ett prioriterat program ([Utredning om effekterna av Försöksprogrammet för återvinning av näringsämnen](#), på finska).

Genomförandet av stödet för näringscirkulation för biogasanläggningar och beredningen av ett teknikneutralt stöd fortsatte. Som en del av genomförandet gjordes en [utredning](#) (på finska) som gav en översikt över nuläget för anläggningar som bearbetar husdjursgödsel och över hur anläggningarna kommer att utvecklas under de närmaste åren. I utredningen granskades också metoder för att göra stödet för näringscirkulation mer effektivt och välfungerande.

I en [utvärdering](#) (på finska) av CAP-planen granskades resurseffektiviteten hos näringsämnen samt cirkulär ekonomi och risker med växtskyddsmedel. Med undantag för glyfosat verkar riskerna med att använda växtskyddsmedel enligt tillgängliga indikatorer ha minskat något jämfört med föregående finansieringsperiod. Cirkulationsindikatorerna för både fosfor och kväve har sjunkit stadigt under 2015–2020, och de steg avsevärt 2021 när priserna på konstgödsel gick upp. Inga gårdsvisa investeringar i biogas hade gjorts vid granskningstidpunkten och antalet investeringar i gödselbehandling hade minskat med 40 procent jämfört med föregående finansieringsperiod.

Som en del av försörjningsberedskapen inom tillväxtpaketet för bioekonomin bereddes åtgärder för tryggheten av tillgången till inhemska växtunderlags- och strömmaterial. I slutet av 2025 inleddes ett [utvecklingsprogram](#) (på finska) för växtunderlags- och ströproduktion. I utlysningen av finansiering prioriteras nya innovationer, servicelösningar och utveckling av logistiken samt relaterade investeringar i fullskalig produktion. Dessutom utarbetades under året i samarbete med intressentgrupper en [strategisk färdplan](#) (på finska) för branschen som publicerades i början av 2026.

Gårdsbruksenheters energiinvesteringar för energiproduktion inriktades särskilt på solpaneler och flisvärmecentraler.

Åtgärderna ur färdplanen för matsvinn har fortsatt i samarbete med miljöministeriet och Naturresursinstitutet.

Kriterierna i tjänsten kriteeripankki.fi för ansvarsfull upphandling uppdaterades i fråga om kriterierna för näringskvalitet. Betydelsen av ansvarsfullhet och kvalitetskrav i livsmedelsupphandlingen samt hållbarhet och beredskap inom den offentliga matförsörjningen har lyfts fram bland annat genom en ny [webbplats för beslutfattare](#) (på finska) och genom diskussioner för att öka andelen inhemska mat i upphandlingar inom den offentliga sektorn.

Ministeriet deltar i genomförandet av Finlands bioekonomiska strategi. Målet med strategin, som sträcker sig till 2035, är att fördubbla bioekonomins mervärde och skapa konkurrenskraftiga lösningar på globala problem. Målet är också att säkerställa ekologisk hållbarhet, social rättvisa och förnyelseförmågan hos förnybara naturresurser samt skapa regenerativ och välfärdsskapande affärsverksamhet. Ministeriet medverkade i uppdateringen av EU:s bioekonomiska strategi, som lades fram i slutet av 2025, för att man i en förändrad omvärld ska kunna identifiera de möjligheter som bioekonomi och förnybara naturresurser erbjuder

att tillhandahålla hållbara lösningar för koldioxidsnålhet och försörjningsberedskap. Potentialen för att öka mervärdet inom skogsbioekonomin utreddes i vetenskapspanelen för skogsbioekonomi.

Uppskattningsvis hälften av finländarnas vattenanvändning sker utanför landets gränser i och med internationell produktion, handel och import. Jord- och skogsbruksministeriet har tillsammans med fyra andra ministerier utarbetat en handlingsplan som stöder målet om att finländska företag ska vara bäst i världen på vattenansvar 2030. Det vattenansvarsarbete som gjorts inom den finländska förvaltningen har rönt internationell uppskattning. Finland främjar stärkandet av hög kompetens inom vattensektorn och tillhandahållandet av lösningar internationellt.

I början av året publicerades den färdplan för avrinningsområdesplanering som jord- och skogsbruksministeriet och miljöministeriet berett tillsammans. Målet med färdplanen är att fastställa principer för avrinningsområdesplanering där målen är flera samt åtgärder för integrerad planering senast 2030. För att stärka beredskapen inför brist på vatten publicerades nationella riktlinjer för hanteringen av riskerna för torka.

Jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområden inom klimatpolitiken omfattar frågor om skog, jordbruk och markanvändning samt samordning av samarbetet på statsrådsnivå inom anpassning till klimatförändringarna.

Ministeriet genomför många program som syftar till att främja den biologiska mångfalden (bland annat METSO, HELMI och NOUSU). I arbetet betonas integrering av den biologiska mångfalden, det vill säga att temat beaktas i all sektorspolitik, som en del av jordbrukspolitiken. För närvarande deltar jord- och skogsbruksministeriet aktivt i utarbetandet av den nationella restaureringsplanen och samordnar beredningen av de mål och åtgärder som ministeriet ansvarar för.

I jord- och skogsbruksministeriets verksamhet är det även i fortsättningen viktigt att främja målen för hållbar utveckling, i synnerhet målen avseende livsmedel, rent vatten, hållbar konsumtion, klimatåtgärder samt livet under vattnet och på land.

Uppnående av målen för jämställdhet

Jord- och skogsbruksministeriet har i sin verksamhet beaktat främjandet av lika-behandling och integreringen av regeringens jämställdhetsperspektiv i lagberedningen, i styrningen av verksamheten och ekonomin samt i andra funktioner som är väsentliga med tanke på jämställdheten. I regel är grunden för beviljande av stöd

ur stödsystemen för den gemensamma jordbrukspolitiken, utvecklingen av landsbygden och naturresursekonomin inte stödets inverkan på jämställdheten. Målet i genomförandet är dock att beakta olika befolkningsgruppers behov.

Utifrån en [utvärdering](#) (på finska, referat på svenska) av främjandet av jämställdhet och jämlikhet inom Programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland (landsbygdsprogrammet) har åtgärderna i programmet haft en positiv inverkan på den regionala jämlikheten på landsbygden. Åtgärderna har haft olika kopplingar till att främja jämställdhet och likabehandling. Projekten (samarbete, utveckling av tjänster och byar, utbildning) och särskilt Leader-verksamheten har på bred front stärkt olika befolkningsgruppers, särskilt ungdomars, deltagande i landsbygdsutvecklingen. Utgångspunkten har i regel varit att alla invånare ska ha nytta av utvecklingsåtgärderna. Effekterna av företagsstöd och investeringar tillföll huvudsakligen stödmottagarna direkt.

8.2.2 Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet

Under berättelseåret utvecklades effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet positivt som helhet, trots att det fortfarande fanns utmaningar i omvärlden på grund av de offentliga finanserna. Insatserna under huvudtiteln minskade med totalt 76,9 miljoner euro till följd av anpassningsåtgärderna inom förvaltningsområdet i enlighet med regeringsprogrammet och ramförhandlingarna 2024. De lagstadgade skyldigheterna minskades inte i motsvarande mån, vilket återspeglades i ett ökat krav på produktivitet i verksamheten.

Personalinsatsen minskade något till följd av pensioneringar, uppsägningar och överföringar till anställning på deltid, i synnerhet inför de ökade minskningarna enligt produktivetsprogrammet. Lokalernas beläggningsgrad förbättrades i och med att ämbetsverken fortsatte med sina program för lokaleffektivitet och rutiner för hybridarbete. De minskade insatserna för incitamentssystemet för skogsbruket (Metka) innebar att man tvingades gallra bort vissa arbetslag, ändra stöd villkoren och sänka stödnivåerna. Dessutom slopades stödet för beskogning av impediment och stödnivåerna för främjande av hästhushållning sänktes. Vid minskningen av insatserna har man också beaktat engångshöjningen av intäktsföringen från Forststyrelsen till följd av utvecklingen av virkespriserna. Konsekvenserna av anpassningsåtgärderna lindrades också av användningen av överförda anslag, till exempel kompensationen för följderna av besparingarna i den regionala och lokala landsbygdsutvecklingen och främjandet av hästhushållningen.

Framstegen i förvaltningsområdets produktivetsprogram

Sparmålet för omkostnaderna inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde 2025 var totalt 4,2 miljoner euro och det ökar till totalt 32,3 miljoner euro från och med 2027. Syftet med programmet är att effektivisera verksamheten för att bidra till hållbarhetsmålet för de offentliga finanserna. Genomförandet av produktivetsprogrammet återspeglades i alla organisationer inom ministeriets förvaltningsområde, där de konkreta produktivetsåtgärderna preciserades som en del av planeringen av verksamheten och ekonomin enligt årsklockan. De största omkostnadsbesparingarna riktades till följande organisationer: Naturresursinstitutet 9,7 miljoner euro, Livsmedelsverket 6,8 miljoner euro, Lantmäteriverket 5,6 miljoner euro och jord- och skogsbruksministeriets omkostnader 2,8 miljoner euro.

Eftersom statsrådets gemensamma åtgärder – såsom digitala tjänster och statens lokalprogram – endast genererade begränsade besparingar inom förvaltningsområdet uppstod en betydande del av produktiviteten genom förvaltningsområdets egna åtgärder. Till dessa hörde bland annat prioritering och utveckling av uppgifterna, strukturell granskning av omkostnaderna, prioritering av forsknings- och utvecklingsprojekt, ökade inkomster samt utveckling av statsunderstödsverksamheten.

Under berättelseåret genomfördes produktivetsprogrammet som planerat. Tyngdpunkten i programmet låg på snabba anpassningsåtgärder samt på att inleda en minskning av de uppgifter och skyldigheter där besparingarna får effekt senast 2027.

Ytterligare uppgifter om resultat

- [Jord- och skogsbruksministeriets bokslut 2025](#)
- [Naturresursinstitutets bokslut 2025](#)
- [Lantmäteriverkets bokslut 2025](#)
- [Livsmedelsverkets bokslut 2025](#)

9 Kommunikationsministeriet

Andel av statsbudgeten

Alla förvaltningsområden har haft tillgång till totalt **96 602 mn €**

- Kommunikationsministeriets andel **4 951 mn €**



Användning av anslag

- Konsumtionsutgifter 2 357 mn €
- Överföringsutgifter 815 mn €
- Investeringsutgifter 511 mn €
- Övriga utgifter 0 mn €



Användning av förvaltningsområdets anslag, miljoner euro

KM	Budgetkapitel	2023	2024	2025
31.01	Förvaltning och verksamhetsområdets gemensamma utgifter	746	843	783
31.10	Trafik- och kommunikationsnäten	2 004	2 252	2 059
31.20	Tjänster inom trafik, transport och kommunikation	942	876	841
31	KM:s förvaltningsområde totalt	3 692	3 971	3 683

Användningsgrad för anslagen



Årsverken

Vid alla förvaltningsområdens ämbetsverk totalt **74 507 årsverken**

- Kommunikationsministeriet **2 496 årsverken**



Ämbetsverk **3** ST.



- Meteorologiska institutet
- Transport- och kommunikationsverket
- Trafikledsverket

Fonder **1** ST.



- Statens televisions- och radiofond

Affärsverk **0** ST.



- Inga affärsverk

Bolag **6** ST.



- Arctia Ab
- Västbanan Ab
- Flygbanan Ab
- Trafikstyrningsbolag Fintraffic Ab
- Östbanan Ab
- Rundradion Ab

9.1 Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet

Förändringen i det allmänna säkerhetsläget och det försämrade säkerhetsläget i Östersjön har påverkat ansvarsområdet. Skuggflottan är ett hot mot säkerheten och miljön i Östersjön. Störningarna i satellitnavigationen och skadorna på undervattenskablar har ökat. Tillsammans med andra myndigheter har ministeriet framgångsrikt reagerat på detta. Den kritiska transport- och kommunikationsinfrastrukturen hotas i allt högre grad av underrättelseverksamhet och påverkansförsök i både den fysiska miljön och cybermiljön.

Cyberattackerna förändras och blir vanligare, vilket har ökat behovet av beredskap inom förvaltningsområdet och efterfrågan på information som delas om cybersäkerheten. Natosamarbetet har intensifierats inom cybersäkerhet och militär rörlighet. Det nordiska samarbetet har ökat särskilt inom utvecklingen av transportsystemet och den militära rörligheten. Den militära rörligheten främjas också på EU-nivå bland annat genom inriktningen av EU-finansiering.

I företagen och den offentliga förvaltningen blev det under 2025 allt vanligare att använda AI-verktyg. Finlands fortsatt svaga ekonomiska tillväxt accentuerar behovet av ytterligare satsningar på att utnyttja artificiell intelligens och utveckla digital infrastruktur och datainfrastruktur inom ansvarsområdet och i samhället i stort. Frågor med anknytning till digital suveränitet aktualiserades. Ny teknik och digitala plattformar utmanar de traditionella aktörerna och affärsmodellerna i mediebranschen och postbranschen, men innebär också möjligheter.

EU har som mål att påskynda teknikinvesteringar och tekniska innovationer och stärka EU:s digitala suveränitet i ett geopolitiskt läge som förändras snabbt och är svårt att förutse. Problemet är att EU:s inre marknad är splittrad. En betydande del av EU-regleringen om digitalisering, dataekonomi och cybersäkerhet faller inom ministeriets ansvarsområde och utvecklas kontinuerligt. Därför är aktivt inflytande vid rätt tidpunkt en nödvändighet såväl internationellt som i EU.

Den nationella klimatlagen och den bindande EU-lagstiftningen förpliktar Finland att minska utsläppen från transportsektorn. Enligt Statistikcentralens preliminära uppgifter ökade utsläppen från transportsektorn med 1,97 procent (0,184 Mt CO₂) 2024 jämfört med 2023. Det finns ännu inga uppgifter för 2025. Extrema väderfenomen har orsakat störningar, och resurser har satts in för att förbättra beredskapen inför och återhämtningen från dem. Inom ansvarsområdet fortsätter

genomförandet av EU:s klimat- och miljöreglering och arbetet för att påverka den internationella regleringen i syfte att minska utsläppen från flygtrafiken och sjötransporterna.

Befolkningen koncentreras till stadsregionerna och skillnaderna mellan regionerna ökar, vilket påverkar trafiksystemet på olika sätt som sätter den nuvarande planeringen på prov. Det finns ett tryck att utveckla transportnäten och transporttjänsterna för tillväxtcentrens behov, men samtidigt behöver ett omfattande och fungerande trafiksystem upprätthållas i områden med krympande befolkning. I glest bebyggda områden är också snabba digitala förbindelser viktiga eftersom fysiska tjänster i allt högre grad ersätts med digitala tjänster.

Det svåra läget i de offentliga finanserna märks inom förvaltningsområdet. Produktivitetshöjande åtgärder har vidtagits och prioritering har gjorts mellan olika uppgifter. Verksamheten kommer att effektiviseras ytterligare i framtiden. Ministeriets och ämbetsverkens organisation sågs över för att åstadkomma besparingar och bemöta förändringarna i omvärlden. Omvärlden har blivit mer komplex och osäker, och förvaltningsområdet har reagerat bland annat genom att utveckla framsynen, konsekvensbedömningen och det övriga informationsunderlaget för beredningen och beslutsfattandet. Det här förbättrar beredningens kvalitet och bidrar till att anslagen kan användas effektivt och verkningsfullt.

Lägesbilden inom riskhanteringen har inte förändrats väsentligt jämfört med 2024. De mest betydande riskerna inom ansvarsområdet gäller fortfarande utsläppsminskningarna, den förändrade säkerhetspolitiska omgivningen och cybersäkerheten. Vid kommunikationsministeriet rapporteras betydande och kritiska risker till tjänsteledningsgruppen tre gånger per år. Ministeriets riskhanteringsprocess reviderades 2024 och utifrån den nya processen uppdaterades policyn och anvisningen för riskhantering, som trädde i kraft den 1 februari 2025.

Tabell 27. Centrala risker inom ansvarsområdet

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/konsekvenser)
Bristande resurstilldelning för cybersäkerhet inom förvaltningsområdet försvagar cybersäkerheten i samhället.	Det finländska samhället är mer utsatt för allvariga cyberstörningar och deras kostnader och effekter. Förtroendet för det digitala samhället försvagas.	Säkerställa att myndigheterna har en tillräcklig resursnivå för att upprätthålla cybersäkerhetsnivån utan att äventyra andra obligatoriska uppgifter.	Risken är relativt sannolik, och konsekvenserna för samhällets funktion är allvarliga.
Skuggflottan orsakar en oljeolycka på Östersjön.	Miljön och ekosystemen skadas. Olyckan har också betydande ekonomiska konsekvenser på grund av saneringsarbetet och de negativa effekterna för näringarna.	Ministeriet har aktivt deltagit i nationella och internationella förhandlingar för att lösa problemen med skuggflottan.	Risken är relativt sannolik, och konsekvenserna kan vara kritiska särskilt för miljön.
Utsläppsminskningarna för transportsektorn uppnås inte.	Otillräckliga åtgärder kan få ekonomiska följder. Finland kan tvingas köpa utsläppsrätter. Konsekvenserna kan också påverka vad Finland får från EU:s plan för återhämtning och resiliens.	Genomföra konsekvensbedömningar, lägga fram faktabaserat beslutsunderlag om de mest kostnads-effektiva alternativen för Finland. Påverka beslutsfattandet i EU.	Risken är relativt sannolik, och kan ha måttliga konsekvenser för statsbudgeten.

9.2 Förvaltningsområdets resultatutveckling

9.2.1 Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna

Effekt mål 1: Digitaliseringen och dataekonomin skapar hållbar tillväxt och stärker samhällsförtroendet

Finland hör till de EU-länder där digitaliseringen och dataekonomin kommit längst. Finland kom på första plats 2022 i indexet DESI som mäter den digitala ekonomin och det digitala samhället. Sedan 2023 används DESI-indexet för att övervaka framstegen mot EU-målen i enskilda medlemsstater, och något samlat index eller någon jämförelse mellan länderna publiceras inte längre. DESI-indexet består av indikatorer på områdena digital kompetens, infrastruktur och digital omställning i företagen och digitalisering inom den offentliga sektorn. Från 2024 till 2025 förbättrade Finland särskilt 5G-täckningen och företagets användning av artificiell intelligens. De digitala färdigheterna hörde fortfarande till EU-toppen, men enligt landsrapporten var tillgången på IKT-expertter en utmaning båda åren. Den offentliga sektorns digitala tjänster hörde fortfarande till de bästa i EU, men de digitala hälso- och sjukvårdstjänsterna utvecklades långsammare än de andra delområdena ([Europeiska kommissionen](#)).

År 2025 placerade sig Finland på fjärde plats i e-Governance Academys nationella cybersäkerhetsindex (National Cyber Security Index [NCSI](#)). År 2023 var Finland på plats 13 och år 2024 på plats 21.

Oberoende informationsförmedling och förtroende för medierna är avgörande för samhällsförtroendet. Enligt [Digital News Report 2025](#) från Reuters Institute for the Study of Journalism har finländarnas förtroende för nyheterna förblivit stabilt och är mycket starkt i internationell jämförelse. Av finländarna litar 67 procent på nyheterna. År 2024 litade 69 procent av befolkningen på nyheterna.

Den nya cybersäkerhetslagen trädde i kraft i april 2025. Cybersäkerhetslagen har stärkt ansvarsområdenas beredskap inför cyberrisker och förbättrat den förvaltningsövergripande beredskapen. Ministeriet har också genomfört [den nationella cybersäkerhetsstrategin](#) tillsammans med statsrådet och förvaltningsområdets ämbetsverk. Strategin har stärkt samhällets övergripande beredskap inför de tilltagande cyberhoten. Av resursskäl har genomförandet gått långsammare. Det fördröjda genomförandet hotar försvaga cybersäkerhetsnivån i samhället och verksamhetsförutsättningarna för Cybersäkerhetscentret vid Transport- och kommunikationsverket.

I vädertjänsterna satsade man på att ta i bruk artificiell intelligens såväl i vädermodellerna som utvecklingen av produkter för kunderna. The European Centre for Medium-Range Weather Forecasts (ECMWF) och Meteorologiska institutet utvecklade sina beräkningsmodeller i samarbete med hjälp av CSC:s superdator Lumi. Tack vare samarbetet är ECMWF fortfarande det center som gör världens mest tillförlitliga väderprognoser.

Effekt mål 2: Framtidens trafik- och transportsystem är säkert, kunskapsbaserat och hållbart

När trafik- och transportsystemet utvecklas måste data utnyttjas bättre än i dag. Olika aktörer deltar i arbetet med att bygga upp ett dataekosystem för transportsektorn. Dataekosystemet är en riksomfattande samarbets- och verksamhetsmodell som ska sammanföra data om olika transportsätt i enhetliga öppna gränssnitt och bidra till att informationen kan användas jämlikt, interoperabelt och kostnads-effektivt för att utveckla trafik- och transportsystemet och möjliggöra ny affärsverksamhet. Enligt uppgifter från trafikstyrningsbolaget Fintraffic Ab hade 237 aktörer förbundit sig till dataekosystemet 2025, jämfört med 226 aktörer 2024.

Åtgärderna för att bevaka hur utsläppen utvecklas har fortsatt inom förvaltningsområdet. I Finland har Meteorologiska institutet ett omfattande nätverk för mätning av växthusgasutsläpp. Utsläppen från inrikestransporter har i regel minskat sedan 2008. Efter 2022 har utsläppen dock börjat öka. Enligt Statistikcentralens preliminära uppgifter ökade utsläppen från transportsektorn med 1,97 procent (0,184 Mt CO₂) 2024 jämfört med 2023. Att utsläppen totalt ökade berodde på utsläppen från vägtrafiken och inrikesflyget. I järnvägstrafiken och inrikesjöfarten minskade utsläppen. Andelen biobränslen i vägtrafiken sjönk. Det finns ännu inga uppgifter för 2025.

Statsrådet godkände den riksomfattande trafiksystemplanen för 2026–2037 (Trafik 12) och lämnade den i form av en [redogörelse](#) till riksdagen (SRR 10/2025 rd) den 18 december 2025. Planen Trafik 12 beskriver hur Finlands trafiksystem ska utvecklas under de kommande 12 åren. Planens vision sträcker sig till 2050. Planen omfattar alla passagerar- och godstransporter i Finland och alla typer av trafikleder när det gäller infrastruktur och transportservice. Målen i planen som uppdaterats för åren 2026–2037 är säkerhet, funktion och hållbarhet. Alla målen styrs av ekonomisk effektivitet.

Transport- och kommunikationsverket Traficom stöder utvecklingen genom att producera en samlad bild av transportsystemet. Dataunderlaget har sammanställts i en offentligt tillgänglig [transportsystemanalys](#).

Färdplanen för transportsystemets digitala tvilling blev klar våren 2025. En digital tvilling är en databaserad virtuell kopia av något som finns i verkligheten, av dess egenskaper, status och funktion, och den uppdateras i realtid. Med hjälp av tvillingen kan man prognostisera och bedöma effekter för att fatta bättre beslut, optimera verksamheten och lösa problem effektivare. Arbetet med vägkartan för den digitala tvillingen ökade den allmänna kunskapen om digitala tvillingar, hur de fungerar och vilken nytta de ger, och hjälpte förvaltningsområdet att identifiera centrala digitala kapaciteter och kompetensområden som behöver utvecklas när digitaliseringen framskrider. Ett viktigt område som behöver stärkas är förvaltningsområdets gemensamma informationshantering och relaterade ledning. I slutet av 2025 inleddes ett nytt projekt där verksamhetsmodeller utvecklas som en fortsättning på färdplanen.

Enligt uppgifter som Trafikstyrningsbolaget Fintraffic Ab samlat in har Exportklustret för trafikdatatjänster under sina två första verksamhetsår (2024–2025) genererat betydande affärspotential för finländska företag – över 60 nya affärsmöjligheter som är värda över 30 miljoner euro. Försäljningen i anslutning till klustrets verksamhet uppgår redan till 13,5 miljoner euro.

Lagen om digitala informationstjänster för trafiksystemet (995/2025), som bereddes under 2025 (RP 105/2025 rd), främjar väsentligt utvecklingen av dataekosystemet för trafik och tillgången till data om trafiksystemet. Lagen trädde i kraft den 1 januari 2026. Trafikstyrningsbolaget Fintraffic Ab fick till uppgift att ordna den nationella åtkomstpunkt som förutsätts i EU:s reviderade direktiv om intelligenta transportsystem och informationstjänsten för grundläggande information om trafiksystemet som baseras på den. Lagen anger också minimikrav på tillgången till information om tillgängligheten i såväl infrastruktur som transportmedel.

Trafiksäkerheten är en hörnsten i ett hållbart trafik- och transportsystem. Antalet dödsfall i vägtrafiken har stadigt minskat i Finland, och de senaste fyra åren har färre än 200 personer per år omkommit i trafiken. Enligt preliminära uppgifter förbättrades trafiksäkerheten dock inte längre 2025. Enligt preliminära uppgifter för 2025 omkom 187 personer i vägtrafiken, och 3 204 personer skadades. Av de omkomna var 22,5 procent enligt preliminära uppgifter under 25 år gamla. Under 2024 omkom 181 personer i vägtrafiken och 3 445 personer skadades ([Statistikcentralen](#)). Den sammanlagda samhällsekonomiska kostnaden för dödsfallen i vägtrafiken och de olyckor där polisen vet att människor blev skadade var cirka 1,2 miljarder euro 2024.

Finland lyckades i arbetet med att påverka det nya körkortsdirektivet och EU:s regler om körförbud som ingår i direktivet, och de antogs i en form som överensstämmer med Finlands huvudmål. År 2025 inledde ministeriet ett projekt för att

ändra körkortslagen så att trafiksäkerheten förbättras bland unga, och ett långvarigare projekt för att genomföra körkortsdirektivet. Lagändringar som gör mikromobiliteten säkrare trädde i kraft sommaren 2025 (RP 12/2025 rd). Lagändringarna gav kommunerna bättre verktyg för att hantera mikromobilitet och förbättra trafiksäkerheten.

Lagen om en temporär skrotningspremie (RP 106/2025 rd) för åren 2026 och 2027 trädde i kraft den 1 januari 2026. I lagen föreskrivs det om skrotningspremier som betalas till den som köper en ny personbil. Beroende på drivkraften i den personbil som anskaffas betalar staten en skrotningspremie på 2 000–2 500 euro. Högre belopp kan beviljas för fordon med nollutsläpp. Lagen har som mål att stimulera handeln med nya bilar och främja förnyelsen av bilbeståndet, vilket förbättrar trafiksäkerheten och främjar utsläppsminskningarna inom trafiksektorn.

Effektmål 3: Den databaserade transportserVICEN är effektiv och motsvarar kundernas behov

Under berättelseåret fanns 73 företag som tillhandahöll förmedlings- och kombinationstjänster i Finland (66 år 2024, 60 år 2023 och 50 år 2022) (Transport- och kommunikationsverket). Kombinationstjänster går ut på att skapa resekedjor och andra servicehelheter genom att kombinera olika tjänsteproducenters mobilitetstjänster. När sådana tjänster blir vanligare kan det göra resandet enklare och effektivare, kollektivtrafiken attraktivare och tillgängligheten bättre för olika befolkningsgrupper. Privatbilismen och de medföljande miljökonsekvenserna kan minska. Affärs- och intäktsmodellerna för kombinationstjänster är fortfarande i ett tidigt utvecklingsstadium, men antalet företag som tillhandahåller sådana tjänster har ökat stadigt.

För köp och utvecklande av tjänster inom den offentliga persontrafiken anvisades 106,9 miljoner euro 2025. Anslaget användes för att köpa tåg- och flygtrafik och upphandla busstrafik mellan kommuner utanför stadsregionerna. Av anslaget beviljades också statsunderstöd för kommuner och stadsregioner och stöd för tjänsteutvecklingsprojekt och mobilitetsstyrning.

Arbetet för att stimulera konkurrensen på marknaden för spårtrafik och underlätta marknadstillträdet fortsatte. Finanspolitiska ministerutskottet beslutade den 16 juni 2025 att den statsfinansierade upphandlade trafiken på 2030-talet ska vara lika omfattande som för närvarande. Dessutom ska till exempel stadsregioner och pendlingsregioner ha möjlighet att upphandla tilläggstrafik, som finansieras av kommunerna i regionen. Dessa beslut och den riksomfattande trafiksystemplanen ger ett långsiktigt perspektiv på utvecklingen av den inrikes spårtrafiken. Ett materielbolag har bildats för statens upphandlade trafik. Dessutom inleddes ett projekt

för att överföra de depåer och fastigheter som VR äger till statens ägo på det sätt som en konkurrensneutral verksamhetsmiljö förutsätter. Riksdagen godkände de föreslagna ändringarna i lagen om transportservice (RP 66/2025 rd), som gör det möjligt för regionala myndigheter att ordna persontågstrafik från och med den 1 januari 2026. I och med ändringarna blev Transport- och kommunikationsverket behörig myndighet för järnvägstrafiken i stället för kommunikationsministeriet. Sedan den 1 januari 2026 ansvarar ämbetsverket för de persontrafiktjänster som staten upphandlar inom väg-, järnvägs- och flygtrafiken. Det ger bättre möjligheter att utnyttja synergier i upphandlingarna och bygga upp resekedjor som består av olika tjänster. På EU-nivå nådde Europaparlamentet och rådet enighet om förslaget till förordning om utnyttjande av järnvägsinfrastrukturkapacitet i det gemensamma europeiska järnvägsområdet. Förordningens syfte är att det europeiska bannätet ska användas effektivare.

Temporär lagstiftning som gör det möjligt att samla in ett kunskapsunderlag om offentligt understödda transporter trädde i kraft sommaren 2025 (RP 33/2025 rd). Med stöd av den lagstiftningen inleder Transport- och kommunikationsverket ett pilotprojekt för att skapa ett omfattande kunskapsunderlag om efterfrågan och utbudet på transporter. Med hjälp av kunskapsunderlaget kan man ta fram konkreta utvecklingsförslag för att effektivisera transporterna med kundernas behov i åtanke.

Kommunikationsministeriet har berett ändringar i regleringen av taxitrafiken. Regeringens proposition (RP 15/2026 rd) lämnades till riksdagen i februari 2026. Det främsta målet med regeringens proposition är att stärka konsumenternas förtroende och säkerhet. I remissvaren fick målen ett brett understöd och remissinstanserna ansåg att revideringen av taxiregleringen behövs.

Effektmål 4: De digitala förbindelserna och transportsystemet förbättrar Finlands konkurrenskraft och internationella tillgänglighet

Finlands konkurrenskraft och internationella tillgänglighet förutsätter att de digitala förbindelserna fungerar bra och att infrastrukturen är i gott skick. I september 2025 hade 85 procent (85 procent 2024) av finländarna möjlighet att ta i bruk en fast bredbandsuppkoppling med en hastighet på minst 100 megabit per sekund, och 80 procent (68 procent 2023) hade möjlighet att ansluta sig till ett fast fiberoptiskt nät ([Transport- och kommunikationsverket](#)). Tillgången till en hastighet på minst 300 megabit per sekund ökade med fyra procentenheter från året innan (77 till 81 procent) och tillgången till en hastighet på minst 1 000 megabit per sekund ökade med

fem procentenheter (75 till 80 procent). Tillgången till 5G-nätet för mobilt bredband (100 megabit per sekund) ökade från 92 procent i september 2024 till 93 procent i september 2025 ([Transport- och kommunikationsverket](#)).

I den nationella 6G-färdplanen som publicerades sommaren 2025 ingår en aktuell [lägesbild](#) (på finska, referat på svenska) av användningen och utvecklingen av mobiltelenät i Finland och en målbild för 2030-talet med tillhörande åtgärder. Enligt färdplanen har Finland ett gediget och omfattande kompetensunderlag för forskning, utveckling och användning av 6G-nät. Men de geopolitiska förändringarna gör omvärlden osäker, och konkurrensen skärps. I färdplanen konstateras det att teknik, säkerhet och konkurrenskraft är sammanlänkade i en föränderlig omvärld.

Frekvenser frigjordes när 3G-näten stängdes ned vid utgången av 2024. Under berättelseåret började frekvenserna användas för nyare nätteknik (4G/5G). Det har förbättrat och fortsätter förbättra mobilnätets kvalitet och pålitlighet. Det förekommer regionala och telebolagsspecifika skillnader när frekvenserna tas i bruk på nytt. Under 2025 upptäcktes enstaka hörbarhetsproblem i mobilnätet, och Transport- och kommunikationsverket som är ansvarig myndighet har utrett problemen i samarbete med telebolagen.

Kommunikationsnäten har en hög resiliens och driftsäkerhet i Finland. Den senaste tidens sjökabelskador och de störningar som iakttagits i satellitnavigeringstjänsterna (GNSS) på finskt territorium har inte väsentligt påverkat kommunikationsförbindelsernas funktion. I juni 2025 informerade Transport- och kommunikationsverket om effekterna av frekvensstörningar på mobilnäten i ett begränsat område nära östgränsen.

Projekt för att utveckla trafiklederna har främjats i enlighet med regeringsprogrammets investeringsprogram och det investeringsprogram för trafikledsnätet som bygger på planen Trafik 12. EU-finansieringen har utnyttjats fullt ut och Finland fick 2025 cirka 105 miljoner euro för totalt 15 projekt ur programmet för ett sammanlänkat Europa (inklusive AFIF, infrastruktur för alternativa drivkrafter).

Trafikledsnätets servicenivå förblev stabil och ökningen av det eftersatta underhållet på landsvägarna hejdades med tilläggsfinansiering på 200 miljoner euro. Men hjälp av en modell som bygger på data och information om trafikledningens tillstånd lyckades Trafikledsverket fastställa de ställen där det eftersatta underhållet (beläggning, landsvägsbroar) kunde åtgärdas med störst effekt. Enligt Trafikledsverkets preliminära uppskattning uppgick det eftersatta underhållet i slutet av 2025 till cirka

4 313 miljoner euro (4 220 miljoner euro 2024). Det eftersatta underhållet kostade 2 671 miljoner euro för vägnätet (2 574), 1 613 miljoner euro för bannätet (1 616) och 29 miljoner euro för farlederna (30).

Finland förde en lyckad kampanj och fick fortsätta i rådet för Internationella sjöfartsorganisationen IMO. Finland fortsätter arbeta för en effektiv, transparent och mångstämmig organisation.

Finland och Sverige inrättade en samarbetsgrupp för att stärka sitt samarbete kring utvecklingen av isbrytarflottorna och säkerställandet av den operativa samordningen. Arbetsgruppen har till uppgift att bereda en gemensam lägesbild för de behöriga myndigheterna som omfattar en långsiktig vision om den isbrytningskapacitet som Finland och Sverige behöver.

Uppnående av målen för hållbar utveckling

För att den ekologiska hållbarheten ska kunna förbättras och klimatförändringarna hejdas är det centralt att utsläppen minskas inom transportsektorn, särskilt inom vägtransporterna. Åtgärderna går ut på att ersätta fossila bränslen, förnya bilparken och göra transportsystemet effektivare. Ur den ekonomiska hållbarhetens perspektiv är digitala förbindelser, transport och kommunikation av central betydelse för näringslivets konkurrenskraft och förnyelse och därigenom för hela Finlands livskraft och välfärd. Med tanke på den sociala hållbarheten säkerställer förvaltningsområdets arbete att människors grundläggande behov tillgodoses. Åtgärderna gäller till exempel trafiksäkerheten samt tillgängligheten i transporttjänster och digitala tjänster.

Åtgärderna inom förvaltningsområdet har störst betydelse när det gäller att främja följande mål i FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling:

Mål 9: Bygga motståndskraftig infrastruktur, verka för en inkluderande och hållbar industrialisering och främja innovation.

Mål 11: Göra städer och mänskliga bosättningar inkluderande, säkra, motståndskraftiga och hållbara.

Mål 13: Vidta omedelbara åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna och deras konsekvenser.

När det gäller mål 9 har kommunikationsministeriet fortsatt den faktabaserade utvecklingen av trafik- och transportsystemet. Ett viktigt verktyg är den riksomfattande trafiksystemplanen (Trafik 12) och det investeringsprogram för trafikledsnätet som bygger på den planen. De betydande satsningarna på projekt för att utveckla och förbättra trafikledsnätet har fortsatt, och EU-finansieringen har utnyttjats fullt ut. Beredskap, internationell tillgänglighet och militär rörlighet har främjats genom nordiskt samarbete, Natosamarbete och EU-finansiering. Förvaltningsområdet har främjat hållbar industri och innovationer med hjälp av digitalisering, dataekonomi och cybersäkerhet. Åtgärderna beskrivs mer ingående ovan i samband med effektmålen.

När det gäller mål 11 anvisade ministeriet 106,9 miljoner euro för köp och utvecklande av tjänster inom den offentliga persontrafiken. Ministeriet har fortsatt främja konkurrensen inom spårtrafiken och utveckla offentligt understödda transporter på det sätt som beskrivs under effektmål 3. Ministeriet främjade trafiksäkerheten genom att påverka utformningen av det nya körkortsdirektivet och inleda ett projekt för att ändra körkortslagen i syfte att förbättra trafiksäkerheten för unga. Lagändringarna om mikromobilitet trädde i kraft sommaren 2025. Den ovannämnda lagen om digitala informationstjänster för trafiksystemet förbättrar tillgången till information om tillgängligheten.

När det gäller mål 13 har åtgärderna för att bevaka hur utsläppen utvecklas fortsatt inom förvaltningsområdet. Enligt Statistikcentralens preliminära uppgifter ökade utsläppen från transportsektorn med 1,97 procent (0,184 Mt CO₂) 2024 jämfört med 2023. Det finns ännu inga uppgifter för 2025. Lagen om en temporär skrotningspremie för åren 2026 och 2027 trädde i kraft den 1 januari 2026. I november 2025 valdes Finland till Internationella sjöfartsorganisationen IMO:s råd för en ny tvåårsperiod. IMO har en central roll i utvecklingen av internationella regler för säkerheten och utsläppen inom sjöfarten.

Fotavtrycket av ministeriets verksamhet, det vill säga de direkta effekterna av verksamheten, kan uppskattas med hjälp av ministeriets påverkansarbete inom EU och internationellt samt resekostnaderna. Allmänt sett har prioriteringen mellan resor 2025 varit omsorgsfull, resor har kombinerats och delegationerna har varit små, vilket har ökat effektiviteten.

Transportutsläppen i samband med ministeriets verksamhet har minskat sannolikt på grund av att största delen av mötena och evenemangen ordnas på distans eller i hybridformat och på grund av att ministeriet har en flexibel policy för distansarbete. Tyngdpunkten i ministeriets upphandlingar ligger på experttjänster. Statsrådets

kansli ansvarar för lokaltjänsterna och konkurrensutsättningen av personalrestauranger, och därför kan ministeriet påverka dessa aspekter främst genom samarbetsforum.

Uppnående av målen för jämställdhet

Ministeriet har deltagit i genomförandet av regeringens jämställdhetsprogram 2024–2027 genom att utveckla bedömningen av könskonsekvenser som en del av utvecklingen av bedömningen av konsekvenserna av digitaliseringen och dataekonomin inom förvaltningsområdet. I kommunikationsministeriets och Teknologiska forskningscentralen VTT:s [rapport](#) (på finska, referat på svenska) presenteras en bedömningsram som tagits fram för behoven inom förvaltningsområdet för transport och kommunikation. Ramen kan tillämpas när konsekvenser för jämlikheten och könen bedöms i lagstiftningsprojekt och strategiska projekt.

Genomförandet av den operativa likabehandlings- och jämställdhetsplanen 2023–2025 avslutades. I början av 2026 får ledningen en rapport om hur åtgärderna i planen har utfallit. Arbetet med att utarbeta en ny plan har inletts.

Målen och åtgärderna i den personalpolitiska jämställdhets- och likabehandlingsplanen för 2024–2025 genomfördes enligt planen. Målen nåddes i kategorierna karriäravancemang, lika lön och samordning av arbete och familjeliv. Målen för rekryteringen, förebyggandet av trakasserier och likabehandlingen nåddes inte fullständigt. En ny plan utarbetades för 2026–2027.

År 2025 genomfördes en enkät om jämställdhet och likabehandling vid ministeriet. Över 90 procent av dem som svarade höll helt eller i stort sett med om att människor behandlas jämlikt och könen är jämställda i arbetsgemenskapen.

9.2.2 Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet

Under berättelseåret anvisades anslag på sammanlagt 607 miljoner euro till utveckling av trafikledsnätet. Beslut fattades om att inleda 15 nya vägprojekt, sex banprojekt och ett nytt farledsprojekt. Dessutom pågick 23 trafikledsprojekt som beslut fattats om tidigare. Projekten underlättar näringslivets transporter och persontrafiken, gör transporterna kostnadseffektivare och höjer trafiksäkerheten. Dessutom beaktas Finlands försörjningsberedskap och behovet av militär rörlighet i projekten. Produktiviteten i trafikledsprojekten bedöms ha utvecklats positivt under 2025.

Upphandlingarna var lyckade, inte minst tack vare att innovationsmöjligheter kontinuerligt utvecklades i anbuds- och genomförandefasen och tjänsteproducenter informerades i ett tidigt skede om tidsscheman för konkurrensutsättningar för att säkerställa marknadens funktion. Dessutom utvecklades hanteringen av projektinformation för att förbättra effektiviteten och kvaliteten i verksamheten. Cirkulär design, som har positiva effekter för såväl den ekologiska som den ekonomiska hållbarheten, främjades också.

Sammanlagt 1 610,8 miljoner euro beviljades i anslag för basunderhåll av transportinfrastrukturen, vilket är cirka 45 miljoner euro mindre än året innan. Ökningen av anslagsnivån berodde främst på att tilläggsfinansiering för små regionala projekt anvisades till genomförandet av statens och kommunernas MBT-avtal. Ministeriet har inte fastställt några resultatmål eller indikatorer som beskriver hur ekonomiskt trafikledsnätet sköts och underhålls. Resurshushållningen för olika slags trafikleder beskrivs med nyckeltalet kostnader/kilometer trafikled. I vägnätet ökade utgifterna med 0,3 procent från året innan och i bannätet minskade utgifterna med cirka 1 procent. Utgifterna för farleder för handelssjöfart minskade med cirka 10 procent, vilket främst berodde på de låga kostnaderna för isbrytning.

Meteorologiska institutets produktivitet mäts med utgifterna för produktionsprocessen för vädertjänster per invånare. De senaste åren har produktiviteten förbättrats avsevärt och 2025 var utfallet 3,45 euro/invånare. Produktiviteten förbättrades med cirka 21 procent jämfört med året innan. Ämbetsverkets totala kostnader ökade måttligt med cirka 0,9 procent och de största ökningarna gällde forskningen.

Med stöd av RRF-finansiering fortsatte kommunikationsministeriet cybersäkerhetsövningarna, som har konstaterats ha en mycket betydande effekt. Vid utgången av 2025 hade sammanlagt 19 övningar genomförts för att utbilda cybersäkerhetsansvariga inom statsförvaltningen, kommunerna och välfärdsområdena. Övningarna gör det möjligt att trygga samhällets vitala funktioner och de offentliga tjänsterna vid cyberincidenter.

Till stöd för kollektivtrafiken anvisades 107 miljoner euro. De resultat som insatserna genererade var på samma nivå som året innan och omfattade köp av offentligt understödda transporter (tågtrafik, busstrafik, flygtrafik, förbindelsefartygstrafik), bemanningsstöd till handelsfartyg som används för sjötransport samt mindre statsunderstöd.

Framstegen i förvaltningsområdets produktivetsprogram

I och med produktivetsprogrammet för statsförvaltningen har anslagen för ämbetsverken inom kommunikationsministeriets förvaltningsområde minskat kraftigt samtidigt som uppgifterna är lika många eller fler än förut. Det har lett till uppskjutna investeringar, omprioriteringar av ämbetsverkens tillsynsuppgifter och längre svarstider i tjänsterna. Kommunikationsministeriets andel av det produktivetsprogram som genomförs i enlighet med regeringsprogrammet och av de tilläggsåtgärder som bestämdes våren 2024 är 20,5 miljoner euro på 2026 års nivå och 27,4 miljoner euro från 2027 och framåt. Produktivetsprogrammet för förvaltningsområdet offentliggjordes i september 2024 i samband med budgetpropositionen. Våren 2025 beslutade regeringen att ytterligare 130 miljoner euro ska sparas inom statsförvaltningen, varav 5,2 miljoner euro inom kommunikationsministeriets förvaltningsområde. Besparingarna enligt produktivetsprogrammet har helt inriktats på ämbetsverkens omkostnader i budgetarna och budgetramarna.

Ministeriet och förvaltningsområdets ämbetsverk har sett över organisationsstrukturerna och utvecklat konsekvensbedömningen. De har minskat personalutgifterna, upphandlingarna och kostnaderna för informationssystem. Den avgiftsbelagda verksamhetens kostnadsmotvarighet har justerats och de avgifter som tas ut har höjts måttligt. Ämbetsverken har tagit sig an de nya uppgifternas genom att utvidga personalens befattningsbeskrivningar och inrikta rekryteringen på de nya uppgifterna. Trots produktivetsprogrammet har resultatmålen tills vidare uppnåtts nöjaktigt och produktiviteten har huvudsakligen hållits på samma nivå som tidigare år.

Ytterligare uppgifter om resultaten

- [Kommunikationsministeriets bokslut för 2025](#)
- [Transport- och kommunikationsverkets bokslut för 2025](#)
- [Trafikledsverkets bokslut för 2025](#)
- [Meteorologiska institutets bokslut för 2025](#)

10 Arbets- och näringsministeriet

Andel av statsbudgeteten

Alla förvaltningsområden har haft tillgång till totalt **96 602 mn €**

- Arbets- och näringsministeriets andel **3 636 mn €**

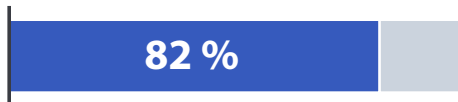


Användning av anslag

- Konsumtionsutgifter 511 mn €
- Överföringsutgifter 2 207 mn €
- Investeringsutgifter 250 mn €
- Övriga utgifter 9 mn €



Användningsgrad för anslagen



Användning av förvaltningsområdets anslag, miljoner euro

ANM	Budgetkapitel	2023	2024	2025
32.01	Förvaltning	999	1 042	672
32.20	Förnyelse och koldioxidsnålhet	817	961	1 146
32.30	Sysselsättning och företagsamhet	875	763	575
32.40	Specialfinansiering för företag	519	170	204
32.50	Integration och internationell kompetens	183	322	380
32	ANM:s förvaltningsområde totalt	3 393	3 258	2 977

Årsverken

Vid alla förvaltningsområdens ämbetsverk totalt **74 507 årsverken**

- Arbets- och näringsministeriet **5 518 årsverken**



Ämbetsverk 9 ST.



- Geologiska forskningscentralen
- Patent- och registerstyrelsen
- Säkerhets- och kemikalieverket
- Innovationsfinansieringscentret
- Business Finland
- Energimyndigheten
- Konkurrens- och konsumentverket
- NTM-centralernas utvecklings- och förvaltningscenter
- NTM-centraler 15 st.
- Försörjningsberedskapcentralen

Fonder 3 ST.



- Statsgarantifonden
- Försörjningsberedskapsfonden
- Kärnavfallshanteringsfonden

Affärsverk 0 ST.



- Inga affärsverk

Bolag 5 ST.



- Finnvera Abp
- Finlands Industriinvestering Ab
- Teknologiska forskningscentralen VTT Ab
- Business Finland Ab
- Finlands Center för Läkemedelsutveckling Ab

Centrala förändringar i förvaltningen

Ansvaret för att ordna offentlig arbetskraftsservice överfördes från de statliga arbets- och näringsbyråerna till kommunerna och de samarbetsområden som kommunerna bildar den 1 januari 2025.

10.1 Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet

Geopolitiken och geoekonomin gynnade inte Finlands ekonomiska tillväxt 2025. En positiv utveckling väntades i samhällsekonomin, och bruttonationalprodukten förutspåddes öka med drygt 1,5 procent. Förväntningarna berodde på sjunkande räntor, avmattad inflation och en positiv ekonomisk utveckling i euroområdet, och därigenom för Finlands export. Förhoppningen var att företagets omsättning och investeringar skulle öka kraftigt och arbetslösheten minska. Men trots att den ekonomiska aktiviteten ökade i EU-området fortsatte den svaga utvecklingen i Finlands ekonomi och sysselsättning. Den väntade förbättringen blev i stället en recession.

Värdet av industriföretagens ordergång var 2,4 procent högre i januari–november 2025 än året innan. Inom teknikindustrin ökade företagets investeringar under den senare hälften av 2025, och en betydande del av företagen satsade på digitalisering, artificiell intelligens och forsknings- och utvecklingsverksamhet. Under det tredje kvartalet 2025 ökade värdet av varuexporten jämfört med året innan, och handelsbalansen för varor visade ett överskott på 2,5 miljarder euro.

Den långvariga anspråkslösa ekonomiska tillväxten, företagets försämrade kreditvärdighet och strikta kreditvillkor har vid sidan av den åtstramade regleringen av bankernas verksamhet minskat företagets investeringar och efterfrågan på tillväxtfinansiering. De finländska företagets finansiella begränsningar är måttliga i internationell jämförelse. Man har dock observerat att i synnerhet unga, små, internationellt orienterade, innovativa och tillväxtinriktade företag med större sannolikhet än andra stöter på hinder för att få finansiering. Enligt barometern för små och medelstora företag (hösten 2025) har tillgången till finansiering försämrats under 2025. Företagarna tyr sig allt oftare till bankernas finansieringstjänster.

Finansieringsmarknaden i Finland fungerar som helhet relativt bra. Finlands system för företagsfinansiering är dock mycket bankcentrerat, och därför kan finansieringsbasen behöva göras mångsidigare, med fokus på mer marknadsbaserade alternativ särskilt i form av eget kapital. Offentliga aktörer har en kompletterande roll jämsides med den marknadsbaserade finansieringen.

Utgifterna för forsknings- och utvecklingsverksamheten (FoU) har ökat mycket gynnsamt de senaste åren både som helhet och i enskilda sektorer (företagen, den offentliga sektorn, högskolorna). År 2024 ökade FoU-utgifterna i Finland med 5,4 procent jämfört med 2023 till 8,9 miljarder euro.

Den svaga ekonomiska utvecklingen, den krympande inhemska konsumtionen och den avtagande efterfrågan har sänkt sysselsättningsgraden. Trenden för sysselsättningsgraden var 76,1 procent i november 2025 och förblev på samma nivå nästan hela kalenderåret. Arbetslösheten har i sin tur ökat. Arbetslöshetsgraden var den högsta i EU i november 2025 (10,6 procent). Vid utgången av 2025 var enligt Statistikcentralen 276 000 personer arbetslösa, vilket var 50 000 fler än ett år tidigare.

Energieffektiva produktionslösningar och samhällets utveckling i riktning mot klimatneutralitet har påskyndats genom investeringar i förnybara energikällor, åtgärder för att främja resurseffektiviteten och en ökning av andelen förnybar energi i förbrukningen. Läget på energimarknaden förblev stabilt 2025. Kärnkraftens andel av den totala energiproduktionen var uppskattningsvis cirka 38 procent och vindkraftens cirka 25 procent. År 2025 ökade andelen förnybara energiformer medan andelen fossila energiformer minskade. Trenden väntas fortsätta. Vindkraftskapaciteten ökar och solkraftens roll som en kompletterande del av systemet för förnybar energi stärks. Den inhemska produktionen täckte 92 procent av elförbrukningen. Datacentren, industrin och elektrifieringen kan öka den totala förbrukningen kraftigt de närmaste åren, och elpriset som är förmånligt i europeisk jämförelse är en konkurrensfördel som kan locka nya investeringar.

Den framtida utvecklingen är mycket starkt beroende av de många geopolitiska och geoekonomiska riskerna, som har varierande negativa konsekvenser. Den internationella säkerhetspolitiska omgivningen har varit fortsatt instabil, och riskerna för försörjningsberedskapen är mer konkreta, allvarliga och sektorsövergripande än tidigare. Det aktuella säkerhetsläget kräver att försörjningsberedskapsarrangemangen utvecklas så att samhällets förmåga att hantera i synnerhet allvarliga kris- och störningssituationer stärks.

De centrala strukturella förändringarna inom förvaltningsområdet gäller sysselsättningen, regionförvaltningen, Försörjningsberedskapscentralen och Business Finland. Ansvaret för organiseringen av den offentliga arbetskraftsservicen överfördes vid ingången av 2025 från arbets- och näringsbyråerna till kommunerna och de sysselsättningsområden som kommunerna bildat. Syftet med reformen är att servicen ska vara bättre anpassad till lokala behov. I och med regionförvaltningsreformen som genomfördes i enlighet med regeringsprogrammet inrättades tio livskraftscentraler som ersatte närings-, trafik- och miljöcentralerna den 1 januari 2026. Livskraftscentralerna producerar regionförvaltningens tjänster för att främja hållbar tillväxt, konkurrenskraft och attraktionskraft.

Försörjningsberedskapscentralens rättsliga grund reviderades, och enligt den lag som riksdagen antog i december 2025 ändras Försörjningsberedskapscentralen till ett ämbetsverk. Reformerna motsvarar kraven i den förändrade säkerhetspolitiska omgivningen och omvärlden och förtydligar Försörjningsberedskapscentralens ställning som myndighet. Lagen avses träda i kraft den 1 april 2026.

År 2025 bereddes en överföring av Business Finlands exportfrämjande verksamhet utomlands till utrikesministeriet, och funktionerna integrerades i utrikesförvaltningen den 1 januari 2026. Nätverket Team Finlands ledningsstruktur förnyades.

Finlands Industriinvestering Ab:s (Tesi) roll som marknadsbaserad industripolitisk minoritetsinvestering stärktes med bolagsomstruktureringar, en ny investeringsstrategi och ytterligare kapitalisering. I enlighet med målet i regeringsprogrammet stärktes Finnveras exportfrämjande roll genom en totalreform av lagstiftningen om Finnvera, som trädde i kraft den 1 januari 2026.

Tabell 28. Centrala risker inom ansvarsområdet

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Risken allvar (sannolikhet/konsekvenser)
Den geopolitiska och geoeconomiska instabiliteten drabbar tillväxten och förnyelsen inom näringsverksamheten och stärkandet av regionernas livskraft.	Finlands ekonomiska tillväxt tar inte fart. Företagens omsättning, investeringar och export ökar inte. Näringslivet förnyas inte och skillnaderna mellan regionerna ökar. Sysselsättningen försämras.	Se till att omgivningen uppmuntrar till innovation och investeringar, att finansieringsmarknaden fungerar och att kompetent arbetskraft finns att tillgå. Stödja regionernas livskraft som grundar sig på deras styrkor. Hitta olika sätt att stärka företagens och allmänhetens framtidstro.	Mycket sannolik / allvarlig

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/konsekvenser)
Långtidsarbetslösheten ökar. Särskilt bland unga och invandrare ökar arbetslösheten och blir långvarig.	Kostnaderna för arbetslösheten ökar. Unga förankras inte i arbetslivet och utslagningen ökar. Tillgången till kompetent arbetskraft kan inte säkerställas när tillväxten tar fart.	Stödja sysselsättningsområdena genom avreglering, effektivisering av serviceprocessen i arbetskraftsservicen och möjligheter till faktabaserat beslutsfattande.	Mycket sannolik / allvarlig
Finland klarar sig inte i den internationella konkurrensen om industriinvesteringar i omställningen till ren energi.	De väntade investeringarna görs inte, inga nya industriföretag uppstår i Finland och klimatmålen uppnås inte.	Målmedvetet fortsätta främja investeringar genom att samordna nationella och regionala åtgärder.	Relativt sannolik / måttlig
Beredskapen är otillräcklig i företag som är kritiska för försörjningsberedskapen i en säkerhetspolitisk omgivning som förändras snabbt (bland annat kritisk infrastruktur, arbetskraft).	Otillräcklig beredskap och alltför långsamma, ineffektiva reaktioner på situationen kan leda till kumulerade hot och en utdragen kris.	Säkerställa tillräcklig beredskap och försörjningsberedskap, ytterligare intensifiera samarbetet mellan ministerierna och andra myndigheter samt näringslivet, se till att processerna fungerar och rutinerna är flexibla samt trygga tillräcklig finansiering.	Relativt osannolik / allvarlig

Lägesbilden över riskerna har förblivit stabil inom ministeriets förvaltningsområde, och nivån för flera risker har sänkts från mycket hög till hög tack vare goda hanteringsåtgärder. En samarbetsgrupp för riskhantering har inrättats för ministeriets verksamhetsenheter, och samarbetet är aktivt. Ministeriets tjänstemannaledningsgrupp behandlar ministeriets risker två gånger om året. Verktygen är den riskhanteringsplan som är kopplad till strategin samt riskbilagan till arbets- och näringsministeriets och förvaltningsområdets strategi.

10.2 Förvaltningsområdets resultatutveckling

10.2.1 Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna

Effektmål 1: Näringslivet förnyas och regionernas livskraft stärks

Exportvolymen fortsatte öka 2025 och var totalt 118,8 miljarder euro. Varuexportvolymen ökade med 5,6 procent medan exportvolymen för tjänster minskade något (-0,9 procent).

Investeringarna började öka 2025, och uppgick till totalt 62,1 miljarder euro. De immateriella investeringarna, försvarsutgifterna och bostadsbyggandet ökade relativt sett mest. De offentliga investeringarna ökade med 2 procent och de privata med 0,7 procent.

Tabell 29. Numeriska mål för näringslivets förnyelse och regionernas stärkta livskraft

Näringslivet förnyas och regionernas livskraft stärks	Utfall 2023	Utfall 2024	Utfall 2025	Mål 2025
Förändring i exportvolymen (%)	-1,4	1,8	3,4*	3,6
Förändring i investeringar från året innan (%)	-7,4	-5,0	0,8*	5,4
FoU-utgifter/BNP (%)	2,9	3,2	3,3*	3,2

*preliminära uppgifter.

Företagens forsknings- och utvecklingsutgifter (FoU) var sammanlagt 6 miljarder euro 2024. Utgifterna ökade med 336 miljoner euro, det vill säga 5,9 procent jämfört med året innan, vilket nästan exakt motsvarade takten 2023. Enligt företagens storleksklass ökade FoU-utgifterna mest i företag som sysselsätter 10–249 personer (234 miljoner euro, +13,6 procent). I företag som sysselsätter över 250 personer var ökningen 95 miljoner euro (+2,5 procent). FoU-verksamheten är fortfarande starkt koncentrerad. Företag som sysselsätter minst 500 personer står för 55 procent av utgifterna och företag som sysselsätter över 250 personer står för 65 procent.

Industrins FoU-utgifter ökade med 177 miljoner euro (+5,1 procent) 2024. Också i mjukvarubranschen och den vetenskapliga forskningen och utvecklingen ökade FoU-utgifterna väsentligt (66 miljoner euro, +11 procent och 55 miljoner euro, +14 procent).

Enligt Statistikcentralens preliminära uppskattning uppgick FoU-utgifterna 2025 till 9,4 miljarder euro, och deras andel av bruttonationalprodukten var 3,29 procent. Företagens FoU-utgifter uppskattas öka med cirka 286 miljoner euro (+4,7 procent), vilket innebär en något långsammare ökning än 2024. Företagens sammanlagda utgifter väntas bli cirka 6,3 miljarder euro.

Enligt de preliminära uppgifterna var statens FoU-finansiering 2,9 miljarder euro 2025. Tre fjärdedelar av statens FoU-finansiering 2025 gick till tre huvudsakliga mottagare: universiteten (34 procent), Business Finland (23 procent) och Finlands Akademi (19 procent).

FoU-finansieringen utökas för att nå regeringens FoU-mål på 4 procent (i förhållande till bruttonationalprodukten). De årliga höjningarna enligt den gällande FoU-finansieringslagen är cirka 240 miljoner euro. Tilläggsfinansieringens betydelse för hela den statliga FoU-finansieringen ökar kumulativt fram till 2030, då dess andel av hela finansieringen är nästan hälften. Business Finlands finansieringsfullmakter ökade med 70 procent från 2024 (2025: 1 094,1 miljoner euro, 2024: 642,2 miljoner euro). Ökningen berodde huvudsakligen på ett nytt program för investeringsstöd i omställningen till ren energi, som tilldelades fullmakter på 312 miljoner euro. Business Finland beviljade 2025 finansiering till ett belopp av totalt 1 097,3 miljoner euro, varav 743 miljoner euro för forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet (FoUI) och 354 miljoner euro i näringsfinansiering. Företagen fick cirka 932 miljoner euro av finansieringen och den offentliga tillämpade forskningen cirka 166 miljoner euro.

Syftet med finansieringen var att stärka företagens FoU-insatser och stödja deras förnyelse, produktivitet och hållbara tillväxt. FoU-finansieringen riktades i högre grad än tidigare till företag som har goda förutsättningar att ta risker och utnyttja resultaten från forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamheten (FoUI) i sin affärsverksamhet.

De små och medelstora företagens (utom midcap-företagens) andel av Business Finlands FoUI-finansiering var sammanlagt 46,2 procent 2025, då motsvarande andel året innan var 58,1 procent. Minskningen berodde på att finansieringen använts till stora lokomotivprojekt för att stödja utvecklingen av ekosystem och partnerskapsnätverk. De företagskunder som fick finansiering 2025 bedöms skapa sammanlagt 32 259 nya jobb när projektresultaten kommit ut på marknaden. Antalet ökade något jämfört med 2024 (31 131 jobb).

[Tillväxtprogrammet för dataekonomin](#), som inleddes i mars 2025 och avslutas den 1 december 2026, främjar företagens förnyelse med hjälp av databaserade affärsmodeller. Programmet stöder utnyttjandet av data, den digitala kapaciteten och införandet av ny teknik, till exempel artificiell intelligens. Tillväxtprogrammet har också som mål att eliminera eller minska konsekvenserna av hinder som identifierats i utvecklingen av dataekonomin.

[Programmet för tillväxtföretagande](#) (på finska, referat på svenska) som bygger på regeringsprogrammet blev klart i maj 2025. Programmet innehåller 17 åtgärder i syfte att fördubbla antalet tillväxtorienterade, företagardrivna medelstora företag fram till 2030 för att stärka ekonomin och exporten.

De allt starkare geopolitiska spänningarna har gjort Europas teknologiska suveränitet till en central politisk fråga. Finland har gedigen kompetens bland annat inom rymd-, kvant- och halvledarteknik, och på de områdena har Finland goda möjligheter att öka den internationellt konkurrenskraftiga affärsverksamheten och stärka Europas teknologiska oberoende. I Finland har det bildats ett kompetenskluster inom kvantteknik med goda internationella kontakter, som grundar sig på Aalto-universitetets och Teknologiska forskningscentralen VTT:s forskningsinfrastrukturer och som består av över tio företag i branschen. [I en jämförelse av kvantkluster](#) kommer huvudstadsregionens kvantkluster på andra plats efter Cambridge bland världens konkurrenskraftigaste kluster.

Genomförandet av den nationella rymdstrategin inleddes. Strategin innehåller en omfattande helhet av åtgärder inom olika förvaltningsområden. I förhandlingarna om den kommande programperioden för Europeiska rymdorganisationen (ESA) beslutade Finland att öka sitt deltagande med cirka 60 procent. Inom ramen

för EU:s konkurrenskraftsfond (ECF) inleddes förhandlingar om att uppdatera EU:s rymdprogram så att det motsvarar de nya geopolitiska behoven, och Finland utövar aktivt sitt inflytande i beredningen av EU:s gemensamma rymdlagstiftning. Uppdateringen av den nationella lagen om rymdverksamhet framskred också under året.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna beviljade företag utvecklingsunderstöd för projekt som stöder tillväxt, förnyelse, digitalisering, omställning till ren energi och internationalisering. År 2025 uppgick stödbeloppet till 113 miljoner euro, vilket var cirka 27 procent mindre än 2024 och cirka 35 procent mindre än 2023. Mikroföretag och små företag fick 70 procent av understöden. Industrieföretag fick drygt hälften av understöden och serviceföretag 38 procent.

De utvecklingsunderstöd som beviljades 2025 uppskattas ha ökat omsättningen i mottagarföretagen med cirka 1,5 miljarder euro, varav exportens andel var 0,9 miljarder euro. En euro i understöd uppskattas generera en cirka 13-faldig ökning av omsättningen. Understöden uppskattas också ge upphov till 2 700 nya jobb och nästan 800 patent och andra immateriella rättigheter.

Effektmål 2: Sysselsättningen ökar och tillgången till kompetent arbetskraft förbättras

Läget på arbetsmarknaden var svårt 2025, vilket också återspeglas i målindikatorernas utveckling. Den svaga utvecklingen beror på den geopolitiska osäkerheten, som lett till att vändningen i den ekonomiska utvecklingen låtit vänta på sig, men också på sparåtgärderna i den offentliga sektorn och osäkerheten bland konsumenterna. Regeringen har fattat flera beslut som ökar utbudet på arbetskraft och bedöms höja sysselsättningen på längre sikt med cirka 100 000 sysselsatta. I det rådande svaga konjunkturläget har det ökade utbudet utmynnat i arbetslöshet, vilket förklarar den höga arbetslöshetsgraden. På längre sikt bedöms åtgärderna stödja sysselsättningen eftersom tillväxten inte lika snabbt hämmas av arbetskraftsbrist, vilket var fallet för några år sedan. Sysselsättningsåtgärderna har också varit en prioritering i statens och de sex största städernas strategiska allianssamarbete.

Tabell 30. Numeriska mål för ökad sysselsättning och förbättrad tillgång till kompetent arbetskraft

Sysselsättningen ökar och tillgången till kompetent arbetskraft förbättras	Utfall 2023	Utfall 2024	Utfall 2025	Mål 2025
Sysselsättningsgrad, 15–64-åringar (%)	73,6	72,1	71,3	73,1
Arbetslöshetsgrad, 15–74-åringar (%)	7,2	8,4	9,7	7,6
Sysselsättningsgrad för utrikes födda (%)	67,7	64,0	61,6*	67,7

*preliminära uppgifter.

Under berättelseåret var tillgången till arbetskraft god, och den bristande efterfrågan var det centrala hindret för tillväxt.

Sysselsättningsgraden påverkades särskilt av att arbetskraften ökade i och med invandringen, och i de äldsta åldersgrupperna av att pensionsåldern steg och arbetslöshetsförmånernas åldersrelaterade undantag slopades, vilket har ökat antalet aktiva arbetssökande i arbetskraften. Också de administrativa reformerna i arbetskraftsservicen (bland annat ett minskat serviceutbud och skärpt jobbsökningskyldighet) har ökat antalet personer som aktivt söker jobb.

Sysselsättningen har inte minskat lika kraftigt som arbetslösheten har ökat. Sedan regeringsperiodens början har antalet sysselsatta minskat med cirka 50 000 medan arbetslösheten har ökat med 82 000 personer. Sysselsättningsgraden är historiskt sett fortfarande på en relativt bra nivå, även om den sjunkit från toppnivån 2022.

Sysselsättningen vände långsamt uppåt under det sista kvartalet 2025, men eftersom arbetskraften ökar kommer det att ta längre tid innan arbetslösheten vänder nedåt. Fån och med februari 2026 leder reformen av utkomststödet till att antalet arbetssökande blir fler i sysselsättningstjänsterna, vilket kommer att öka antalet arbetslösa ytterligare.

Sysselsättningen bland utrikes födda sjönk betydligt under 2025, vilket innebär att målet för 2025 underskreds klart. Minskningen förklaras bland annat av att sysselsättningen bland invandrare är konjunkturkänslig, arbetskraftsinvandringen minskade och sysselsättningen är sämre bland personer som kommit av familjeskäl.

Nyckeln till integration i Finland är arbete. Integrationspolitiken grundar sig på språkinlärning, arbete och kunskap om det finländska samhället. Reformen av integrationssystemet fortsatte 2025 med målet att det ska uppmuntra till integration och betona den nyanländas skyldigheter och eget ansvar. Regeringens proposition med förslag till en reform av integrationstjänsterna skickades på remiss i slutet av december. Propositionens mål är att reformera integrationstjänsterna så att de motsvarar regeringsprogrammet och att genomföra regeringens beslut om besparingar.

Arbetskraftsinvandringen minskade väsentligt från nivån 2024 på grund av svag efterfrågan. År 2025 beviljades knappt 8 400 första uppehållstillstånd på grund av arbete. Såväl antalet arbetsrelaterade ansökningar som antalet beviljade uppehållstillstånd minskade med cirka 25 procent från året innan.

Verksamheten Work in Finland har stött tillgången till utländsk arbetskraft, och servicesystemet har vidareutvecklats i samarbete med kommunerna. Det svåra ekonomiska läget och sysselsättningsläget har ändå påverkat den internationella rekryteringen och därmed också efterfrågan på tjänsterna 2025. Modellen med partnerländer som nämns i regeringsprogrammet har främjats långsiktigt tillsammans med Indien, Vietnam, Filippinerna och Brasilien bland annat genom bilaterala samarbetsarrangemang.

Förfarandena för uppehållstillstånd på grund av arbete och studier har fortsättningsvis utvecklats i ett förvaltningsövergripande myndighetssamarbete. Målet är att i enlighet med regeringsprogrammet stabilisera den genomsnittliga handläggningstiden för uppehållstillstånd på grund av arbete och studier till en månad, att ansökningar av specialsakkunniga ska handläggas på sju dygn, att handläggningens kvalitet ska säkerställas och att missbruk ska motverkas med hjälp av automatiserat beslutsstöd och en riskbaserad handläggningsmodell. Handläggningstiden för beviljade första tillstånd på grund av arbete och studier var i genomsnitt 35 dygn 2025, och för specialsakkunniga nio dygn.

Effektmål 3: Rena investeringar främjar klimatmålen

Finlands näringslivs [databas över investeringar i den gröna omställningen](#) innehöll år 2025 projekt till ett värde av cirka 300 miljarder euro. Över 60 procent av dem gällde vind- och solenergiproduktion. Det är dock osäkert om investeringarna genomförs, eftersom nästan 90 procent av projekten är i förstudie- eller planeringsfasen. Enligt Finlands näringsliv ökade under 2025 antalet projekt som framskridit till den fas då det egentliga investeringsbeslutet ska fattas. Enligt preliminära

uppgifter gjordes investeringar för över 10 miljarder euro under 2025. De största projekthelheterna var datacenter (cirka 4 miljarder euro) och investeringar i landbaserad vindkraft (knappt 2 miljarder euro).

I början av 2025 utlyste Business Finland investeringsstöd för industriella investeringar i omställningen till ren energi. Statsunderstöd kan beviljas för investeringar som minskar växthusgasutsläppen och energiförbrukningen i industrins produktionsprocesser och för projekt i sektorer som är strategiskt viktiga med tanke på omställningen till en klimatneutral ekonomi. Sex projekt valdes ut till ett sammanlagt värde av 311 miljoner euro.

I slutet av året ordnade Business Finland en separat utlysning om skattegottgörelse för investeringar. Skattegottgörelsen påskyndar stora investeringar i omställningen till ren energi. Målet är att stödja produktion av förnybar energi och lagring av energi, energieffektivitetsåtgärder och utfasning av fossila bränslen i industrin samt investeringar i sektorer som är strategiska med tanke på omställningen till nettonollekonomi. För skattegottgörelsen valdes 37 projekt till ett sammanlagt värde av cirka 2 miljarder euro.

Tabell 31. Numeriska mål för rena investeringar som främjar klimatmålen

Rena investeringar främjar klimatmålen	Utfall 2023	Utfall 2024	Utfall 2025	Mål 2025
Den fossilfria energins andel av den totala förbrukningen (%)	70,3	71,1	–	74

*Utfallet för 2025 finns tillgängligt i april 2026.

Även Tesis och Finnveras finansiering främjar rena lösningar i företagens investeringar, tillväxt och export. Största delen av Tesis direkta investeringar 2025 främjade omställningen till ren energi.

Uppnående av målen för hållbar utveckling

Lösningar som bidrar till hållbar utveckling, en omställning till ren energi och de nationella målen för koldioxidsnålhet främjas med mångsidig forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet. De centrala aktörerna är Business Finland med sina program, Teknologiska forskningscentralen VTT och Geologiska forskningscentralen med sitt forsknings- och utvecklingsarbete samt Finnvera och Tesi med sina finansieringsinstrument. Målet är att påskynda den digitala och rena omställningen i ekonomin och samhället, öka de inhemska investeringarna i näringslivet och få fart på utländska hållbara investeringar i Finland.

Avslutandedokumentet för Finlands strukturfondsprogram Hållbar tillväxt och jobb 2014–2020 lämnades in till kommissionen våren 2025, och kommissionen meddelade den 29 oktober 2025 att programmet var avslutat.

I det pågående region- och strukturpolitiska programmet Ett förnybart och kompetent Finland 2021–2027 riktas 30 procent av finansieringen från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) till EU:s strategiska mål "Ett grönare och koldioxidsnålare Europa". Dessutom bör 35 procent av all Eruf-finansiering riktas till klimatåtgärder, vilket innebär att målet är fem procentenheter mer ambitiöst än EU:s miniminivå. Vid utgången av 2025 var utfallet 32,1 procent. Alla projekt som finansieras med medel ur fonden för en rättvis omställning (FRO) betraktas dessutom i enlighet med kommissionens riktlinjer fullt ut som klimatåtgärder.

För att den arbetsrelaterade invandringen ska kunna utvecklas på ett hållbart sätt måste utnyttjande av utländsk arbetskraft bekämpas föregripande och effektivt. Fallen av utnyttjande ökar, vilket är ett tecken på att problemet är omfattande, men också på att myndigheternas arbete för att avslöja fallen har blivit effektivare. Statsrådets [principbeslut](#) för att förebygga och bekämpa arbetsrelaterat utnyttjande av utländsk arbetskraft godkändes våren 2023, och ett mer detaljerat åtgärdsprogram blev klart i februari 2024. Genomförandet av programmet fortsatte 2025 även om myndigheternas begränsade resurser fördröjde vissa åtgärder. Work in Finland har arbetat för etisk rekrytering bland annat genom att underlätta valet av tillförlitliga rekryteringspartner i Finland och de viktigaste partnerländerna.

Uppnående av målen för jämställdhet

Cirka 57 procent av de arbetslösa arbetsökande 2025 var män och cirka 43 procent kvinnor. Andelen män minskade något jämfört med de föregående åren (59 procent 2024 och 58 procent 2023). I de tjänster som räknas in i aktiveringsgraden var andelen kvinnor cirka 52 procent och andelen män 48 procent. Andelen män minskade med en procentenhet och andelen kvinnor ökade i motsvarande mån. Det innebär att fördelningen i deltagandet i tjänster återgick till nivån 2014–2023.

Lönesubventionerat arbete omfattade fortsättningsvis fler män än kvinnor, men andelen kvinnor som fick startpeng och som deltog i olika utbildningar var större än andelen män, vilket motsvarar utvecklingen under tidigare år. Skillnaderna mellan kvinnors och mäns deltagande i tjänster ökade i utbildningarna, men minskade i karriärträningen, det lönesubventionerade arbetet inom den offentliga sektorn och arbetsverksamheten i rehabiliteringssyfte. Inga sådana reformer av arbetskraftsservicen som kan väntas ha en väsentlig effekt på jämställdheten genomfördes 2025.

Reformen av integrationslagen, som bereddes under den föregående regeringsperioden, trädde i kraft vid ingången av 2025 med de ändringar som gjordes i den under 2024. Under året stärktes genomförandet av reformen i intensivt samarbete med reformen av arbets- och näringstjänsterna. I reformen av integrationslagen nämndes invandrade föräldrar som sköter sina barn hemma som en särskild målgrupp för integrationstjänsterna. Kommunerna anvisas finansiering för ordnandet av tjänster för den här målgruppen.

Invandrarföräldrar beaktas också i statens förvaltningsövergripande [program för integrationsfrämjande](#), som godkändes i form av statsrådets principbeslut i januari 2025.

10.2.2 Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet

Ämbetsverkens produktivitet förbättrades i omfattande uppgiftshelheter 2025. Utökade digitala tjänster, etablerade processer och mer ändamålsenligt inriktat arbete bidrog till utvecklingen. Inom flera uppgiftsområden ökade antalet prestationer, och resultaten i förhållande till de använda resurserna förbättrades, så att effekten blev större än tidigare trots att personalresurserna förblev konstanta eller minskade.

Resurshushållningen utvecklades olika beroende på uppgiftshelheten. I etablerade processer där volymerna ökade hölls kostnaderna per enhet huvudsakligen under kontroll, medan kostnadsnivån steg snabbare än resultaten för uppgifter där antalet

prestationer minskade, kravnivån steg eller investeringsbehoven ökade. I det stora hela stärktes verksamhetens effekt och produktivitet 2025, men inom flera delområden var det svårare att hålla kostnaderna under kontroll än att effektivisera verksamheten.

Framstegen i förvaltningsområdets produktivetsprogram

Ämbetsverken och inrättningarna inom förvaltningsområdet ombads uppskatta hur besparingarna som ingår i regeringsprogrammet och regeringens budgetförhandlingsbeslut påverkar deras ekonomi och verksamhet och vilka åtgärder besparingarna kräver. Åtgärderna varierar beroende på ämbetsverkens och inrättningarnas operativa och finansiella förutsättningar och typen av verksamhet. Ämbetsverk som endast får budgetfinansiering har mer begränsade reaktionsmöjligheter än ämbetsverk som också producerar avgiftsbelagda tjänster. År 2025 skulle förvaltningsområdet vidta produktivetsåtgärder enligt regeringsprogrammet och omkostnadsbesparingar som fastställts våren 2024 för sammanlagt 24,7 miljoner euro.

De åtgärder som ämbetsverken och inrättningarna föreslog gällde anpassning av verksamheten, ändringar i organisationsstrukturen, utveckling av verksamhetsprocesser och digitalisering. De anpassningsåtgärder som påverkar personalen har inkluderat minskning av visstidsanställd personal, personalminskning genom pensionsavgångar och i vissa ämbetsverk samarbetsförfaranden.

Ytterligare uppgifter om resultaten

- Arbets- och näringsministeriets bokslut 2025
- Innovationsfinansieringscentret Business Finlands bokslut 2025
- Konkurrens- och konsumentverkets bokslut 2025
- Geologiska forskningscentralens bokslut 2025
- Säkerhets- och kemikalieverkets bokslut 2025
- Energimyndighetens bokslut 2025
- Patent- och registerstyrelsens bokslut 2025
- Bokslut för närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter 2025

11 Social- och hälsovårdsministeriet

Andel av statsbudgeteten

Alla förvaltningsområden har haft tillgång till totalt **96 602 mn €**

● Social- och hälsovårdsministeriets andel **16 428 mn €**

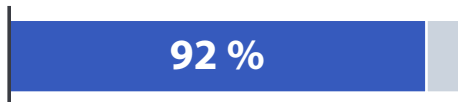


Användning av anslag

- Konsumtionsutgifter 378 mn €
- Överföringsutgifter 14 771 mn €
- Investeringsutgifter 0 mn €
- Övriga utgifter 0 mn €



Användningsgrad för anslagen



Användning av förvaltningsområdets anslag, miljoner euro

SHM	Budgetkapitel	2023	2024	2025
33.01	Förvaltning	152	150	162
33.02	Tillsyn	92	86	89
33.03	Forskning och utveckling	112	111	113
33.10	Utjämning av familje- och boendekostnader, grundläggande utkomststöd samt vissa tjänster	4 606	4 651	4 397
33.20	Utkomstskyddet för arbetslösa	2 079	2 185	1 923
33.30	Sjukförsäkring	2 280	2 206	1 843
33.40	Pensioner	5 268	5 532	5 533
33.50	Stöd till veteraner	165	142	116
33.60	Social- och hälsovården stöds	347	399	464
33.70	Hälsa och funktionsförmåga främjas	85	68	77
33.80	Avbytarverksamhet för lantbruksföretagare och pälsdjursuppfödare	127	128	130
33.90	Understöd för främjande av hälsa och social välfärd	374	384	304
33	SHM:s förvaltningsområde totalt	15 688	16 043	15 149

Årsverken

Vid alla förvaltningsområdens ämbetsverk totalt **74 507 årsverken**

• Social- och hälsovårdsministeriet **4 163 årsverken**



Ämbetsverk **5** ST.



- Strålsäkerhetscentralen STUK
- Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea
- Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården Valvira
- Besvärdsnämnden för social trygghet SAMU
- Institutet för hälsa och välfärd

Fonder **0** ST.



- Inga fonder

Affärsverk **0** ST.



- Inga affärsverk

Bolag **4** ST.



- Alko Ab
- FinnHEMS Ab
- STUK International Ab
- FVR Finsk vaccinforskning Ab

11.1 Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet

De förändringar som skett i den säkerhetspolitiska omgivningen i och med kriget i Ukraina påverkar särskilt samhällets och befolkningens kristålighet. Den förändrade situationen har också krävt ytterligare åtgärder för beredskapen och hanteringen av störningssituationer inom social- och hälsovårdssystemet. Skuldnivån i statsfinanserna bedöms förbli hög också under de kommande åren, vilket orsakar ett stort tryck på finansieringen av service och förmåner. Därför är det nödvändigt att balansera beredskapsåtgärderna och den långsiktiga utvecklingen av systemet under normala förhållanden.

Befolkningens mentala kristålighet stöder samhällets funktionsförmåga och återhämtning från kriser. Känslan av trygghet och befolkningens förtroende för de centrala samhällsinstitutionerna är viktiga för den mentala kriståligheten. Problemen med befolkningens välbefinnande ökar oron över den mentala kristålighetens tillstånd. [Enkäten Medborgarpulsen](#) (10/2025, på finska) visar att otryggheten har ökat något sedan vårens enkät, särskilt bland äldre. Även förtroendet för institutionerna minskade i höstens enkät jämfört med läget på våren. Upplevelsen av att samhället är rättvist minskade också.

[Befolkningens hälso- och välfärdsöversikt 2025](#) (Institutet för hälsa och välfärd) visar att den vuxna befolkningens upplevda välfärd, särskilt bland unga vuxna, har försämrats efter att ha varit konstant under en lång period. Var tionde vuxen upplever ensamhet och svag delaktighet. Den upplevda arbetsförmågan försämras bland unga vuxna. Bland medelålders och äldre har den positiva utvecklingen stannat upp. Psykiska symtom har på 2020-talet blivit vanligare hos såväl unga som personer i arbetsför ålder. Den psykiska belastningen bland befolkningen i arbetsför ålder förutspås öka ytterligare under 2020-talet.

Nativiteten minskade inte längre 2025, men ligger fortsättningsvis på en mycket låg nivå. Samtidigt sjönk invandringen för andra året i följd. Social och ekonomisk hållbarhet i samhället förutsätter att sysselsättningsgraden är hög, befolkningens hälsa, arbetsförmåga och funktionsförmåga är god och företagen är konkurrenskraftiga.

Andelen unga av alla arbetslösa ökade 2025 och var nästan 1,5 gånger så stor som året innan, och trenden för det relativa arbetslöshetstalet bland 15–24-åringar var 21,4 procent 2025. Ungdomsarbetslösheten och de omfattande psykiska problemen kan leda till att många unga slås ut ur arbetslivet och inte förankras i samhället. Följden kan bli ökande och långvarig användning av förmåner och ett allt större behov av offentlig service i framtiden.

Under de senaste åren har ändringar gjorts i den sociala tryggheten samtidigt som sysselsättningsläget varit svårt, vilket kan orsaka försörjningsproblem under de närmaste åren. Målet med reformen av den sociala tryggheten är att hållbart utveckla den sociala trygghetens struktur och funktion på lång sikt. Samtidigt bör systemet ge starkare incitament att delta i arbetslivet. Det konjunkturbetingade svaga sysselsättningsläget och bristen på lediga jobb är i nuläget ett hinder för att de önskade incitamenten ska fungera.

Välfärdsområdenas verksamhet och ekonomi visar tydliga tecken på förbättring, men ett centralt problem är att den ekonomiska situationen varierar mellan välfärdsområdena. I vissa områden har de ekonomiska förutsättningarna för verksamheten förbättrats, men i de områden som klarar sig sämst är ingen positiv utveckling i sikte. En central risk till följd av de växande skillnaderna mellan välfärdsområdena är att tillgången till likvärdiga tjänster äventyras. Områden med ekonomiska problem blir tvungna att anpassa verksamheten ytterligare, vilket kan drabba tillgången till tjänster och tillhandahållandet av tjänster. Samtidigt kan de områden där situationen är bättre till och med investera i att utveckla tjänsterna och säkerställa tillgången till tjänster bättre än tidigare.

Tabell 32. Centrala risker inom ansvarsområdet

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/konsekvenser)
<p>Skillnaderna i hälsa och välfärd växer och utslagningen ökar.</p>	<p>Antalet arbetsförmögna minskar eftersom arbets- och funktionsförmågan försämras bland en del av befolkningen.</p> <p>Skillnaderna i hälsa och välfärd ökar mellan befolkningsgrupper och socioekonomiska grupper.</p> <p>Servicebehovet ökar och förmåner används i större utsträckning, vilket försämrar bärkraften i statsfinanserna.</p>	<p>Åtgärderna i programmet Terveysteksi till stöd för befolkningens välfärd och hälsa.</p> <p>Fortsätta utveckla en social trygghet som uppmuntrar till arbete.</p> <p>Utveckla social- och hälsovårdstjänster med större effekt genom omfattande projekthelheter.</p> <p>Inrikta resurser på åtgärder som är centrala för att minska hälsoskillnaderna.</p> <p>Åtgärderna i regeringens jämställdhetsprogram för att minska skillnaderna i hälsa och välfärd.</p>	<p>Risken är mycket sannolik och allvarlig</p>
<p>Trycket på statsfinanserna försvårar en tillräcklig finansiering av åtgärder som är nödvändiga för välfärdssamhället.</p>	<p>Samhällets tjänster fungerar sämre och skyddsnäten ger inte tillräckliga möjligheter att delta i samhällslivet.</p> <p>Problem med försörjningen avspeglas i den upplevda välfärden.</p> <p>Instabiliteten och de sociala problemen ökar, vilket belastar den offentliga ekonomin.</p>	<p>Utveckla bättre samverkan mellan tjänster och förmåner som en del av reformen av den sociala tryggheten och social- och hälsovårdstjänsterna.</p> <p>Omfattande bedömningar av (samverkande) konsekvenser till stöd för beslutsfattandet i lagberedningen och andra reformprocesser.</p>	<p>Risken är relativt sannolik och allvarlig</p>

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/ konsekvenser)
<p>Trots reform-åtgärder i välfärdsområdena ökar de ekonomiska och operativa skillnaderna mellan dem allt mer, och det drabbar finansieringsnivån och jämlikheten i social- och hälsovårdstjänsterna.</p>	<p>Vissa välfärdsområden uppfyller inte skyldigheten att täcka underskott, och det försvårar tillhandahållandet av tjänster.</p> <p>Problem med tillgången till tjänster eller anlitaandet av tjänster ökar servicebehovet och därigenom de framtida social- och hälsovårdsutgifterna.</p>	<p>Statsrådets styrning av välfärdsområdena och en översyn av den säkerställer att de förändringar som behövs genomförs.</p> <p>De centrala åtgärderna i utvecklingsplanen för styrningen av social- och hälsovårdsreformen (på finska) och halvtidsutvärderingen genomförs för att reformera systemet.</p>	<p>Risken är mycket sannolik och allvarlig</p>
<p>Försämrade funktionsförmåga äventyrar arbetets produktivitet och sysselsättningsgraden.</p>	<p>Den upplevda arbetsförmågan försämras bland unga vuxna.</p> <p>Brist på kompetent, arbetsförmögen arbetskraft blir ett hinder för uppkomsten av jobb med hög produktivitet.</p> <p>Utbildningsnivån höjs inte tillräckligt till exempel på grund av problem med välbefinnandet eller funktionsförmågan.</p> <p>Produktivitetsutvecklingen står stilla, vilket är ett problem för statsfinansernas hållbarhet.</p>	<p>Arbetslivsprogrammens åtgärder för att utveckla arbetshälsan och hantera särskilt de ungas psykiska problem i arbetslivet.</p> <p>Stödja befolkningens arbets- och funktionsförmåga genom en reform av service-systemet och stöd för välbefinnandet.</p> <p>Främja sysselsättningen bland partiellt arbetsförmögna.</p>	<p>Risken är relativt sannolik och allvarlig</p>

11.2 Förvaltningsområdets resultatutveckling

11.2.1 Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna

Effekt mål 1: Vi tryggar befolkningens välfärd i alla situationer

Strukturer och lösningar som främjar hälsa och välfärd gör att människor kan lita på att vardagen fungerar även om världen förändras. Den förbättring av befolkningens hälsa och välfärd som pågått i Finland i årtionden har delvis avtagit under 2020-talet, och [hälsan och välfärden är allt mer ojämnt fördelad bland befolkningen](#). Genom att minska hälsoskillnaderna kan man uppnå betydande kostnadsbesparingar och öka antalet levnadsår med betoning på arbetsförmågan i takt med att de skador som sjukligheten orsakar minskar. Välfärdsområdena har identifierat minskningen av de socioekonomiska hälsoskillnaderna som ett viktigt mål för att främja hälsa och välfärd. Under berättelseåret gjordes en [studie](#) (på finska) av välfärdsområdenas strategiska och operativa dokument, som visade att 14 områden hade konkreta mål för att minska de socioekonomiska hälsoskillnaderna. Åtta välfärdsområden hade inga sådana mål.

Dödligheten används som indikator när man bedömer befolkningens hälsa, förväntade livslängd och behov av hälso- och sjukvårdstjänster. [PYLL](#) (potential years of life lost) är en indikator för välfärd som används i stor utsträckning internationellt och mäter förtida förlust av levnadsår som skulle ha kunnat undvikas bland annat med förebyggande vård, tillgång till vård i rätt tid och behandling som är effektiv och verkningsfull. Antalet förlorade levnadsår har varit svagt sjunkande. Särskilt när det gäller somatiska sjukdomar har utvecklingen varit positiv. Skillnaden mellan kvinnor och män i antal förlorade levnadsår är ändå fortfarande stor, även om den har minskat en aning. De regionala skillnaderna är också stora.

Enkäten ([EuroHIS-8](#)) kartlägger livskvaliteten och mäter andelen 20–64-åringar som upplever en åtminstone genomsnittligt god livskvalitet. Enkäten tar hänsyn till de psykiska, fysiska, sociala och miljömässiga aspekterna. År 2024 upplevde mindre än hälften av alla som svarade att deras livskvalitet var åtminstone genomsnittligt god i de olika dimensionerna. Utvecklingen har gått nedåt. Kvinnornas upplevda livskvalitet har försämrats redan en längre tid. Andelen vuxna män som upplever god livskvalitet är mindre än andelen av kvinnorna.

Fetma och multisjuklighet har ökat i befolkningen. Psykiska störningar, alkoholrelaterade sjukdomar, hjärt- och kärlsjukdomar, diabetes och sjukdomar i stöd- och rörelseorganen har de största konsekvenserna för livskvaliteten och ökar sjukdoms-
bördan. Multisjukligheten ökar när befolkningen åldras. Psykisk ohälsa är särskilt vanligt bland unga och unga vuxna. De åtgärder som utvecklades i arbetet med

[strategin för psykisk hälsa 2020–2030](#) fortsatte som en del av regeringens åtgärder för psykisk hälsa. Åtgärderna förbättrade bland annat tillgången till vård för missbruk och psykisk ohälsa och tillgången till behovsbaserad psykosocial vård. Med finansiering från [Finlands program för hållbar tillväxt](#) utvecklades och främjades koncept för psykisk hälsa och missbrukartjänster som är viktiga för välfärdsområdena och särskilt avsedda för barn, familjer, unga och unga vuxna. Från det [nationella programmet för hälsa och välfärd](#) beviljades 4,85 miljoner euro i statsunderstöd för 12 projekt i olika delar av Finland. Fokus i projekten låg på stöd för sunda levnadsvanor och egenvård, stödd sysselsättning och förebyggande mun- och tandvård.

Enligt resultaten från [enkäten Hälsa i skolan \(Institutet för hälsa och välfärd\) 2025](#) verkade elevernas upplevda hälsotillstånd i de högre årskurserna inom den grundläggande utbildningen utvecklas positivt. Allt fler unga upplevde att de hade god hälsa. Under berättelseåret upplevde 22 procent av åttonde- och niondeklassarna att deras hälsotillstånd var medelmåttigt eller dåligt. År 2023 var andelen strax under 27 procent. Särskilt flickornas upplevda hälsotillstånd har förbättrats. Även om skillnaden mellan könen tydligt minskade 2025 upplever flickorna fortfarande oftare än pojkarna att deras hälsotillstånd är dåligt. Av flickorna i årskurs 8 och 9 upplevde 34 procent måttlig eller svår ångest. Motsvarande andel bland pojkarna var 8–9 procent.

Antalet dödsfall på grund av narkotikaförgiftning 2023 var det högsta som någonsin registrerats i Finland. Sammanlagt 253 personer dog i överdoser, och 89 av dem var under 25 år gamla. År 2024 dog 167 personer i överdoser, och 42 av dem var under 25 år gamla. Under berättelseåret inleddes ett program för att förebygga narkotikarelaterade dödsfall bland unga ([Elossa – programmet för förebyggande av narkotikarelaterade dödsfall bland unga 2026–2027](#)). Sammanlagt 10,9 miljoner euro har reserverats för programmet 2025–2027.

[Terapigarantin för barn och unga](#) trädde i kraft den 1 maj 2025. Barn och unga under 23 år ska få tillgång till vissa mentalvårdstjänster senast inom en månad efter att stödbehovet har konstaterats. Terapigarantin styr välfärdsområdena att stärka mentalvårdstjänsterna inom primärvården och öka tillgången till korttidsinterventioner. Terapigarantin kan som helhet bedömas stärka det tidiga stödets och de kortvariga interventionernas roll. Omfattande uppföljningsmaterial från primärvården och socialvården om garantins effekter blir tillgängligt 2027.

Under berättelseåret lanserade Institutet för hälsa och välfärd webbtjänsten [Hälsans framtidsbild](#). I tjänsten finns prognoser och möjliga framtidsscenarioer som bygger på den tidigare utvecklingen och beskriver befolkningens sjuklighet, begränsningar i funktions- och arbetsförmågan och riskfaktorer som levnadsvanor.

Tabell 33. Uppföljningsindikatorer för effektmål 1

	2017	2022	2023	2024	2025
Potentiellt förlorade levnadsår (PYLL) i åldrarna 0–80 per 100 000 invånare					
Sammanlagt	5 903	5 745	5 736	5 650	N/A
Män	7 769	7 461	7 370	7 240	N/A
Kvinnor	3 981	3 955	4 024	3 982	N/A
Andel 20–64-åringar (%) som upplever att deras livskvalitet är god (EuroHIS-8)					
Sammanlagt	57,4	50,9	N/A	49,4	N/A
Män	54,5	49,9	N/A	48,7	N/A
Kvinnor	60,5	51,8	N/A	50,1	N/A
Andel elever i årskurs 8 och 9 (%) som upplever att deras hälsotillstånd är medelmåttigt eller dåligt					
Sammanlagt	18,8	N/A	26,6	N/A	22
Pojkar	13,9	N/A	16,7	N/A	15
Flickor	23,4	N/A	36,1	N/A	28

PYLL är en indikator som anger antalet förlorade levnadsår per 100 000 invånare som beror på dödsfall före 80 års ålder.

EuroHIS-8 uppdateras med två års mellanrum.

Enkäten Hälsa i skolan genomförs vartannat år.

Källa: Institutet för hälsa och välfärd/Sotkanet.

Effektmål 2: Vi säkerställer verkningsfulla förmåner och tjänster på ett hållbart sätt

Under berättelseåret beredde ministerierna flera förslag till reviderad lagstiftning om social- och hälsovårdstjänster och lämnade dem till riksdagen ([den nationella servicereformen](#)). Lagberedningen och andra utvecklingsåtgärder syftar till att stärka det förebyggande arbetet och förbättra servicesystemets effekt, tillgången, kostnadseffektiviteten och utnyttjandet av digitala tjänster. Åren 2024–2025 har social- och hälsovården sparat cirka 500 miljoner euro. Åtgärderna och lagberedningen i den nationella servicereformen beskrivs mer ingående i avsnitt 2.2 i berättelsedelen i regeringens årsberättelse.

[Stora förändringar har gjorts i den sociala tryggheten under hela regeringsperioden](#) i syfte att förenkla den sociala tryggheten, stärka den offentliga ekonomin och tydliggöra att utkomststödet är en temporär form av stöd som beviljas i sista hand. Förmånerna, ändringarna i dem och konsekvenserna beskrivs mer ingående under effektmål 3 och i avsnitt 2.4 i berättelsedelen.

Vid ingången av 2025 blev vårdgarantin inom öppenvården tre månader för personer som fyllt 23 år (den tidigare maximala väntetiden var 14 dygn). Under 2025 uppfylldes vårdgarantin (besök inom 3 månader från bedömningen av vårdbehovet) i ungefär 100 procent av fallen i nästan hela landet.

I [social- och hälsovårdsministeriets årliga utredning](#) (på finska, referat på svenska) om hur välfärdsområdenas ansvar för ordnandet av social- och hälsovården uppfylldes bedömdes tillgången till icke-brådskande primärvård 2025 som helhet ha blivit snabbare. Enligt utredningen gick det bra att få brådskande vård överallt i Finland. Tillgången till läkarbesök inom sju dygn försämrades mellan hösten 2024 och hösten 2025.

Genomförandet av [Finlands program för hållbar tillväxt](#) upphörde i välfärdsområdena i slutet av berättelseåret. Finansieringen från EU:s återhämtningsinstrument till ministeriets förvaltningsområde var sammanlagt 381 miljoner euro. Cirka 300 miljoner euro delades ut i statsunderstöd till välfärdsområdena 2022–2025. I projekten främjades tillgången till service genom att verksamhetsmodeller och service i olika kanaler samt digitala tjänster inom social- och hälsovården utvecklades. Välfärdsområdena utvecklade och införde lösningar för att främja hälsa och välfärd, lanserade sektorsövergripande tjänster och riktade in tjänster på utsatta grupper.

Antalet personer som väntat i över sex månader på icke-brådskande specialiserad sjukvård ökade märkbart under coronaåren, och utvecklingen fortsatte när välfärdsområdena inledde sin verksamhet. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och

hälsovården uppmanade i sina förelägganden åren 2024 och 2025 flera välfärdsområden och HUS-sammanslutningen att hålla de lagstadgade tidsfristerna för tillgång till icke-brådskande specialiserad sjukvård. Föreläggandena 2025 förenades med vite. Uppgifter om utfallet i april 2025 visar att antalet patienter per 10 000 invånare som väntat på specialiserad sjukvård längre än den föreskrivna tiden hade minskat med över 20 procent på ett år. Väntetiderna till icke-brådskande specialiserad sjukvård hade alltså förkortats på riksnivå 2025. Det förekommer stora skillnader mellan välfärdsområdena. Vid utgången av 2025 var andelen som väntat över sex månader av alla som väntade på vård i välfärdsområdena i genomsnitt 9 procent (variation: Kymmenedalen 1 procent, Norra Karelen 26 procent).

Handläggningstiderna för barnskyddsanmälningar inom socialvården 2025 förbättrades jämfört med situationen 2024 som var sämre än genomsnittet. Under berättelseåret färdigställdes cirka 11 procent av bedömningarna av servicebehovet inte inom utsatt tid. Enligt Institutet för hälsa och välfärd ordnas barnskyddet fortfarande inte till alla delar i enlighet med lagen i alla välfärdsområden, men avvikelserna blev allt färre 2025. Totalreformen av barnskyddslagstiftningen indelades i faser, och [den första fasen av reformen](#) lämnades till riksdagen för behandling hösten 2025. Den första fasen inkluderade bland annat förslag om en ny integrerad tjänst för rehabilitering på slutna institutioner för minderåriga och förslag till åtgärder vid olovlig frånvaro från platser för vård utom hemmet.

Enligt landsprofilen [State of Health in the EU](#) (2025, på finska) uppgav 12,4 procent av dem som hade medicinska behov 2024 att behoven inte uppfylldes på grund av kostnader, avstånd eller väntetider. Andelen är näst högst i EU. Det tyder på strukturella problem i serviceproduktionen, särskilt inom primärvården. Personalbristen och den varierande tillgången till service i olika områden gör det svårare att få vård. Dessutom varierar väntetiderna mellan dem som arbetar och har tillgång till avgiftsfri företagshälsovård och dem som inte är i arbetslivet. Detta medför hinder för jämlik tillgång till tjänster.

I början av berättelseåret höjdes taken för patientavgifterna inom primärvården med 22,5 procent och inom den specialiserade sjukvården med 45 procent. Höjningarna kan öka antalet kunder med låga inkomster som belastas väsentligt av avgifterna. I början av berättelseåret skickade ministeriet ett [styrdokument](#) till välfärdsområdena om skyddsmekanismerna i lagstiftningen för att säkerställa att avgifterna inte leder till att tjänsterna är utom räckhåll för dem som behöver dem (bland annat nedsättning och eftergift).

Tabell 34. Uppföljningsindikatorer för effektmål 2

	2017	2022	2023	2024	2025
Väntetid i den öppna sjukvården inom primärvården längre än 7 dygn för icke-brådskande besök hos läkare, räknat från bedömningen av vårdbehovet,% av genomförda besök (läget i oktober)	51,9	45,2	47,5	44,0 ¹	56,0 ¹
Specialiserad sjukvård, antal som väntat längre än 6 mån. 30.4/10 000 invånare*	1,5	21,6	34,4	44,1	34,8
Bedömningar av servicebehov inom barnskyddet vilka färdigställts inom den lagstadgade tidsfristen på 3 mån. under tiden 1.10–31.3, %	93,6	91,6	88,4	82,9	88,7

Källa: Institutet för hälsa och välfärd/Sotkanet

1 Källa registret Avohilmo (första vårdhändelse).

* Tolkning av indikatorn: i medeltal cirka 35 personer per 10 000 invånare hade väntat på specialiserad sjukvård längre än 6 månader i slutet av april.

Effektmål 3: Vi förebygger och minskar ojämlikheten mellan människor

Det förekommer ojämlikhet mellan könen och de socioekonomiska grupperna inom nästan alla områden av hälsa och välfärd ([Institutet för hälsa och välfärd, Rapport 9/2025](#)). Män har nästan dubbelt så många förlorade levnadsår som kvinnor. Låginkomsttagare förlorar cirka fem gånger så många levnadsår som höginkomsttagare. För att stärka samhällets funktion, säkerheten och gemenskapen är det avgörande att ojämlikheten minskas. När det kommunbaserade systemet ändrades till ett system baserat på välfärdsområden minskade de regionala skillnaderna, även om [social- och hälsovårdsministeriets utredning](#) (på finska, referat på svenska) visar att det finns stora skillnader mellan välfärdsområdena i tillgången till enskilda tjänster och hur de har förnyats. Skillnaderna i välfärdsområdenas ekonomiska situation har ökat och fortsätter öka.

Det är svårt att uppskatta hur många unga som är utslagna eller riskerar bli utslagna. Ungar i åldern 18–24 år som varken studerar, arbetar eller är i värnplikts- eller civiltjänst räknas som särskilt utsatta för utslagning. Låg utbildning, långvarig arbetslöshet, försörjningsproblem, missbruk och psykiska problem är betydande riskfaktorer för utslagning bland unga. Antalet unga som riskerar utslagning har minskat något. Utslagning är ett könsindelad fenomen i Finland. De unga männen

som riskerar utslagning är cirka 50 procent fler än de unga kvinnorna, och skillnaden har knappt minskat. Under berättelseåret inledde ministeriet en [utredning](#) om pojkars och unga mäns välbefinnande och jämställdhet för att hitta sätt att förhindra utslagning.

Under regeringsperioden har den sociala tryggheten reformerats genomgripande. Under 2024 och 2025 har regeringen bland annat förlängt självrisktiden inom utkomstskyddet för arbetslösa, skärpt arbetsvillkoret inom utkomstskyddet, graderat det inkomstrelaterade utkomstskyddet och gjort flera andra ändringar i till exempel bostadsbidraget och sjukdagpenningen. Besparingarna inom den sociala tryggheten 2024–2025 uppskattas uppgå till cirka 2,5 miljarder euro (besparing för den offentliga ekonomin på 2027 års nivå). Ministeriet har bedömt [de sammantagna konsekvenserna av lagändringarna som gäller den sociala tryggheten och social- och hälsovårdstjänsterna](#) (på finska, referat på svenska). Bedömningarna visar att regeringens lagändringar under åren 2024–2025 mer än väntat har påverkat också hushåll som fått utkomststöd under året. Utkomststödet har dessutom mindre än väntat kompenserat för nedskärningar i andra förmåner (främst bostadsbidraget och utkomstskyddet för arbetslösa). Lagändringarna och totalreformen av utkomststödet 2024–2025 bedöms höja låginkomstgraden i hela befolkningen med 2,2 procentenheter och bland barn med 3 procentenheter.

Ändringarna i utkomststödet uppskattas stärka den offentliga ekonomin direkt med 70 miljoner euro när reformen har trätt i kraft i sin helhet. Reformen uppskattas höja kostnaderna för verkställigheten med sammanlagt 18 miljoner euro. Reformen har uppskattats öka sysselsättningen med 1 200 personer, vilket stärker den offentliga ekonomin med cirka 29 miljoner euro. [Reformen av utkomststödet trädde huvudsakligen i kraft](#) den 1 februari 2026 och [det nya allmänna stödet](#) träder i kraft den 1 maj 2026. De ändringar som ingick i reformen av den sociala tryggheten beskrivs mer ingående i avsnitt 2.4 i berättelsedelen.

Antalet mottagare av grundläggande utkomststöd och utgifterna för stödet ökade klart under berättelseåret. [Folkpensionsanstalten betalade grundläggande utkomststöd](#) till ett belopp av sammanlagt 1 001 miljoner euro 2025. Beloppet av utbetalda grundläggande utkomststöd var 21,4 procent större än 2024. Sammanlagt 256 900 hushåll fick grundläggande utkomststöd (2,9 procent fler än året innan). Antalet enskilda mottagare av grundläggande utkomststöd var sammanlagt 365 000 personer (2,4 procent fler än året innan). Den största mottagarkategorin var män i åldern 20–24 år. Största delen av det grundläggande utkomststödet 2025 betalades för boendeutgifter. Sammanlagt 460 miljoner euro betalades för boendeutgifter. Det motsvarade 45,9 procent av alla utbetalade grundläggande

utkomststöd. De som får utkomststöd under en längre tid har en kumulativ risk för utslagning, som är kopplad till långvarig arbetslöshet och risk för generationsöverskridande utslagning för hushållets medlemmar.

Enligt sin förmånsstatistik betalade Folkpensionsanstalten 2025 ut cirka 16,55 miljarder euro i förmåner, vilket är 0,6 procent mer än 2024. Antalet förmånstagare ökade med cirka 0,3 procent jämfört med ett år tidigare. Utbetalningarna ökade totalt sett mest inom studiestödet (+35 procent) och det grundläggande utkomststödet (+21 procent), medan det allmänna bostadsbidraget minskade mest (-27 procent). Antalet förmånstagare ökade mest inom familjeledighetsersättningen (+16 procent) och bland annat ränteunderstödet för studielån (+14 procent), och minskade för rehabiliteringspenningen (-14 procent). I augusti 2025 började studerande få studiestödets bostadstillägg i stället för allmänt bostadsbidrag, vilket förklarar varför studiestödet ökat och bostadsbidraget minskat.

Antalet barn bland bostadsbefolkningen vars vårdnadshavare har permanent låga inkomster har ökat. I relation till det totala antalet barn i befolkningen hörde cirka 5,6 procent av barnen (nästan 57 000 barn) till bostadsbefolkningen med permanent låga inkomster 2024, vilket var cirka 11 procent mer än året innan. Barn som hört till hushåll med låga inkomster under statistikåret och två av de tre föregående åren räknas som barn vars vårdnadshavare har permanent låga inkomster. I [regeringens bedömning av de sammantagna konsekvenserna av ändringarna i den sociala tryggheten](#) (på finska, referat på svenska) uppskattades det att lagändringarna 2024–2025 och reformen av utkomststödet 2026 skulle höja låginkomstgraden bland barn med 3 procentenheter (cirka 31 000 barn) och sammanlagt i hela befolkningen med 2,2 procentenheter (cirka 120 000 personer). Konsekvenserna drabbar särskilt unga, enpersonshushåll, hushåll med en förälder och långtidsarbetslösa. Uppskattningen beskriver endast de direkta konsekvenserna utan beteendeförändringar. Slutsatsen är att de nedskärningar som gjorts och kommer att göras i den sociala tryggheten är problematiska i ljuset av de grundläggande och mänskliga rättigheterna om man beaktar nedskärningarnas sammantagna konsekvenser.

Långtidsarbetslösheten började stiga 2023–2024 och utvecklingen fortsatte 2025. Antalet långtidsarbetslösa var rekordhögt i ett långsiktigt perspektiv. Jämfört med året innan ökade antalet långtidsarbetslösa med cirka 25 procent, bland kvinnorna med cirka 29 procent och bland männen med 23 procent. Skillnaden i långtidsarbetslösheten mellan kvinnor och män är fortfarande tydlig. Det fanns cirka 40 procent fler män än kvinnor som var långtidsarbetslösa.

Antalet personer som gått i invalidpension via arbetspensionssystemet har varit relativt konstant under en längre tid (under 18 000). År 2025 var 41 procent av dem som gick i invalidpension över 60 år gamla. Antalet personer under 35 år som gått

i invalidpension har förblivit stabilt (andel av alla cirka 11 procent). Antalet invalidpensionerade i arbetskraften under 60 år har minskat, och det årliga antalet invalidpensionerade över 60 år har ökat. I statistiken saknas de personer som gått i sjukpension via Folkpensionsanstalten, uppskattningsvis några tusen personer per år. I [Pensionsskyddscentralens utredning](#) (på finska) analyserades situationen bland personer i åldern 18–29 år som invalidpensionerats 2020–2022 (8 200 unga). Den vanligaste orsaken till invalidpensionering bland personer under 30 år var psykisk ohälsa, och cirka hälften hade inte alls arbetat. Vid utgången av 2024 fick sammanlagt cirka 16 000 personer under 30 år invalidpension.

Tabell 35. Uppföljningsindikatorer för effektmål 3

	2017	2022	2023	2024	2025
Personer i åldern 18–24 år som riskerar att bli utslagna (arbetar inte, studerar inte, är inte i värnpliktstjänst), (antal)					
Sammanlagt	75 515	62 814	72 098	71 307	N/A
Män	43 342	37 267	44 106	42 542	N/A
Kvinnor	32 173	25 547	27 992	28 765	N/A
Hushåll under året som fått utkomststöd under längre tid, (antal)	85 882	78 345	73 899	72 982	N/A
Antal barn bland bostadsbefolkningen vars vårdnadshavare har permanent låga inkomster, (antal)	55 352	53 234	51 640	56 835	N/A
Långtidsarbetslösa, (antal)					
Sammanlagt	91 568	86 160	90 608	109 597	137 630
Män	52 350	52 285	54 476	65 791	81 089
Kvinnor	39 218	33 875	36 132	43 806	56 541
Personer som gått i invalidpension via arbetspensionssystemet, (antal)					
Sammanlagt	18 597	17 869	17 705	17 480	17 650
Under 35 år	1 923	1 930	1 941	1 900	1 900

Källor: Institutet för hälsa och välfärd/Sotkanet, Folkpensionsanstalten, Statistikcentralen och Pensionsskyddscentralen.

Effektmål 4: Vi främjar jämställdhet och likabehandling

Lika möjligheter att delta, påverka och ta sig framåt i livet oavsett kön stärker individernas och samhällets övergripande välfärd. Även om Finland är ett av de ledande länderna i världen när det kommer till jämställdhet finns det mycket kvar att göra för att främja jämställdheten i samhället. Omsorgsansvaret och familjeledigheterna fördelas fortfarande inte jämnt mellan män och kvinnor, och lönerna är fortfarande inte jämställda. Dessutom är våld mot kvinnor fortfarande ett särskilt problem. Situationen beskrivs mer ingående i avsnittet "Uppnående av målen för jämställdhet".

[Likalönsprogrammet för åren 2024–2027](#) (på finska, referat på svenska) har som mål att löneskillnaden mellan könen ska minska till 14,5 procent senast 2027. Regelbundet heltidsarbetande kvinnors medelinkomst 2024 var fortfarande 15,8 procent under männens i Finland. Under berättelseåret fortsatte också genomförandet av [direktivet om lönetransparens](#).

Forskning visar att långa familjeledigheter påverkar karriärerna och löneutvecklingen. Om familjeledigheterna delas mer balanserat mellan föräldrarna främjas jämställdheten för kvinnornas del. Pappornas andel av alla dagar för vilka föräldradagpenning betalats fortsatte öka 2025. Bakgrunden är den familjeledighetsreform som trädde i kraft 2022. År 2025 betalades föräldradagpenning för 77,5 procent av dagarna till kvinnor och för 22,5 procent av dagarna till män. Männens andel har ökat med cirka åtta procent jämfört med 2024. Jämfört med 2017 har männens andel ökat med cirka 125 procent.

Kommunerna har goda samhälleliga förutsättningar att påverka jämställdheten och likabehandlingen i kommuninvånarnas vardag. År 2023 hade cirka 40 procent av kommunerna ingen operativ jämställdhets- och likabehandlingsplan, men 2025 hade andelen minskat till 32 procent.

Tabell 36. Uppföljningsindikatorer för effektmål 4

	2017	2022	2023	2024	2025
Skillnad efter kön mellan löntagares månadsinkomster för ordinarie arbetstid, (%)*	16,1	15,6	16,0	15,8	N/A
Pappornas andel av alla dagar för vilka föräldradagpenning betalats, (%)	10,0	12,2	15,6	20,9	22,5
Kommunerna har en gällande plan för främjande av jämställdheten mellan könen och för främjande av likabehandling, (%)	N/A	57	60	N/A	68

Källor: Statistikcentralen, Folkpensionsanstalten och Institutet för hälsa och välfärd/TEAViisari.

* Tolkning av indikatorn: Kvinnorna tjänar i genomsnitt 84 procent av männens motsvarande lön.

Effektmål 5: Vi förbättrar hälsan och säkerheten i livs- och arbetsmiljön

Antalet dödsfall på grund av olycksfall och våld har inte förändrats väsentligt. Fortfarande dör dubbelt så många män som kvinnor till följd av olycksfall och våld. Kvinnor utsätts 30 procent oftare än män för hot och våld. Allt fler kvinnor hade också upplevt fysiskt eller psykiskt våld i en nära relation 2024. Det året upplevde 12 procent av kvinnorna i åldern 20–64 år våld i en nära relation. Bland männen var andelen 8,8 procent. Antalet offer för våld i nära relationer var 13 027 år 2024. Ministeriet arbetar kontinuerligt för att [förebygga våld mot kvinnor i samarbete med Institutet för hälsa och välfärd och välfärdsområdena](#). Vid ingången av berättelseåret förbjöds medling på medlingsbyråerna vid våld i nära relationer i samband med att regeringens principbeslut om jämställdhetsprogrammet godkändes. Regeringen ökade skyddshemmens finansiering med en miljon euro för 2025.

[Preliminära uppgifter för 2025](#) visar att antalet brott mot liv och hälsa ökade med 7,2 procent jämfört med året innan. Sammanlagt kom 84 fall av brott mot liv till kännedom, vilket är fem färre än året innan. Antalet försök till brott mot liv var 423, vilket är 42 fall fler än året innan.

Misshandelsbrotten har ökat kraftigt under 2020-talet. Enligt preliminära uppgifter för 2025 anmäldes 44 600 fall av misshandel, vilket är 7,4 procent fler än året innan. Misshandelsfallen på offentliga platser ökade med 5,7 procent och 2025 kom 15 200 fall till kännedom. Under berättelseåret beviljade ministeriet 2,5 miljoner euro i anslag för att förebygga gatuvåld bland unga och främja säkerheten.

Enligt Olycksfallsförsäkringscentralens prognos inträffade bland löntagare 2025 sammanlagt 107 000 arbetsolycksfall (115 000 år 2024), varav 87 000 på arbetsplatsen och 21 000 under resan till eller från arbetet. Frekvensen av olycksfall på arbetsplatsen var knappt 25 per en miljon utförda arbetstimmar. Frekvensen har varit nedåtgående under en längre tid, vilket är ett tecken på att säkerheten har förbättrats. Frekvensen sjönk i byggbranschen, transportbranschen och den privata social- och hälsovården men ökade inom handeln, kommunernas och välfärdsområdenas verksamhet samt sektorn för förvaltning och stödtjänster. År 2024 inträffade 17 arbetsplatsolycksfall med dödlig utgång, och fram till slutet av november 2025 inträffade 10 sådana ([Olycksfallsförsäkringscentralen](#)). [Policyn för arbetsmiljö och välbefinnande i arbetet](#) genomfördes fortsatt under berättelseåret.

Tabell 37. Uppföljningsindikatorer för effektmål 5

Döda genom olycksfall eller våld, efter kön och den statistikförda underliggande dödsorsaken	2017	2022	2023	2024	2025
Sammanlagt	3 480	3 276	3 430	3 286	N/A
Män	2 364	2 148	2 288	2 237	N/A
Kvinnor	1 116	1 128	1 142	1 049	N/A
Frekvens av olycksfall på arbetsplatsen*	29	25,5	24,7	24,3	24,7

Källor: Statistikcentralen, Olycksfallsförsäkringscentralen, Institutet för kriminologi och rättspolitik (resultat av den nationella brottsofferundersökningen 61/2024).

* Tolkning av indikatorn: Frekvensen av olycksfall på arbetsplatsen var 24,7 olycksfall per en miljon utförda arbetstimmar.

Uppnående av målen för hållbar utveckling

Ministeriet arbetar dagligen för att garantera välfärden för nuvarande och kommande generationer. Ett hållbarhets- och ansvarsnätverk som består av sakkunniga från ämbetsverken och inrättningarna inom ministeriets förvaltningsområde sammanträdde regelbundet under berättelseåret.

Verkningsfulla välfärdspolitiska åtgärder stärker sysselsättningen, en hållbar ekonomisk tillväxt och generationsöverskridande välfärd. Koncernens strategi som uppdaterades 2025 betonar att beslutsfattandet ska vara faktabaserat och grunda sig på mångsidig konsekvensbedömning. I sin verksamhet tar ministeriet också

hänsyn till balansen mellan social, ekonomisk och ekologisk hållbarhet, som ömsesidigt stöder varandra. Effektmålen i koncernens strategi överensstämmer med målen i FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling. Genom koncernstrategins effektmål främjades under berättelseåret särskilt följande mål i Agenda 2030: 1. Ingen fattigdom, 3. God hälsa och välbefinnande, 5. Jämställdhet, 8. Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt, 10. Minskad ojämlikhet, 12. Hållbar konsumtion samt 17. Genomförande och globalt partnerskap.

Ministeriet främjade [välfärdsekonomin](#) i samarbete med nationella och internationella partner. Tillvägagångssättet är en del av statsrådets förvaltningsövergripande hållbarhetsarbete som stärker den sociala dimensionen av hållbarhetstänkandet. Institutet för hälsa och välfärd har publicerat [ett förslag till styrningsmodell](#) (på finska, referat på svenska). Modellen kan användas för att planera politiska åtgärder och bevaka åtgärdernas konsekvenser för ekonomin men också för den sociala och ekologiska hållbarheten.

Under berättelseåret fortsatte man främja välfärden, hälsan och säkerheten med hjälp av olika strategiska program i enlighet med statsrådets [principbeslut](#) (på finska, referat på svenska) som sträcker sig till 2030. Genomförandet av [barnstrategin](#) gick framåt. Ministeriet genomförde [det nationella förvaltningsövergripande programmet för hälsa och välfärd](#) (Terveysteksi på finska). Åtgärderna i [Strategin för psykisk hälsa 2020–2030](#) fortsatte som en del av regeringens åtgärder för den psykiska hälsan. Också arbetet för psykisk hälsa i arbetslivet fortsatte som en del av [Programmet för hållbar tillväxt](#). Förvaltningsövergripande åtgärder och utvecklingsprojekt genomfördes för att förebygga självmord. I Finlands nationella planer för att motverka våld, till exempel [planen för genomförandet av Istanbulkonventionen](#) (på finska, referat på svenska) och åtgärdsplanen [En barndom utan våld](#), beaktas FN:s mål för hållbar utveckling.

Uppnående av målen för jämställdhet

Social- och hälsovårdsministeriet samordnar regeringens jämställdhetspolitik och integreringen av könsperspektivet i beredningen och beslutsfattandet vid statsrådet. Ett principbeslut om [regeringens jämställdhetsprogram 2024–2027](#) godkändes i februari. Programmet bereddades gemensamt av ministerierna och omfattar hela statsrådet.

Regeringsperiodens mål och åtgärder för att integrera könsperspektivet ingår i regeringens jämställdhetsprogram. Enligt en uppföljande enkät hösten 2025 avancerar ministerierna i olika takt och delvis är resultaten sämre än i tidigare

uppföljningar. Utredningar om god praxis för könsmedveten budgetering i jämförelseländer och kvaliteten på könskonsekvensbedömningen i regeringens propositioner beställdes som underlag för arbetet med att utveckla integreringen. Dessutom beställde statsrådets kansli en [utvärdering av ministeriernas jämställdhets- och likabehandlingsplaner](#) (publicerad 04/2025 på finska, referat på svenska) som används som underlag för utvecklingen. Social- och hälsovårdsministeriet samordnar verksamheten i nätverket för ministeriernas operativa jämställdhets- och likabehandlingsarbetsgrupper, och enligt utvärderingen ansåg ministerierna att det är ett viktigt stöd. Webbkursen för myndigheter om främjande av jämställdhet och likabehandling uppdaterades. Skraddarsydd utbildning om könskonsekvensbedömning och främjande av jämställdhet ordnades för ministerierna och för hela statsrådet. En del av funktionerna vid det nedlagda centret för jämställdhetsinformation vid Institutet för hälsa och välfärd flyttades till ministeriets jämställdhetsenhet.

Förebyggandet, identifieringen och hjälpen till offer för våld mot kvinnor och familjevåld stärktes. Genomförandeplanen för Istanbulkonventionen 2022–2025 verkställdes under berättelseåret, och en ny genomförandeplan bereddes för 2026–2033. [De uppdaterade nationella kvalitetsrekommendationerna för skyddshem](#) publicerades och utvecklingsprogrammet för skyddshemmen genomfördes. Identifieringen och bekämpningen av hedersrelaterat våld förbättrades bland annat genom att information togs fram för välfärdsområdenas yrkespersoner inom social- och hälsovården.

Finlands likalönsprogram är en viktig del av den nationella jämställdhetspolitiken. Under berättelseåret pågick genomförandet och bevakades i en trepartsgrupp. Under hösten genomfördes en kampanj i sociala medier och med utomhusreklam för att visa den ekonomiska nyttan av att dela på familjeledigheterna.

En trepartsarbetsgrupp behandlade genomförandet av EU:s direktiv om lönetransparens och avslutade sitt arbete på våren. Ett utkast till regeringsproposition skickades på remiss i slutet av året. På hösten behandlades också förebyggandet av diskriminering på grund av graviditet och familjeledigheter i en trepartsarbetsgrupp. Ett utkast till regeringsproposition skickades på remiss i december.

Även om jämställdheten och de sexuella minoriteternas och könsminoriteternas (HBTQ+) rättigheter har stärkts betydligt under de senaste årtiondena förekommer internationellt en växande motreaktion mot dessa rättigheter. Finland var ordförande för Nordiska ministerrådet 2025. Ett av initiativen under ordförandeskapet var Pushing for Progress, som förenar de nordiska länderna till en stark allians som

försvargar de mänskliga rättigheterna och jämställdheten. Finland samarbetar intensivt med likasinnade medlemsstater också inom EU för att jämställdheten och de mänskliga rättigheterna inte ska urvattnas i olika processer inom EU.

11.2.2 Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet

Inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde minskade användningen av anslagen med cirka 890 miljoner euro eller cirka 5,6 procent jämfört med 2024 och var under berättelseåret 15,1 miljarder euro. De största förändringarna gällde den sociala tryggheten och berodde främst på sparåtgärderna enligt regeringsprogrammet.

Framstegen i förvaltningsområdets produktivetsprogram

Enligt regeringsprogrammet skulle social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde ursprungligen spara 56,6 miljoner euro på den fulla nivån 2027 (7 procent av ämbetsverkens och inrättningarnas omkostnader 2024). Utöver de egentliga produktivetsbesparingarna har nya så kallade tilläggsåtgärder i omkostnadsbesparingarna till ett belopp av 10,8 miljoner euro anvisats till ämbetsverkens och inrättningarnas omkostnadsmoment.

Produktivetsprogrammet för förvaltningsområdet framskrider enligt planerna och användningen av omkostnadsmomenten har tydligt minskat. Förvaltningsområdet har inga klara egentliga produktivetsindikatorer eftersom de producerade prestationerna inte är jämförbara. Besparingarna har inriktats med hänsyn till de enskilda ämbetsverkens och inrättningarnas möjligheter att öka produktiviteten. Det största enskilda sparobjektet inom förvaltningsområdet är Folkpensionsanstaltens omkostnader, där sparmålet är cirka 34,2 miljoner euro fram till 2027. Ett annat betydande sparobjekt är Institutet för hälsa och välfärds omkostnader, där sparmålet är 4,8 miljoner euro.

Största delen av förvaltningsområdets omkostnader är personalkostnader. För att nå sparmålen krävs utöver andra åtgärder också personalminskningar, som i första hand eftersträvas genom naturliga avgångar, till exempel pensionsavgångar och tjänster och uppgifter som blir lediga av andra orsaker men inte tillsätts på nytt. Prioriteringar har gjorts mellan ämbetsverkens uppgifter, de anställdas befattningsbeskrivningar har anpassats och arbetsprocesserna utvecklas fortsättningsvis.

Institutet för hälsa och välfärd och Arbetshälsoinstitutet har redan fört förhandlingar som lett till personalminskningar. Dessa nedskärningar ledde till besparingar redan 2025.

Förvaltningsområdets ämbetsverk och inrättningar strävar efter att använda de befintliga informationssystemen så effektivt som möjligt och utveckla dem efter behov samt utnyttja statens gemensamma system och tjänster. Artificiell intelligens används som stöd i arbetet alltid när det är möjligt. I arbetet med avgöranden strävar man efter att i högre grad övergå till automatiserat beslutsfattande. Dessutom skickas beslut allt oftare elektroniskt till kunderna. Även lagstiftningen har granskats för att förbättra produktiviteten, och ändringsbehoven behandlas per ämbetsverk och inrättning. Den avgiftsbelagda verksamheten och det relaterade behovet av lagändringar har bedömts. Ministeriet har utrett till vilka delar till exempel antalet intyg och utlåtanden som ska upprättas för olika ändamål kan minskas.

En arbetsgrupp samordnar genomförandet av förvaltningsområdets produktivetsprogram, följer framstegen och bedömer åtgärdernas konsekvenser. Anpassningsåtgärderna preciseras årligen i resultatstyrningsprocessen. Åtgärderna för att uppnå förvaltningsområdets gemensamma strategiska effektmål och resultatmål framskred huvudsakligen som planerat under 2025.

Ytterligare uppgifter om resultaten

- [Social- och hälsovårdsministeriets bokslut 2025](#)
- [Bokslut för Besvärnämnden för social trygghet 2025](#)
- [Bokslut för Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet 2025](#)
- [Bokslut 2025 för Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården](#)
- [Strålsäkerhetscentralens bokslut 2025](#)
- [Bokslut för Institutet för hälsa och välfärd 2025](#)
- [Arbetshälsoinstitutets verksamhetsberättelse 2025](#)

12 Miljöministeriet

Andel av statsbudgeteten

Alla förvaltningsområden har haft tillgång till totalt **96 602 mn €**

- Miljöministeriets andel **480 mn €**



Användning av anslag

- Konsumtionsutgifter 133 mn €
- Överföringsutgifter 177 mn €
- Investeringsutgifter 0 mn €
- Övriga utgifter 6 mn €



Användning av förvaltningsområdets anslag, miljoner euro

MM	Budgetkapitel	2023	2024	2025
35.01	Miljöförvaltningens omkostnader	81	80	85
35.10	Miljö- och naturvård	190	176	187
35.20	Samhällen, byggande och boende	100	57	44
35	MM:s förvaltningsområde totalt	370	313	316

Användningsgrad för anslagen

66 %

Årsverken

Vid alla förvaltningsområdens ämbetsverk totalt **74 507 årsverken**

- Miljöministeriet **981 årsverken**



Ämbetsverk 2 ST.



- Finlands miljöcentral
- Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet (fram till den 28 februari 2025)

Fonder 2 ST.



- Statens bostadsfond
- Miljöskadefonden

Bolag 1 ST.



- A-Kruunu Ab

Affärsverk 0 ST.



- Inga affärsverk

Centrala förändringar i förvaltningen

Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet (Ara) upphörde med sin verksamhet och dess uppgifter överfördes till det nya **Centralen för statligt stött bostadsbyggande (Varke)**, som inrättades i anslutning till ministeriet den 1 mars 2025.

Statens bostadsfond lades ner och införlivades i statsbudgeteten från och med den 1 januari 2026.

12.1 Översikt över förändringarna i omvärlden och på ansvarsområdet

Den växande klyftan mellan klimat- och naturmålen och de tillgängliga styrmedlen påverkar hur målen för miljöministeriets förvaltningsområde uppnås. På kort sikt är det fortfarande relevant för ansvarsområdet och effektmålet om klimat och natur att samhället inte längre lägger lika stor vikt vid att målet uppfylls, och att de åtgärder som behövs därför inte avancerar. Målen är mycket ambitiösa och förutsätter tillräckliga och effektiva styrmedel, ett målmedvetet förvaltningsövergripande samarbete och alla tillgängliga offentliga och privata resurser.

Den ekonomiska osäkerheten och det försämrade sysselsättningsläget har minskat konsumenternas köpintentioner och efterfrågan på byggande. Den långsamma återhämtningen i efterfrågan och den svaga ekonomiska tillväxten gjorde det fortsättningsvis svårt att genomföra projekt och finansiera nya investeringar inom byggbranschen. Hushållens dämpade förväntningar minskade bostadshandeln, och antalet inledda bostadsbyggen var under 20 000 år 2025. Hushållens osäkerhet minskade också deras renoveringsvilja. Konkurrensen ökade i byggbranschen och sysselsättningen vände nedåt. Den statligt stödda bostadsproduktionen utökades som svar på det svåra konjunkturläget och stod för cirka hälften av den totala produktionen.

Differentieringen av regionstrukturen väntas fortsätta i framtiden. Befolkningstillväxten i hela landet väntas sakta av betydligt och koncentreras främst till de sex största stadsregionerna. Städerna växer, befolkningen åldras och segregationen ökar, vilket ökar skillnaderna mellan regioner och bostadsområden samt ojämlikheten i boendet. I regioner med befolkningsförlust är det ekonomiskt svårt att reparera bostadsbestånd i behov av renovering, och då ökar det eftersatta underhållet vilket i sin tur sänker bostadspriserna och även försvårar arbetskraftens mobilitet och sysselsättningen. I många regioner blir det svårt att upprätthålla dagens servicenät. Servicen i regioner med krympande befolkning försämras och skillnaderna i ekonomiska resurser i städerna hotar den sociala balansen mellan bostadsområdena i framtiden. Stängningen av östgränsen väntas ytterligare försvåra situationen i östra Finland. Dessa utvecklingsförlopp påverkar samhällsstrukturens utveckling och bostadspriserna.

Inom miljöministeriets förvaltningsområde upphörde Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet med sin verksamhet den 28 februari 2025. Ämbetsverkets uppgifter överfördes till Centralen för statligt stött bostadsbyggande, som inrättats vid miljöministeriet.

Tabell 38. Centrala risker inom ansvarsområdet

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/ konsekvenser)
Inga verkningfulla åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna går framåt.	Klimatförändringarna fortsätter och extrema väderfenomen blir vanligare. Det ställer infrastrukturen, hälsan och vardagens rutiner på prov. Dessutom försämrar temperatur- och nederbördsförhållandena förutsättningarna för livsmedelsproduktionen och minskar den biologiska mångfalden, vilket återspeglas i jordbruket, skogarna, fiskerinäringen, rennäringen och samhällets försörjningsberedskap i stort.	Utöva inflytande internationellt och i EU, verkställa den nationella klimatlagen och genomföra nationella planer och program.	Nästan säker / kritisk
Inga verkningfulla åtgärder för att stoppa förlusten av biologisk mångfald går framåt.	Förlusten av biologisk mångfald fortsätter eller accelererar, och de negativa konsekvenserna återspeglas i livsmedelsproduktionen, hälsan, försörjningsberedskapen och ekonomin. Samtidigt försvagar förlusten av biologisk mångfald samhällets kristållighet och ökar de ekonomiska riskerna till exempel genom ökande osäkerhet och sårbarheter i finanssystemet.	Genomföra den nationella restaureringsplanen, fatta beslut om den nationella strategin för biologisk mångfald och inleda handlingsprogrammet, främja marknaden för naturvärden, minska och undvika skador på naturen.	Nästan säker / kritisk

Risk	Konsekvenser	Hanteringsmetoder	Riskens allvar (sannolikhet/konsekvenser)
Ökande ojämlikhet i boendet och skillnaderna mellan regioner ökar på riksnivå.	I områden med befolkningsförlust blir det svårare att finansiera bostadsrenoveringar, eftersom antalet bostäder som står tomma ökar och bostadspriserna och bostädernas säkerhetsvärden är låga. Utvecklingen kan försvaga den inre sammanhållningen och säkerheten i samhället.	Göra investeringar som stöder livskraften i regioner som tappar befolkning, utveckla finansieringen av bostadsrenoveringar, underlätta kontrollerad avveckling av bostadsaktiebolag, utveckla multilokala lösningar och ställa om till en minskad befolkning, bevilja bidrag till kostnader för rivning.	Nästan säker / allvarlig
Minskat bostadsbyggande	Utbudet på bostäder i tillväxtcentren motsvarar inte efterfrågan i framtiden.	Främja bostadsproduktionen, se till att utbudet på tomter är tillräckligt, MBT-avtal och statligt stödd bostadsproduktion.	Relativt sannolik / måttlig

Lägesbilden av riskerna har förblivit relativt oförändrad jämfört med året innan. Man har hittat olika sätt att hantera riskernas konsekvenser, men de är i hög grad beroende av bland annat den internationella ekonomiska konjunkturen. Två risker upplevs som allvarliga och väntas nästan med säkerhet realiseras, vilket säger mycket om de globala utmaningarna i samhällsutvecklingen.

Om den nuvarande utvecklingen fortsätter utan att ytterligare åtgärder vidtas kan varken klimatneutralitet uppnås (2035) eller förlusten av biologisk mångfald stoppas (2030).

Till följd av den kraftigt minskande bostadsproduktionen riskerar bostadsutbudet i tillväxtcentren på längre sikt bli för litet i förhållande till efterfrågan. Detta kan medföra problem i utbudet av arbetskraft och den ekonomiska utvecklingen särskilt i stora städer. Om den negativa spiralen av ökande ojämlikhet fortsätter i vissa regioner finns det en risk för större samhälleliga problem med inre sammanhållning och säkerhet.

12.2 Förvaltningsområdets resultatutveckling

12.2.1 Bedömning av utvecklingen av de samhälleliga effekterna

Effektmål 1: Finland är koldioxidnegativt och har hejdat förlusten av biologisk mångfald och nedsmutsningen

Finlands totala utsläpp av växthusgaser exklusive markanvändningssektorn, (Mt CO₂-ekvivalenter) är en av indikatorerna för effektmålet i budgeten. Den senaste officiella statistiken från 2024 bekräftar att utsläppen minskade jämfört med året innan och att minskningen redan hade pågått under några år.

Enligt den nationella klimatlagen ska Finlands nettoutsläpp vara noll eller negativa senast 2035. Fram till 2030 ska de sammanlagda utsläppen minskas med 60 procent jämfört med utsläppen 1990. På EU-nivå har man kommit överens om att kolsänkan i markanvändningssektorn i Finland fram till 2030 ska öka med 2,9 miljoner ton koldioxidekvivalenter jämfört med den genomsnittliga faktiska sänkan 2016–2018 (cirka 5 miljoner ton koldioxidekvivalenter).

De officiella totala växthusgasutsläppen utan markanvändningssektorn 2024 minskade med 5 procent jämfört med året innan (till 39,3 miljoner ton CO₂-ekvivalenter). Utsläppen inom utsläppshandelssektorn minskade klart jämfört med året innan. Utsläppen inom ansvarsfördelningssektorn var kvar på samma nivå som året innan (25,9 miljoner ton CO₂-ekvivalenter) men överskred Finlands kvot med 0,6 miljoner ton CO₂-ekvivalenter 2024. Markanvändningssektorn var en utsläppskälla 2024. Utsläppen av växthusgaser (inklusive markanvändningssektorn) var totalt 49,1 miljoner ton CO₂-ekvivalenter, och steg alltså en aning jämfört med 2023.

Den 27 juni 2025 godkände statsrådet [klimatårsberättelsen 2025](#) (B 16/2025 rd) som lämnades till riksdagen. I klimatårsberättelsen anses det sannolikt att Finland inte kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt EU:s LULUCF-förordning (Land Use, Land Use Change and Forestry) utan betydande ytterligare åtgärder. Om underskottet i LULUCF-sektorn inte kan täckas kommer det att överföras till sektorn för ansvarsfördelning för att täckas där i enlighet med den gällande lagstiftningen. Enligt politikscenariot kan utsläppsminskningarna för 2030 och 2040 i klimatlagen uppfyllas om koldioxidavskiljning beaktas. För att uppnå det nationella målet om klimatneutralitet krävs ytterligare åtgärder inom markanvändningssektorn och andra sektorer.

I december 2025 lämnade regeringen till riksdagen en redogörelse i enlighet med klimatlagen (423/2022) om [klimatplanen på medellång sikt](#), som innehåller sektorspecifika och tvärsektorieella åtgärder för att påskynda utsläppsminskningarna i ansvarsfördelningssektorn. Dit hör till exempel transporter, jordbruk, separat uppvärmning av byggnader och arbetsmaskiner.

EU:s medlemsländer, Europaparlamentet och kommissionen nådde i december 2025 en preliminär överenskommelse om en ändring av den europeiska klimatlagen. I överenskommelsen ingår ett nytt, bindande klimatmål för 2040: EU:s net-toutsläpp ska minskas med 90 procent från 1990 års nivå fram till 2040. Målet gör EU:s klimatåtgärder mer förutsägbara och stärker investeringssäkerheten när det gäller ren teknik.

I december 2025 lämnade regeringen en proposition (RP 195/2025 rd) med förslag till ändringar i miljöskyddslagen och strafflagen. Genom ändringarna föreskrivs det om straff för överträdelser av Europaparlamentets och rådets förordningar om fluorerade växthusgaser, ämnen som bryter ned ozonskiktet samt rapportering av miljöuppgifter från industrianläggningar och inrättande av en portal för industriutsläpp.

Ändringar har beretts i miljöskyddslagen med anledning av ändringarna i EU:s industriutsläppsdirektiv, och ändringarna ska genomföras senast den 1 juli 2026. I lagens tillämpningsområde som omfattar industrianläggningar inkluderas bland annat utvinning av metalliska mineraler. Dessutom utvidgas tillämpningsområdet i fråga om djurstallar. Enligt förslaget ska också de strängaste möjliga gränsvärdena för utsläpp fastställas i miljötillstånden för industrianläggningar. För industrianläggningar föreslås det nya bestämmelser om bindande tillståndsvillkor för de intervall för miljöprestanda som fastställs i slutsatserna och för gränsvärdena vid användning och förbrukning av vatten. Ett krav på att direktivanläggningar ska införa ett miljöledningssystem tas in i lagen. I lagen föreslås också flera möjligheter till undantag som ska ge större flexibilitet och bättre möjligheter än i nuläget att införa ny teknik, och som stöder forsknings- och utvecklingsverksamhet.

Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om miljöskydds-krav för permanenta betongstationer och fabriker som tillverkar betongprodukter (1061/2025) utfärdades i november 2025. Ändringen gör det möjligt att under vissa förutsättningar krossa överskottsbetong som uppstår i den egna verksamheten vid en betongstation eller fabrik som tillverkar betongprodukter inom ramen för registreringen av anläggningens verksamhet i övrigt.

Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om kvalitetskraven på motorbensin, dieselolja och vissa andra flytande bränslen (1196/2025) utfärdades i december 2025. Genom ändringen uppdaterades bestämmelserna och skyldigheterna som gäller kvaliteten på bränslen, dieselolja och vissa andra flytande bränslen.

Utredningen och saneringen av förorenad mark främjades under 2025 i programmet [Maaperä kuntoon](#). Totalt 39 ansökningar behandlades och 18 av dem fick finansiering. Hälften av de godkända ansökningarna gällde utredningsprojekt och hälften sanering av förorenad mark.

Enligt den [rapport om havsmiljöns tillstånd](#) (på finska) som publicerades 2024 är Östersjöns tillstånd fortfarande i huvudsak dåligt. År 2025 uppdaterades klassificeringen av yt- och grundvattnens (inklusive kustvattnens) status. Resultaten blir klara och offentliggörs våren 2026.

Återvinningen av näringsämnen och försörjningsberedskapen främjades bland annat genom understöd för investeringar och forsknings-, utvecklings- och innovationsprojekt för att utnyttja nedbrytbara fraktioner av kommunalt avfall eller biomassor från vatten. År 2025 inleddes 20 projekt för att förbättra återvinningen av näringsämnen. Gipsbehandlingen för att minska fosforavrinningen från åkrar fortsätter. Sedan 2020 har man förhindrat att 117 ton fosfor hamnat i Östersjön. Andelen 2025 var cirka 26,8 ton. Finlands årliga fosforminskningmål är 360 ton. Arbetet med att utvidga användningen till andra jordförbättringsmedel (strukturkalk och fiber) fortsatte.

[Skärgårdshavsprogrammets](#) åtgärder genomfördes 2025 enligt [arbetsprogrammet](#) (på finska) för 2024–2027, och åtgärder inriktades särskilt på de tre pilotområdena, nämligen avrinningsområdena för Aura å och Pemar å samt Kimitoön med havsområden. Andra åtgärder som genomfördes i Skärgårdshavets område var en förbättring av uppföljningen, ett intensifierat företagssamarbete genom att engagera aktörer i livsmedelskedjan i vattenansvarsarbetet samt beredningen av ett försök med resultatbaserad finansiering. En stor del av åtgärderna genomfördes inom ramen för programmet Ahti. En [lägesbedömning](#) gjordes om möjligheterna att stryka näringsbelastningen från jordbruket i Skärgårdshavets område från Östersjöns skyddskommission HELCOM:s hot spot-lista över de värsta belastningskällorna. År 2025 inleddes beredningen av vatten- och havsvårdens åtgärdsprogram för 2028–2033. Planeringen av åtgärderna samordnades med beredningen av den nationella restaureringsplanen. Projekt för att förbättra vattnens och havets tillstånd i olika delar av landet fick understöd inom ramen för programmet Ahti, med betoning på åtgärder i Skärgårdshavets avrinningsområde.

Bestämmelserna om miljömålen för vattenvårdsförvaltningen preciserades genom ändringar i förordningen om vattenvårdsförvaltningen, som trädde i kraft den 2 januari 2026. Särskilt bestämmelserna om klassificering av vattnens ekologiska status preciserades. Finland [svarade](#) på kommissionens formella underrättelse om genomförandet av artikel 11 i vattenramdirektivet.

Miljöministeriets kuststrategi genomförs för närvarande med målet att främja en hållbar användning av kusten och möta de hot som förlusten av biologisk mångfald, klimatförändringarna och föroreningarna medför. Strategin hjälper landskap och kommuner, statliga myndigheter och andra intressentgrupper att planera och vidta åtgärder som förbättrar kustens livsmiljöer och främjar hållbar utveckling. Genom havsplaneringen har man stött bland annat utvecklingen av havsbaserad vindkraft i den ekonomiska zonen.

Det omarbetade avloppsvattendirektivet trädde i kraft den 1 januari 2025 och ska genomföras nationellt senast den 31 juli 2027. Förutom vattenskyddet syftar direktivet till att bland annat motverka klimatförändringarna, öka anläggningarnas energieffektivitet och främja återvinningen av näringsämnen. För läkemedels- och kosmetikaindustrins produkter införs ett system för utökat producentansvar, som under vissa förutsättningar står för kostnaderna för rening av avloppsvattnet från mikroföroreningar.

Finland godkände och satte i kraft avtalet inom ramen för FN:s havsrättskonvention om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion (det så kallade BBNJ-avtalet, RP 9/2025 rd) år 2025. Avtalet är ett viktigt framsteg inom havsskyddet.

Den nationella restaureringsplanen som tas fram för att genomföra EU:s restaureringsförordning bereddes i ett omfattande samarbete. Miljöministeriet ordnade en medborgarpanel till stöd för beslutsfattandet i maj–juni 2025. Finlands sjunde landrapport för FN:s konvention för biologisk mångfald (CBD) utarbetades 2025, och i den rapporterade Finland om sina framsteg mot målen i det internationella Kunming–Montreal-ramverket för biologisk mångfald.

Ett projekt för att utveckla marknaden för naturvärden (Marketta) har pågått vid miljöministeriet. Som en del av projektet gjordes bland annat en utredning om hur marknaden för naturvärden är organiserad. Utredningen visade att marknaden fortfarande är i sin linda. Centrala aspekter som behöver utvecklas är en starkare efterfrågan med hjälp av politiska åtgärder och fungerande lösningar för mellanhänder och handelsplatser. I projektet bereddes också ett utkast till regeringsproposition om en ändring av naturvårdslagen. Genom lagändringen blev det möjligt att

använda naturvärden som produceras i enlighet med gällande bestämmelser, det vill säga hektar med naturvärden, också för andra ändamål än att kompensera för försämringar (ekologisk kompensation), till exempel för företagens miljöansvar och sammanslutningars och individers frivilliga åtgärder.

Livsmiljöprogrammet Helmi som stärker den biologiska mångfalden framskred planmässigt. Av det samlade målet för åtgärderna i programmet, som sträcker sig till 2030, hade i genomsnitt 47,6 procent av målen för miljöministeriets förvaltningsområde uppnåtts i slutet av 2025. Bland annat restaureringen av bäckar i skyddade områden och restaureringen av värdefulla fågelvatten och de tillståndsproucesser det kräver framskred positivt i förhållande till resurserna. En omfattande guide om restaurering av myrar blev klar. Ett utbildningsprojekt för att stärka kompetensen hos entreprenörer och andra företag som genomför restaureringsåtgärder inleddes.

Skogarna skyddades med både lagstadgad och frivillig naturvård. Programmet METSO för frivilligt skogsskydd avslutades 2025 och överträffade sina mål för permanent skydd. Under programperioden 2008–2025 skyddades permanent nästan 100 000 hektar skogsnatur i Finland. År 2025 skyddade skogsägarna permanent cirka 3 200 hektar. Programmets [slututvärdering](#) (på finska, referat på svenska) publicerades den 5 februari 2025. Enligt utvärderingen har programmet haft en positiv inverkan på den biologiska mångfalden i skogsnaturen, fått brett stöd och starkt engagerat dem som genomfört det. Finansieringen och resurserna har dock inte räckt till för att stoppa de skogliga naturtypernas och arternas tillbakagång. Utvärderingen innehöll också rekommendationer och utvecklingsförslag för beredningen av den följande programperioden 2026–2040. Statsrådets [principbeslut](#) om kriterierna för naturskog godkändes den 20 mars 2025. Kriterierna och gränsvärdena kan tillämpas på alla markägarkategoriernas skogar i Finland.

Effektmål 2: Den gröna omställningen utgör grunden för tillväxt

Indikatorerna för effektmålet i budgeten är graden av cirkulär ekonomi för material och omsättningen för miljöaffärsverksamheten. I Finland är materialförbrukningen per person den högsta i Europa, och Finland ligger efter många EU-länder i användningen av naturresurser och graden av cirkulär ekonomi för material. Graden av cirkulär ekonomi för material var 4 procent i Finland 2019, medan medeltalet för hela EU var 11 procent. Resultatet av miljöaffärsverksamheten sjönk en aning 2024 jämfört med året innan, till 47 miljarder euro. Den viktigaste sektorn är byggbranschen och den näst viktigaste industrin. Omsättningen i näringsgrenarna inom den cirkulära ekonomin ökade med cirka 37 procent mellan 2013 och 2021. Under de senaste åren har däremot personalen och verksamhetsställena minskat något.

I lagstiftningsprojektet om tjänster från ett enda serviceställe bereddes en regeringsproposition med förslag till lagstiftning om miljörelaterade tillståndsförfaranden (RP 41/2025 rd). Lagarna trädde i kraft den 1 januari 2026. Projektet hade kopplingar till reformen av statens regionförvaltning. I projektet bereddes lagändringar för att främja enhetliga och välfungerande miljörelaterade förfaranden vid det nya statliga Tillstånds- och tillsynsverket. Dessutom bereddes propositioner om kontaktpunktmyndigheten enligt förordningarna om nettonollindustri (RP 211/2024 rd) och kritiska råmaterial (RP 196/2024 rd). Den lag som gäller främjande av nettonollindustri trädde i kraft den 1 april 2025 och den lag som gäller kritiska råmaterial trädde i kraft den 24 februari 2025. Vid miljöministeriet förbereddes också genomförandet av modellen med tjänster från ett enda serviceställe och utvecklingen av verksamhetsmodellerna för miljörelaterade uppgifter.

Den aktiva verksamheten i programmet för en koldioxidsnål byggd miljö (KIRA-ilmasto) avslutades den 31 december 2025. Miljöministeriet finansierade 61 understödsprojekt för koldioxidsnålhet i byggandet och den byggda miljön och nio upphandlingar av sakkunnigtjänster kring temat. I projekten utvecklades olika lösningar för att bekämpa klimatförändringarna och anpassa sig till dem i den byggda miljön.

Understöd för att avstå från olje- och gasuppvärmning beviljades också 2025, och det möjliggjorde över 3 000 ytterligare renoveringar. Både hushåll och kommuner beviljades understöd. Med dessa åtgärder byttes olje- eller gasuppvärmningen 2025 i sammanlagt över 3 500 småhus till en annan form av uppvärmning, bland annat till luft-vattenvärmepump eller jordvärmepump. Dessutom byttes oljeuppvärmningen bort i 15 kommunägda fastigheter.

Ett scenarioarbete i det strategiska programmet för cirkulär ekonomi förutser att den cirkulära ekonomin kommer att stärka den ekonomiska tillväxten i Finland, minska utsläppen och minska förbrukningen av råmaterial. En viktig åtgärd för att genomföra programmet är Green deal-åtagandet för cirkulär ekonomi, som lanserades hösten 2024 och är kommunernas, landskapens, civilsamhällets och statens gemensamma frivilliga strategiska åtagande för att minska användningen av naturresurser och sprida lösningar för cirkulär ekonomi. Under det första verksamhetsåret fram till september 2025 hade 27 aktörer anslutit sig till Green deal-åtagandet.

Åren 2020–2025 har Europeiska kommissionen lagt fram flera lagförslag för att påskynda omställningen till en cirkulär ekonomi. En del av förslagen har antagits och är på väg att genomföras nationellt. Under berättelseåret genomfördes bland annat batteriförordningen, avfallstransportförordningen, det reviderade direktivet

om elektriskt och elektroniskt avfall (WEEE-direktivet) samt förordningen om förpackningar och förpackningsavfall. Under berättelseåret fördes också förhandlingar om flera förslag till lagstiftning om cirkulär ekonomi.

I oktober 2025 antogs en ändring av EU:s ramdirektiv om avfall med bindande mål för att minska livsmedelsavfallet fram till 2030 och en skyldighet för medlemsländerna att senast i april 2028 inrätta ett system för producentansvar för textilprodukter. EU:s förordning om att förebygga förluster av plastpellets för att minska mikroplastföroreningarna trädde i kraft den 16 december 2025. Syftet med förordningen är att säkerställa att alla som hanterar pellets i EU vidtar de nödvändiga försiktighetsåtgärderna i hela leveranskedjan.

I december 2025 nåddes en preliminär överenskommelse om förordningen om cirkulär ekonomi för fordon. Avsikten är att förordningen ska antas formellt 2026. I förordningen föreskrivs det om krav på cirkulär ekonomi i fordonskonstruktion och fordonstillverkning, skyldigheter för fordonstillverkare, avfallshantering av uttjänta fordon samt ägarbyten och export av begagnade fordon utanför EU.

EU-lagstiftningen anger återvinningskyldigheter för olika slags avfall och produkter, och det krävs ytterligare åtgärder för att uppfylla dem. Finland och flera andra medlemsländer befinner sig i ett överträdelseförfarande för att de inte uppfyller återvinningsmålet för kommunalt avfall och insamlingsmålet för elektriskt och elektroniskt avfall (WEEE-avfall). Finland har också fått tidiga varningar av EU om att de kommande återvinningsmålen kanske inte kommer att uppnås.

Enligt Statistikcentralen uppgick den totala mängden kommunalt avfall 2024 till cirka 2,57 miljoner ton (avfallsstatistiken 2024, den 30 januari 2026). Mängden avfall har minskat under tre år i rad. Av allt kommunalt avfall utnyttjades en större del än tidigare, sammanlagt cirka 48 procent, genom återvinning eller förberedelse för återanvändning. Den här så kallade återvinningsgraden ska enligt avfallsdirektivet vara 55 procent 2025. Komposteringen och rötningen av kommunalt avfall ökade märkbart med cirka 12 procent jämfört med året innan, vilket sannolikt beror på att kraven på separat insamling av bioavfall skärptes 2024.

I den etappvisa reformen av avfallslagen i enlighet med regeringsprogrammet låg fokus 2025 på konkurrensneutralitet (projektet Avfallslagen del 2) och beredningen av en lag om cirkulär ekonomi, det vill säga en totalreform av avfallslagen (projektet Avfallslagen del 3). I delprojekt 2 bedömdes bland annat alternativa sätt att nå målen i regeringsprogrammet och deras konsekvenser.

Under berättelseåret underlättades också produktifieringen av återvunnet material. I oktober 2025 godkände statsrådet regeringens proposition (RP 160/2025 rd) om ändring av avfallslagen och vissa andra lagar. Enligt propositionen ska det i avfallslagen föreskrivas om ett nytt påskyndat förfarande för att utesluta återvinningsprodukter som tillverkats av avfall eller som biprodukter ur avfallslagstiftningens tillämpningsområde. Regeringens proposition syftar till att öka produktifieringen av återvunnet material som tillverkas av avfall och biprodukter och den relaterade affärsverksamheten.

I november 2025 lämnade statsrådet till riksdagen ett förslag till ändring av avfallslagen för att förebygga nedskräpning som orsakas av vissa plastprodukter för engångsbruk och nikotinpåsar (RP 166/2025 rd). Från och med ingången av 2026 betalar producenterna i regel ersättningar till kommunerna enligt en fast årlig kostnad och kommunens invånarantal för att förebygga och städa upp den nedskräpning som produkterna orsakar.

I slutet av 2025 färdigställdes en [efterhandsutvärdering](#) (på finska, referat på svenska) av effekterna av ändringen av avfallslagen 714/2021, som gjordes på uppdrag av riksdagen. Utvärderingen fokuserade på några huvudteman, bland annat återvinningsgradens utveckling, ekomodulerade avgifter i producentansvaret och ändringarnas konsekvenser för små och medelstora företag i avfallshanteringssektorn.

Informationssystemet för avfall och produkter, som utvecklades under miljöministeriets ledning (2023–2025), uppfyller EU:s nya rapporterings- och bevakningsskyldigheter för avfall och behovet av information för statistikföring, miljöskyddstillsyn och andra ändamål.

Miljöministeriet utövade aktivt sitt inflytande på överenskommelsen som nåddes 2025 om en reform av EU:s klimatlag, som innehåller EU:s klimatmål för 2040 och riktlinjer för uppdateringen av klimatlagstiftningen för tiden efter 2030, som inleds 2026. Miljöministeriet utövade aktivt inflytande i beredningen av EU:s lag om cirkulär ekonomi genom att hålla kontakt med den enhet som bereder kommissionens förslag. Dessutom betonade ministeriet finansieringen av naturrestaureringsförordningen i samband med förhandlingarna om budgetramen, och Finland skickade ett ställningstagande till kommissionen och de andra medlemsländerna med flera förslag på hur kostnaderna för genomförandet kan minskas. Miljöministeriet deltog också aktivt i diskussionen om utvecklingen av marknaden för naturvärden i EU genom att framhålla det arbete som gjorts i Finland.

Miljöministeriet utövade aktivt inflytande i det internationella samarbetet som en del av EU i de viktigaste cirka 12 internationella avtals- och förhandlingsprocesserna. På grund av den utmanande situationen i den internationella politiken kunde inte alla möten slutföras. Bland annat fortsätter förhandlingarna om ett internationellt plastavtal 2026. Miljöministeriet skötte Finlands ordförandeskap i Nordiska ministerrådet (NMR) inom miljösektorn bland annat genom att främja det nordiska samarbetet kring industriell koldioxidhantering och lyfta upp näthandelns negativa konsekvenser. Nordiska miljöfinansieringsbolaget Nefco stärkte sin roll i den gröna återuppbyggnaden av Ukraina. Finland fortsatte sitt stöd till Ukraina inom miljösektorn, särskilt inom återuppbyggnaden och bedömningen av den miljöförstöring som kriget har orsakat.

Effektmål 3: Livsmiljöerna och nya lösningar bidrar till en smidig vardag i alla livssituationer

Ett utkast till ny lag om områdesanvändning var på remiss sommaren 2025 och över 450 yttranden kom in. Lagförslaget innehåller bestämmelser om de riksomfattande målen för områdesanvändningen, planläggningssystemet och havsplaneringen. Reformen ska bland annat främja en smidig planläggning, en god livsmiljö, städernas och kommunernas tillväxt, regionernas livskraft, företagens konkurrenskraft och Finlands attraktionskraft som investeringsland. Avsikten är att regeringens proposition ska lämnas till riksdagen under vårsessionen 2026.

En lag om samhällsutveckling och en lag om samhällsbyggande har beretts för att revidera bestämmelserna om genomförande av planer, markpolitik och underhåll av allmänna områden. Avsikten är att regeringens propositioner om de lagarna ska lämnas 2026.

Helsingfors, Tammerfors, Åbo, Uleåborg, Jyväskylä, Lahtis och Kuopio stadsregioner har styrt placeringen av nya bostäder till områden där trafikförbindelserna är bra, i enlighet med sina avtal om markanvändning, boende och trafik (MBT) 2024–2035. Trots att situationen på bostadsmarknaden har gjort det svårare för kommunerna att komma upp till de målnivåer för bostadsproduktionen som anges i avtalen färdigställdes 2024 till exempel i Helsingfors- och Tammerforsregionerna nästan lika många bostäder som det årliga målet i MBT-avtalen. I Helsingforsregionen började Vandaspåran byggas under 2025. Staten finansierar högst 30 procent av byggkostnaderna i enlighet med MBT-avtalet. I augusti 2025 publicerade miljöministeriet en nationell [uppföljningsöversikt](#) (på finska, referat på svenska) över MBT-avtalen. Översikten visar att MBT-stadsregionerna med hjälp av avtalen har lyckats stärka sin livskraft och utvecklas i en hållbar riktning. Förändringarna i samhällsstrukturen och transportsystemet sker långsamt.

År 2025 publicerades en [utredning](#) (på finska, referat på svenska) av aktualiteten hos de riksomfattande målen för områdesanvändningen, där man bedömde hur de mål som statsrådet godkände 2017 fungerar och vilken betydelse de har i den förändrade omvärlden. Utredningen visade att de riksomfattande målen för områdesanvändningen fortfarande behövs och fungerar som verktyg för att styra frågor av riksomfattande betydelse och samordnat främja olika förvaltningsområdets behov som gäller områdesanvändning.

Som en del av utvecklingsbilden för områdesanvändningen sammanställde miljöministeriet en [utredning](#) (på finska, referat på svenska) om den regionala differentieringen på riksomfattande nivå, som preciserade lägesbilden av befolkningen och jobben som koncentreras till de största stadsregionerna samtidigt som befolkningen minskar och åldras i en stor del av landet. Utredningen tog upp konsekvenserna för region- och samhällsstrukturen och bostadsmarknadens funktion, särskilt underutnyttjandet av bostadsbeståndet och förutsättningarna för renoveringsinvesteringar i områden där befolkningen minskar.

År 2025 avslutades det fleråriga projektet för datasystemet för den byggda miljön (Ryhti-projektet). I projektet byggdes ett riksomfattande datasystem upp för Finlands miljöcentral. I systemet finns samlade uppgifter som behövs i beslut och processer som gäller områdesanvändning och byggande. Miljöministeriets förordning om utformningen av planbestämmelser och planobjekt i landskaps-, general- och detaljplaner uppdaterades för att öka planinformationens interoperabilitet på riksnivå. Miljöministeriet beviljade sammanlagt 3,6 miljoner euro i statsunderstöd till 61 kommuner och fem landskapsförbund för kostnader för att uppfylla digitaliseringsskyldigheter som gäller den byggda miljön.

De ändringar i bygglagen som ingår i regeringsprogrammet trädde huvudsakligen i kraft den 1 januari 2025. Riksdagen antog bygglagen redan tidigare, men i lagen gjordes ändringar som minskar den administrativa bördan och byråkratin, förtydligar besvärätten och förenklar behandlingen av bygglov med hjälp av en ny garanterad behandlingstid. Bygglagen bekämpar klimatförändringar, främjar cirkulär ekonomi, gör byggandet enklare och stöder digitaliseringsutvecklingen inom den byggda miljön.

För att precisera bygglagens bestämmelser utfärdades miljöministeriets förordning om innehållskrav på utredningen om rivningsmaterial och byggavfall. I början av året införde Finlands miljöcentral sitt datasystem för att ta emot utredningarna. I slutet av året hade nästan 2 000 utredningar inletts i systemet. Dessutom utfärdades ministeriets förordning om innehållet i projektinformationsmodeller för byggande och myndighetssyner. Förordningen trädde i kraft den 1 januari 2026

tillsammans med bygglovsprocessen som bygger på informationsmodeller. Miljöministeriets förordning om bostadsutrymmen, inkvarteringslokaler och arbetsutrymmen trädde i kraft vid ingången av 2025. Förordningen ger flexibla möjligheter att bygga inkvarteringslokaler, fritidsbostäder och studentbostäder. Vid miljöministeriet bereddes statsrådets förordning om gränsvärdena för koldioxidfotavtrycket från nya byggnader (YM/2025/83) under 2025. Avsikten är att föreskriva om gränsvärden för koldioxidfotavtrycket som vissa nya byggnader inte får överskrida.

Lagen om påvisande av kompetensen hos personer som utför projekterings- eller arbetsledningsuppgifter inom byggande (RP 249/2022 rd) trädde i kraft den 1 januari 2025. I lagen ingår krav på ett bemyndigat organ, om ansökan att bli bemyndigat organ, om kompetensintyg och den relaterade registerföringen samt om erkännande av yrkeskvalifikationer. Statsrådets förordning om bestämmande av svårighetsklassen för projekteringsuppgifter och arbetsledningsuppgifter vid byggande samt om vilka utbildningar som krävs för uppgifterna trädde också i kraft vid ingången av 2025. Projekteringsuppgifter och arbetsledningsuppgifter vid byggande är nu reglerade yrken i Finland.

Direktivet om byggnaders energiprestanda genomförs med nationella bestämmelser i syfte att kravnivåerna ska kunna uppnås med kostnadseffektiva metoder som minskar energibehovet i byggnaderna och utsläppen från användningen. Det första utkastet till en nationell byggnadsrenoveringsplan som uppfyller direktivets krav blev klart och skickades till Europeiska kommissionen för bedömning inom direktivets tidsfrist den 31 december 2025. Målet för planen är i enlighet med direktivet ett utsläppsfritt byggnadsbestånd senast 2050.

Den statligt stödda bostadsproduktionen var fortsatt stor i det svåra konjunkturläget i byggbranschen då bostadsbyggandet minskade kraftigt. Boenderådgivning tillhandahölls på flera orter och för ett större klientel än tidigare. Målet är att minska hyresskulder, boenderelaterade störningar och vräkningar och att säkerställa fortsatt boende. Understöd beviljades för renoveringar som förbättrar tillgängligheten. Maximibeloppet för räntestödslån som godkänns för byggande, anskaffning och ombyggnad av studentbostäder höjdes. Målet är att se till att studentbostadsprojekt genomförs.

Statens natur- och utflyktsmål som Forststyrelsens Naturtjänster förvaltar besöktes sammanlagt 7,6 miljoner gånger 2025, och 3,5 miljoner av besöken gjordes till nationalparkerna. Det sammanlagda antalet besök ökade med två procent, och nationalparksbesöken minskade med två procent från nivån de föregående åren.

Nationalparkernas effekt på den lokala ekonomin uppgick till uppskattningsvis 277,9 miljoner euro 2025, vilket var 2,8 procent mindre än 2024 (Forststyrelsens [meddelande](#) den 22 januari 2026, på finska).

Miljöministeriet beviljade statsunderstöd till 31 miljö- och bostadsorganisationer för deras basverksamhet, sammanlagt 1,2 miljoner euro. För miljövard (inbegripet bekämpning av miljöskador och avfallshantering i skärgårds- och fjällområden) anvisades totalt 0,65 miljoner euro och för miljöfostran och utbildningsprojekt 0,3 miljoner euro.

Uppnående av målen för hållbar utveckling

Med sin verksamhet strävar miljöministeriet efter att trygga en bättre livsmiljö för kommande generationer och framhäva den ekologiska miljöns villkor och den sociala välfärden i det samhälleliga beslutsfattandet. Effekten av de genomförda åtgärderna för hållbar utveckling beskrivs i samband med verksamhetens resultatutveckling.

Särskilt arbetet för att stoppa förlusten av biologisk mångfald och skydda vattnen och Östersjön beskrivs närmare under effektmålet Finland är koldioxidnegativt och har hejdat förlusten av biologisk mångfald och nedsmutsningen. Exempel på en övergripande verksamhet som kombinerar olika hållbarhetsaspekter är också arbetet med indikatorer för hållbar stadsutveckling och MBT-avtalen för 2024–2035, som presenteras under effektmålet Livsmiljöerna och nya lösningar bidrar till en smidig vardag i alla livssituationer. Många åtgärder för att främja cirkulär ekonomi är samtidigt åtgärder för hållbar utveckling, till exempel Green deal-åtagandet, genomförandet av kommissionens lagstiftningsinitiativ om förpackningar och förpackningsavfall, utnyttjandet av kommunalt avfall och reformen av avfallslagen i tre steg, som beskrivs under effektmålet Den gröna omställningen utgör grunden för tillväxt.

Uppnående av målen för jämställdhet

Förutom att beakta miljökonsekvenserna granskar ministeriet jämställdheten och likabehandlingen med hänsyn till såväl skyldigheterna enligt Finlands lagstiftning som en hållbar utveckling. De största utmaningarna inom miljöministeriets politikområde har mer att göra med jämlikhet i en bred bemärkelse än direkt med frågor som gäller jämställdheten mellan könen.

12.2.2 Bedömning av utvecklingen av effektiviteten och produktiviteten inom förvaltningsområdet

År 2025 uppgick utgifterna inom miljöministeriets förvaltningsområde till 315,8 miljoner euro (312,6 miljoner euro 2024). Av detta belopp var 84,9 miljoner euro (79,5 miljoner euro 2024) omkostnader för miljöförvaltningen, 186,5 miljoner euro (175,8 miljoner euro 2024) utgifter för miljö- och naturvård och 44,4 miljoner euro (57,3 miljoner euro 2024) utgifter för samhällen, byggande och boende.

Av utgifterna under huvudtiteln gällde 59 procent miljö- och naturvård. Anslagen anvisades särskilt till genomförandet av programmen METSO och Helmi och Programmet för förbättring av vattendragens och havets tillstånd (Ahti), investerings-, forsknings- och utvecklingsprojekt för återvinning av näringsämnen samt Skärgårdshavsprogrammet. Omkostnadernas andel ökade och andelen för samhällen, byggande och boende minskade i motsvarande mån då Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet lades ned och centralens funktioner och anslag överfördes till Centralen för statligt stött bostadsbyggande i anslutning till miljöministeriet. Resurshushållningen och produktiviteten inom miljöministeriets förvaltningsområde låg som helhet på samma nivå som året innan.

Framstegen i förvaltningsområdets produktivetsprogram

Inom ramen för statsförvaltningens produktivetsprogram sparade miljöministeriets förvaltningsområde sammanlagt 4,9 miljoner euro 2025. Miljöministeriet sparade 0,56 miljoner euro, Finlands miljöcentral 0,33 miljoner euro och Forststyrelsen 0,2 miljoner euro. I organisationsunderstöden sparades 0,4 miljoner euro och i statens interna projektfinansiering som fördelas via andra moment sparades 3,41 miljoner euro.

Besparingarna gjordes genom strukturella förändringar (Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet lades ned och Centralen för statligt stött bostadsbyggande inrättades). Förändringen effektiviserade resursanvändningen utan att de överförda uppgifterna minskade. Dessutom effektiviserade man lokalanvändningen inom förvaltningsområdet såväl vid ministeriet som Finlands miljöcentral, avstod från statlig fastighetsegendom som Forststyrelsen förvaltar och minskade särskilt upphandlingen av sakkunnigtjänster. Produktivetsbesparingarna i statens interna projektfinansiering och sakkunnigtjänsterna minskade generellt resurserna för utveckling av verksamheten.

Under 2025 minskade antalet årsverken inom förvaltningsområdet med tre procent. Tidigare anpassningsåtgärder och färre visstidsanställningar bidrog till förändringen.

Tabell 39. Årsverken inom miljöförvaltningen 2023–2025

Verksamhetsenhet	2023	2024	2025	Förändring 2024–2025, %
Miljöministeriet (inkl. Centralen för statligt stött bostadsbyggande från 1.3.2025)	278	273	303	-9 %*
Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet (till 28.2.2025)	95	69	8	-9 %*
Finlands miljöcentral	682	671	672	0 %
Forststyrelsen, offentliga förvaltningsuppgifter	422	421	415	-1 %
Sammanlagt	1 477	1 434	1 398	-3 %

*) Anger förändringen i det sammanlagda antalet årsverken vid miljöministeriet och Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet från 2024 till 2025.

Ytterligare uppgifter om resultaten

- Miljöministeriets bokslut 2025
- Finlands miljöcentralers verksamhetsberättelse och bokslutskalkyler för 2025
- Bokslut för Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet 1.1–28.2.2025

13 Statens affärsverk samt statliga fonder utanför budgeten

13.1 Statens affärsverk

Forststyrelsen

Forststyrelsen är ett statligt affärsverk med affärsverksamhet och offentliga förvaltningsuppgifter i anslutning till statens land- och vattenområden.

Förvaltningsområde

Jord- och skogsbruksministeriet

Uppgift

På ett hållbart sätt använda, vårda och skydda statsägda land- och vattenområden i dess besittning så att de på bästa möjliga sätt gagnar det finländska samhället.

Styrelse 2025

Jukka Palokangas (ordf.), Sanna Paanukoski (vice ordf.), Tanja Joonas, Eija-Riitta Korhola-Dunderfelt, Satu Saarelainen, Ismo Tiainen, Roope Uusitalo, Juha Vidgren

Verkställande direktör

Juha S. Niemelä

Forststyrelsen förvaltar över 12 miljoner hektar statsägda land- och vattenområden. Forststyrelsen betalar årligen intäktsföring av vinst från sin affärsverksamhet till staten i enlighet med statsrådets beslut. År 2025 intäktfördes 125 miljoner euro till statsbudgeten. De offentliga förvaltningsuppgifterna finansieras med budgetmedel och tillståndsintäkter.

Koncernen Forststyrelsen består av affärsverket Forststyrelsens affärsverksamhet och offentliga förvaltningsuppgifter samt deras dotterbolag, som är Metsähallitus Metsätalous Oy, MH-Kivi Oy, Siemen Forelia Oy samt Nouxcentret Ab.

Affärsverkets ekonomiska nyckeltal		2024	2025
Omsättning	Mn €	138,8	158,2
Ändring i omsättningen	%	2,9	14,5
Rörelsevinst/-förlust	Mn €	120,8	133,4
Räkenskapsperiodens resultat	Mn €	134,7	181,3
Intäktsföring i statsbudgeten	Mn €	110,0	125
Avkastning på sysselsatt kapital	%	5,4	7,3
Soliditet	%	98,0	98,7
Balansomslutning	Mn €	4 211,6	4 367,7
Ansvarsförbindelser	Mn €	16,3	13,6
Personal	årsv.	603	600

Koncernens ekonomiska nyckeltal		2024	2025
Omsättning	Mn €	485,2	530,7
Ändring i omsättningen	%	11,5	9,4
Rörelsevinst/-förlust	Mn €	203,8	231,5
Räkenskapsperiodens resultat	Mn €	179,8	208,1
Intäktsföring i statsbudgeten	Mn €	110	125
Avkastning på sysselsatt kapital	%	5,4	7,3
Soliditet	%	96,9	98,0
Balansomslutning	Mn €	4 354,2	4 461,0
Ansvarsförbindelser	Mn €	19,8	17,2
Personal	årsv.	1015	1026

Forststyrelsens ägarpolitiska riktlinjer för 2024–2027 baserar sig på prognostisering av förändringarna i omvärlden samt på regeringsprogrammets centrala mål om klimatneutralitet före 2035, att främja förnybar energiproduktion i statens områden och hejda förlusten av biologisk mångfald samt bedriva ett hållbart skogsbruk. Riktlinjerna samordnar de olika formerna av markanvändning och målen om ett hållbart skogsbruk, tillgången till virke, den biologiska mångfalden, rekreationsanvändningen och klimatpolitiken.

Affärsverksamhet

Inom skogsbruket var efterfrågan på virke fortsatt god och prisnivån var fortsatt hög fram till slutet av året. År 2025 skördades 6,7 miljoner kubikmeter gagnvirke från statens skogar. Det satsades över tre miljoner euro på aktiv naturvård i ekonomiskogar.

År 2023 godkände statsrådet fem områden för havsbaserad vindkraft i Finlands västliga territorialvatten som Forststyrelsen kan konkurransutsätta i enlighet med sin egen verksamhetsmodell. Under berättelseåret bereddes en ny konkurransutsättning av de två första områdena.

Offentliga förvaltningsuppgifter

Forststyrelsens offentliga förvaltningsuppgifter är bland annat anskaffning, vård och användning av naturskyddsområden (inberäknat nationalparker), uppgifter i anslutning till skyddet av naturtyper och arter, tillhandahållande av natur- och friluftstjänster i anslutning

till användning av naturen för rekreation samt värnande om kulturområde, beviljande av tillstånd för jakt och fiske samt jakt- och fiskeövervakning i statens områden.

År 2025 minskade antalet besökare i nationalparker och andra rekreationsområden något från året innan. Det såldes över 80 000 jakttillstånd och lika många fisketillstånd. Konsekvenserna för den lokala ekonomin av antalet besök var fortfarande betydande och kundnöjdheten var fortsatt god.

Bruttoutgifterna för de offentliga förvaltningsuppgifterna uppgiftsvis

	2024	2025
Gemensamma uppgifter	Mn € 16,6	21,1
Skydd av naturen och kulturarvet	Mn € 16,7	19,4
Turist- och rekreationsanvändning av naturen	Mn € 25,8	25,5
Förvaltning av områden	Mn € 2,7	¹⁾
Vildmarksärenden	Mn € 11,9	10,7
Fröförsörjning	Mn € 0,2	0,3
Totalt	Mn € 73,9	77,0

1) Ingår i gemensamma uppgifter

Centrala nyckeltal för de offentliga förvaltningsuppgifterna

	2024	2025
Antal besök: nationalparker, statens strövområden, naturrum, historiska objekt m.fl. (1 000 pers.)	8 600	8 400
Kundtillfredsställelse när det gäller möjligheter till jakt och fiske och tillhandahållande av tillstånd (1–5)	3,68	3,66
Jakttillstånd	st. 79 401	83 193
Fisketillstånd	st. 82 490	80 959
Antal kundkontakter inom jakt- och fiskeövervakningen	st. 6 794	9 158

Senatfastigheter

Senatfastigheter är ett affärsverk och statens expert inom arbetsmiljö- och lokalfrågor.

Förvaltningsområde			
Finansministeriet			
Uppgift			
På ett kostnadseffektivt sätt producera effektiva arbetsmiljöer för statsförvaltningen som stöder dess verksamhet med samtidigt beaktande av den samlade nyttan för staten och principerna för hållbar utveckling			
Styrelse 2025			
Anita Lehtikainen (ordf.), Jukka Aalto (vice ordf.), Matti Kuittinen, Heikki Pesu, Tanja Rantanen, Satu Koskela (personalrepresentant, ersättare Emilia Rainetoja)			
Verkställande direktör			
Tuomas Pusa			
Nyckeltal		2024	2025
Omsättning	Mn€	645,5	651
Ändring i omsättningen	%	5,6	0,9
Rörelsevinst/-förlust	Mn€	106	55
Räkenskapsperiodens resultat	Mn€	95	32
Intäktsföring i statsbudgeten	Mn€	36	36
Avkastning på sysselsatt kapital	%	2,4	1,3
Soliditet	%	52	47
Balansomslutning	Mn €	5 958	6 165
Åtaganden utanför balansräkningen	Mn €	–	–
Personal	årsv.	571	585

Senatfastigheters tillgångar ägs av finska staten och ägarförvaltningen sköts av affärsverket. Senatkoncernen består av moderaffärsverket Senatfastigheter och dotteraffärsverket Försvarsfastigheter, som är verksamma inom

finansministeriets förvaltningsområde, och den allmänna styrningen av dem hör till finansministeriet. Försvarsministeriet styr Försvarsfastigheter när det tillhandahåller tjänster till Försvarsmakten och de partner som Försvarsmakten anger. Till affärsverkskoncernen hör dessutom sex dotteraktiebolag.

Senatkoncernens nyckeltal, mn €		2024	2025
Affärsverkskoncernen totalt	omsättning	997,4	1 021,5
	räkenskapsperiodens resultat	106,1	42,1
Senatfastigheter	omsättning	645,5	651
	resultat	95	32
Försvarsfastigheter	omsättning	370,5	387,4
	resultat	6,5	14,6
Senatstationfastigheter Ab	omsättning	3,8	4,5
	resultat	-1,1	-5,2
Övriga totalt och eliminerings	omsättning	-22,4	-21,4
	resultat	5,6	0,3

Koncernen sköts enligt företagsekonomiska principer. Affärsverken har varken offentliga förvaltningsuppgifter eller myndighetsuppgifter. I sin verksamhet följer Senatkoncernen lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På serviceavtal mellan Senatkoncernens affärsverk och deras kunder enligt affärsverkslagen tillämpas förvaltningsavtal.

Koncernens resultat för året var 42,1 miljoner euro. Resultatet överträffade målen, vilket i synnerhet berodde på att fastighets- och finansieringskostnaderna underskreds. Fastighetsmarknadsläget var fortsatt svagt och

koncernens fastighetsförsäljningar underskred målen. Värdet på fastighetsaffärerna uppgick till 46 miljoner euro. År 2025 genomfördes bland annat försäljningen av Försvarsfastigheters bostadspportfölj till Kruunuasunnot. Statens hyresverksamhet stod för cirka 23,5 miljoner euro av koncernens resultat.

Riksdagen beslutade i samband med budgeten 2025 om en investeringsfullmakt för Senatkoncernen på sammanlagt 850 miljoner euro. Beloppet av de investeringar som räknas med i investeringsfullmakten 2025 var 756 miljoner euro, varav Senatfastigheters andel uppgick till 400 miljoner euro. Totalt sett var koncernens investeringar rekordstora. Försvarsfastigheters investeringar ökar kraftigt tack vare olika säkerhetsrelaterade beslut. Senatfastigheters investeringar vände däremot nedåt.

Senatfastigheter uppnådde i huvudsak de resultat- och servicemål som finansministeriet hade ställt upp, med undantag för fastighetsförsäljningen. Resultatet av hyresverksamhet, cirka 30 miljoner euro, överskred klart målet på 19 miljoner euro.

Till följd av de besparingar som uppnåddes i verksamheten, bland annat i fråga om energiförbrukning och upphandling, sänktes hyrorna för ämbetsverk och inrättningar med 19 miljoner euro från ingången av 2025. Under året avtalade Senatfastigheter tillsammans med kunderna om årliga besparingar på 20 miljoner euro i ämbetsverkens lokalkostnader.

Senatkoncernen tog 2025 i bruk en projektstyrningsmodell som syftar till att förbättra kostnadseffektiviteten i lokalprojekt och minska investeringarna. Senatfastigheter uppnådde därigenom besparingar i investeringskostnader på 30 miljoner euro. Besparingarna var ett resultat av att dimensioneringen av projekt preciserades, lösningsalternativ omvärderades och mer kostnadseffektiva genomförandelösningar valdes.

Gemensamma arbetsmiljöer är den viktigaste källan till besparingar i fråga om lokaler. I slutet av 2025 utfördes över 14 000 årsverken i gemensamma arbetsmiljöer och målet är cirka 19 000 fram till 2030. Nätverket av gemensamma arbetsmiljöer kommer att omfatta 18 centralstäder i landskapen. I ämbetshuset i Böle byggs Finlands största gemensamma statliga arbetsmiljö som färdigställs stegvis under 2025 och 2026.

Senatfastigheter har fortsatt med investeringsprojekten för beredskap vid ämbetsverk i samarbete med ämbetsverk och inrättningar. Under 2025 färdigställdes tio projekt.

Hållbarheten inom Senatkoncernens bygger på ett balanserat beaktande av sociala och ekonomiska aspekter och miljöskyddsaspekter. Hållbarheten följs upp med hjälp av mål och indikatorer i koncernens gemensamma hållbarhetsprogram.

Senatfastigheters årsberättelse 2025 innehåller för första gången ett bokslut, en verksamhetsberättelse och, som en del av den, en hållbarhetsrapport enligt EU:s hållbarhetsrapporteringsdirektiv (CSRD).

Största delen av klimatmålen uppnåddes under 2025. De totala utsläppen minskade med 7 procent. I nybyggnadsprojekt uppnåddes en minskning på 20 procent och i totalrenoveringar en minskning på 18 procent jämfört med det genomsnittliga klimatavtrycket. I slutet av 2025 införde koncernen nya interna gränsvärden för klimatavtryck som styr hållbarheten i byggandet och standardåtgärder som stöder koldioxidsnålhet.

Koncernens affärsverk anslöt sig hösten 2025 till energieffektivitetsavtalet för den offentliga sektorn. Genom energieffektivitetsavtalet samordnas åtgärderna och rapporteringen enligt EU:s energieffektivitetsdirektiv.

Koncernens nya strategier för affärsverken 2026–2029 färdigställdes 2025. En stor mängd av koncernens personal deltog i beredningen av strategierna och genomförandet av dem inleddes.

Försvarsfastigheter

Affärsverket Försvarsfastigheter är Senatfastigheters dotteraffärsverk och tillhandahåller fastighets- och lokal-tjänster för Försvarsmakten och dess partner under normala förhållanden och undantagsförhållanden.

Förvaltningsområde

Finansministeriet

Uppgift

I alla säkerhetssituationer ansvara för fastigheter som ägs av Försvarsmakten och av partner som Försvarsmakten fastställt, samt för fastighetsunderhållet och ordnandet av tjänster i anslutning till dem.

Styrelse 2025

Teemu Penttilä (ordf.), Tomi Hytönen (vice ordf.), Virpi Holmqvist, Sanna Sianoja, Juha Tiuraniemi, Tero Ylitalo, Jaakko Perhovaara (personalrepresentant)

Verkställande direktör

Matias Warsta

Nyckeltal		2024	2025
Omsättning	Mn €	370,5	387,4
Ändring i omsättningen	%	2,8	4,6
Rörelsevinst/-förlust	Mn €	11,5	22,7
Räkenskapsperiodens resultat	Mn €	6,5	14,6
Intäktsföring	Mn €	3	3
Avkastning på sysselsatt kapital	%	0,8	1,4
Soliditet	%	53,3	50,1
Balansomslutning	Mn €	1 533,4	1 860,0
Åtaganden utanför balansräkningen	Mn €	75,5	105,6
Personal	årsv.	693	671

Affärsverket är Senatfastigheters dotteraffärsverk och sköts enligt företagsekonomiska principer. Verksamheten och ställningen grundar sig på lagen om

Senatfastigheter och Försvarsfastigheter (1018/2020). Affärsverket har varken offentliga förvaltningsuppgifter eller myndighetsuppgifter. Senatfastigheters tillgångar ägs av finska staten och ägarförvaltningen sköts av affärsverket.

Finansministeriet sätter årligen upp ekonomiska mål för affärsverket och försvarsministeriet sätter upp de operativa målen. Finansministeriet beslutar om Senatkoncernens resultatmål och intäktsföringsmål. Försvarsministeriet styr affärsverket när det tillhandahåller tjänster till Försvarsmakten och de partner som Försvarsmakten anger. År 2025 uppnådde affärsverket de centrala resultat- och servicemål som försvarsministeriet ställt upp. Enligt en enkät som genomfördes 2025 förbättrades personalens belåtenhet jämfört med året innan. Kundnöjdheten är i huvudsak densamma eller något bättre än året innan och ligger generellt sett på en god nivå.

Fokus i den strategiska utvecklingen låg fortfarande på att främja projektet för modernisering av skyddsrum, att genomföra den beredskapsbaserade servicemodellen och den byggnation som kapacitetsprojekten förutsätter samt att förnya metoderna och arbetsätten i den egna verksamheten. Väsentliga utgångspunkter för utvecklingen var en effektiv användning av specialfastigheter, nya arbetssätt och förändringar i lokalbehov samt förbättring av inomhusluften. År 2025 utarbetade Försvarsfastigheter en ny strategi för 2026–2029. Den nya strategin betonar

affärsverkets specialuppgift, som är att trygga försvarssystemets lokaler under undantagsförhållanden och allvarliga störningar. I den nya strategin prioriteras dessutom partnerskap, kostnadseffektivitet, hållbarhet och ansvarstagande.

Försvarsfastigheter fortsatte utveckla serviceproduktionen genom att stärka styrningen av samarbetet mot ett strategiskt partnerskap med Försvarsmakten och genom att ta i bruk den beredskapsbaserade servicemodellen. Dessutom utvecklade Försvarsfastigheter en modell för lokaltjänster i anslutning till alliansens gemensamma försvar och samarbete.

Försvarsfastigheters andel av de investeringar som räknas med i Senatkoncernens investeringsfullmakt 2025 var 356 miljoner euro. Försvarsfastigheters investeringar överskred 2024 års nivå med 49 procent. År 2025 användes 36 miljoner euro för underhåll. De största byggnadsinvesteringarna gällde utveckling av skyddsrum och den infrastruktur som F-35-jaktplansprojektet förutsätter. Projekten framskred enligt tidsplanen och målen.

I byggprojekten fortsatte användningen av den nya projektstyrningsmodellen för att optimera projektens storlek och kostnader samt dämpa ökningen av lokalkostnaderna. År 2025 uppnåddes kostnadsbesparingar på cirka 18 miljoner euro med hjälp av projektstyrningsmodellen.

13.2 Statliga fonder utanför budgeten

Försörjningsberedskapsfonden

Syftet med försörjningsberedskapsfonden är att säkerställa finansieringen av den nationella försörjningsberedskapen.

Förvaltningsområde
Arbets- och näringsministeriet
Rättsgrund
Lag om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992)
Tillförsel av medel
Försörjningsberedskapsavgifter
Användning av medel
Utgifterna för Försörjningsberedskapscentralens och Försörjningsberedskapsrådets verksamhet (bland annat statens säkerhetsupplag och säkerställande av kritisk infrastruktur)
Styrelse 31.12.2025
Riku Huttunen (ordf.), Tero Kiviniemi (vice ordf.), Mervi Airaksinen, Kirsi Heinonen, Terhi Järvikare, Taneli Puumalainen, Olli-Pekka Rantala, Olli Ruutu, Ilkka Tykkyläinen och Antti Viitanen

Nyckeltal		2024	2025
Intäkter	Mn€	317	260
Kostnader	Mn€	321	405
Balansomslutning	Mn€	2 135	1 970
Åtaganden utanför balansräkningen	Mn€	9,5	8,7
Budgetöverföringar	Mn€	0	

+ överföringar från budgeten till fonden
– överföringar från fonden till budgeten

Genom en programbaserad verksamhet svarar Försörjningsberedskapscentralen på de snabba förändringarna i omvärlden. Med programkoncepten (Energia 2030, Digitaalinen turvalisuus 2030, Alue 2030, Logistiikka 2030) genomfördes statsrådets beslut om målen för försörjningsberedskapen

(568/2024). Cirka hälften av intäkterna till försörjningsberedskapsfonden anvisas till programmen.

Det har varit nödvändigt att snabba upp Försörjningsberedskapscentralens programarbete för att kunna genomföra projekt med anknytning till det försvårade säkerhetsläget.

Efter bokslutsnoteringarna uppvisade helhetsresultatet en förlust på 155,4 miljoner euro.

Intäkten från försörjningsberedskapsavgiften var 36,3 miljoner euro. Grunden för bestämmande av avgiften har varit oförändrad sedan 1997 och dess realvärde har sjunkit. Inflödet av försörjningsberedskapsavgifter minskar framför allt i takt med att energieffektiviteten förbättras och förbrukningen sjunker till en nivå där försörjningsberedskapsavgiften är lägre eller ingen avgift tas ut. Fondens övriga inkomstkällor, varav de viktigaste är andelarna i Fingrid Abp och den strategiska oljeflottan, är nödvändiga för fondens ekonomi.

Borgensansvaren för skyddsupplagslån uppgick till 8,7 miljoner euro och ansvaren för långfristiga avtal till cirka 121,3 miljoner euro.

Försörjningsberedskapsavgiftens kalkylerade pris är cirka 6,4 euro per medborgare och år. Avgiften kan betraktas som medborgarnas försäkringsavgift för försörjningsberedskap.

Försörjningsberedskapsavgiften har betydande effekter via det omfattande företagssamarbetet. Förvaltningsområdena har organiserats så att de upprätthåller försörjningsberedskapen inom respektive behörighetsområde. Som helhet kan systemet bedömas vara kostnadseffektivt i ett internationellt perspektiv. Som en del av den övergripande säkerheten bidrar försörjningsberedskapen till att upprätthålla stabiliteten i samhället.

Interventionsfonden för jordbruket (Mira)

Interventionsfonden för jordbruket är en fond utanför statsbudgeten som lyder under jord- och skogsbruksministeriet och som inrättats för betalning av utgifter som föränleds av interventionsverksamhet enligt EU:s gemensamma jordbrukspolitik.

Ur interventionsfonden för jordbruket betalas utgifter för interventionslagring, interventionsköp och interventionsförsäljning inom ramen för EU-marknadens stabiliseringssystem.

De kostnadsersättningar som EU betalar för dessa åtgärder intäktsförs på motsvarande sätt i fonden.

Interventionsköp av jordbruksprodukter som omfattas av interventionslagring har inte gjorts 2020–2025, eftersom marknadspriserna på dem i allmänhet har hållits över interventionspriset.

Förvaltningsområde
Jord- och skogsbruksministeriet
Rättsgrund
Lag om interventionsfonden för jordbruket (1206/1994)
Tillförsel av medel
Överföring av anslag från statsbudgeten, lån
Användning av medel
Interventionsköp och interventionslagring
Direktion 1.1.2025–31.12.2027
Juha Karjalainen (ordf.), Anna-Leena Miettinen, Jyri Inha, Tommi Isosomppi, Mika Tasa

Nyckeltal		2024	2025
Interventionsköp	Mn €	0,00	0,00
Interventionsförsäljning	Mn €	0,00	0,00
Totalkostnader för interventionslagring	Mn €	0,00	0,00
EU-ersättning (-) för interventionslagring	Mn €	0,00	0,00
Intäkter	Mn €	0,00	0,00
Kostnader	Mn €	0,01	0,02
Kostnader som fonden ska svara för, totalt	Mn €	0,01	0,02
Medel 31.12	Mn €	4,69	5,07
Lånekapital 31.12	Mn €	0,00	0,00
Eget kapital 31.12	Mn €	4,68	5,07
Balansomslutning	Mn €	4,69	5,07
Åtaganden utanför balansräkningen	Mn €	0,00	0,00
Överföring från statsbudgeten	Mn €	0,40	0,40
Lånekapital i genomsnitt	Mn €	0,00	0,00
Lånets medelränta	%	0,00	0,00

Gårdsbrukets utvecklingsfond (Makera)

Syftet med gårdsbrukets utvecklingsfond är att förbättra gårdsbrukets struktur, främja landsbygdsnäringarna samt förbättra levnadsförhållandena och utkomstmöjligheterna på landsbygden.

Förvaltningsområde

Jord- och skogsbruksministeriet

Rättsgrund

Lag om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966)

Tillförsel av medel

Överföring av anslag från statsbudgeten, räntor och amorteringar på lån

Användning av medel

Investeringsunderstöd och övriga understöd, statsgarantier

Direktion 26.1.2023–25.1.2026

Minna-Mari Kaila (ordf.), Jani Lehto (vice ordf.), Jyri Inha, Sanna Koivumäki, Marjatta Koskinen, Joonas Huhtakangas, Juha Lappalainen, Jonas Laxåback, Esko Leinonen

Nyckeltal		2024	2025
Intäkter	Mn €	4,6	3,3
Kostnader	Mn €	51,8	20,3
Disponibla medel	Mn €	121,3	111,1
– räntor och amorteringar på lån	Mn €	2,6	2,4
– överföring från budgeten	Mn €	0	0
– obundna medel från föregående år	Mn €	114,2	105,5
– övriga inkomster	Mn €	1,3	1,3
– Balansomslutning	Mn €	319,2	304,3
– varav långfristiga lånefordringar	Mn €	7,7	6,0
Åtaganden utanför balansräkningen	Mn €	88,5	77,9
Bundna medel	Mn €	15,8	19,4
– varav understöd	Mn €	13,5	10,7
Beslut om investeringsunderstöd	st.	293	377

Merparten av de helt nationellt finansierade understöden enligt lagen om strukturstöd överfördes till finansieringsramen för Finlands CAP-plan 2023–2027 (CAP-planen) från och med 2023. Ur Gårdsbrukets utvecklingsfond har nationellt som en del av CAP-planen finansierats energiproduktion och energianvändning på gårdsbrukensheter samt andra investeringar som gäller försörjningsberedskapen med 28,0 miljoner euro. Stöd för renhushållning beviljas däremot fortfarande som ett helt och hållet nationellt stöd från utvecklingsfonden separat från CAP-planen, bland annat i form av investeringsstöd till näringsidkare och startstöd till unga näringsidkare.

I dispositionsplanen för Gårdsbrukets utvecklingsfond för 2025 anvisades sammanlagt 9,6 miljoner euro (10 miljoner 2024) för gårdsbrukensheter investeringar i energiproduktion enligt lagen om strukturstöd till jordbruket (1476/2007). Av finansieringen i fråga beviljades 8,3 miljoner euro (3,3 miljoner euro 2024) för energiinvesteringar inom jordbruket. Av den finansiering på 28,0 miljoner euro som anvisades NTM-centralerna 2023–2025 beviljades sammanlagt 20 miljoner euro för energiinvesteringar inom jordbruket.

Statsborgen i enlighet med lagen om strukturstöd till jordbruket beviljades för cirka 10,4 miljoner euro. Under verksamhetsåret avsattes sammanlagt 19,40 miljoner euro från Gårdsbrukets utvecklingsfond.

De disponibla medlen i utvecklingsfonden har minskat och regeringsprogrammet för statsminister Petteri Orpos regering innehåller inga beslut om rekapitalisering av fonden. Fondens inkomstkällor utgörs numera främst av amorteringar och räntor på lånefordringar, vilka har minskat i takt med att lånekapitalen minskat.

Brandskyddsfonden

Syftet med brandskyddsfonden är att förebygga eldsvådor och främja räddningsverksamheten.

Förvaltningsområde

Inrikesministeriet

Rättsgrund

Lag om brandskyddsfonden (306/2003)

Tillförsel av medel

Brandskyddsavgift som betalas för brandförsäkrad fast och lös egendom i Finland

Användning av medel

Allmänt understöd och specialunderstöd till organisationer inom räddningsbranschen och andra motsvarande sammanslutningar, specialunderstöd till kommuner, välfärdsområden och avtalsbrandkårer, specialunderstöd till andra aktörer för de ändamål som föreskrivs i 14 § 3 mom. i lagen om brandskyddsfonden.

Styrelse 1.1.2025–31.12.2025

Päivi Nerg (ordf.), Annika Parsons, Petteri Jokelainen, Petri Mero, Eveliina Heinäluoma, Petri Huru, Jyrki Landstedt, Mika Kontio

Nyckeltal		2024	2025
Intäkter	Mn€	13,6	14,7
Kostnader	Mn€	13,8	15,0
Balansomslutning	Mn€	27,6	27,8
Åtaganden utanför balansräkningen	Mn€	–	–
Budgetöverföringar	Mn€	-0,7	-1,4

+ överföringar från budgeten till fonden
- överföringar från fonden till budgeten

Brandskyddsfonden har en stabil ekonomi och god likviditet. Fondens verksamhet var lönsam under berättelseåret, och de influtna brandskyddsavgifterna har fortsatt öka under de senaste åren.

De viktigaste objekten för fondens understödsverksamhet förblev i stort sett oförändrade. Understöden går till

utbildningsverksamhet och säkerhetskommunikation för räddningsbranschens organisationer, forsknings- och utvecklingsprojekt inom branschen samt anskaffning av materiel och byggnad av brandstationer. Fonden eftersträvar fortfarande bästa möjliga effekt för varje beviljat understöd. Vid fördelningen av understöden beaktas tillgången till räddningsväsendets tjänster samt tryggheten av personalens arbetsförmåga och aktionsberedskap i hela landet. Med understöden för forsknings- och utvecklingsprojekt bidrar fonden till att öka mängden forskningsdata om räddningsväsendet, förebygga olyckor och förankra god praxis i räddningsverksamheten.

Stödet för avtalsbrandkårssystemet har fortsatt vara en långsiktig prioritering för fonden. Genom mindre understöd stärker fonden avtalsbrandkårernas utryckningsberedskap och stöder materielanskaffningar som förbättrar arbets säkerheten. Understöden bidrar till avtalsbrandkårverksamhetens kontinuitet och verksamhetsmöjligheter på riksnivå. Dessutom har stödet för avtalsbrandkårernas ungdomsverksamhet stärkts avsevärt under de senaste åren, vilket har ökat de mindre understödens effekt lokalt, regionalt och nationellt.

År 2025 beviljades ur brandskyddsfonden 4,4 miljoner euro i allmänna understöd, 1,3 miljoner euro i specialunderstöd för byggprojekt, 1,3 miljoner euro för materielanskaffningar och 1,4 miljon euro i mindre understöd.

För forsknings- och utvecklingsprojekt inom räddningsbranschen beviljades 6,4 miljoner euro i understöd.

Som helhet uppvisade fonden 2025 ett gott resultat både ekonomiskt och verksamhetsmässigt. En god volym i understödsverksamheten, en smidig handläggning av ansökningar och en inriktning av understöd utifrån verksamhetens genomslag stödde förebyggandet av bränder och främjandet av räddningsverksamheten på riksnivå.

Stabilitetsfonden

Stabilitetsfonden består av en insättningsgarantifond och en resolutionsfond. Insättningsgarantifondens uppgift är att trygga insättarnas tillgodohavanden i inlåningsbankerna. Syftet med resolutionsfonden är att täcka kostnaderna för eventuella resolutionsåtgärder som avser inhemska värdepappersföretag och filialer till kreditinstitut från länder utanför EES-området som är belägna i Finland.

Förvaltningsområde

Finansministeriet

Rättsgrund

Lag om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014)

Tillförsel av medel

Insättningsgarantiavgifter (insättningsgarantifonden) och stabilitetsavgifter (resolutionsfonden)

Användning av medel

Insättningsgarantifonden: utbetalning av ersättningar till insättare, resolutionsfinansiering för inlåningsbanker, finansiering av arrangemang i anslutning till överföring av insättningar, kostnader för insättningsgarantifondens placeringsverksamhet

Resolutionsfonden: täckande av kostnaderna för resolutionsåtgärder som avser inhemska värdepappersföretag och filialer till kreditinstitut från länder utanför EES-området som är belägna i Finland

Styrelse 2025

Markku Puumalainen (ordf.), Anu Ranta, Satu Vartiainen, Markku Pehkonen, Marko Synkkänen

Nyckeltal		2024	2025
Intäkter	Mn €	167	49,3
Kostnader	Mn €	1	0,8
Balansomslutning	Mn €	1 238	1 287
Åtaganden utanför balansräkningen	Mn €	0	0
Budgetöverföringar	Mn €	0	0

+ överföringar från budgeten till fonden
– överföringar från fonden till budgeten

De insättningsgarantiavgifter som tas ut hos inlåningsbankerna till insättningsgarantifonden fastställs utgående från de garanterade insättningarna samt risknivån i respektive bank. Den inhemska resolutionsfonden finansieras med stabilitetsavgifter som tas ut hos inhemska värdepappersföretag och filialer till kreditinstitut från länder utanför EES-området belägna i Finland. De stabilitetsavgifter som tas ut hos inhemska kreditinstitut överförs i sin tur årligen till bankunionens gemensamma resolutionsfond.

En god förvaltning av fonden och ett omsorgsfullt val av särskilt insättningsgarantifondens placeringsobjekt stöder verkets funktionssäkerhet vid en krissituation i vilket institut som helst, vilket minimerar behovet av eventuellt offentligt stöd och säkerställer att insättningsgarantin fungerar.

År 2025 samlades det in cirka 19,9 miljoner euro i insättningsgarantiavgifter till insättningsgarantifonden, vilket var betydligt mindre än året innan. År 2025 samlades inga avgifter in till den nationella resolutionsfonden eftersom fonden har uppnått den målnivå som anges i lagstiftningen. Ingendera fonden behövde utnyttjas för resolution eller skydd för insättarna och det fanns inget behov att skaffa tilläggsfinansiering för fonderna. Den placeringsverksamhet som inleddes i mars 2024 fortsatte som planerat 2025. Stabilitetsfondens styrelse har utsett ett placeringsutskott för insättningsgarantifonden.

Insättningsgarantifondens målnivå har i lag knutits till det sammanlagda beloppet av de garanterade insättningar i banker verksamma i Finland. Fondens målnivå är 0,8 procent av de garanterade insättningar som omfattas av den. I slutet av 2025 överskred fondens storlek den målsatta nivån och uppgick till cirka 1 286 miljoner euro.

Resolutionsfondens målnivå beräknas som en andel av den sammanlagda målnivå som fastställts för värdepappersföretag och kreditinstitut, det vill säga en procent av de garanterade insättningar. I slutet av 2025 överskred fondens storlek den målsatta nivån och uppgick till cirka 908 567 euro.

Statens bostadsfond

Syftet med statens bostadsfond är att stödja bostadsproduktion och ombyggnad och förbättra förutsättningarna för bostadsproduktion.

Förvaltningsområde			
Miljöministeriet			
Rättsgrund			
Lag om statens bostadsfond (1144/1989)			
Tillförsel av medel			
Amorteringar och ränteintäkter på lån som beviljats ur fondens medel			
Användning av medel			
Beviljande av lån, räntestöd och annat stöd för bostadsfinansiering, överföring till statsbudgeten			
Direktion 1.11.2022–31.10.2026			
Sanna Pälsi (ordf.), Mira Riipinen, Markku Hedman, Eveliina Pöyhönen, Timo Aro, Seppo Junnila, Lauri Lehtoruusu, Anni Kyröläinen, Anne Viita			
Nyckeltal		2024	2025
Finansiella intäkter	Mn €	20,4	31,3
Finansiella kostnader	Mn €	2,5	2,0
Balansomslutning	Mn €	4 331	3 890
Totalt garantibelopp	Mn €	21 349	23 304
Budgetöverföringar	Mn €	502,7	210,2

+ överföringar från budgeten till fonden
– överföringar från fonden till budgeten

Statens bostadsfond stödde bostadsproduktion och ombyggnad och förbättrade förutsättningarna för bostadsproduktion. I statsbudgeten för 2025 och i tilläggsbudgetarna gavs år 2025 rätt att ur fondens medel bevilja olika understöd och efterskänkningar av lån till ett belopp av sammanlagt 30,6 miljoner euro (79,3 miljoner euro 2024).

År 2025 var statens bostadsfond skuld-fri. Fondens samlingskontofordran uppgick vid slutet av 2025 till 2 367 miljoner euro. Fondens inkomster kom huvudsakligen från gamla aravalånefordringar. Dessa inkomster minskar stadigt och upphör när lånen har återbetalats inom en period på 5–10 år. Statens åtaganden i form av fyllnadsborgen för lån till sammanlutningar har ökat i och med att man vid stödet av bostadsproduktion har övergått från direkt lånefinansiering till räntestöd.

Statens bostadsfonds verksamhet som fond utanför statsbudgeten lades ner och fonden införlivades i statsbudgeten från och med den 1 januari 2026. Statsunderstödd bostadsproduktion finansieras i fortsättningen direkt ur budgeten under momenten för bostadsfinansiering.

Statens pensionsfond

Statens pensionsfond skapar beredskap för utbetalning av de framtida pensioner och med dem jämförbara övriga förmåner som grundar sig på statlig anställning som omfattas av pensionslagen för den offentliga sektorn (81/2016) eller på annan anställning som omfattas av finansieringen av statens pensionskydd, och jämnar ut statens utgifter för dem över tid.

Förvaltningsområde

Finansministeriet

Rättsgrund

Lag om statens pensionsfond (1297/2006)

Tillförsel av medel

Pensionsavgifter från statens ämbetsverk och inrättningar, affärsverk och andra sammanslutningar, pensionsavgifter från arbetstagare och avkastningen på fondens medel

Användning av medel

Tidsmässig utjämning av pensionsutgifter som betalas ur statsbudgeten. Från fonden överförs årligen till budgeten ett belopp som motsvarar den procent av de årliga pensionsutgifter som avses i 6 § 1 mom. i lagen om statens pensionsfond.

Styrelse 2025

Vesa Vihriälä (ordf.), Annika Klimenko, Ritva Laukkanen, Erik Valtonen, Jonne Rinne, Anne Karjalainen, Jani Salenius

Nyckeltal		2024	2025
Intäkter	Mn €	3 068	4 786
Kostnader	Mn €	310	250
Balansomslutning	Mn €	17 683	19 902
Åtaganden utanför balansräkningen	Mn €	1 785	1 590
Budgetöverföringar	Mn €	-2 274,1	-2 350,1

+ överföringar från budgeten till fonden
- överföringar från fonden till budgeten

Pensionsavgifter betalas av de arbetsgivare och arbetstagare som omfattas av statens pensionssystem. Staten ansvarar för pensionerna och de betalas ur anslag i statsbudgeten. Fonden har inga uppdrag i anslutning till verkställandet av pensionskyddet. Eftersom fonden inte har något pensionsansvar, saknar fonden också bestämmelser om solvens. Fondens huvudsakliga uppgift är att placera de medel som anförtrots fonden på ett lönsamt och betryggande sätt. Från fonden överförs som allmän finansiering till statsbudgeten årligen ett belopp som 2025 var 42 procent av statens årliga pensionsutgifter. I enlighet med beslutet från budgetförhandlingarna 2025 kommer budgetöverföringen att öka med 1,2 procentenheter per år och det belopp som överförs från och med 2028 är 46,2 procent av pensionsutgifterna. År 2026 är budgetöverföringen 44,2 procent. År 2027 görs dessutom en tilläggsöverföring av engångsnatur på 18,7 procentenheter, vilket innebär att det överförda beloppet stiger till 63,9 procent av pensionsutgiften under det året.

Enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006) har Statens pensionsfond vuxit till sitt fulla belopp när de fonderade medlen utgör 25 procent av statens pensionsansvar. Fonden uppnådde detta mål i slutet av 2021. I och med den lagreform som trädde i kraft 2022 ökas budgetöverföringen med ytterligare tre procentenheter, om fonderingsgraden överstiger den lagstadgade nivån på

25 procent två kalenderår i följd. I slutet av 2025 var fonderingsgraden 26,5 procent.

År 2025 var avkastningen på fondens placeringar till verkligt värde 9,3 procent. Avkastningen på placeringarna var god och alla tillgångsklasser uppvisade ett positivt resultat trots osäkerheten på placeringsmarknaden. Marknadsrörelserna påverkades under året i synnerhet av Förenta staternas tullpolitik och olika globala geopolitiska utmaningar. Avkastningen på aktiemarknaden var utmärkt och särskilt avkastningen på fondens placeringar på den nordiska aktiemarknaden låg på en hög nivå. Dessutom fortsatte den positiva utvecklingen för AI-aktier. I Europa har inflationssiffrorna återgått till sin målnivå, och sänkningarna av styrräntan under året anses möjliggöra ekonomisk tillväxt.

Fondens genomsnittliga avkastning under de senaste tio åren har nominellt varit 5,9 procent. Marknadsvärdet på pensionsfondens placeringstillgångar uppgick vid slutet av 2025 till 25,8 miljarder euro. Av placeringarna var 39,2 procent ränteplaceringar, 55,6 procent aktieplaceringar och 7,9 procent övriga placeringar. Allokeringseffekten för derivat var -2,8 procent.

Enligt det avkastningsmål som finansministeriet bestämt ska avkastningen på fondens placeringar på lång sikt överstiga avkastningen på ett ur statens synvinkel riskfritt placeringsalternativ, det vill säga reduceringen av statens

skuld. Under de senaste tio åren har avkastningen på fondens placeringar till marknadsvärde i genomsnitt varit 4,7 procentenheter större än medelkostnaden för statsskulden.

Nyckeltal		2024	2025
Placeringar sammanlagt	Mn €	24 240	25 760
Placeringarnas avkastning	%	9,0	9,3
Verksamhetskostnader	%	0,04	0,04
Pensionsansvar	Mn €	101 000	97 800
Fonderingsgrad	%	24,2	26,5

Statens televisions- och radiofond

Syftet med statens televisions- och radiofond är att ordna finansieringen av Rundradion Ab:s verksamhet och främja televisions- och radioverksamheten.

Förvaltningsområde

Kommunikationsministeriet

Rättsgrund

Lag om statens televisions- och radiofond (745/1998)

Tillförsel av medel

Överföring av anslag från statsbudgeten

Användning av medel

Täckande av kostnaderna för den allmännyttiga verksamhet som föreskrivs i 7 § i lagen om Rundradion Ab (1380/1993), täckande av kostnaderna för förhandsprövningar enligt 6 § i lagen samt i övrigt främjande av televisions- och radioverksamheten

Direktion eller styrelse

Ingen direktion eller styrelse

Nyckeltal		2024	2025
Intäkter	Mn €	0,00	0,00
Kostnader	Mn €	594,3	594,1
Balansomslutning	Mn €	6,7	6,2
Åtaganden utanför balansräkningen	Mn €	0,00	0,00
Budgetöverföringar	Mn €	593,7	593,7

Genom statens televisions- och radiofond ordnas finansieringen av Rundradion Ab:s allmännyttiga verksamhet. Fonden har ingen egen organisation, utan Transport- och kommunikationsverket svarar för dess förvaltning.

För täckande av kostnaderna för Rundradion Ab:s allmännyttiga verksamhet överfördes cirka 593,7 miljoner

euro från statsbudgeten till statens televisions- och radiofond. Beloppet intäktsfördes i sin helhet på Rundradion Ab under 2025. Övriga kostnader enligt fondens dispositionsplan var cirka 0,4 miljoner euro. Vid slutet av året var saldot på fondens samlingskonto cirka 6,2 miljoner euro.

Kommunikationsministeriet har inte angett några operativa resultatmål för statens televisions- och radiofond. Fondens mål i euro ingår i den dispositionsplan som statsrådet har fastställt och som inte överskreds.

Statsgarantifonden

Syftet med statsgarantifonden är att täcka Finnvera Abp:s och Finlands Exportkredit Ab:s förluster som orsakas av exportfinansiering och för vilka deras egna medel för exportfinansiering inte räcker till.

Förvaltningsområde

Arbets- och näringsministeriet

Rättsgrund

Lag om statsgarantifonden (444/1998), upphävd och ersatt den 1 januari 2026 med lagen om statens specialfinansieringsverksamhet och om ordnande av den (1458/2025)

Tillförsel av medel

Överföring av anslag från statsbudgeten, medel som specialfinansieringsbolaget överför till fonden och avgifter som ska betalas för fondlån samt garantiavgifter och fordringar som ska återkrävas och som hänför sig till ansvarsförbindelser

Användning av medel

Om det separata resultatet av exportfinansieringen uppvisar förlust täcks förlusten i första hand med det fria egna kapitalet för exportfinansiering i Finnvera Abp:s och Finlands Exportkredit Ab:s balansräkning och i andra hand med medel ur statsgarantifonden, och i sista hand används moment 32.40.60 i statsbudgeten

Direktion 1.1.2025–31.12.2025

Jaana Avolahti (ordf.), Antti Makkonen, Jussi Tuulisaari, Mia Jacobsson

Nyckeltal		2024	2025
Intäkter	Mn €	5,2	23,4
Kostnader	Mn €	0,1	0,1
Balansomslutning	Mn €	1 129,2	1 150,1
Åtaganden utanför balansräkningen	Mn €	0	0
Budgetöverföringar	Mn €	0	0

+ överföringar från budgeten till fonden
– överföringar från fonden till budgeten

Statsgarantifondens kassamedel uppgick till cirka 1,117 miljarder euro vid utgången av 2025 (1,115 miljarder euro 31.12.2024). Ökningen berodde på återbetalningar enligt stabilitetsavtalen.

Statsgarantifondens resultat 2025 uppvisade ett överskott på 23,2 miljoner euro, och det föregående året ett överskott på 5,1 miljoner euro.

Resultatet av Finnvera Abp:s exportgaranti- och specialfinansieringsverksamhet 2025 var -66 miljoner euro.

Resultatet påverkades av en fondavgiftsåterbäring på 349 miljoner euro till statsgarantifonden. Återbäringen bokförs i statsgarantifondens bokslut 2026. Medlen på fondens samlingskonto var tillräckliga och inga åtgärder behövde vidtas under 2025.

Statsgarantifondens fordringar består av återkravsfordringar som uppkommit på grund av garantiersättningar som Finnvera Abp:s föregångare Statsgaranticentralen betalat. Betalningsavtalen gällande konsoliderade återkravsfordringar sträcker sig som längst till 2039. Övriga fordringar är i allmänhet oreglerade.

Utvecklingen av fondens återkravsfordringar*		2024	2025
Återkravsfordringar	Mn €	182	161
– konsoliderade fordringar	Mn €	131	114
– övriga fordringar med politisk risk	Mn €	51	47
– fordringar med kommersiell risk	Mn €	0	0

* Statsgaranticentralens återkravsfordringar som överfördes till fonden 1.1.1999 när Finnvera Abp bildades.

Kärnavfallshanteringsfonden

Kärnavfallshanteringsfonden har till uppgift att förvara och på ett betryggande sätt placera de medel som fonden samlat in hos avfallshanteringsskyldiga och som i framtiden behövs för att sörja för kärnavfallet om de som är ansvariga för kärnavfall inte uppfyller sina skyldigheter.

Förvaltningsområde

Arbets- och näringsministeriet

Rättsgrund

Kärnenergilag (990/1987)

Tillförsel av medel

Avgifter som tas ut hos de kärnavfallshanteringsskyldiga och fondens intäkter

Användning av medel

Täckande av kostnaderna för att sörja för kärnavfallet, om de avfallshanteringsskyldiga inte uppfyller sina skyldigheter beträffande kärnavfallshanteringen

Direktion 1.9.2024–31.8.2027

Jarkko Heikkilä (ordf.), Mika Niemelä, Anu Sammallahti, Tiina Ingman och Peter Nyberg

Nyckeltal		2024	2025
Intäkter	Mn €	200	141
Kostnader	Mn €	2	42
Balansomslutning	Mn €	3 062	3 015
Åtaganden utanför balansräkningen	Mn €		
Budgetöverföringar	Mn €		

+ överföringar från budgeten till fonden
– överföringar från fonden till budgeten

Utöver den huvudfond som används för den ekonomiska beredskapen för kärnavfallshantering omfattar kärnavfallshanteringsfonden som särskild förmögenhet en så kallad forskningsfond. Dess syfte är att årligen samla in medel

hos innehavarna av atomanläggningar för utdelning till forskning i kärnsäkerhet och kärnavfallshantering.

De avfallshanteringsskyldiga är med stöd av kärnenergilagen berättigade att mot säkerheter låna 60 procent av sin fondandel i kärnavfallsfonden. Minst 20 procent kan placeras i förbindelser som finska staten har emitterat. Därtill kan minst 20 procent av fondens tillgångar placeras i annan placeringsverksamhet på ränte- och aktiemarknaden. Härvid ska placeringarna göras på ett betryggande sätt, med ändamålsenlig spridning samt så att de ger avkastning och kan realiseras. På grund av fondens natur är dess primära mål inte att generera ekonomisk vinst utan att trygga fondens tillgångar för framtiden.

Kärnavfallshanteringsfondens kalykerade vinst var 99 miljoner euro (197,0 miljoner euro 2024) och balansräkningen vid årets slut cirka 3,015 miljarder euro (cirka 3,062 miljarder euro 2024). Fonden delade sammanlagt ut cirka 8,2 miljoner euro i forskningsmedel. Fondens medel täcker de uppskattade kostnaderna för kärnavfallshanteringen. Riskerna i fonden ansluter sig till bedömningen av säkerheterna i ovan nämnda utlåningsverksamhet och till placeringsverksamheten. Direkta konsekvenser för statens och fondens ekonomi föreligger inte.

Miljöskadefonden

Ur miljöskadefonden ersätts kostnader för bekämpning av miljöförorening och återställande av förorenad miljö samt skador som orsakats när ersättningen inte kan drivas in av den som egentligen är ansvarig. Dessutom beviljas aktörer som ansvarar för räddningsväsendet understöd enligt prövning för anskaffningar för bekämpning av miljöskador.

Miljöskadefonden har ersatt Oljeskyddsfonden och systemet med obligatorisk miljöskadeförsäkring. Miljöskadefonden kan inte jämföras med sin föregångare Oljeskyddsfonden, eftersom fonderna har olika ändamål och betalare.

Förvaltningsområde

Miljöministeriet

Rättsgrund

Lag om miljöskadefonden (1262/2022)

Tillförsel av medel

Miljöskadeavgifter och överföring av anslag från statsbudgeten

Användning av medel

Ersättningar för miljöskador och kostnader för bekämpning av dem, ersättningar för anskaffningskostnader för bekämpningsmateriel

Styrelse 1.11.2025–31.12.2027

Anna-Maija Pajukallio (ordf.),
Armi Liinamaa, Pasi Ryyänen,
Marko Nurmikolu, Hannu Klemola,
Mia Nores och Minna Ojanperä

Nyckeltal

2025

Intäkter	Mn €	0,0
Kostnader	Mn €	1,5
Balansomslutning	Mn €	8,5
Åtaganden utanför balansräkningen	Mn €	0,0
Budgetöverföringar	Mn €	3,0

+ överföringar från budgeten till fonden
– överföringar från fonden till budgeten

Miljöskadefondens medel samlas in i form av miljöskadeavgifter som är årliga eller av engångsnatur och betalas av verksamhetsutövare som bedriver verksamhet som medför risk för förorening av miljön. År 2025 togs miljöskadeavgifter av engångsnatur ut till fonden. Under året inflöt sammanlagt 2,3 miljoner euro i avgifter. De årliga miljöskadeavgifterna tas ut första gången år 2026. Avgiften tas alltid ut för det föregående årets verksamhet.

Under 2025 betalades sammanlagt 1,3 miljoner euro i ersättningar ur miljöskadefonden till kommuner, städer och välfärdsområdenas räddningsväsenden för bekämpningskostnader som orsakats av oljeskador när det inte var känt vem som orsakat skadan.

Under sitt första verksamhetsår beviljade miljöskadefonden sammanlagt 3,0 miljoner euro i understöd för anskaffningar för bekämpning av miljöskador. Det är fråga om statsunderstöd som kan beviljas välfärdsområden, Helsingfors stad, Ålands landskapsregering och åländska kommuner inom ramen för ett anslag som överförts från statsbudgeten. Understöden betalas alltid till sökandena efter att anskaffningen har gjorts. I praktiken var det alltså fråga om förhandsbeslut.



VALTIONEUVOSTO
STATSRÅDET

SNELLMANSGATAN 1 A, HELSINGFORS

PB 23, 00023 STATSRÅDET

statsradet.fi

julkaisut.valtioneuvosto.fi

ISBN pdf: 978-952-383-214-5

ISBN tryckt: 978-952-383-230-5

ISSN pdf: 2490-0966

ISSN tryckt: 2490-0613